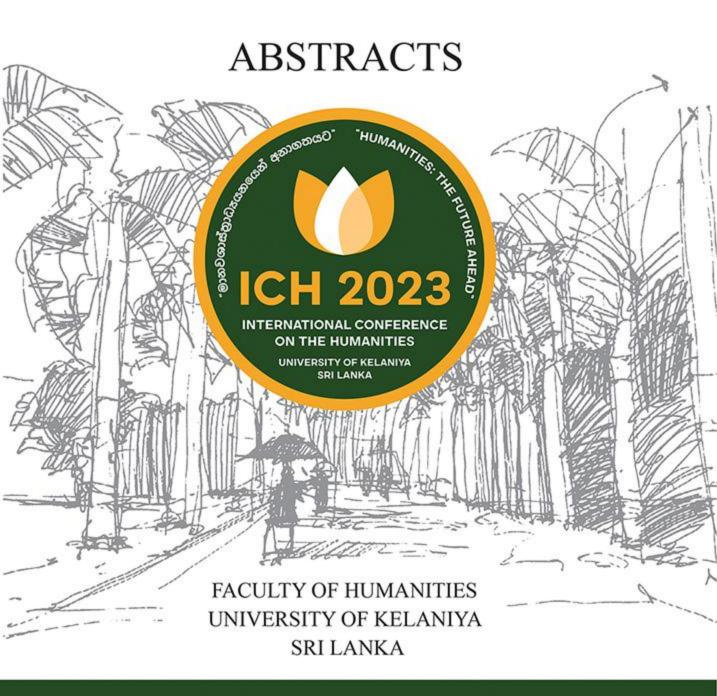

6TH INTERNATIONAL CONFERENCE ON THE HUMANITIES

HUMANITIES: THE FUTURE AHEAD

6TH INTERNATIONAL CONFERENCE ON THE HUMANITIES

HUMANITIES: THE FUTURE AHEAD

ICH 2023 Abstracts Book

6TH INTERNATIONAL CONFERENCE ON THE HUMANITIES

Humanities: The Future Ahead

27th and 28th of July 2023

Faculty of Humanities University of Kelaniya Sri Lanka

මානවශාස්තු පීඨ ජාතාන්තර පුභාෂණය - 2023

(ICH 2023)

මානවශාස්තුාධායනයෙන් අනාගතයට

ජූලි 27 සහ 28

මානවශාස්තු පීඨය කැලණිය විශ්වවිදහාලය කැලණිය

Volume of Abstracts 6th International Conference on the Humanities

(ICH 2023)

Humanities: The Future Ahead

සාරසංකේප

මානවශාස්තු පීඨ ජාතාන්තර පුභාෂණය - 2023

මානවශාස්තුාධෳයනයෙන් අනාගතයට

CONTENTS

1. Message from the Vice-Chancellor	ix
2. Message from the Dean, Faculty of Humanities	X
3. Message from the Chairman, University Research Council	xi
4. Message from the Director, Research Center	xii
5. Editor's Note	xiii
5. Executive Committee	xiv-xv
6. Keynote Speaker	xvi
7. Panel Discussions	xviii-xxi
8. List of Abstracts	xxii - xli
9. Abstracts	01- 224
10. Acknowledgements	225

Message from the Vice-Chancellor

It is with great pleasure that I write this message for the International Conference on the Humanities to be held on 27th and 28th July 2023. I am extremely pleased to congratulate The Faculty of Humanities, as it launches ICH 2023, the sixth in the series.

In light of the challenges we face, the theme of ICH 2023 - 'Humanities: The Future Ahead' –

is very timely, because of the many crises and challenges we face nationally and internationally. The importance of Humanities in such scenarios will be addressed during the course of this conference and I hope it will contribute to the existing knowledge.

I would like to thank the Faculty of Humanities, University of Kelaniya for organizing the ICH Symposium series and for its continued commitment. ICH 2023 has shifted back from an online to a physical event this year despite funding constraints, because face-to-face events are undoubtedly the most conducive form of gathering for fruitful discussion and debate among scholars.

I wish all the presenters and participants a productive and enriching conference!

Senior Professor Nilanthi de Silva

Vice-Chancellor University of Kelaniya

Message from the Dean, Faculty of Humanities

It gives me great pleasure to note that the Faculty of Humanities, University of Kelaniya continues to strive in the fields of research as we recognize and develop knowledge through multiple domains. ICH 2023, in its sixth year promotes strong research ethics and integrity, in line with our vision, guiding our actions and decisions.

This year over 500 abstracts were received extending over the various fields of expertise. Over 180 abstracts will be presented at this year's event based on the results of the reviewing process. I am confident that this platform serves as a platform for the researchers in the field of Humanities.

I would like to extend my appreciation to the Research Centre of the Faculty, Heads of Departments, Reviewers and the organizing committee in making this event a success. I look forward to continuing our academic traditions.

Dr. Sudath Senarath

Dean, Faculty of Humanities University of Kelaniya

Message from the Chairman, University Research Council

I wish to extend my sincere thanks to the organizers of the International Conference on Humanities for the 6th time. It is a pleasure to notice that over 180 abstracts are presented at this symposium.

The University of Kelaniya is proud of its research culture. Inculcating a culture of research among young academics is an important endeavor and a future investment.

I am sure that this research symposium is a platform for both young and senior researchers to exchange novel avenues for further research leading to full papers. The University of Kelaniya is in the process of being recognized by reputed international ranking systems. Our position in the international ranking mainly depends on the research output. Therefore, the university needs the new findings presented at this symposium to be further extended to produce international publications. I am sure that this symposium is a catalyst for advanced research.

I wish the participants a very fruitful day.

Senior Professor Kapila Seneviratne

The Chairman University Research Council University of Kelaniya

Message from the Director, Research Centre of the Faculty of Humanities

On behalf of the Research Centre of the Faculty of Humanities, University of Kelaniya, I am delighted to extend my warm wishes to the scholars who are presenting their research findings at the 6th International Conference on the Humanities (ICH) 2023.

The Research Center of the Faculty of Humanities plays a vital role in enhancing the research culture, career development and

academic growth of the Academics of the Faculty of Humanities. Therefore, ICH is an excellent opportunity for academics and researchers to exchange new research ideas, findings, and information. Undoubtedly, this year's Conference triggers more eagerness among researchers and scholars for interdisciplinary research with academic communities nationally and internationally.

I hope that the enthusiasm and dedication of all the Academic and Non-academic Staff Members of the Faculty Humanities, national and international researchers and participants will be the foundation to uplift the theme of this years Conference; Humanities the Future Ahead.

Dr. Anjalee Wickramasinghe

Chief Coordinator, ICH 2023
Director, Research Center of Faculty of Humanities
University of Kelaniya

Editor's Note

"Research is to see what everybody else has seen, and to think what nobody else has thought".

-Albert Szent-Györgyi (1893 – 1986)-

Teaching and learning, research and discovery, synthesis and creativity, understanding and engagement, service and outreach. There are many "core elements" to the mission of a great university. Universities engage in research as part of their missions around learning and discovery. This, in turn, contributes directly and indirectly to their primary mission of teaching. The Faculty of Humanities, University of Kelaniya, is highly committed to enhancing research in diverse disciplines in the Humanities. It has been continuously engaged in many activities to improve the research culture and encourage academics to engage in quality research through various research symposia. ICH 2023—6th International Conference On the Humanities with the theme of 'Humanities: The Future Ahead' represents the progression of this good practice.

As the editors, our team has worked towards enhancing the quality of accepted abstracts representing both completed research studies and ongoing research studies by making them presentable, eliminating language errors, and integrating consistency into the writing. We believe that the intended quality standards are well-maintained during the process of editing.

This volume of abstracts represents the preliminary dimension of ICH 2023. We hope the purpose of the conference will be fully achieved through the insightful discussions and analyses conducted with the active participation of our academics and our promising researchers.

Moreover, we would like to congratulate the organizing committee of the ICH 2023, led by the coordinator, for their hard work, dedication, and enthusiasm throughout the conference.

Eagerly looking forward to witnessing ICH 2024!

Editors ICH 2023

Executive Committee

Conference Chair

Dr Sudath Senarath, Dean, Faculty of Humanities

Chief Coordinator /Director, Research Centre for the Faculty of Humanities

Dr Anjalee Wickramasinghe

Co-Coordinators

Dr Udara De Silva

Dr Shashikala Assella

Senior Lecturer Buddhika Jayasundara

Senior Lecturer Kaumadee Bamunusinghe

Technology Coordinators

Senior Lecturer Upul Jayantha Ranepura

Lecturer Asitha Amarakoon

Chief Editor

Lecturer Ven Udagaladeniye Dhammawimala Thero

Editorial Board

Dr Shashikala Assella

Dr Anjalee Wikramasinghe

Ms Sathsara Perera

Ms Iruma Ratnayake

Ms Amaya Nanayakkara

Ms Nadeeshani Hulugalla

Mr Indika Munaweera

Ms Sarasi Herath

Ms Sivanesh Ranjidha

Coference Secretariate

Ms Sathsara Perera

Ms Iruma Ratnayake

Ms Amaya Nanayakkara

Keynote Speaker

Senior Professor Arjuna Parakrama

Keynote Speaker Senior Professor Arjuna Parakrama

Professor Arjuna Parakrama is a poet, scholar, and an activist. He has served Sri Lankan and international academia for over thirty years and he has also done important work with the UN and other major international foundations. He was the recipient of prestigious fellowships from the Carnegie Council for Ethics and International Affairs, and the United States Institute of Peace and a research grant from the Guggenheim Foundation. He served as the Head of the English Department and the Dean of the Faculty of Arts at the University of Colombo, Senior Professor of English and Chair of the Department of English, University of Peradeniya and the Director of the Centre for the Study of Human Rights. As an inter-disciplinary scholar working on critical discourse studies, subalternity, human rights and development, and radical sociolinguistics, he is the author of many essays, monographs and books, such as Language and Rebellion (London: Katha 1990) and De-Hegemonizing Language Standards: Learning from (Post) Colonial Englishes about "English" (London: Macmillan, 1995).

Panel Discussions

Panel Discussion 1

යටත් විජිත චින්තනය සහ සිංහල කලා විචාරය

Panellists

Professor Emeritus Gamini Dela Bandara

Department of Sinhala, University of Kelaniya

Senior Professor Raj Somadewa

Postgraduate Institute of Archeology, University of Kelaniya

Moderator

Senior Lecturer Buddhika Jayasundara

Department of Sinhala, University of Kelaniya

1833 කෝල්බෲක් කොමිසමේ නියමයන් කිුයාත්මක වීමෙන් තදනන්තර ව දේශීය පරිපාලන වියදම් අවම කරනු වස් එතෙක් බුතානා නිලධාරීන්ගෙන් කරවාගත් ඇතැම් රාජාකාර්යයන් ස්වදේශීයයන් අතින් සිදුකරවා ගැනීම සඳහා ලක්දිව ඉංගිරිසි අධාාපනය ඇරඹිණ. මේ අධාාපන කියාවලිය සිද්ධ වූයේ කිස්තියානි ආගම පුචලිත කිරීම මුලික පරමාර්ථය කරගත් අධාාපනය ලබා දීම ද්විතීයික අවශාතාවක් බවට පත්කර ගනු ලැබූ විදේශික කිුස්තියානි/කතෝලික මිෂනාරීන් අතිනි. ලක්දිව නූතන ශාස්තීය පුනරුදය ඇති වන්නේ බොහෝ දුරට පුර්වෝක්ත මිෂනාරි අධාාපනයෙන් හික්ම වුවන්ගේ පුරෝගාමීත්වයෙන් වන්නේ ය. එබැවින් ඔවුන් අතින් බටහිර සංකල්ප පුමුඛ ව දේශීය සංස්කෘතිය විගුහ කිරීමෙන් ඇතැම් විෂයයන් අරභයා ඇති ව තිබෙන අශාස්තීය නිගමන මගින් සිදු ව ඇති වෳසනය ඉමහත් වන්නේ ය. ඇතමෙකුට අනුව සීගිරි ගී ජනකවි ය: පන්සිය පනස් ජාතක පොත ජනකථා සංගහයක් වන්නේ ය: ඇතැම් තැනෙක ගත්තිල කාවාය ජන කවියේ ආභාසයෙන් ලියැවුණකි; කාවාශේඛරය විදග්ධ සහ ජන සම්පුදාය අතර මංමුලා වුවෙකුගේ නිර්මාණයක් වන්නේ ය; නූතන කෙටිකථා ලක්ෂණ ජාතක කථාවෙහි අන්තර්ගත වී ඇත්තේ ය; දේශීය නාටාs කලාවක් ඇති නො වූයේ ජේරවාද බුදුදහම නිසා ය; දියුණු නාටා කලාවක් ඇතිවන්නේ මිෂතාරි වහාපාරයේ පුතිඵල ලෙසින් ය යනුවෙන් වූ පුලාප රාශියක් භාවිතයේ පවතින්නේ ය. සිංහල පදා සාහිතාය අරභයා ද පවත්නා තවත් පුබල දූර්මතයක් වන්නේ පශ්චාත් කෝට්ටේ රාජා සමයට අයත් පදාා සාහිතාය ඇගයීමේ දී වැඩවසම් මිථානාව පුමුඛත්වයක් ගෙන තිබීම ය. එහි දී තත් යුගයේ පදා කාවා නිර්මාණ වැඩවසම් වහලුන්ගේ සාහිතා හඳුන්වන වූල සම්පුදාය ලෙසින් හෝ ජනකවි ලෙසින් හෝ වර්ගීකරණය කෙරෙයි. එසේ සාවදා වර්ගීකරණයට භාජන වූ පදා නිර්මාණ අතර සඳකිඳුරු, විදුර, වෙස්සන්තර, යසෝදරාවත වැනි විදුග්ධ කාවා නිර්මාණ රාශියක් වන්නේ ය. මේ නිර්මාණ ජනකවි හෝ චූල කාවා නමින් හැඳීන්වීම ශාස්තු යුක්තියට පටහැනි වන්නේ ය. මෙයට අමතර ව වැඩවසම් සමාජයේ වහලුන් කෙරෙහි පැවති ගැමි ආගමේ බලපෑමක් දැකිය හැකි බවට ද මතයක් වන්නේ ය.

Panel Discussion 2

Academic Literacy as a Means of Supporting English Medium Degree Programmes in Arts and Humanities

Panellists

Dr. Romola Rassool

Director, Postgraduate Institute of English, Open University of Sri Lanka

Dr. Nadee Mahawattha

Senior Lecturer, Department of Marketing Management Faculty of Management Studies, Sabaragamuwa University of Sri Lanka

Ms. Vishwara Perera

Senior Lecturer in English, Business Communication Unit, Faculty of Management Studies and Commerce, University of Sri Jayawardenepura

Mr. Indrajee De Zoysa

Senior Lecturer in English, English Language Teaching Unit Faculty of Veterinary Medicine and Animal Sciences, University of Peradeniya

Ms. Osanka H. Rathnasiri

Lecturer, Department of Languages, Faculty of Engineering, University of Moratuwa

Moderator

Dr. Sashikala Assella

Senior Lecturer, Department of English. University of Kelaniya

Various disciplines in the Arts, Humanities, and Social Sciences have come under pressure to transition from Sinhala/ Tamil to English as the medium of instruction of their degree programmes. In these contexts, generally little attention is paid by the academics and administrators to how this transition can be done in a manner that supports both the students and the academics. However, in many tertiary contexts around the world, Academic Literacy has been found to be an effective way of supporting this change. Therefore, the aim of this discussion is to introduce Academic Literacy as an approach that can lead to better acquisition of subject content that is taught in the English medium and highlight the way this approach is being productively used in global tertiary contexts, both at undergraduate and postgraduate levels. Participants will be also introduced to the theoretical underpinnings of the concept and provided insights from academics who are implementing Academic Literacy oriented programmes in a range of disciplines in various state universities across Sri Lanka. In addition, this discussion will introduce the concept of Peer Assistant Writers (PAWs) as a means of supporting Academic Literacy development at the tertiary level.

Panel Discussion 3 Researching Sri Lankan Englishes in the 21st Century

Panellists
Achala Dissanayake
CINEC Campus
Dr Shivanee Ilangakoon
University of Colombo
Mihiri Jansz
Postgraduate Institute of English
Dr Agra Rajapakse

Moderator Dinali Fernando

PGIE/Arizona State University

University of Kelaniya

The participants of this panel discussion, researchers with very recent publications on Sri Lankan English (SLE). They will speak about new trends in the usage, acceptance and attitudes towards its linguistic features, its multilingual diversity, SLE pedagogy, and issues of ideology, identity and belonging. The panellists' research orientations range from post-positivist to more reflective qualitative approaches that also reflect the trajectories of contemporary language studies. As a group comprising local scholars with one of them collaborating with a US scholar, their work offers significant local perspectives as they engage with the nuances and complexities on the ground as they study what to us is our own variety of English.

Panel Discussion 4

The Roles of Music, Dance, and Visual Arts in the Context of Ritual Theatre Practices in Sri Lanka

Panellists

Professor Dr. Svanibor Pettan

University of Ljubljana, Slovenia

Dr. Asoka de Zoysa

Retired Professor, Department of Modern Languages University of Kelaniya

Professor Prashanthi Narangoda

Director, NCAS (National Center for Advanced Studies in Humanities and Social Sciences)

Dr. K.D. Lasanthi Manaranjanie

Senior Lecturer, Department of Fine Arts. University of Kelaniya

Dr. Vajira Nalinda Jayathilaka

Senior Lecturer, Department of History and Art Theory Faculty of Visual Arts, University of Visual and Performing Arts

Dr. Ravibandhu Vidyapathi

Professional Artist

Moderator Ms. Lanka de Silva

Senior Lecturer, Department of Fine Arts. University of Kelaniya

The aim of this panel is to provide an insight into Sri Lankan ritual theatre practices from the perspectives of researchers in the fields of music, dance, and visual arts. In addition to being an important link with the past, these complex practices have their place in the contemporary world and deserve our attention regarding notions such as resilience, safeguarding, and sustainability. Traditionally called upon due to the reasons such as individual health issues, epidemics, natural disasters, and welfare of the society, they reflect the spirit of holistic collective efforts in assuring inner peace and prosperity. Our presentations use descriptive, historical, comparative, and analytical approaches, and aim to reach a synthesis by incorporating knowledge from relevant disciplines. The theoretical component is complemented by live demonstrations.

List of Abstracts

#	Sinhala Abstracts	Page
050	සිංහල ගැමි කලාවේ කාර්යභාරය (උඩැක්කි උපත් සාහිතෳ හා ආගමික පසුබිම ඇසුරින්)	01
	එච්. තරංග සම්පත් දිසානායක	
051	සිංහල ශාන්තිකර්ම අන්තර්ගතයෙහි පුතීයමාන සමකාලීන ස්තී පුරුෂ සමාජභාවී සංකල්ප පිළිබඳ අධායනයක්	03
	එස්. එම්. සතරසිංහ	
080	ගෘහයක දිග පළල මැනීමට අදාළ වාස්තුවිදහා මූලාශුයන්හි පවතින සම විෂමතා පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධායනයක්	05
	රමේෂා මධුෂාති	
095	වෛදික යුගයේ ස්තී අධාාපනය පිළිබඳ වේද සාහිතාානුගත විමර්ශනාත්මක අධායනයක්	07
	යූ. ඩබ්. එන්. සුභාෂිණි	
104	"ඕවිඩ්ගේ මෙටර්මෝෆොසෙස්" රෝම මහා කාවෳයට ගීුක පුරාණෝක්තිවලින් සිදු වූ බලපෑම පිළිබඳ අධෳයනයක්	09
	එච්. එම්. එස්. අයි. කුමාරි	
110	සාම්පුදායික සිංහල ජන සමාජයේ පැවති ආහාර කල්තබා ගැනීමේ කුමවේදයන් (වයඹ පළාතේ සාම්පුදායික ගම්මාන ඇසුරින්)	11
	ඩබ්ලිව්. එම්. මධූ වාසල	
110	සෝලියස් මෙන්ඩිස්ගේ නව කැලණි විහාර මූර්ති කලාව පිළිබඳ රූපාර්ථවේදී අධායනයක්	13
	සී. පී. ධර්මසිරි	
134	ලිංගික මාත්සර්ය නැමැති මනෝ අකුමතාව අවම කිරීමෙහිලා යොදාගත හැකි බෞද්ධ සංකල්ප පිළිබඳ විමර්ශනයක්	15
	එස්. යූ. දිසානායක	
143	නිෂ්පාදන සැලසුම් රචනය සිනමා පඨිතයක අර්ථ නිෂ්පාදනය කිරීම කෙරෙහි සිදු කෙරෙන බලපෑම පිළිබඳ අධායනයක්	17
	ඒ. ඒ. එච්. භාගහා	

150	ගුණදාස අමරසේකරගේ "උයනක හිඳ ලියූ කවි" කෘතියෙහි එන "දිය සිඳුණු මරු කතර" කාවා නිර්මාණය කෙරෙහි ටී. එස්. එලියට්ගේ "මුඩුබිම" (The Waste Land) කාවායේ බලපෑම	19
	චින්තා පවිතුානි	
155	මහනුවර යුගයේ පහතරට ශෛලියේ විහාර සිතුවම්හි පර්යාවලෝකන ලඎණ භාවිතය චාමිකා දිශාන්ති පේදුරු හේවා	21
169	අජිත් තිලකසේනගේ කෙටිකතා නිර්මාණ තුළින් පිළිබිඹු වන යථාර්ථවාදයේ හා නූතනවාදයේ අංග ලඤණ පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධායනයක් (තෝරාගත් කෙටිකතා නිර්මාණ කිහිපයක් ඇසුරින්) එච්. එම්. සරසි සඳරේඛා	23
173	වර්ෂ 1542 සිට 1638 දක්වා මහනුවර රාජධානි සමයේ පෘතුශීසි පූජකවරුන්ගේ රාජාතාන්තික භූමිකාව පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධාායනයක් ඕ. ජී. එස්. ඒ. රුවන්තිකා	25
181	ශී ලාංකේය දමිළ ජනයා අතර භාවිත ඔප්පාරි ගායනයේ සන්නිවේදනාත්මක මුහුණුවර පිළිබඳව විමර්ශනාත්මක අධෳයනයක් ආර්. එම්. පී. එස් වීරසූරිය	27
186	කුස පබා සිනමාපටයේ නර්තන භාවිතාව පිළිබඳ අධායනයක් කේ. ජි. ජේ. යූ. දිසානායක, ඒ. කේ. එම්. මනම්පේරි	29
188	ලග්ගල ජන වාෘවහාරාගත වාක්කෝෂයෙහි නාමපදවල විශේෂතා පිළිබඳ අධාායනයක් ආර්. ජී. අයි. එල්. මුණවීර	31
211	මහනුවර යුගයේ පහතරට විහාර සිතුවම් මගින් පුකට කෙරෙන විදේශීය ගෘහනිර්මාණ ලක්ෂණ පිළිබඳ අධාායනයක් පී. වී. පී. පීයදර්ශනී	33

214	රජයේ චිතුපට අංශය මගින් නිෂ්පාදිත අර්ධ වෘත්තාන්තමය (Docu drama) චිතුපටවල සිනමාත්මක භාවිතාව පිළිබඳ අධෳයනයක් ඩබ්. එල්. සුජානි සෙව්වන්දි විජේසුන්දර	35
217	සංස්කෘත, පාලි සහ ජර්මන් භාෂාතුයෙහි කර්ම සහ සම්පුදාන විභක්ති පිළිබඳ අධායනයක් කොටියාගල ධම්මරතන හිමි	37
218	සානුකම්පිත ඝාතනය සම්බන්ධයෙන් බෞද්ධාකල්පය පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධෳයනයක් සම්පත් සුරංග ජයසිංහ	39
222	සංඥා භාෂාවේ සහ භාෂණ සිංහලයෙහි පද සාධන විධි පිළිබඳ තුලනාත්මක අධායනයක් ඩබ්. එම්. එන්. කේ. කුලුගල්ල	41
223	බුදුන්වහන්සේගේ මධාම පුතිපදාව සහ ඇරිස්ටෝටල්ගේ මධාම පුමාණය අතර ඇති සම-විෂමතා පිළිබඳ දාර්ශනික අධායයනයක් කේ. ජී. එල්. මධුෂාණි කළුආරච්චි	43
229	ශී ලංකාවේ මංගල ඡායාරූප ශිල්පීන්ගේ කැමරා කාච වාවහාරය සහ වර්තමාන පුවණතා පිළිබඳ විශ්ලේෂණාත්මක අධ්යයනයක් එම්. ජේ. එස්. ආර්. හේමවන්ද	45
234	විදේශ භාෂාවක් ලෙස හින්දී භාෂාව හදාරන විශ්වවිදහාලයීය විදහාර්ථීන්ට සාහිතා අධායනයේ දී මතු වන පුායෝගික හා භාෂාත්මක ගැටලු පිළිබඳ විශ්ලේෂණාත්මක අධායනයක්: හින්දී ගදා සාහිතා ඇසුරින් ඩබ්. ඒ. නිමේෂා සන්දීපති දයාවංශ	47
241	හෙළටුවා පාලියට නැගීමේ පසුබිම : භාරතීය පුවණතා ඇසුරෙන් කෙරෙන විමර්ශනාත්මක අධෳයනයක් සම්පත් සුරංග ජයසිංහ	49

242	සිංහල භාෂාවේ 'ඉ' සහ 'ඊ' ස්වරවල රූපීය විවිධත්වය පිළිබඳ පුරාක්ෂර විදහාත්මක අධායනයක් කිත්මි පෙරේරා	51
243	සම්භාවා ගදා සාහිතායෙන් නිරුපිත බුදුන් වහන්සේගේ මහා පුරුෂ ලක්ෂණ පොළොන්නරු බුද්ධ පුතිමා නිර්මාණයෙහි ලා සිදු කළ බලපෑම පිළිබඳ විමසුමක් (බුත්සරණ හා අමාවතුර ගුන්ථවලට විශේෂිතව)	53
	ජී. භවන්ත පුමෝද් චන්දුරත්න	
258	මහජන ආමන්තුණයේ දී උපයුක්ත භාෂා භාවිතය පිළිබඳ බෞද්ධ දාර්ශනික පර්යාලෝකය සමන් රාජපකෂ, අමාලි උත්පලා නන්දසිරි	55
	සමන	
260	ශී ලාංකේය සිනමාවේ විශේෂ පුයෝග භාවිතයේ ශිල්පීය උපකුම පිළිබඳ අධෳයනයක්. (තොරාගත් චිතුපට තිත්වයක් ඇසුරින්)	57
	ඩබ්. ඒ. එස්. විජේසිංහ	
261	පී.බී. ජයසේකරගේ නවකතාවන්හි පුතිබිම්බිත තත්කාලීන සමාජ දේශපාලන මුහුණුවර පිළිබඳ සාහිතා සමාජවිදාානුකූල අධායනයක්	59
	ඒ. ඒ. ඒ. එස්. අධිකාරි	
269	ඡායාවාදී හින්දී සාහිතා යුගයේ කාවාවල නිරූපිත සමාජ යථාර්ථය: සුමිතුානන්දන් පන්ත්ගේ 'තාජ්' පදා පන්තිය ඇසුරෙන්	61
	ඩී. පී. සිනාලි නදීපමා පතිරණ	
292	සිංහල හා හින්දී කෙටිකතාකරුවන් කාන්තාව විෂයෙහි පළ කළ සමාජ ආකල්ප පිළිබඳ විශ්ලේෂණාත්මක අධායනයක්: තෝරාගත් නිර්මාණ ද්විත්වයක් ඇසුරින්	63
	කේ. පී. චතුරිකා පුියදර්ශනී විජේවිකුම	
295	නිර්මාණ කොල්ලය පිළිබඳ ව සිනමාව හදාරන විදහාර්ථින්ගේ දැනුවත්භාවය පිළිබඳ විමසීමක්: බුද්ධිමය දේපල නීතිය ඇසුරෙන්	65
	එල්. ජී. සහන් උත්පල සඳරුවන්	

297	බුද්ධිමය දේපළ නීතිය පිළිබඳව ශීු ලංකාවේ ගුැෆික් නිර්මාණ ශිල්පීන්ගේ දනුවත්භාවය පිළිබඳ අධෳයනයක් ආර්. එම්. එන්. යූ. බණ්ඩාර	67
309	ශී ලාංකේය විශ්වවිදහාලයීය විදහාර්ථින්ගේ චේදිකා නාටහ ජුේක්ෂකත්වය කෙරෙහි යූටියුබ් මාධහයේ (YouTube) බලපෑම ටී. එස්. එන්. ගුණරත්න	69
315	බුදු දහමින් පිළිබිඹු වන ශිෂා කේන්දීය අධාාපනයක ලක්ෂණ පිළිබඳ අධායනයක් පූජා මඩුගල්ලේ සුදත්ත හිමි	71
341	ඔටෝ ඩික්ස් ගේ නිර්මාණ ඇසුරින් නිරූපිත ආබාධිත සෙබළුන් ඩබ්. ඒ. මල්කි කෞෂලී ජයකොඩි	73
347	ශී ලාංකේය සන්දර්භය ඇසුරෙහි නිරූපිත සිතුවම්හි දේශීය චිතු ශිල්පින් සහ යටත්විජිත කාරක චිතු ශිල්පීන් හස්තියා විෂය කරගත් ස්වරූපය පිළිබඳ අධායනයක්	75
359	පී. කේ. ඉසුරු සුරේන් ශී ලාංකේය සිනමාවේ ස්තී භූමිකා නිරූපණය හා ස්තී පුරුෂ සමාජලිංගිකත්වය පිළිබඳ අධෳයනයක් එච්. අයි. එස්. සමරනායක	77
367	නව ගිවිසුමේ සමදර්ශක සුබාරංචි තුළ අන්තර්ගත ජේසුතුමාගේ දේව රාජාාය පිළිබඳ උපමාමය ඉගැන්වීම් මඟින් පිළිබිඹු වන පාරිසරික දැක්ම සඳුනි මහේෂා සමරසිංහ	79
375	සිංහල මරිය බැති ගීයෙන් නිරූපිත ශී ලාංකේය ස්තියගේ සමාජීය භූමිකාව පිළිබඳ විමසුමක් : මර්සලින් ජයකොඩි පියතුමාගේ මරිය බැති ගී ඇසුරෙන් කිුස්ටීන් රොවිතා පුනාන්දු	81
377	අර්ථපුතීතිය සඳහා අක්ෂර විනෳාසයේ උපයෝගිතාව පිළිබඳ අධෳයනයක් ගිනිකටුවැවේ විපුල හිමි, මහාචාර්ය ඔලගන්වත්තේ චන්දසිරි හිමි	83

383	මිනිස් ගැටලු නිරාකරණයෙහි ලා ථේරවාද අභිධමාගත විශ්ලේෂණ හා සංශ්ලේෂණ න ාායන්හි පවත්නා උපයෝගිතාව පිළිබඳ අධෳයනයක්	85
	පූජා මීදෙණියේ ධම්මවංස හිමි	
386	මතකය පිළිබඳ බෞද්ධ අදහස ස්මෘතිබීජ සංකල්පය ඇසුරෙන් කෙරෙන අධ්‍යනයක්	87
	පූජා කරඳගොල්ලේ සුසීම හිමි	
387	ආසියානු කලාපීය රටවල විසිඑක් වන සියවසයෙහි නිර්මාණය වූ කෙටි චිතුපටවලින් ඉස්මතු වන ආගමික සංකල්ප පිළිබඳ අධාායනයක්	89
	ඩබ්. එච්. ආර්. පෙරේරා, එච්. එස්. ආර්. පුතාන්දු, යූ. කේ. ආර්. එස්. පී. විජේසිරි	
389	කාවාකරණානුබද්ධ ඡාන්දසික අර්ථාන්විතභාවය පිළිබඳ විමර්ශනයක්: සිංහල ඡන්දස් සම්පුදායට මුඛාාවධානය දෙමින්	91
	පූජා කීඹියේ අනුරුද්ධසිරි හිමි	
110	හාරිස්පත්තුවේ හා තුම්පනේ ශිලාලේඛන පිළිබඳ විමර්ශනයක්	0.2
418	ජේ. එල්. ජ <u>ී</u> . වී. එම්. එස්. එස්. ජයසිංහ	93
433	වෛදික සම්පුදායේ දැක්වෙන මානව හිමිකම් පිළිබඳ අධෳයනයක්	95
	ඒරුවැවේ ගුණසෝම හිමි	
436	පුතාංක්ෂ නොවන අත්දැකීම් නිරූපණය කිරීමේදී රූපණවේදියා පරිකල්පනය මෙහෙයවන ආකාරය පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධාායනයක්: ස්ටැනිස්ලව්ස්කියානු එසේ වී නම් (The Magic If) සංකල්පය ඇසුරින්	97
	ජී. ඩී. කේ. සඳුනිකා සේමපාල	
446	මුල් බුදුසමයේ දාර්ශනික පදනම තහවුරු කිරීම සඳහා මූලමධාමකකාරිකාවේ දායකත්වය පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධායනයක්	99
	ඕපාත සමිත හිමි	

449	කෙටි කතාකරණයේ දී එරික් ඉලයප්ආරච්චි විසින් භාවිත ආඛහාන ශිල්පකුම සුදේශ් කවීශ්වර	101
453	බුහ්මචර්යාව; ජෛන හා බෞද්ධ ඉගැන්වීම්හි සමවිෂමතා පිළිබඳ තුලනාත්මක අධ්‍යයනයක්	103
	කලවානේ සුමංගල හිමි	
454	පශ්චාත් නූතනවාදී සන්නිචේදන අවකාශය තුළ රූපවාහිනී මාධාය පඨිතයේ විකාශනය වන ටෙලිනාටා ඔස්සේ සමාජ විඥානයට සිදු කරන බලපෑම පිළිබඳව අන්තර්ගත විශ්ලේෂණයක් (තෝරාගත් ඉන්දියානු ටෙලිනාටා ද්විත්වයක් ඇසුරින්)	105
	වැලිසරගේ නිතා සෙව්වන්දි	
456	සුක්කවිපස්සක සහ සමථයානික අර්හඬයෙහි විසදෘශතා පිළිබඳ පාලි අට්ඨකථා ඇසුරෙන් විගුහාත්මක අධායනයක්	107
	පිංකන්දේ දමිතසාර හිමි	
465	අපරදිග නාටා කෘතිවල මව සහ පුතු චරිතද්වයන්හි අන්තර්පුද්ගල ගැටුම කෙරෙහි බලපාන මනෝවිදාාත්මක සාධක (තෝරාගත් නාටා කෘති ඇසුරිනි) අසංක කෝදාගොඩ	109
470	විදෙස් භාෂාවක් අධායනය කිරීමේදී විදහාර්ථින්ගේ පවතින ඌන අභිපේරණ ලක්ෂණ: කැලණිය විශ්වවිදහාලයේ චීන භාෂාව හදාරන්නන් ඇසුරෙන් කෙරෙන අධායනයක් එම්. එම්. නයෝමි මධුශිකා	111
473	හින්දු ආගමික අදහස් භක්ති ශතකයෙන් නිරූපණය කර තිබේද? යන්න පිළිබඳව සිදුකරනු ලබන අධෳයනයක් එච්. ඩබ්. කුසලා සජීවනි	113
474	සිනමා නිර්මාණ තුළ දෘශා පුයෝග සහ පරිගණක ජනන රූප භාවිතය පිළිබඳ ශී ලංකාවේ චිතුපට අධාක්ෂකවරුන්ගේ දැනුම සහ දැනුවත්භාවය පිළිබඳ විමර්ශනයක් සසංක අසිත රණතුංග	115

481	ශී ලාංකේය ආදිවාසීන්ගේ සෙල් චිතුවල සමාවෘත අර්ථ; ගිරා පොකුණු හෙල සෙල් චිතු ආශිත දෘශාමය විශ්ලේෂණයක් අයි. එම්. ටී. ඉලංගසිංහ	117
495	ගුාමීය සමාජ වයුහයේ පවත්නා කළු අභිචාරාත්මක කුම පිළිබඳ සමාජ සහ සංස්කෘතික අධ්‍යනයක්: මොරවක් කෝරළයේ රජ්ජුරු බණ්ඩාර දේව සංකල්පය ඇසුරින් ශයිනි කරුණාරත්න	119
511	චීන සිංහල භාෂාද්වයෙහි සචේතනික ආදේශක වචනවලින් පුකට වන සංස්කෘතික බලපෑම පූජා තෙරිපැහැ උපනන්ද හිමි	121
527	ආහාර ගැනීමේ අකුමතා නිෂේධනය සඳහා සීලය චර්යාත්මක පුතිකාරයක් ලෙස කිුයාත්මක වන්නේ ද යන්න පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධෳයනයක් යූ. එස්. ඉන්දීවරී කරුණානායක	123
529	විදේශ භාෂා ඉගැන්වීමේදී සංස්කෘතික නිපුණතාවෙහි වැදගත්කර චීන සහ හින්දී භාෂා ඇසුරින් සිදු කෙරෙන විමර්ශනයක් පූජා තෙරිපැහැ උපනන්ද හිමි, ධනංජය විතානගේ	125

#	Tamil Abstracts	Page
116	அரச சேவை வழங்கலும் தமிழ்மொழிப் பயன்பாடும்: புத்தளம் மாவட்டத்தினை அடிப்படையாக கொண்ட ஆய்வு தோமஸ் ஜெயசீலன் சோபிகா டானியல், டிவைன்சி பறுனாந்து	127
149	இலங்கையில் ஈஸ்டர் குண்டுத் தாக்குதலின் பின்னர் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் மதத் தலைவர்களின் பங்களிப்பிலுள்ள சவால்கள் - மன்னார் மாவட்டத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு சமூகவியல் ஆய்வு. தோமஸ் ஜெயசீலன் சோபிகா டானியல், டிவைன்சி பறுனாந்து	129

327	பௌத்த அறவியலும் திருக்குறளும் - அறவியல் பண்பாட்டியல் மற்றும் அழகியல் அடிப்படையிலான ஓர் ஆய்வு	131
382	கவிதா அருந்தாகரன் நாலடியாரில் பௌத்த தத்துவ அறக்கருத்துக்கள் பற்றிய ஒரு பகுப்பாய்வு திருமதி விஜிதா திவாகரன்	133
491	ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தில் இனக்குழுமம் தொடர்பான பதிவுகள் - தி.ஞானசேகரனின் குருதிமலை நாவலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு சி. ரஞ்சிதா	135
526	மரபுவழி ஆந்றுகை வெளியின்றி இயங்கு நிலையில் வசந்தன் கூத்து - கட்டுவன் பிரதேச வசந்தனை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு செல்வராசா ராகவேந்தன்	137

#	English Abstracts	Page
002	A Study On the Motivation of Tourism and Hospitality Management Students Towards Learning German as A Foreign Language	139
	D. S. Lansakara	
015	Belief in Karma as a Basis for Mental Health in the Psychological Background of Indians Ven. Ketawala Samitha	140
016	Role of Emotional Intelligence in Developing Speaking Skills: A Study Conducted with Reference to Faculty of Arts, University of Jaffna Arivarasy Thanushan	141

018	Restaurant Advertising Signage in Selected Tourist Destinations in Southern Sri Lanka: A Linguistic Landscape Study Supuni C. Wijewantha	142
024	Clash of Spatiality and Female Identity Affirmation in Postcolonial Sri Lanka -In Relation to Island of a Thousand Mirrors and The Road from Elephant Pass J. M. A. K. Jayakody	143
037	Developing The Oral Competence in English of Adult Learners; An Investigative Study On ELT Approaches and Methods Used by Private Tutors in The Colombo District T. D. P. Jayamanna	144
045	Use of English Medium Instruction in Higher Education in Non-native English-Speaking Countries: Based on EMI Programmes at Government Universities of Japan and Sri Lanka Dr. C. D. H. M. Premaratna	145
048	Improvising Pronunciation and Vocabulary in ESL Speaking Skills Through Collaborative Learning Approach Abhirame Ajanthan	146
055	Analysis of Lexico - Grammatical Features of Online News Reports on Covid-19 In Sri Lanka Between 2020-2021: A Corpus Linguistic Study N. A. M. Hasitha Sewwandi Nawarathna	147
056	The $D\bar{o}$ (ing) on Screen: Analyzing the Mediatization of the Cultural Practice of Karate- $d\bar{o}$ through The Karate Kid Series Fathima Nuzla Mohammed Niyas	148

062	An Analysis of Semantic Shift in the English Language Neologisms Used in Facebook Vindhya H. A.V Harankaha	149
063	Contrastive Analysis of German and Sri Lankan Military Officers' Training Jami Thavindya Lamahewa	150
068	Depiction of Technology as 'Other' in Duffer Brothers' Stranger Things Lilani Anuruddhika Dias Weerasinghe	151
069	Examining the Perceptions and Learning Experiences of TESL Undergraduates in Online and On-site Assessments of English Syntax and Semantic Course Sachini Galagoda	152
071	Self-Actualisation: A Comparative Study with Reference to Abraham Maslow's Theory of Needs and the Teachings of Some Sutta Sermons in Early Buddhism R.P. Chamil Hesanth Perera	153
072	The Effectiveness of Using Collaborative Learning to Improve Descriptive Paragraph Writing of ESL Learners Wimarshana S. Karunarathna	154
073	Target Language Usage in ESL Classrooms: Perception of Teachers in Jaffna District J. I. C. Thamari	155
088	Readiness of Teachers in ICT Integration: An Investigation of Secondary Schools in Sabaragamuwa Province, Sri Lanka Karunarathnage Lakmal Eranda Kumara	156
099	Representation of Language Policy in Oral Interactions between Doctors and Patients in a State Hospital K. L. M. I. Dilanthi	157

106	Challenging the 'Guise of Inclusivity': A Critical Discourse Analysis of the Third Lesson in the Grade 11 English Textbook	158
	E. M. Jayewardene	
107	The Concept of Dietetics in Traditional Medical Systems of Greek Medicine and Ayurveda Medicine	159
	R. M. D. S. Randiwela, Prof. S. P. Molligoda	
114	Bridging the Education-Employment Gap in Sri Lanka: with Special Reference to Translation Studies Curriculum and Translation Profession	160
	H. I. W. Bandaranayke, D. D. I. M. B. Gunathilaka	
142	Initiating Enterprise Education as Pedagogy in Schools in Asia	161
	Farwin Faizer Imtiaz	
145	A Study of Observing Association Between the Production of Private Speech and Several Other Factors Among Children Between 3-5 Years	162
	Ishara S. W. Thilakarathna	
148	A Segmental Analysis of Sri Lankan English: The Relationship of Phonological Patterns and Mother Tongue of Sri Lankan English Speakers	163
	Hasanthi Wijayawantha	
152	An Analysis of the Undergraduates' Perspectives on Anxiety in Speaking English as a Second Language: University of Kelaniya	164
	Muditha Lakmali Manathunga	
165	Re-Reading Constantine Poustewesky's Literary Works in the Light of Eco–Centric Literary Criticism	165
	S. B. Anuruddhika Kularathna	

168	Features of Corrective Feedback Leads to Form-Focused Instruction M. S. F. Asna	166
171	The Role of Women in <i>Luke's Gospel</i> : An Intersectional Analysis of Gender and Power Dynamics Suranga I. A. Gunasekera	167
177	An Anthropological Study on Contemporary Fishing Community in Sri Lanka with Special Reference to Weligama Divisional Secretariat Division in Mathara District T. Y. D. Wickramanayake, K. M. S. Samarasekara	168
187	Decrypting of Messages in Sri Lankan Political Cartoons: A Multimodal Approach M. K. S. S. Gunarathne	169
195	A Comparative Study on Academic Performance of Children from Male and Female-Headed Single Parent Families Prof. Yasanjalee Jayathilake, Malki R. Gunarathne	170
209	Representation of Religious Reconciliation in Sri Lankan Primary School Education: A Study Based on Grade One to Grade Five Religious Textbooks and the Teacher's Guides Jayani R. Marasinghe	171
216	Gender, Climate Change, Social Security: A Study Based on Himalayan Regions, Nagarkot B. N. G. Perera, E. C. D. Perera	172
224	An Investigative Study of the Relationship Between Educational Philosophy and the School Teacher Role B. M. C. Madhusanka Bandara	173

225	Ayurvedic Practice of Moon Bathing: Exploring the Relationship Between Lunar Energy and Human Health K. A. D. T. Harshamali, S. L. Wewalwala	174
227	Kajal and Anjana as a Preventive Eye Care Measure in Indian Culture: A Literature Review Hansika D. Jayasooriya, Chathurini Ferando, Chathurika Jayasena	175
237	The Portrayal of Women in the Renaissance Theatre in the Late Fifteenth Century (1580-1600) Handunneththi Shanika Dilhani De Zoysa	176
238	A Comparative Study on Crime and Punishment as Reflected in Buddhism and Modern Legal Philosophy Ven. Walasmulle Bhaddiya	177
244	Impact of Ambiguity on Administrative Translation; With Special Reference to Selected Administrative Documents K. A. A. Dulari	178
245	Exploring Challenges and Implications of Inclusive Learning Practices in University-level English Language Classrooms K. D. M. S. Abeythunga	179
253	Use of Assistive Technology Tools for Students with Dyslexia: A Systematic Review H. D. C. Priyadharshani, K. A. C. Alwis	180
266	An Investigation of the Aesthetic Principles Underlying the "Maha kola Sanniya" in Sri Lankan Mask-Making Tradition Malliya Wadu Arosh Chaminda De Silva	181

267	Conveying the Meaning in a Film's Scene; the Effect of the Soundtrack on the Image Mise-en-scene	182
	Sandaru Ovini Leeniyagoda	
268	A Study on the Importance of Quality Assurance Methods in the Post-Translation Process of Administrative Documents: with Special Reference to Editing and Proofreading	183
	Imasha Piyumali Ranaweera Jayawardhana, Nethmie Manthila Wijebandara	
270	Assessing the Website Translation Quality: with Special Reference to the Website of Ministry of Tourism, Sri Lanka	184
	C.M.M.G. Iresha Ayomi, Nethmie Manthila Wijebandara	
275	Crisis Translation in Facilitating Linguistic Justice in Multilingual Disaster Settings	185
	P. D. D. Wickramasinghe, I. K. J. P. Kumara	
278	Sri Lankan English as the Target Language Variety in Teaching English as a Second Language: Perspectives of Tertiary Level Educators	186
	E. M. P. E. Ekanayake	
290	Engraved Encounters: Envisioning the Museum of Modern and Contemporary Art Sri Lanka as a Space of Performing Memories and Trauma Thanushi Mallikarachchi	187
	Translating Euphemistic Language related to Sexuality in	
291	E.L. James' 'Fifty Shades of Grey' into Sinhalese: An Analysis of Translation Techniques	188
	K. L. Suzan Sewwandi	
296	Decrypting of Messages in Sri Lankan Political Cartoons: A Multimodal Approach	189
	M. K. S. S. Gunarathne	

301	An Investigation on Tea Drinking as a Cultural Event and its Utility for the Development of Human Social Relationships (Based on Japanese and Sri Lankan Buddhist Culture) W. B. Sugandi	190
305	A Critical Analysis of Cultural Ties related to Marriage for Healthy Progeny with Special Reference to Ayurveda Philosophy Dr. B. W. A. S. Gunarathna, Dr. H. A. R. P. Perera, Dr. D. M. A. C. E. Dissanayaka	191
313	Perceptions Towards Online Education of Undergraduates Who Have Not Received An Onsite Learning Experience; A Survey Based on the Experience of First Year Undergraduates of Faculty of Architecture, University of Moratuwa K. G. D. W. Nandasena	192
316	Error Analysis of Case Markers in Writing: A Special Reference to Undergraduates Learning Hindi as a Foreign Language at the University of Kelaniya A. M. S. J. B. Athapaththu	193
317	Morphological Features Revealed in Sri Lankan English Newspaper Articles Promoting a Unique Variety of World Englishes H. W. N. P. Hakadewaththe, H. B. S. T. B. Galagoda	194
320	A Study of the Intertextual Features Used by the Poet in the Composition of Dutagita Kavya G. A. M. Karunarathne	195
338	Comparison of Two Literary Adoptions of the Story: Perfume - The Story of a Murderer S. P. Wijethilake	196

348	Translation Loss in "Alimankada": The Sinhalese Translation of the Novel "The Road from Elephant Pass"	197
	D. G. T. A. Jayasinghe	
349	Teaching Disabled Shakespeares: Re-thinking Colonial Politics through Shakespeare Scholarship	198
	Isuru A. Rathnayake	
351	A Review on Garbhadhana Samskara (Cultural ties related to Conception to Obtain healthy progeny) with special reference to Ayurveda Philosophy	199
	Dr. R. V. Vidhyajini, Dr. H. A. R. P. Perera, Dr. S. Luckshaalini	
362	Development of Reading Comprehension through Simple Texts of German as a Foreign Language in the North Western Province of Sri Lanka: CEFR Level A1 A. M.J. N Liyanage, D. M. H. Dissanayaka	200
	• • •	
366	Mindfulness Meditation and Sattabojjhanga: in the Perspective of Psychotherapy	201
	Ven. Gomila Gunalankara	
368	Bridging the gap between English Medium Instruction (EMI) and EMI-specific Language needs in Higher Education: A Study on EMI Lecturer Perceptions, EMI Student Needs, and EMI Pedagogy in a University Setting	202
	Samantha Wickramasinghe, Nipuni Wimalapala	
379	A Comparative Study on Personal Affixes Between Chinese and Sinhala	203
	R. M. Thilini Bhagya Ranasinghe	
397	An Analytical Study of Ganinnansela's Contribution to Preserving the Monastic Order in Sri Lanka	204
	J. K. A. Kanthi, R. K. A. G. Inurika	

408	The Use of Discourse Stylistics to Improve the Language Skills of Upper-Intermediate ESL Learners Piyumi Hewage	205
420	Enhancement of Student User Experience with Online Assessment Systems in Sri Lankan Universities through Gamification Techniques Changa Sarith Gonsal Korala	206
422	A Literature Study of the Social Attitudes towards Ayurveda Practices related to Menstruation in Sri Lankan Society Dr. S. Luckshalini, Dr. H. A. R. P. Perera, Dr. R. Vidhyajini, Dr. P. A. R. L. Samarakoon	207
424	An Analysis of the Impact of Task-Based Learning on Peer Interaction, Peer Learning and Presentation: SLTC Research University Samantha Wickramasinghe, Anupama Maddekana, Ashani Jayasundara	208
434	A Literature Review on Concept of Antenatal Care through Ayurvedic Philosophy Dr. M. M. H. M. Jayasinghe, Dr. H. A. R. P. Perera	209
440	A Literature Study of Ayurveda Philosophy on the Cultural Ceremonies carried out during Socialization of the Child. Dr. T. D. H. R. Madushani, Dr. H. A. R. P. Perera	210
441	A Literature Study of Ayurvedic Classics on Cultural Events Related to Childbirth Dr. J. A. N. Sandamali, Dr. H. A. R. P. Perera	211
442	Aspects of Linguistic Sexism in Personal Deixis of Hindi W. Udeshika Piumali Perera	212

444	Navigating a Pandemic Affected society: A study on Rathu Wes Muhunu, A Sri Lankan Adaptation Of Oedipus Rex S. D. Sumudu Vihanga Fernando	213
455	A Comparative Study on Fashion Photography Practice in Sri Lanka with Special Reference to USA, France, and India D. A. Pumuditha Iranga Jayasinghe	214
457	The Effectiveness of ChatGPT in Literary Translations and Generating Lyrics Vibhavi Y Attigala, Raviharee Weerasinghe	215
460	Assessing Learner Attitudes towards English Language Examinations Conducted through Online Platforms B. P. D. Hemali, G. H. Ganepola, N. P. Hakadewaththe	216
461	A Comparative Study on the Effectiveness of Using Animations versus Miming in Teaching Action Verbs in English as a Second Language: Sri Lanka Gavithri H. Ganepola, Dilini Hemali	217
462	A Comparative Study on the Correct Usage of Punctuation in Writing Tasks of Adult Learners of English as a Second Language Dr. Ramani R. Jayasinghe	218
463	The Effectiveness of the Flipped Classroom Approach in Improving Speaking Skills of Adult ESL Learners in a Sri Lankan University Context Dilini Hemali, Gavithri Ganepola	219

468	A Literature Investigation on Ayurveda Management and Cultural Practices for Female Infertility Chathurangani U.M.K., Perera H.A.R.P.	220
479	A Study of German Pronunciation Problems Among First Year Undergraduate Students at University of Kelaniya Nuwanthi Bhagya Waththage	221
488	An Investigative Study on the Utility of Buddhist Hygiene Reflected in Buddhist Teachings (Special Reference Vattūpama and Sallekha Sutta) Ven Girandurukotte Sasanarathana	222
500	A Critical Study on the Law of Punishment Based on School Teachers Ven. Kalubovitiyana Soratha, Ven. Pahalaarawula Kolitha	223
505	Dubbing or Subtitling Interculturalism: Students' Perspectives Iruma Ratnayake	224

සිංහල ගැමි කලාවේ කාර්යභාරය (උඩැක්කි උපත් සාහිතා හා ආගමික පසුබිම ඇසුරින්)

එච්. තරංග සම්පත් දිසානායක උඩරට නර්තන අධායනාංශය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිදාාලය tharangadissanayake86@gmail.com

ඇදහිලි විශ්වාස සමුදායක් මුල් බැස ඇති සිංහල ගැමි සංස්කෘතිය දීර්ඝ කාලයක් මුළුල්ලේ බෞද්ධ ආගම මුලිකව ගොඩනැඟී ඇත. එම සිංහල සංස්කෘතික ඉතිහාසය ආදි ගැමි සමාජයේ ආධාාත්මික පදනම පිළිබඳ විශ්වීය සංකල්පයක් සහ පාරභෞතික දර්ශනයක් ගොඩනඟයි. ජන සමාජයේ පැවති ඇදහිලි විශ්වාස මිනිස් මනසේ පුතිනිර්මාණය කළ ගැමියා එම කලාවන් මගින් සමකාලීන සමාජය අර්ථ ගැන්වීමට උක්සාහ දරා ඇත. සිංහල ගැමි සමාජයේ හටගෙන භින්නව පවතින උඩැක්කි කලාව එක් මුල්කාලීන කලා ශානරයක් ලෙස හඳුනාගත හැකිය. ඒ අනුව උඩැක්කි උපත් සාහිතාය සහ උඩැක්කි කලාවේ විකාසනය සඳහා බලපැ බෞද්ධාගමික පසුබිම ඔස්සේ මෙම ආධානත්මික පදනම විමර්ශනයට ලක් කිරීම අප පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණ වේ. මෙහිදී උඩැක්කි සාහිතා පුරාම අදෘශාමාන බලවේග පිළිබඳව සඳහන් වීමට හේතු කවරේද? යන්නත් එහි විකාසනය සඳහා මැදිහත් කාරකයක් ලෙස බෞද්ධ ආගමේ හැසිරීමේ ස්වභාවය කවරාකාර වේද? ලෙසත් පැනනැඟී ගැටලුවට අදාළව ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදය ඔස්සේ දත්ත එක්රැස් කරමින්, ඒවා විශ්ලේෂණය සහ අර්ථකථනය කරමින්, නිගමනයන්ට එළඹීම සිදු කෙරිණි. මෙම විස්තරාත්මක පර්යේෂණයෙන් හෙළිවු පරිදි සමකාලීන සමාජයේ ගැමි ජනයා දෙවියන් හා ස්වාභාවික වස්තූන් කෙරෙහි අසීමිත භක්තියකින් කටයුතු කර ඇති බවත්, බෞද්ධාගමික පරිසරය එහි පුගමනය සඳහා හේතුවී ඇති බවත් එම සමාජයේදී කලාව යනු හුදෙක් ඉන්දියයන් පිනවීමක් නොව ආධාාත්මික පුකාශනයක් බවත් නිගමනය කළ හැකිය. ඒ අනුව සංස්කෘතික අධායනයන්හිදී ගැමි සමාජයේ මුල්කාලීන කලා කෘති අධායනය කිරීමේ වැදගත්කම ජනගත කිරීම සඳහාත් කලාවේ කාර්යභාරය හඳුනා ගැනීම සඳහාත් මෙම පර්යේෂණය වැදගත් වනු ඇත.

පුමුබ පද : ආධාාත්මික පදනම, කලාත්මක බව, ජන විඤ්ඤාණය, ජන සංස්කෘතිය, පුකාශනය උඩැක්කි උපත් සාහිතාාය

The Role of Art in Sinhalese Village Society (Based on Udakki's Literary and Religious Background)

H. Tharanga Sampath Disanayaka
Department of Kandyan Dance, University of the Visual and Performing Arts
tharangadissanayake86@gmail.com

The Sinhalese village culture, which is rooted in a set of beliefs, has been built on the basis of Buddhism for a long time. The Sinhala cultural history builds a universal concept and a metaphysical philosophy of the spiritual foundation of primitive village society. The villager who artistically recreated the beliefs of society in the human mind has tried to give meaning to contemporary society through those arts. Udakki art, which originated in the Sinhalese village society and continues to this day, can be identified as one such early art genre. Accordingly, the primary purpose of our research is to investigate this spiritual foundation through the Buddhist religious background that influenced the evolution of *Udakki* birth literature and *Udakki* art. Here, what are the reasons for the mention of invisible forces throughout the *Udakki* birth literature? What is the nature of the behaviour of the Buddhist religion as a mediating agent for its spread? In relation to the problem that arose, data was collected through qualitative research methods, analysed and interpreted, and conclusions were reached. As revealed by this descriptive research, it can be concluded that in contemporary society, rural people have worked with unlimited devotion to God and natural objects, and that it has developed in the Buddhist environment and that art is a spiritual expression that is not just a pleasure of the senses. Accordingly, this research will contribute to popularising the importance of studying the early works of art in cultural studies.

Keywords: Artistry, Expression, Folk consciousness, Folk culture, Spiritual foundation

සිංහල ශාන්තිකර්ම අන්තර්ගතයෙහි පුතීයමාන සමකාලීන ස්තීු පුරුෂ සමාජභාවී සංකල්ප පිළිබඳ අධායනයක්

එස්. එම්. සතරසිංහ උඩරට නර්තන අධායනාංශය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිදාහලය saranyasatharasingha99@gmail.com

නර්තනය කලා මාධාායක් ලෙස හුදකලාව නොපවතින අතර එය සමාජ දේශපාලන පුපංචයක් ලෙස හඳුනාගත හැකිය. නර්තනය සමාජ අභාන්තරයෙහි පවත්නා අතර නර්තකයා පවතින්නේද සමාජීය සත්ත්වයෙකු ලෙසය. ජීව විදහාත්මකව ස්තුිය සහ පුරුෂයාට ලැබී ඇති ලිංගික වෙනස මත සමාජය විසින් දීර්ඝ කාලීනව වෙනස්වු සමාජ තත්ත්වයන් මෙම දෙපාර්ශ්වය උදෙසා නිර්මාණය කර දී ඇත. එම සමාජ තත්ත්වය ස්තීු පූරුෂ සමාජභාවය ලෙස සරලව දැක්විය හැකිය. මෙම විභේදනය සමාජයේ සෑම ඒකකයකදීම හඳුනාගත හැකිය. දේශීය ශාන්තිකර්ම යනු පුරුෂ මූලිකව ගොඩනැඟුණු විශ්වාස පද්ධතියකි. ශාන්තිකර්ම සම්පූර්ණයෙන්ම ස්තීු නියෝජනයක් සිදුනොවන සමාජ කියාවලියකි. උඩරට, පහතරට සහ සබරගමු යන දේශීය ශාන්තිකර්ම අන්තර්ගතයන්හි ස්තුිය පිළිබඳ විවිධ අර්ථකථනයන් ඉදිරිපත් වන අතර, එමඟින් සමකාලීන සමාජය ස්තුිය කෙරෙහි දක්වන සමාජ ආකල්ප හඳුනාගත හැකිය. මෙම පර්යේෂණය සඳහා මුල් වූ පර්යේෂණ ගැටලුව වූයේ ශාන්තිකර්ම අන්තර්ගතයන්හි ස්තිය සහ පුරුෂයාට ලබා දී ඇති සමාජ තත්ත්වයේ ස්වභාවය කෙබඳුද යන්නයි. මෙය විස්තරාත්මක අධෳයනයක් ලෙස සිදු කරන අතර ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමය අනුගමනය කෙරේ. දත්ත රැස්කිරීම සඳහා ලිඛිත සහ අලිඛිත වශයෙන් මූලාශුය අධායනය කෙරෙන අතර, දත්ත විශ්ලේෂණයෙන් සහ අර්ථකථනය මඟින් නිගමනයන්ට එළඹීමට අපේක්ෂා කෙරේ. මෙම පර්යේෂණය මගින් දේශීය ශාන්තිකර්ම සමාජ කියාවලියක් ලෙස සලකා එහි නිරූපිත ස්තීු පුරුෂ සමාජභාවී සංකල්ප ගැඹුරින් අධායනය කිරීම මුලික අරමුණයි. එමගින් සමකාලීන සමාජයෙහි වූ ස්තීු පුරුෂ සමාජභාවී කතිකාව ශාන්තිකර්ම අන්තර්ගතය සඳහා ඇති කළ බලපෑම හඳුනාගත හැකිය.

පුමුඛ පද: පුරුෂ මූලිකත්වය, ස්තීු පුරුෂ සමාජභාවය, ස්තීු විරෝධය, සමාජ සම්බන්ධතා ශාන්තිකර්ම

A Study of Contemporary Gender Concepts Reflected in Indigenous Shanthikarma Context

S. M. Satharasinghe

Department of Kandyan Dance, University of the Visual and Performing Arts saranyasatharasingha99@gmail.com

Dance does not exist in isolation as an art form and can be identified as a sociopolitical phenomenon. Dance exists within society, and the dancer also exists as a social being. Based on the biological differences between men and women, society has created long-term changed social conditions for these two parties. That social condition can be simply described as gender. This distinction can be found in every unit of society. Sinhalese Shanthikarma is a male-centred belief system. Shanthikarma is a social process where women are not fully represented. Various interpretations of women are presented in the local Shanthikarma contents of Udarata, Pahatarata and Sabaragamu, and thus, the social attitudes of contemporary society towards women can be identified. What is the nature of the social position given to men and women in *Shantikarma* contents? This is the basic problem for this research. This is conducted as a descriptive study, and the qualitative research method is followed. Written and unwritten sources are studied for data collection and conclusions are expected to be drawn through data analysis and interpretation. The main objective of this research is to study gender concepts in depth, considering indigenous pacification as a social process. Thus, it is possible to identify the influence of the gender discourse in contemporary society on the content of Shartikarma.

Keywords: Anti-feminism, Gender, Male dominated, Shanthikarma, Social relation

ගෘහයක දිග පළල මැනීමට අදාළ වාස්තුවිද හා මූලාශුයන්හි පවතින සම විෂමතා පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධායනයක්

රමේෂා මධුෂානි සංස්කෘත හා පෙරදිග ශාස්තු අධාසයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිදාලය rameshaamg@gmail.com

ගෘහනිර්මාණ ශිල්පය හෙවත් වාස්තුවිදුපාව යනු කලාත්මකවුත් පුායෝගිකවුත් ශාස්තුයකි. එහි ආරම්භය මෙන්ම කුමාභිවෘද්ධිය භාරතීය ආකල්ප මත පෝෂණය වී ඇත. භාරතීය ගෘහනිර්මාණකරණයෙහි ආරම්භය මෙන්ම කුමාභිවෘද්ධිය භාරතීය ආකල්ප මත පෝෂණය වී ඇත. භාරතීය ගෘහනිර්මාණකරණයෙහි පුභවය පිළිබඳ මූලික තොරතුරු වෛදික සාහිතාහුන්ථ තුළ හමු වේ. පුරාණ, වීරකාවා, ආගම හා බෞද්ධ යන විෂයීය ගුන්ථයන්හි මෙන්ම ජෙහාතිශ්ශාස්තීය තිබන්ධයන්හි පවා ගෘහනිර්මාණය පිළිබඳ තොරතුරු දක්නට ලැබේ. පෞරාණික ගෘහනිර්මාණවල වර්තමානයෙහි හමුවන්නේ නෂ්ටාවශේෂ පමණි. එහෙයින් ගෘහනිර්මාණකරණයට අදාළ සිද්ධාන්ත හඳුනාගැනීමට භාරතීය වාස්තුශාස්තු මූලාශුය අධාsයනය ඉතා වැදගත් වේ. භාරතීය වාස්තුශාස්තුයේ කුමාභිවෘද්ධියට හේතු වූ උත්තර හා දක්ෂිණ සම්පුදායවල විදහමාන ගුන්ථයෝ බොහෝ වෙති. එම සම්පුදායයන් නියෝජනය කරන ශිල්පීය ගුන්ථයන්හි ගෘහයක් ඉදිකිරීමට අදාළ සිද්ධාන්ත බොහෝමයකි. ගෘහනිර්මාණකරණයට අදාළ සිද්ධාන්ත පිරික්සීමේදී මාන නිර්ණයට අදාළ සිද්ධාන්ත බොහෝමයක් හඳුනාගත හැකිය. ඒ අතර ගෘහයක දිග පළල මැනීමට අදාළ සිද්ධාන්ත විවිධ මූලාශුයවල හමුවේ. ඒ අතුරෙන් රජු, මහේෂි, පුරෝහිතාදි මෙන්ම චාතුර්වර්ණිකයන්ට අදාළ දිග හා පළල තිර්ණය කිරීමේ සිද්ධාන්ත හමුවේ. දක්ෂිණෝත්තර සම්පුදායවල විදාාමාන එකී සිද්ධාන්ත කවරේදයි විමර්ශනය අභිපායවේ. එහිදී කිරීම මෙහි බෘහත්සංහිතාව විශ්වකර්මපුකාශය යන උත්තර භාරතීය මුලාශුය, මානසාර හා මනුෂාාලය චන්දිුකාව යන දක්ෂිණ භාරතීය මූලාශුය ද යොදා ගතිමින් පුස්තුතයට අදාළ සම විෂමතා අධායනය කෙරේ. ගෘහයක දිග හා පළල නිර්ණය කිරීමේදී වර්තමානයේ ද හරසුන් කුමවේද ගණනාවක් සමාජගතව ඇත. එවැනි නිරර්ථක ගණනය කිරීම් වෙනුවට පුාථමික මූලාශුයගත සිද්ධාන්ත කවරේදයි හඳුනාගැනීමත් පුායෝගිකව භාවිතයට ගත හැකි කුමවේද සමාජගත කිරීමත් ඉතා වටී. විවිධ සම්පුදායයන් අතර හා එකම සම්පුදාය අතර ඇති සිද්ධාන්තවල සම විෂමතා අධාායනයෙන් ඒවායෙහි ගැටලකාරී තත්ත්වයන් තිරාකරණය කර ගැනීම ද මෙම පර්යේෂණයේ එක් අරමුණකි. එය වාස්තුශාස්තුයේ තියැළෙන ශිෂායන්ට මෙන්ම ශාස්තුඥයන්ට උපකාරී වේ. එමෙන්ම වාස්තුශාස්තුයෙහි සිද්ධාන්ත පිළිබඳ සමාජගතවන දුර්මත මැඩලීමට හා නිවැරදි පුායෝගික කුමවේදවලට සමාජ අවධානය යොමු කරවීම මෙම පර්යේෂණයේ පරමාර්ථය වේ.

පුමුඛ පද: ගෘහය, දිග, පළල, මාන, වාස්තුශාස්තු

An Investigative Study of the Inconsistencies in Architectural Sources Regarding the Measurement of the Length and Width of a House

Ramesha Madhushani Department of Sanskrit and Eastern Studies, University of Kelaniya rameshaamg@gmail.com

Architecture is an artistic and practical discipline. Its inception, as well as its development, has been nurtured in Indian attitudes. The beginning and the development of Indian architecture have been fueled by Indian attitudes. The basic information about the origin of Indian architecture is found in the Vedic literature. Information about architecture is found in Puranas, epics, religious and Buddhist texts, and even astrological treatises. Only remnants of ancient architecture are found today. Therefore, the study of Indian architectural sources is very important to identify the theories related to architecture. There are many extant texts of northern and southern traditions which led to the development of Indian architecture. There are many theories related to building a house in the technical books representing those traditions. In examining the theories related to architecture, many theories related to dimension determination can be identified. Meanwhile, theories related to measuring the length and width of a house are found in various sources. Among them, theories of determining length and width related to the king, queen, Purohita, as well as the Chaturvarniks are found. The intention here is to investigate which of these theories are present in the northern traditions. In it, the discrepancies related to the proposition are studied using North Indian sources such as Brhatsamhita and Vishwakarmaprakashaya, and South Indian sources such as Manasara and Manushyala Chandrika. In determining the length and width of a house, a number of futile methods have been socialised even now. Rather than such futile calculations, it is valuable to identify primary sources of theory and socialise methods that can be used in practice. One of the aims of this research is to resolve the problematic situations between different traditions and between the theories of such traditions. It is helpful for students of Vastushastra as well as academics. Also, this research is expected to combat social misconceptions about the theories of Vastushastra and draw social attention to correct and practical methods.

Keywords: House, Length, Width, Dimensions, Vastushastra

වෛදික යුගයේ ස්තී අධාාපනය පිළිබඳ වේද සාහිතාානුගත විමර්ශනාත්මක අධායනයක්

යූ. ඩබ්. එන්. සුභාෂිණි සිංහල අධාායන අංශය, කැලණිය විශ්වවිදාහලය nadeeshasuba1996@gmail.com

අධාාපනය වුකලී වර්තමානය වනවිට ස්තී පුරුෂ සමාජභාවයකින් තොරව කාගේත් මුලික අවශාතාවක් තරමටම වැදගත් වූ අංගයක් බවට පත්ව ඇත. අතීතයේ පටන් අධාාපනය ලැබීමෙහි අයිතිය හිමිව පැවතියේ පුරුෂ පාර්ශ්වයට පමණක් වන බව බහුතරයකගේ පිළිගැනීමයි. විශේෂයෙන්ම කුඩා කල පටන් රාජ කුමාරවරුන් ලද අධාාපනය සම්බන්ධයෙන් අනේකවිධ මූලාශුයන්හි ඓතිහාසික සාධක පුකට වීම ඊට හේතුවකි. කි. පු. 8000-3000ත් අතර කාලය ලෙස සැලකෙන වෛදික සංස්කෘතිය විදහාපාන කාල සීමාවක පුරුෂ පාර්ශ්වය ලද අධාාපනයට අමතරව ස්තීන් ලද අධාාපනය සම්බන්ධ තොරතුරු දක්නට ලැබෙන්නේ අල්ප වශයෙනැ'යි කෙනෙකුට සිතිය හැකිය. වේද සාහිතා ශුදුයන්ට පවා අකැප වූ නිසා ස්තීුන්ට අධාාපනයක් ලැබීමට ඉඩපුස්තාවක් නොවූ බව පවත්නා ජනපුිය අදහසකි. මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වන්නේ එකී වෛදික යුගයේ ස්තීුන්ට අධාාපනය ලැබීම කෙරෙහි නිදහසක් පැවතියේ ද යන්න පිළිබඳව වේද සාහිතාය ආශුයෙන් කරුණු පුකට කිරීමයි. ඒ අනුව වෛදික යුගයේ පුකට වන වේද සාහිතා කෙරෙහි මූලික අවධානයක් යොමු කරමින් වෛදික යුගයේ ස්තීුන්ට අධාාපනය ලැබීමට කවරාකාරයේ අවස්ථාවක් හිමි වුයේ ද යන්න පර්යේෂණ ගැටලුව වශයෙන් ගැනේ. පුරුෂ මුලික භාරතීය සමාජයක ස්තුිය සතුව පැවති ආස්ථානය පිළිබඳව සැලකීමේදී ඒ සම්බන්ධයෙන් පුකට වන අතාර්කික දූර්මත බොහෝමයකි. එකී දූර්මත බැහැර කිරීම ඔස්සේ වෛදික යුගයේ ස්තුිය සතුව පැවති අධාාපන තත්ත්වයේ උසස් බව මෙම පර්යේෂණයෙහිදී විශේෂ අවධානයකට ලක් <u>කෙරෙන්නකි. පර්යේෂණ කුමවේදය යටතේ ගුණාත්මක කුමවේදය භාවිත කෙරෙන</u> අතර පුාථමික මූලාශුය වශයෙන් වේද ගුන්ථ අධායනය කෙරේ. ද්විතීයික මූලාශුය වශයෙන් වේද සාහිතා, ස්තීු අධාාපනය හා භාරතීය ස්තිුය සම්බන්ධයෙන් විවිධ පාමාණික උගතුන් විසින් සිදුකරන ලද පර්යේෂණාත්මක ගුන්ථ කෙරෙහි අවධානය යොමු කෙරේ. සමස්තයක් වශයෙන් ගත් කල වෛදික යුගයේ ස්තීුන්ට විසිඑක්වන සියවසේ ස්තීුන් පවා අත්නොදුටු අන්දමේ අධාාපනය ලැබීමේ නිදහසක් හා ඒ ආශිුතව දක්ෂතා පළට කිරීමේ අවස්ථාවන් වූ බවට වේද සාහිතායේම නිදසුන් බොහෝ ඇති බව පැහැදිලි වන්නකි. නාමික වශයෙන් වුව මෙකල නොයෙකුත් විෂය පරාසයන්හි දක්ෂතා පෙන්වූ ස්තීුහු වාසය කළ බවට සාධක වේද සාහිතායේ පුකට වන්නකි. සාම්පුදායික දුර්මතයන්ගෙන් බැහැරව වෛදික යුගයේ ස්තුී අධාාපනය සම්බන්ධයෙන් වැඩි දෙනාට නිවැරදි අවබෝධයක් ලබා දීමට අවශා කරන පිටුබලය ද මේ පර්යේෂණයෙන් සැපයේ.

පුමුඛ පද : භාරතීය සමාජය, වේද සාහිතාය, වෛදික යුගය, ස්තීු අධාාපනය

An Investigative Study of Women's Education in the Vedic Age Based on Vedic Literature

U.W.N. Subashani Department of Sinhala, University of Kelaniya nadeeshasuba1996@gmail.com

Nowadays, education has become a basic need of everyone, irrespective of gender. It is accepted by the majority that in the past, the right to education was reserved only for the male side. The reason for this is the fact that historical facts are known in various sources, especially regarding the education received by Royal princes from childhood. In addition to the education received by the male side, there is little information about the education received by women during the period of the Vedic culture, which is considered between 8000-3000 BC. It is a popular idea that there was no opportunity for women to get an education because the Vedic literature was not suitable even for Shudras. The primary objective is to reveal the fact about whether there was freedom for women to get an education in that Vedic period with the help of Vedic literature. Accordingly, focusing primarily on the Vedic period, women were educated when considering the position of women in the male-dominated Indian society. There are many irrational misconceptions about the position of women in male-dominated Indian society. In this research, special attention is paid to the superiority of the educational status of women in the Vedic era by dispelling those misconceptions. Qualitative methodology and Vedas are studied as the primary references. As a secondary source, the focus is on the experimental texts by various authentic scholars on Vedic literature education and Indian women. On the whole, there are many examples in Vedic literature that the women of the Vedic era had the freedom of education and the opportunity to develop their talents in a way that even the women of the twenty-first century did not experience. In Vedic literature, women who showed many talents lived there even nominally. This research also provides the support needed to give correct understanding to more people regarding Vedic women's education away from traditional misconceptions.

Keywords: Indian society, Vedic era, Vedic literature, Women's education

"ඕවිඩ්ගේ මෙටර්මෝෆොසෙස්" රෝම මහා කාවෳයට ගුීක පුරාණෝක්තිවලින් සිදුවූ බලපෑම පිළිබඳ අධෳයනයක්

එච්. එම්. එස්. අයි. කුමාරි සිංහල අධායනාංශය, කැලණිය විශ්වවිදාහලය sachinthiisuri2@gmail.com

කි.ප. 6, 7, 8 යන සියවස් තුළ අපරදිග සම්භාවා සාහිතාගේ මුලාරම්භක අවස්ථාවන් <u>ශීක මහාකවි හෝමර්ගේ ඉලියඩ්, ඔඩිසි යන මහා කාවාද්වයෙන් සනිටුහන් කරයි.</u> මහා කාවා නිර්මාණකරණයට ගීුක පුරාලණා්ක්ති ඔස්සේ වස්තු බීජ සපයා ගත් බවට විද්වත් මතයක් ඇත. ශීක පුරාණෝක්තිවල පවතින අනනාතා ලඤණ ඊට හේතුවයි. පසුකාලීනව ශීක පුරාණෝක්තිවල බලපෑම රෝමයට අනනාව පැවති පුරාණෝක්තිවලට ද පුබලව බලපා ඇත. රෝම මහා කාවාන් නිර්මාණයට ගීුක පුරාණෝක්ති ඔස්සේ සැපයු දායකත්වය *ඕවිඩ්ගේ 'මෙටර්මෝෆොසෙස්'* කාවාය සාඤා දරන ආකාරය අධායනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ මුලික අරමුණ වේ. එම අරමුණ පුරණය කරගැනීමට පුාථමික දත්ත මූලාශුය ලෙස දීගොඩ පියදාස *"යවන පුරාණය"* නමින් පරිවර්තනය කළ *"ඕවිඩ්ගේ මෙටර්මෝෆොමසස්"* කෘතිය හා වෙනත් කෘති බොහෝමයක් ද්විතීයික දත්ත මූලාශුය වශයෙන් යොදාගැනේ. මේ සඳහා මානවවංශ පර්යේෂණ විධිකුමයට අයත් වන ගුණාත්මක අධායන කුමවේදය භාවිත කෙරේ. පුරාණෝක්ති යනාදියට වෙන් වෙන් වශයෙන් ගොඩනගාගත් සිද්ධාන්තමය වශයෙන් වැදගත් වූ නීති රීති පද්ධතියක් නැත. එවැනි නිශ්විත මූලධර්ම පද්ධතියක් ගොඩනැඟීමට ඇති හැකියාව ද අල්පය. ජනකතා, ජනපුවාද, පුරාණෝක්ති කෙරෙහි නිශ්චිත කර්තෘ මණ්ඩලයක්, අධායන පද්ධතියක්, විචාරක මණ්ඩලයක් නොවේ. මෙවැනි කතා ගෙතුවන් නිර්නාමිකය. මැතකාලීනව මේවා ලේඛනගත කළ ද මුල්කාලීනව පැවත ආයේ මුඛපරම්පරාවෙනි. එබැවින් වෙනස් වීම්වලට ද භාජනය වේ. එවැනි ස්වභාවයක් සහිත පුරාණෝක්ති රෝම මහාකාවාගේ සිද්ධි නිරූපණය උදෙසා උචිත අයුරින් ඉදිරිපත් කර ඇත්තේද යන්න මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව ලෙස හඳුනාගැනීමට හැකිය. මෙම අධාායනය ඔස්සේ ගීුක නිරායාසයෙන් පැනනැගි පුරාණෝක්ති තළින් නිර්මාණකරණයට තුඩු දීම හා අනෙකුත් දේශයන්හි කවියන්ටද ඒවා බලපෑම හේතුවෙන් පුරාණෝක්ති හා සාහිතාය අතර ඉගැඹුරු සබඳතාවක් පවතින බව නිගමනය කළ හැකිය. එවැනි කෘති අතර පුබලතම සාහිතා කෘතියක් ලෙස ඕවිඩ්ගේ *්මෙටර්මෝර්ෆොමසස්'* යන මහා කාවාය සාක්ෂා දරයි.

පුමුඛ පද: නිර්මාණකරණය, පුරාණෝක්ති, රෝම වීර කාවා, මෙටර්මෝෆොසෙස්, සාහිතාය

A Study of the Influence of Greek Mythology on "Ovid's Metamorphosis"

H.M.S.I. Kumari
Department of Sinhala, University of Kelaniya
sachinthiisuri2@gmail.com

In the 6th, 7th, and 8th centuries BC, the beginnings of Western classical literature were marked by the Greek epic poems Homer's Iliad and Odyssey. It is a scholarly opinion that the material seeds for the creation of great poetry were provided through Greek mythology. It is due to the identity characteristics of Greek mythology. Later, the influence of Greek mythology strongly influenced mythology unique to Rome. The primary purpose of this research is to study how Ovid's epic poem 'Metamorphoses' proves the contribution of Greek mythology to the creation of Roman epics. To achieve that objective, "Ovid's Metamorphoses", translated by Deegoda Piyadasa as "Yavana Purana", is used as a primary data source and many other texts are used as secondary data sources. The qualitative study method, which belongs to the anthropological research methodology, is used for this study. Mythology does not have a separately constructed theoretically significant system of rules and regulations. There is also little possibility of constructing such a fixed system of principles. There is no specific authorship, study system, or commentary on folktales, legends, and myths. Those who weave such stories are anonymous. Although these have been documented recently, they are still oral generation. Therefore, it is also subject to change. It can be identified as the research problem here whether myths with such a nature are presented in an appropriate way for the representation of events in the Roman epic. Through this study, it can be concluded that Ovid's 'Metamorphoses' is the most powerful literary work among other literary works. Furthermore, there is a deep connection between mythology and literature as mythology, which arose spontaneously in Greek society, led to the creation of epic poems and also influenced the poets of other countries.

Keywords: Creation, Myths, Roman epics, Literature

සාම්පුදායික සිංහල ජන සමාජයේ පැවති ආහාර කල්තබා ගැනීමේ කුමවේදයන් (වයඹ පළාතේ සාම්පුදායික ගම්මාන ඇසුරින්)

ඩබ්ලිව්. එම්. මධූ වාසල කලණ මිතුරු ඒකකය, කැලණීය විශ්වවිදහාලය maduembogama@gmail.com

සියලුම පුද්ගලයන්ට සෑම විටම පෝෂණීය, ආරක්ෂිත හා සංස්කෘතිකව ගැළපෙන ආහාර භෞතික වශයෙන් ලබා ගැනීමේ හැකියාව පිළිබඳ විශ්වසනීයත්වය ආහාර සුරක්ෂිතතාව වශයෙන් හැඳින්විය හැකිය. ආහාරයක් මිනිසුන්ගේ පරිභෝගය පිණිස අයෝගා බවට පත් කරන කවර හෝ වෙනස්වීමක් ආහාර නරක් වීම වශයෙන් සරලව විගුහ කළ හැකිය. ආහාරයේ තත්ත්වය, භෝජාතාව, පෝෂණය අඩු වීමට හේතුවන හෝ තරක්වීම වේගවත් කරන බලපෑම්වල කිුියාකාරිත්වයන් අඩු කිරීම හෝ නවතාලීම ආහාර පරිරක්ෂණය මගින් සිදු කෙරේ. මෙම අධායනයේ අරමුණ වන්නේ සාම්පුදායික සිංහල ජන සමාජයේ පැවති ආහාර කල්තබා ගැනීමේ කුමවේදයන් මොනවාද යන්න පිළිබඳව විමර්ශනාත්මකව අධායනය කිරීමයි. මෙය මුලික වශයෙන් කෘතාාත්මක කුමය පදනම් කරගත් පර්යේෂණයක් වන අතර එය ආනුභවික දත්ත හා ද්විතීයික මූලාශුය පදනම් වී පවතී. පාථමික දත්ත, සම්මුඛ සාකච්ඡා මගින් ගම්වල වෙසෙන වයස අවුරුදු 60 ඉක්මවු වැඩිහිටියන්ගෙන් තොරතුරු ලබාගෙන ඇති අතර, ද්විතීයික මූලාශුයන් ලෙස පොත්පත් හා පර්යේෂණ ලිපි පර්යේෂණයේ අරමුණට අනුකූලව භාවිතයට ගන්නා ලදි. ඇතැම් ආහාර යම් කාල පරිච්ඡේදයකට පමණක් සීමාවී පවතින බැවින් ආහාර සුරක්ෂිතතාව මගින් ආහාර අපතේ යාම වළක්වා ගැනීම, අවාරයන්හි රස විදීම, එලදායි ලෙස පුයෝජනයට ගැනීම හා සම්පත් නාස්තිය අවම කර ගැනීම සිදුකළ හැකිය. එවැනි සාම්පුදායික කුමෝපායන් අතුරින් කුමානුකුලව ගබඩා කිරීමේ කුම අනුගමනය කිරීම විශේෂ වේ. ධානා වර්ග කල්තබා ගැනීමේ දී අටුව, බිස්ස, මැටි මුට්ටි, වලංකුත්තු හා මලු භාවිතයට යොදාගෙන තිබේ. තව ද දුව අළු හා ශාක පතු භාවිතයට යොමුව තිබේ. වෙනත් ආහාර වර්ග කල්තබා ගැනීමේ දී පස්යට වැළලීම, අව්වේ වියලීම, දුම්මැසි භාවිතය, පවතේ එල්ලා තැබීම, සීති, ලුණු අම්ල වර්ග භාවිතය, ගැඹුරු තෙලේ බැඳ ගැනීම හා මී පැණි භාවිතය සිදුකොට තිබේ. ගෘහස්ථ මට්ටමෙන් සහ ජාතික මට්ටමෙන් පසු අස්වනු සංරක්ෂණ කුමෝපායන් හා ආහාර කල්තබා ගැනීමේ ස්වාභාවික කුමෝපායන් භාවිතයට හුරු කිරීම මෙරට ආර්ථික, සාමාජයීය ගැටලු සඳහා විසඳුමක් වශයෙන් යොදාගත හැකි සරල කුමෝපායන් ලෙස වැදගත් වේ. තව ද ස්වාභාවික සම්පත් උපයෝගි කොට ගනිමින් අනුගමනය කරනු ලබන මෙම සංරක්ෂණ කුමෝපායන් නීරෝගි සමාජයක් නිර්මාණයට කිරීමට ද ඉවහල් වේ.

පුමුඛ පද : සාම්පුදායික සමාජය, ආහාර, පරිභෝජනය, සංරක්ෂණය, පාරම්පරික ඥානය

Food Preservation Methods in the Traditional Sinhalese Society

(with Relevance to Traditional Villages in North Western Province)

W.M. Madu Wasala Kalana Mithuru Unit, University of Kelaniya maduembogama@gmail.com

Food security is the reliability of the physical availability of nutritious, safe and culturally appropriate food for all people at all times. Any change that makes a food unfit for human consumption can simply be defined as food spoilage. Food preservation involves the reduction or cessation of the effects of food on its quality, edibility, nutrition, or effects that accelerate spoilage. The purpose of this study is to investigate and study the methods of preserving food in the traditional Sinhalese society. This is primarily a qualitative method-based research which is based on empirical data and secondary sources. For primary data, information was obtained from the elderly living in the villages above 60 years of age through interviews, and as secondary sources, books and research articles were used in accordance with the purpose of the research. Since certain foods are limited to a certain period of time, food safety can prevent food wastage, allow devouring in the off seasons, allow effective usage, and minimise wastage of resources. Prominent among such traditional strategies are the systematic storage methods. Atuwa, Bissa, clay pots, Valankuttu, and bags have been used for preserving grains. Moreover, wood ash and plant leaves have been used. In preserving other types of food, the methods of burying in the soil, drying in the sun, smoking, air drying, using sugar and salty acids, deep frying in oil and using honey have been used. It is important to use natural strategies of food preservation and post-harvest conservation strategies at the household level and the national level as a solution for economic and social problems in the country. Moreover, these conservation strategies, followed by utilising natural resources, will also help to create a healthy society.

Keywords: Food, Preservation, Traditional Knowledge

සෝලියස් මෙන්ඩිස්ගේ නව කැලණි විහාර මූර්ති කලාව පිළිබඳ රූපාර්ථවේදී අධෳයනයක්

සී. පී. ධර්මසිරි

මූර්ති අධායන අංශය, දෘශාකලා පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිදාාලය caprasannaart@gmail.com

නව කැලණි විහාර වහාපෘතිය වනාහි විසිවන සියවසේ මුල් භාගයේ මෙරට පැවති සමාජ දේශපාලනික සහ සංස්කෘතික වෙනසක් පිළිබිඹු වන විහාර වාහපෘතියකි. 1927 සිට 1946 දක්වා කාලයේ මෙම වහාපෘතිය කිුයාත්මක විය. එම වකවානුවේ පැවැති ජාතිවාදී කතිකාව මත ඇති කළ බලපෑම විහාරයේ ආකෘතිය, මූර්ති හා චිතුවල වස්තු විෂයයන් කෙරෙහි බලපා තිබේ. නව කැලණි විහාරයේ ගෘහ නිර්මාණයේ දී පෙර පැවති මහනුවර යුගයේ විහාර ආකෘති සහ යටත් විජිත විහාර මුහුණුවර සම්පූර්ණයෙන්ම යටපත් කිරීමක් දක්නට ලැබේ. මෙහි සාම්පුදායික විහාර නිර්මාණවල පිටත ඉදි වූ මුර්තිවල ආකෘතියට සහ තේමාවට වඩා වෙනස්කම් දක්නට ලැබේ. ඒ අතර කැලණියට ම ආවේණික වූ පුදේශීය දෙවිවරු, හින්දු දෙවිවරු, විවිධ වර්ගයේ සත්ත්ව සංකේත, මෝස්තර ලියකම් දක්නට ලැබේ. ඒවා ගොඩනැඟීමට යොදාගත් ආකෘතියෙහි ද වෙනසක් දක්නට ලැබේ. එසේම මූර්තිවල භාවිත ආකෘතිය පැරණි ඉන්දීය ගෘහනිර්මාණවල ගොඩනැඟුණු හින්දු දේව පුතිමාවන් හා තිවංක පිළිම ගෙයි පිටත නිර්මාණය වූ මූර්තිවල ආභාසය යොදා ගෙන ඇත. තවද තත්ත්කාලීන අවධියේ ජනපුියව පැවති ඇම්. සාර්ලිස් ගුරුකුලයේ භාවිත මූර්ති ඉගෙලිය වෙනස්කොට නව ඉගෙලියක් ගොඩනඟා ඇත. මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව වන්නේ නව කැලණි විහාර වහාපෘතියේ මුර්තිවල ආකෘතියේ හා තේමාවන්ගේ විශේෂතා මොනවාද? යන්නත්, එම විශේෂතා සඳහා තත්කාලීන සමාජ දේශපාලන තත්ත්වය බලපා ඇත්තේ කෙසේද? යන්නත් සොයා බැලීමයි. මෙහි අරමුණ වන්නේ මෙම විහාර වාාපෘතියෙහි තේමාත්මක සහ මෛලීය තවීකරණයන් අධායනය කිරීම සහ ඒ කෙරෙහි බලපෑ සමාජ, දේශපාලන බලපෑම හඳුනා ගැනීමත් විහාර වහාපෘතියේ අනුගුාහකත්වය සහ ශිල්පීය භූමිකා විමසා බැලීමත්ය. මෙම මූර්ති විශ්ලේෂණය කිරීමට රූපාර්ථවේදී පර්යේෂණ කුමවේදය යොදා ගෙන ඇත. පුාථමික මූලාශුයක් වශයෙන් නව කැලණි විහාරයේ පිටත ඇති මූර්ති අධෳයනය කෙරිණි. ද්විතීයික මූලාශුය යටතේ පොත්, සඟරා, පර්යේෂණ ලිපි අධාsයනය කර ඇත.

පුමුඛ පද : නව කැලණි විහාරය, මූර්ති, යටත්විජිත යුගය, රූපාර්ථවේදය, සෝලියස් මෙන්ඩිස්

Iconographical Study on Solias Mendis's New Kelaniya Vihara Shrine's Sculptures

C.P. Dharmasri

Department of Sculpture, University of Visual and Performing Arts caprasannaart@gmail.com

The new Kelani Vihara shrine construction is a temple project that reflects the socio-political and cultural change in Sri Lanka in the early twentieth century. This was implemented during the colonial era from 1927 to 1946. It seems that nationalistic ideas that existed during this time influenced the structure of the shrine and the visualisation of its paintings and sculptures. In the design of the new Kelani Vihara, there is a complete suppression of the previous temple styles, such as Kandyan and colonial Architecture. Here, there are differences in the form and theme of the exterior sculptures of traditional temple designs. This shrine has many paintings related to Sri Lankan history along with convent paintings of the Lord Buddha's life story, and there were many Hindu god figures, provincial god figures, various animal symbols, flora fauna decorations and endemic god figures unique to Kelani Vihara. The form of all these sculptures depicts a change from previous styles. Also, the form of the sculptures has been inspired by the Hindu idols built in ancient Indian architecture and the sculptures created outside the Thivanka statue. Moreover, this style replaces the popular contemporary style of M. Sarlis's sculpture and creates a new style. Therefore, the research question of this project investigates the difference in theme selection, form and style of his project, and whether there is any influence from the contemporary social and political situation on these differences. The purpose of this is to study the thematic and stylistic innovations of this Vihara project, to identify the social and political influence that affected it, and to examine the patronage and creative roles of the Vihara project. The iconographical research methodology has been used to analyse these sculptures. As a primary source, the sculptures on the exterior of the new Kelani Vihara were studied. Books, journals, and research articles have been studied under secondary sources.

Keywords: Solias Mendis, Colonial era, New Kelaniya Viharaya, Sculpture, Iconographic

ලිංගික මාත්සර්ය නැමැති මනෝ අකුමතාව අවම කිරීමෙහිලා යොදාගත හැකි බෞද්ධ සංකල්ප පිළිබඳ විමර්ශනයක්

එස්. යූ. දිසානායක පාලි හා බෞද්ධ අධායනාංශය, කැලණීය විශ්වවිදාහලය dissanayakasandamali1996@gmail.com

මිනිස් චර්යාව තීරණය කරන එක් සාධකයක් වන්නේ ලිංගිකත්වයයි. ලිංගිකත්වය පිළිබඳ ඇතිවන ඊර්ෂහා සහගත හැඟීම්, ලිංගික මාත්සර්ය ලෙසින් හැඳින්වෙයි. මෙය මනෝවිදාහව අනුව මනෝ-අකුමතාවකි. නුතන සමාජ ජීවිතය තුළ මතභේදයට තුඩු දෙන පුධාන මාතෘකාවක් ලෙස ලිංගික ඊර්ෂහාව හැඳින්විය හැකිය. මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව වන්නේ ලිංගික මාත්සර්ය අවම කිරීමට බෞද්ධ සංකල්ප යොදා ගත හැකිද? යන්න අධායනය කිරීමයි. පර්යේෂණ අරමුණ වන්නේ ලිංගික මාත්සර්ය පිළිබඳ බෞද්ධ ඉගැන්වීම් ඇසුරෙන් විමර්ශනය කිරීමයි. පර්යේෂණ කුමවේදය ලෙස ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමය මත පදනම් වී පුාථමික මූලාශුය, ද්විතීයික මූලාශුය සහ තෘතීය මූලාශුය මඟින් දත්ත රැස් කිරීම සිදුවේ. එම දත්ත ගවේෂණය හා විශ්ලේෂණය කිරීමෙන් අදාළ ගැටලුව පිළිබඳ අධෳයනය කිරීම සිදුකරන ලදි. සාකච්ඡාව සහ පුතිඵල ලෙස ලිංගික මාත්සර්ය සම්බන්ධයෙන් අවිඥානික බලපෑමක් ඇති බවත්, බොහෝ අවිවාහක හෝ විවාහ වුවත්, ලිංගික ජීවිතය අසාර්ථක වූ පුද්ගලයන් සහ වයෝවෘද්ධ පුද්ගලයන් තුළ මෙය මානසික රෝගයක ස්වරූපයෙන් වර්ධනය වී ඇති බව සොයාගත හැකිවිය. අනුන් විනාශ කිරීම, තමන්ගේ විනාශයේ පදනම, ඉච්ඡාභංගත්වය, ඍණ වටිනාකම් සහිත ලප්රණය අතර ගැටුමක් මතුවී ඇත. තම ලිංගික කිුයාකාරකම් මැනවින් පවත්වා ගැනීමට නොහැකි වීම තුළ මෙම ලිංගික මාත්සර්යය ඇතිවීම සිදුවේ. බුදුදහම තුළ මෙම මාතසික ගැටලුව යම්තාක් දුරකට හෝ පාලනය කරගැනීමට අදාළ කරගත හැකි මනෝවිදාාත්මක කුමශිල්ප හඳුනාගත හැකිය. සබ්බාසව සුතුයේ දස්සනා, සංවරා, පටිසේවනා, අධිවාසනා, පරිවජ්ජනා සහ භාවනා යන කරුණු මෙයට උපයෝගී කරගත හැකි අතර ඉන්දියයන්ගේ සංවරභාවය, ඉවසීම, කිුවිධ අකුසලයන් දුරුකිරීම, මෛතීු සංකල්පය පැතිරවීම, සිව් බඹ විහරණ වැඩීම සහ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය අනුගමනය කිරීමෙන් සිත සමනය කොට මෙවැනි තත්වය මඟහරවා ගත හැකිය. පර්යේෂණ නිගමනය ලෙස ලිංගික මාත්සර්යය යනු තමා සතු වස්තුවක් අන් සතු වේයැයි නිතර සිතට දැනෙන හැඟීම, පීඩනය යනාදිය වන අතර එය මනසට මෙන්ම කයට ද විඩාව ගෙන දෙන්නක් බවත්, තමන්ට හිමි කාම වස්තුව පමණක් වින්දනය කරන්නේ නම් බොහෝමයක් ලිංගික ගැටලු හට නොගන්නා බවත් බෞද්ධ සංකල්ප අනුව තවදුරටත් නිගමනය කළ හැකිය.

පුමුබ පද: මිනිස් චර්යාව, ලිංගික මාත්සර්ය, මානසික අකුමතා, සබ්බාසව සූතුය, බෞද්ධ ආකල්පය

An Investigation of Buddhist Concepts That Can Be Used in Reducing the Mental Disorder of Sexual Jealousy

S.U. Dissanayake

Department of Pali and Buddhist Studies, University of Kelaniya
dissanayakasandamali1996@gmail.com

One factor that determines human behaviour is sex. Jealous feelings about sex are called sexual jealousy. This is a psycho-disorder in terms of psychology. Sexual jealousy can be called a major topic of controversy in modern social life. The problem of this research is whether Buddhist concepts can be used to reduce sexual jealousy. The research aims to investigate sexuality According to Buddhist Teachings on sexuality. The research is based on qualitative research methodology, and data collection is done through primary, secondary, and tertiary sources. The study of the related problem was conducted by exploring and analysing the data. As a result of the discussion and results, it was found that there is an unconscious influence on sexual jealousy and that it has developed into a form of mental illness in many unmarried or married individuals and elderly people. A conflict has arisen between the destruction of others, the basis of one's own destruction, frustration, and motivation with negative values. This sexual jealousy occurs in the inability to maintain one's sexual activities properly. In Buddhism, it is possible to identify psychological techniques that can be applied to control this mental problem to some extent. The points of Dassana, Sanvara, Patisevanā, Adhivāsanā, Parivajjanā and the meditation of the Sabbāsava Sutta can be used for this, and the mind can be calmed down by following the Noble Eightfold Path through the restraint of the senses, patience, removal of the three evils, the spread of the concept of compassion, the growth of the four branches and the Noble Eightfold Path. Reversible. According to the research conclusion, sexual jealousy is the feeling, pressure, etc., that one's object is owned by others, and it is tiring to the mind as well as the body. According to Buddhist concepts, sexual problems will not occur if one enjoys only the object of one's own lust.

Keywords: Human Behavior, Sexual jealousy, Mental Disorders, Sabbāsava Sutta, Buddhist Attitude

නිෂ්පාදන සැලසුම් රචනය සිනමා පඨිතයක අර්ථ නිෂ්පාදනය කිරීම කෙරෙහි සිදු කෙරෙන බලපෑම පිළිබඳ අධාායනයක්

ඒ. ඒ. එච්. භාගතා ජනමාධා අධායන අංශය, ශුීපාලි මණ්ඩපය, කොළඹ විශ්වවිදහාලය bhagya.hesh96@gmail.com

මීට සියවසකට පෙර බිහිවු සිනමාව සංස්ලේශී මාධායක් වශයෙන් බිහිවුයේ පුබල පුකාශන සහ නිරූපණ ශකාතාවක් සහිතවයි. සන්නිවේදන මාධායක් ලෙස මානව සන්තාවන්හි සියලු පැතිකඩයන්ට බලපාමින් ජීවිතය සහ යථාර්ථයේ නව මානයන් සිනමාත්මකව ගොඩනැඟීමට සහ පුතිනිර්මාණය කිරීමේ යුගය මෙමඟින් ආරම්භ විය. සිනමාවේ තීරණාත්මක සාධකවන භාවය සහ අවසාන අර්ථය ගොඩනැඟීම සඳහා ලෝක සිනමාව තුළ නිෂ්පාදන සැලසුම් රචන සංකල්පය භාවිත වේ. ලාංකේය චිතුපට ක්මේතුය තුළ නිෂ්පාදන සැලසුම් රචනය සිනමා පඨිතයක අවසාන අර්ථය සැකසීම කෙරෙහි සිදු කරන බලපෑම පිළිබඳ අධායනයක් මෙමගින් සිදුකෙරේ. පර්යේෂණ ගැටලුව ලෙස නිෂ්පාදන සැලසුම් රචනය සිනමා පඨිතයක අර්ථ නිෂ්පාදනය කිරීම කෙරෙහි බලපෑමක් සිදු කරයිද? යන්න විමසා බැලෙයි. ගෝලීය චිතුපට ක්ෂේතුයට අති මුලික සංකල්පයක් වන චිතුපට නිෂ්පාදන සැලසුම් රචනය දේශීය චිතුපට ක්ෂේතුය තුළ තහවුරු වී ඇති ආකාරය හා එහි බලපෑම කෙසේ දැ'යි අධායනය කිරීම ඔස්සේ දේශීය චිතුපට ක්ෂේතුය තුළ නිෂ්පාදන සැලසුම් රචනයේ වෘත්තීයමය භාවිතයේ ශකාතාව පිළිබඳව සාකච්ඡාවක් ඇති කිරීම මෙහි මූලික අරමුණයි. නිෂ්පාදන සැලසුම් රචනය නාහයාත්මකව සහ සංකල්පීයව හඳුනා ගැනීම, නිෂ්පාදන සැලසුම් රචනය සහ කලා අධාාක්ෂණය අතර ඇති වෙනස අධාායනය කිරීම, චිතුපටයක අර්ථ නිෂ්පාදනය කෙරෙහි සැලසුම් රචනමයහි අවශාතාව සහ භාවිතය විශ්ලේෂණය කිරීම, නිෂ්පාදන සැලසුම් රචනය ශාස්තුාලයීය සහ පුායෝගිකව භාවිත කිරීම පිළිබඳ සාකච්ඡාවක් ඇති කරමින් නිෂ්පාදන සැලසුම් රචක (production designer) පදවි නාමය ලාංකේය චිතුපට ක්ෂේතුයට හඳුන්වා දීම පර්යේෂණයේ අභිමතාර්ථ වේ. ගුණාත්මක කුමවේදය යටතේ ක්ෂේතුයේ පුවීනයන් සහ විද්වතුන් සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා පැවැත්වීම සහ තෝරාගත් සිනමා පඨිත ද්විත්වයක් ඇසුරෙන් අන්තර්ගත විශ්ලේෂණය ඔස්සේ දත්ත රැස් කරන ලදි. මෙහි දී සිනමා පඨිතයක සමස්ත අර්ථය සැකසීමෙහිලා නිෂ්පාදන සැලසුම් රචනයෙහි සෘජු බලපෑමක් ඇති බවත්, ලාංකේය සිනමාකරුවා නිෂ්පාදන සැලසුම් රචනයෙහි නිසි අර්ථය සහ කිුයාවලිය නිවැරදිව වටහාගෙන නොමැති නිසා එහි වැදගත්කම පහදාගෙන නොමැති බවත්, කලා අධාාක්ෂකවරයාගේ සහ නිෂ්පාදන සැලසුම් රචකයාගේ වෙනස පිළිබඳව ලාංකේය සිනමාවට නිසි අවබෝධයක් නොමැති බවත්, නිෂ්පාදන සැලසුම් රචනය දෙපාර්තමේන්තු වශයෙන් බෙදී පැවතිය නොහැකි බවත්, නාහායාත්මක සහ සංකල්පීය අධාායනයට සාපේක්ෂව අනුකරණය කරමින් පමණ කටයුතු කරන බවත් නිගමනය කළ හැකිවිය.

පුමුඛ පද : චිතුපට අර්ථ නිෂ්පාදනය, නිෂ්පාදන සැලසුම් රචකයා, නිෂ්පාදන සැලසුම් රචනය, භාවය, සිනමාව

A Study of the Effects of Production Design on the Production of Meaning in a Cinematic Text

A.A.H. Bhagya Department of Mass Media, Sri Palee Campus, University of Colombo bhagya.hesh96@gmail.com

A century ago, cinema emerged as a synthetic medium with powerful expressive and representational potential. This ushered in the era of cinematic construction and re-creation of new dimensions of life and reality as a means of communication affecting all aspects of human society. The concept of production design is used in world cinema to construct the critical elements of cinema and its ultimate meaning. This is a study of the influence of production planning essays on the final meaning of the text in the Sri Lankan film industry. The research problem examines whether the production design essay has an effect on the production of meaning in a cinematographic text. The main purpose of this is to create a discussion about the feasibility of the professional use of production planning in the local film industry by studying how film production planning, which is a very basic concept for the global film industry, has been established in the local film industry and how its impact is, identifying the product design essay theoretically and conceptually, studying the difference between production design and art direction, analysing the need and uses of production design in the production of meaning in a film, introducing the title of production designer to the Sri Lankan film industry are the objectives of the research. Under the qualitative method, data was collected through interviews with experts and scholars in the field and content analysis with selected cinematographers. Here, there is a direct effect on the production design essay in shaping the overall meaning of Cinematography. The Sri Lankan cinematographer has not understood the proper meaning and process of the production plan essay and, therefore, has not understood its importance. That Sri Lankan cinema does not have a proper understanding of the difference between an art director, a director and a production designer and that the production planning essay cannot remain divided into departments. It was also concluded that compared to theoretical and conceptual studies, only simulation is done.

Keywords: film, production design, Movie meaning production, mood, production designer

ගුණදාස අමරසේකරගේ "උයනක හිඳ ලියූ කවි" කෘතියෙහි එන "දිය සිඳුණු මරු කතර" කාවා නිර්මාණය කෙරෙහි ටී. එස්. එලියට්ගේ "මුඩුබිම" (The Waste Land) කාවායේ බලපෑම

චින්තා පවිතුානි සිංහල අධායන අංශය, කැලණිය විශ්වවිදාහලය pawithranip@kln.ac.lk

ගුණදාස අමරසේකර 1950 සහ 1960 දශකවල පුබලව ඉස්මතු වූ කවියෙකි. කාවාකරණයෙහිලා ඔහු විවිධ සම්පුදායන්හි ආභාසය ලැබුවෙකි. නූතන සිංහල කවියේ හැරවුම් ලක්ෂයක් ලෙස හඳුනාගත හැකි "උයනක හිඳ ලියු කවි" (1957) කාවා ගුන්ථයෙන් අමරසේකර වඩාත් මතභේදාත්මක කවියකු ලෙස ඉස්මතු වේ. එහිලා කොළඹ දෙවන කවි පරපුරේ කවියේ සුලබ ලක්ෂණ ඉක්මවා යන අතර, පී. බී. සේනානායක "පලිගැනීම" (1946) කෘතියෙන් සිංහල සාහිතෳයට හඳුන්වා දී තිබූ නිදහස් කාවා සම්පුදාය ද ස්වීයකරණයට භාජන කරගැනීමට ඔහු සමත්වේ. සිංහල කවියෙහි එවැනි විප්ලවීය වෙනසක් ඇති කිරීමට අමරසේකර ලැබු අභිපේරණය පිළිබඳ විමර්ශනයේ දී බටහිර කවියෙන් ලබා ඇති ආභාසය පුබලව කැපී පෙනේ. සුපුකට නුතනවාදී ඇමරිකානු කවියකු වන ටී. එස්. එලියට් (1888- 1965) රචනා කළ "මුඩුබිම" (The Waste Land) කාවාය මෙම පසුබිමෙහිලා අවධානය යොමු කළ යුතු කෘතියකි. තත් ආඛපාන කාවපය නූතන සංකීර්ණ ධනේශ්වර සමාජ පසුබිමෙහි උත්පන්නව පවත්නා භෞතික මෙන්ම මානසික ඛේදවාචකය මනාව නිරූපණය කරයි. තුලනාත්මක අධායන පුවේශයකින් බැලීමේදී තහවුරු වන්නේ එලියට්ගේ " මුඩුබිම" (The Waste Land) කාවා ගුන්ථය, අමරසේකරගේ "උයනක හිඳ ලියු කවි" කෘතියෙහි එන "දිය සිඳුණු මරු කතර" කාවා නිර්මාණයට තේමාව, කාවා ආකෘතිය, කාවෙහා්ක්ති, ශිල්පීය විධි, ජීවන දෘෂ්ටිය යනාදි අංග ලෙස බලපා ඇති බවයි. පූර්ව පර්යේෂණයන්හි මෙකී ආභාසය පිළිබඳව සඳහන් වන්නේ හුදු නාමමාතිකව පමණි. මෙම පර්යේෂණ පතිුකාවෙන් අරමුණු කෙරෙන්නේ විශ්ලේෂණාත්මක කුමවේදය උපයෝගී කර ගනිමින් තුලනාත්මකව හා විස්තීර්ණව එම උපකල්පනය සාකච්ඡාවට භාජන කිරීමයි.

පූමුඛ පද : ආභාසය, ගුණදාස අමරසේකර, ටී. එස්. එලියට්, මුඩුබිම, දිය සිඳුණු මරු කතර, සිංහල කාවා ක්ෂේතුය

The Influence of Eliotz's Poem "The Waste Land" towards Gunadasa Amarasekara's Poem "Diya Sindunu Maru Kathara" in "Uyanaka Hinda Liyu Kavi"

Chintha Pawithrani
Department of Sinhala, University of Kelaniya
pawithranip@kln.ac.lk

Gunadasa Amarasekara was a powerful poet during the decades of 1950 and 1960. He has been engaged in poeticism with the influence of various poetic traditions. Amarasekara could be identified as a somewhat controversial poet whose collection of poems titled 'Uyanaka Hinda Liyu Kavi' (1957) is considered a landmark and turning point in modern Sinhala poetry. He succeeded in signifying his own identity, approaching a different turn than the independent poetic tradition that prevailed in the second generation of poets in the Colombo era that was introduced by G.B. Senanayake ('Paligeneema' - 1946) as a free verses movement. When considering the motivational temperament of Amarasekara enabled to create such a revolutionary change, it appears that fundamental concentration should be extended towards Western poetic tradition. 'The Waste Land' (1922), the momentum the Western poetry compiled by famous modern American poet T.S. Eliot (1888-1965), could be considered a significant artwork in this context. This narrative poem illustrates the psychic tragedy of the urbanitecentred complicated lifestyle disowning all legitimate belongings in the social system generated by industrial capitalism. When those two poetic contributions in two countries are compared, the study found that there are considerable similarities and influences of 'The Waste Land' to the 'Diya Sindunu Maru Kathara' in 'Uyanaka Hinda Liyau Kavi 'respectively in structural, semantic and techniques wise correlations. This research intends to discuss the said hypothesis with the assistance of analytical methodology.

Keywords: Influence of Poetry, TS Eliot, Gunadasa Amarasekara, The Waste Land, Diya Sindunu Maru Kathara, Field of Sinhalese Poetry

මහනුවර යුගයේ පහතරට ශෛලියේ විහාර සිතුවම්හි පර්යාවලෝකන ලඤණ භාවිතය

චාමිකා දිශාන්ති පේදුරු හේවා පශ්චාද් උපාධි අධායන පීඨය, කැලණිය විශ්වවිදාාලය chamika.dishanthi@gmail.com

කි.ව. 18, 19 සියවස්හි ශීූ ලංකාවේ මුහුදුබඩ පුදේශවල වහාප්ත වූ පහතරට මෛලියේ විහාරස්ථාන සිතුවම්හි අවකාශයේ ගැඹුර දුක්වීම සඳහා පර්යාවලෝකන ලඤණ භාවිත කොට තිබීම, මධාම මහනුවර (උඩරට) සිතුවම්හි ලඤණ අතර දක්නට නොලැබෙන සුවිශේෂ වෙනස්කමකි. පහතරට ශෛලියේ විහාරස්ථාන සිතුවම්හි පර්යාවලෝකන සිද්ධාන්ත භාවිත කර ඇති ආකාරය පිළිබඳ විමර්ශනාත්මකව අධාායනය කිරීම මෙම අධාායනයේ අරමුණයි. අධාායන කුමවේදය යටතේ, පහතරට ඉශෙලියේ සිතුවම් දක්නට ලැබෙන තෝරා ගනු ලැබූ විහාරස්ථාන කිහිපයක පවතින සිතුවම් අධාායනය සඳහා කෙෂ්තු අධාායනයෙහි යෙදීම සහ කි.ව. 18, 19 සියවස් තුළ මෙරට සිටි අපරදිග චිතු ශිල්පීන්ගේ සිතුවම් සහිත සාහිතාාමය මූලාශුය අධායනය කිරීම සිදුකරන ලදි. රේඛීය පර්යාවලෝකනය සහ සමාන්තර පර්යාවලෝකනය යන සිද්ධාන්ත අනුව පහතරට ඉෛලියේ සිතුවම්හි අවකාශයේ ගැඹුර දක්වීම සිදු කොට නොමැති අතර පර්යාවලෝකන ලඤණ අනුකරණය කිරීමට උත්සාහ ගෙන තිබීම විශේෂත්වයකි. විදේශීය ආධිපතාය ශී ලංකාවේ පැවති මෙම කාලවකවානුවේ දී ශී ලංකාවට පැමිණි අපරදිග චිතු ශිල්පීන්ගේ සිතුවම් කුමවේද අනුකරණය කිරීමට පහතරට සිත්තරා උත්සාහ ගෙන ඇති බව පෙනේ. පර්යාවලෝකන සිද්ධාන්ත අනුකරණය කිරීම හේතුවෙන් පහතරට මෛලියේ සිතුවම්හි නිරූපිත ගොඩනැගිලි සහ මනුෂා රූපවල පරිමාණය පිළිබඳ ගැටලු සහ විකෘතිතා දුකගත හැකිය. අනුගාහක පන්තියේ හෝ සංඝයා වහන්සේලාගේ බලපෑමකින් තොරව නිදහසේ සිතුවම්කරණයේ යෙදුණු සිත්තරා සිය රුචිය අනුව හෝ සංඝයා වහන්සේලාගේ අනුදුනුම ඇතිව සිතුවම්කරණයේ යෙදීම මෙකී තත්ත්වය කෙරෙහි බලපෑ තවත් සාධකයකි. ඒ අනුව, බටහිර ආධිපතා යටතේ පැවතීමත්, එමගින් වූ බලපෑමත් නිසා පහතරට ඉගෙලියේ විහාරස්ථාන සිතුවම්වල පර්යාවලෝකන ලඤණ භාවිතය දකගත හැකි නමුත්, පර්යාවලෝකනය පිළිබඳ නිවැරදි සිද්ධාන්ත අනුගමනයකොට නොමැති බව පෙනේ.

පුමුඛ පද : පර්යාවලෝකන සිද්ධාන්තය, පහතරට සිතුවම් ශෛලිය, යුරෝපීය බලපෑම, විහාරස්ථාන සිතුවම්, ශීූ ලංකාව

The Use of the Practice of Perspective in the Southern Style Temple Paintings

Chamika Dishanthi Peduru Hewa Faculty of Graduate Studies, University of Kelaniya chamika.dishanthi@gmail.com

The depiction of depth and space using the practice of Perspective is a novelty apparent in the temple paintings of the Southern Maritime region of Sri Lanka in the 18th and 19th centuries, which cannot be seen in the Central Kandyan style temple paintings. The objective of the present study is to examine the way in which the Perspective is used in the Southern-style temple paintings in the maritime region. A field study was conducted to examine and study the Southern Style paintings of selected temples, and a comparative literature review was conducted to examine the paintings created in the 18th and 19th centuries by various foreign artists, in order to identify the influence of Western art which introduced the depiction of depth and space using perspective to the temple painters of the Southern Style. It is apparent that the temple painters of the Southern Style did not follow the theories of Linear or Parallel Perspective, even though they tried to imitate the visual depiction of Perspective. The temple painters of the Southern Style have been influenced by the various foreign artists who were active in the colonial period and have tried to mimic their works when depicting depth and space. Apparently, the deficiencies in proportions and distortions in the buildings and surrounding space are a result of this mimicry without the study of the theories of Perspective. Moreover, it is likely that the Southern-style temple painter had considerable freedom to depict depth and space to his preference, either with or without the consent of temple patrons and monks. Evidently, colonialism and its influence resulted in imitating the depiction of depth and space using the practice of Perspective by the Southern Style temple painters without the study of the various theories of Perspective.

Keywords: Southern style of temple paintings, Theories of Perspective, Colonialism, Temple paintings, Sri Lanka

අජිත් තිලකසේනගේ කෙටිකතා නිර්මාණ තුළින් පිළිබිඹු වන යථාර්ථවාදයේ හා නූතනවාදයේ අංග ලඤණ පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධාෘයනයක් (තෝරාගත් කෙටිකතා නිර්මාණ කිහිපයක් ඇසුරින්)

එච්. එම්. සරසි සඳරේඛා සිංහල අධායන අංශය, කැලණිය විශ්වවිදාහලය sarasiherath7@gmail.com

ඉංගීසි භාෂාවේ Realism හා Modernism ලෙස භාවිත වන සංකල්ප සිංහල සාහිතෳය හා කලා කෙෂ්තුයේ දී යථාර්ථවාදය හා නූතනවාදය යන නම්වලින් හැඳින්වේ. යථාර්ථවාදයෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ ජීවිතය ඇති සැටියෙන් හෙවත් පවතින ආකාරයට ඉදිරිපත් කිරීමයි. යථාර්ථවාදය නමැති සංකල්පය බිහි වූයේ විඥානවාදයට හා සෞන්දර්යවාදයට එරෙහිවයි. එසේ හඳුනාගත හැකි යථාර්ථවාදයේ සීමාවන්ගෙන් සවිඥානිකව වෙන් වීමට තැත් කළ කලා වහාපාරයක් ලෙස නුතනවාදය හැඳින්විය හැකිය. යථාර්ථවාදය හා නූතනවාදය නමැති සංකල්ප කලා වහාපාරයක් ලෙස ආරම්භ වීමත් සමඟ නවකතා, කෙටිකතා, කවි, ගීත යනාදි සෑම කෂ්තයකටම පාහේ මෙකී අංග පිවිසියේය. අපරදිග සාහිතාගෙන් ඇරඹි පසුව පෙරදිග සාහිතා තුළට ද මෙම පුවණතාව බලපෑ බව කිව හැකිය. එහි පුතිඵලයක් ලෙස ලාංකේය සාහිතා කලා කෙෂ්තුය ද නවමු වෙනසකට ලක්විය. යථාර්ථවාදයේ සහ නූතනවාදයේ අංග ලක්ෂණ ස්වකීය නිර්මාණ සඳහා උපයෝගී කර ගත් ලාංකික නිර්මාණකරුවෙකු වශයෙන් 1960 දශකයේ කෙටිකතාකරණයට පිවිසි අපිත් තිලකසේන හඳුනාගත හැකිය. තිලකසේන සිය කෙටිකතා නිර්මාණ කලාව තුළ විවිධ අත්හදා බැලීම් සිදු කළ නිසාම පාඨක විචාරක දෙපඎයම ඔහුව හඳුනාගන්නේ සම්පුදාය වෙනසකට ලක් කළ නිර්මාණකරුවෙකු වශයෙනි. මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වන්නේ තිලකසේන යථාර්ථවාදයේ හා නුතනවාදයේ අංග ලකුණ සිය කෙටිකතා විෂයයෙහි උපයෝගී කරගත් ආකාරය කෙබඳුදු'යි අධාායනය කිරීමයි. යථාර්ථවාදයේ සීමාවන් ඉක්මවා යමින් තිලකසේන විසින් නුතනවාදයේ අංග ලඤණ ස්වකීය කෙටිකතාව විෂයයෙහි උපයෝගී කරගෙන ඇත්තේ කෙසේ ද? යන්න සොයා බැලීම මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුවයි. පර්යේෂණ කුමවේදය ලෙස ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදය ඔස්සේ පුාථමික හා ද්විතීයික මූලාශුයගත තොරතුරු රැසක් යොදාගනු ලැබුණි. ඒ අනුව අපිත් තිලකසේන යථාර්ථවාදයේ මෙන්ම නූතනවාදයේ අංග ලඤණ සිය නිර්මාණ සඳහා යොදා ගනිමින් එතෙක් පැවති සාම්පුදායික කතා කලාවෙන් බැහැරව ස්වාධීන වීමට තැත් කළ ලේඛකයෙකු බව අධායනය අවසානයේ එළඹිය හැකි නිගමනයයි.

පුමුඛ පද : අපිත් තිලකසේන, කෙටිකතා, නූතනවාදය, යථාර්ථවාදය, ස්වාධීනත්වය

An Investigative Study of the Characteristics of Realism and Modernism Reflected in Ajith Thilakasena's Short Stories (Based on a Few Selected Short Stories)

H.M. Sarasi Sandareka Department of Sinhala, University of Kelaniya sarasiherath7@gmail.com

Realism and modernism are two concepts evident in Sinhala literature and art. Realism aims to present life as it is. The concept of realism was born against idealism and aestheticism. Modernism can be described as an art movement that consciously tried to separate itself from the limitation of realism that can be identified. As the concept of realism and modernism began as an art movement, novels and short stories, these elements entered almost every field, such as songs. It can be said that this Purana influenced Western literature, and the art sector also underwent a new change. As a Sri Lankan creator who used elements of realism and modernism in his works, we can identify Aith Thilakasena, who entered into short stories in 1960. Thilakasena is a writer who has experimented in various ways in his art of creating petitions. Because Thilakasena made various experiments in his art of short stories, both readers and critics recognise him as a creator who changed the tradition. The purpose of this research is to study how Thilakasena has used the features of realism and modernism in his short stories. The research problem here is to find out how Thilakasena has used the features of modernism in his short story by going beyond the limits of realism. A lot of primary and secondary sourced information was used through the qualitative research method as research method. Accordingly, we can't conclude that Thilakasena is a writer who tried to be independent of the traditional art of Storytelling by using elements of realism and modernism in his works.

Keywords: Ajith Thilakasena, Short stories, Modernism, Realism, Independent

වර්ෂ 1542 සිට 1638 දක්වා මහනුවර රාජධානි සමයේ පෘතුගීසි පූජකවරුන්ගේ රාජාතාන්තික භූමිකාව පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධායනයක්

ඕ.ජී.එස්.ඒ. රුවන්තිකා පශ්චාද් උපාධි අධායන පීඨය, කැලණිය විශ්වවිදාහලය supunisjp.ac@gmail.com

ජාතීන් අතර ගනුදෙනු සිදු කිරීමේ කලාව හා කියාවලිය 'රාජාතාන්තිුකභාවය' යන්නෙන් අදහස් කෙරේ. මහනුවර රාජධානිය හා පළමු වරට රාජාතාන්තික සබඳතා පැවැත්වූ යුරෝපීය රාජාාය පෘතුගාලය වේ. ශීු ලංකාවේ ඓතිහාසික රාජධානි අතරින් බහුල වශයෙන්ම විදේශ බලපෑම්වලට ලක්වූ රාජධානිය වූයේ මහනුවර රාජධානියයි. එකල රාජ සභාව හා පෘතුගීසින් අතර සබඳතා පැවැත්වීමේ දී දූතයින් හා සාකච්ඡා පැවැත්වීම යන කුමවේදය භාවිත කර ඇත. ඒ අනුව පෘතුගීසින් රාජානාන්තිුකයන් ලෙස පූජකවරුන් පත් කිරීමට බලපෑ හේතු හඳුනා ගැනීම, එම දුත සබඳතාවන්හි කියාකාරිත්වය හඳුනා ගැනීම, එමගින් උද්ගත වූ පුතිඵල හඳුනා ගැනීම යන අරමුණු උදෙසා මුලාශය පරිශීලනය කරමින් ඓතිහාසික පර්යේෂණ කුමවේදයට අනුකූලව මෙම අධාායනය සිදු කර තිබේ. දහසයවන සියවසේදී ලංකාවට පැමිණි පෘතුගීසින් සහ උඩරට පාලක ජයවීර රාජාා සමයේ (වර්ෂ 1542 සිට) ඇරඹී රාජාතාන්තික කටයුතුවල විශේෂ ලක්ෂණයවන්නේ කතෝලික පූජකයන් දුතයන් වශයෙන් යොදා ගැනීමයි. වර්ෂ 1547 දී ෆැන්සිස්කන් පූජක පැස්කොල් සහ අනුගාමිකයන් ජයවීර රජු මුණගැසීමට පැමිණ තිබේ. එහිදී රජු ඔවුන් හා සාකච්ඡා කිරීමෙන් අනතුරුව කිතුණු දහම වැළඳගැනීමට දුඩි කැමැත්තක් දැක්වීය. එසේම රජු ඔවුන්ගේ පල්ලි, නිවාස තැනීමට විශාල ඉඩම් පුමාණයක් ලබාදීමට ද එකඟවේ. පෘතුගීසිහු වර්ෂ 1638 දී නැවත වතාවක් සාමය උදෙසා අගෝන්තීනු නිකායේ හා ෆැන්සිස්කානු නිකායේ පූජකවරයන් දෙදෙනෙකු උඩරටට දුතයන් ලෙස යැවූහ. මෙලෙස පෘතුගීසින් රාජාතාන්තික කටයුතු සඳහා පුජකවරුන් යොදා ගැනීමට බලපෑ හේතු කිහිපයකි. ඔවුන් පෙරදිගට පැමිණීමේ මුඛා පරමාර්ථ අතර, සිය ආගම වහාප්ත කිරීම පුමුඛ වේ. එකී කාර්යය සඳහා පූජකයින් පෙරදිගට පැමිණි අතර ඔවුන් සතු නීතිය පිළිබඳ දැනුම, දේශපාලන අත්දැකීම්, යටහත්ව බැඳී සිටීම, සුනමාතාව, ආරක්ෂාකාරීව ගමන් කිරීමේ හැකියාව සහ පාපොච්චාරණ අසනු ලබන්නන් ලෙසින් රහස් රැකීමට ඔවුන් සතුව පවතින හැකියාව යනාදි කරුණු ඔවුන් රාජාතාන්තික කටයුතු සඳහා තෝරා ගැනීමට හේතුවේ. තව ද උක්ත පුජකවරුන් අසීරු අවස්ථාවල දී පවා උඩරට පාලකවරු සමඟ සාකච්ඡා කර දේශපාලනික ගැටලු නිරාකරණය කරන ලදහ. මෙලෙස පෘතුගීසින් ආගම වහාප්ත කිරීම මෙන්ම රාජනතාන්තික කටයුතු සඳහා ද පුජකවරුන් යොදා ගැනීම කෙරෙහි ආසියානු සමාජයේ ජනතාව අන් කවර කාරණයකටත් වඩා ආගම හා සංස්කෘතික සම්පුදායයන් සමඟ එකඟ වීමට දක්වන කැමැත්ත බලපෑ බව නිගමනය කළ හැකිය.

පුමුබ පද: දූතයා, පෘතුගීසින්, මහනුවර රාජධානිය, රාජාතාන්තිකභාවය, රෝමානු කතෝලිකවාදය

An Investigative Study of the Diplomatic Role of Portuguese Priests during the Kandyan Kingdom from 1542 to 1638

O.G.S.A. Ruwanthika
Faculty of Graduate Studies, University of Kelaniya
supunisjp.ac@gmail.com

'Diplomacy' refers to the art and process of conducting business between nations. Portugal was the first European country to have diplomatic relations with the Kingdom of Kandy. The Kingdom of Kandy was the most affected by foreign influences among the historical kingdoms of Sri Lanka. At that time, the method of negotiations and envoys was used in the relations between the royal court and the Portuguese. Accordingly, this study has been conducted in accordance with the historical research method by referring to the source for the purposes of identifying the reasons that influenced the appointment of priests as Portuguese diplomats, identifying the functioning of those diplomatic relations, and identifying the results that arose from it. The special feature of the diplomatic activities that started during the reign of the Kandyan ruler Jayaweera (since 1542) with the Portuguese who came to Ceylon in the sixteenth century is the use of Catholic priests as envoys. In 1547, Franciscan priest Pascoal and his followers came to meet King Jayaweera. There, after discussing with them, the king expressed a strong desire to embrace Christianity. Also, the king agreed to give a large amount of land to build their churches and houses. In 1638, the Portuguese again sent two priests of the Agonite sect and the Franciscan sect to the Kandian kingdom as envoys for peace. Several reasons influenced the Portuguese to use priests for diplomatic work. Among the main objects of their coming to the East was the spread of their religion. For that purpose, the priests came to the East, and they possessed knowledge of the law, political experience, submissiveness, tact, ability to travel safely, and to keep secrets as confessors, which caused them to be chosen for diplomatic work. Even in difficult cases, the priests discussed with the rulers of the hill country and resolved political problems. Thus, it can be concluded that the willingness of the people of Asian society to agree with religion and cultural traditions influenced more than any other matter the use of priests for diplomatic purposes as well as the spread of religion by the Portuguese.

Keywords: Envoy, Portuguese, Kingdom of Kandy, Diplomacy, Roman Catholicism

ශී ලාංකේය දමිළ ජනයා අතර භාවිත ඔප්පාරි ගායනයේ සන්නිවේදනාත්මක මුහුණුවර පිළිබඳව විමර්ශනාත්මක අධායනයක්

ආර්. එම්. පී. එස් වීරසූරිය ශීු ලංකා සංචාරක හා හෝටල් කළමනාකරණ ආයතනය prasad.weerasooriya1@gmail.com

දමිළ ජනතාව විසින් අවමංගල උත්සව අවස්ථාවල දී භාවිත කරනු ලබන ගායන අංගයක් ලෙස ඔප්පාරි ගායනය හඳුනාගත හැකිය. දකුණු ඉන්දියාවේ සිට ලාංකේය වතුකරයට සංකුමණය වු හින්දු ජනතාව පමණක් නොව යාපනයේ දමිළ ජනතාව ද අවමංගල උත්සවයේ දී මෙම ඔප්පාරි ගායනය සිදුකරයි. අවමංගල උත්සවවලදී මෘත දේහය අසළට වී කාන්තා පාර්ශ්වය පමණක් මෙම ගායනය සිදුකිරීම විශේෂත්වයකි. ඔප්පාරි ගායනය නමින් අර්ථ ගන්වන්නේ රිද්මයානුකූල හැඬීමකි. එනම් මියගිය පුද්ගලයාගේ ගුණ ගායනය කරමින් රිද්මයානුකුල ගායනයක් ලෙස හැඬීම සිදුකරයි. ලාංකේය වතුකර දමිළ ජනයා අතර භාවිත ඔප්පාරි ගායනයේ සමාජ සන්නිවේදනාත්මක ලක්ෂණ අන්තර්ගත වේද? යන ගැටලුව මුලික කරගෙන මෙම පර්යේෂණය සිදුකළ අතර, වතුකර දමිළ ජනයා අතර භාවිත ඔප්පාරි ගායනයේ සමාජ සන්නිවේදන ලක්ෂණ අන්තර්ගත වී ඇත යන උපනහාසය මත දත්ත රැස්කර ගනිමින් පර්යේෂණය සිදුකරන ලදි. මෙහිදී ඔප්පාරි ගායනයේ සන්නිවේදනාත්මක මුහුණුවර, ඔප්පාරි ගායනයේ සුවිශේෂතා, ඔප්පාරි ගායනයේ වර්තමාන භාවිතය ආදිය අන්තර්ගත විය. දත්ත රැස්කිරීමේ පර්යේෂණ කුමවේද ලෙස ගුණාත්මක දත්ත රැස්කිරීමේ කුමවේදය හා කතිකා විගුහය නැමැති පර්යේෂණ කුමවේද භාවිත විය. එහිදී පුාථමික මූලාශුය මගින් දත්ත රැස්කිරීමේ දී ක්ෂේතු අධායනය හා හපුතලේ, පුඩළුඔය, ආශිුතව පුද්ගලයන් හමුවී සම්මුඛ සාකච්ඡා සිදුකළ අතර, ද්විතීයික මූලාශුය මගින් දත්ත රැස්කිරීමේදී ගුන්ථ පුවත්පත්, ලිපි ලේඛන පරිශීලනය සිදුකරන ලදී. මෙම දත්ත විශ්ලේෂණය මගින් ශීූ ලාංකේය වතුකර දමිළ ජනතාව ඔප්පාරි ගායනය සිදුකිරීමෙන් මියගිය පුද්ගලයා පිළිබඳව අවමංගලෳයට සහභාගිවන පුද්ගලයන්ට අවබෝධයක් ලබාදෙන බවද, ඔප්පාරි ගායනය සංඥාවක් ලෙස ඉදිරිපත් වී පුද්ගලයාට සන්නිවේදනයක්, අර්ථ නිරූපණයක් සිදුකරන බවද, මෙම ඔප්පාරි ගායන සිදු කෙරෙන්නේ මෘත දේහය වෙනුවෙන් මිය ගිය පුද්ගලයාගේ අහිමි වීම පිළිබඳව වූ ශෝකය නිසා නොව මියගිය පුද්ගලයා ජිවත් ව සිටියදී සිදුකළ දේ සිහිපත් කරමින් බවත් මෙම ඔප්පාරි ගායනය දමිළ ජනතාවට පමණක් සීමාවූ හා ඔවුන්ටම පමණක් අනනාවූ අවමංගල ගායන විශේෂයක් බවද අනාවරණය විය.

පුමුඛ පද : ඔප්පාරි ගායනය, ජන ගායන, ජන සංගීතය, වතුකර දමිළ ජනතාව, සංස්කෘතිය

An Investigative Study on the Communicative Aspects of *Oppari* Singing Used Among Sri Lankan Tamils

R.M.P.S Weerasooriya
Sri Lanka Institute of Tourism & Hotel Management
prasad.weerasooriya1@gmail.com

Oppari singing can be identified as a form of singing used by the Tamil people at funerals. Not only the Hindu people who migrated from South India to Sri Lankan estates but also the Tamil people of Jaffna sing this *Oppari* at their funerals. In these funeral ceremonies, it is special that only the women sing this song, standing next to the dead body. *Oppari* singing is defined as a rhythmic lamentation. That is, singing the merits of the deceased person and forming a rhythmic chant. Does Oppari singing in use among Sri Lankan estate Tamils contain social communication features? This research was conducted on the basis of the problem and collected data on the assumption that the social communication features of Oppari singing used among plantation Tamil people are included. This included the communicative aspect of *Oppari* singing, the peculiarities of *Oppari* singing, the current use of *Oppari* singing, etc. Qualitative data collection methods and discussion analysis were used as research methods for data collection. The primary source of data was collected through field study and interviews with people in Haputale and Poondaluoya, while the secondary source of data was collected through books, newspapers and documents. The analysis of this data shows that the Sri Lankan estate Tamil people give an understanding about the dead person to the people participating in the funeral by singing *Oppari*, and that Oppari song represents itself as a symbol and communicates and interprets the person, and this *Oppari* song which performed for the dead body, not to express the grief over the loss of the deceased person but to remember what the deceased person did while he was alive. It was also revealed that this *Oppari* singing is a special kind of funeral singing that is only limited to the Tamil people and unique to them.

Keywords: Folk singing, Folk music, *Oppari* singing, Estate Tamil people, Culture

කුස පබා සිනමාපටයේ නර්තන භාවිතාව පිළිබඳ අධායනයක්

කේ. ජී. ජේ. යූ. දිසානායක¹, ඒ. කේ. එම්. මනම්පේරි² භාෂා, සංස්කෘතික අධායන හා පුාසංගික කලා අධායනාංශය, ශීූ ජයවර්ධනපුර විශ්වවිදාහලය janithdissanayake1998@gmail.com¹, manori.akms@gmail.com²

ඓතිහාසික කතා පුවත් මූලාශුය කරගත් සිංහල සිනමාපටවල රංගනයට අතිරේකව යොදාගන්නා නර්තන භාවිතාවක් ද විශේෂයෙන් හඳුනාගත හැකිය. පන්සිය පනස් ජාතක පොතෙහි එන කුස ජාතකය සහ කව්සිළුමිණ නමැති මහා කාවෳය ඇසුරින් සුනිල් ආරියරත්න විසින් අධාක්ෂණය කරන ලද 'කුස පබා' සිනමාපටය ද එවැනි සිනමා කෘතියකි. උතුරු ඉන්දීය සමාජ සංස්කෘතිය එයට පසුබිම් වී ඇත. කුස පබා සිනමාපටය උදෙසා භාවිත නර්තන මෛලිය තුළින් පුස්තුත සමාජ සංස්කෘතිය නිරූපණය වනුයේ ද යන්න මෙම අධාායනයෙහි ගැටලුවයි. මූලික වශයෙන් තත් සිනමාපටයේ නර්තන භාවිතාව අධායනය කිරීමත්, ද්විතීයික වශයෙන් පුස්තුත සමාජ සංස්කෘතිය හඳුනා ගැනීම හා එයට ආවේණික නර්තන මශෙලීන් හඳුනා ගැනීමත් මෙහි අධායන අරමුණු විය. මෙම අධායනය සඳහා මිශු කුමචේදය යොදා ගැනිණි. සිනමාපටය නැරඹීම, පුස්තකාල අධායනය මෙන්ම කාණ්ඩ 05ක් යටතේ නර්තන ක්ෂේතුය නියෝජනය කරන්නන් 10දෙනා බැගින් වූ 50 දෙනෙකුගෙන් යුත් නියැඳියකට ලබා දුන් මාර්ගගත පුශ්නාවලියක් ඔස්සේ දත්ත රැස් කෙරිණි. කුස පබාහි අන්තර්ගත පසුබිම් ගීත 06 අතුරින් 04ක් සහ එක් ගේය පරිබාහිර ජවනිකාවක් සඳහා නර්තන මාධාය භාවිත කර ඇති බව හඳුනා ගැනිණි. 'මධුර වසන්තේ' ගීතයේ දී තමිල්නාඩුවට ආවේණික කුදිරෛ ආට්ටම් ජන නැටුම් මෛලියත්, ගේය පරිබාහිර නර්තන ජවනිකාවේ දී කේරළයට ආවේණික කථකලි නර්තන ශෛලියත් යොදා ගෙන ඇත. 'මධු චන්දු යාමේ', 'ජල ධාරාවේ', 'රට වැසියන්ට ජය ශූී' යන ගීතවල දී භරත නාටාම්හි මූලික අංගහාර, පාද චලන සහ හස්ත මුදුාවල තිරන්තර භාවිතය කැපී පෙනේ. එනයින් යථෝක්ත නර්තන අවස්ථා සියල්ලක ම දකුණු ඉන්දියාවට ආවේණික ජන නැටුම් හා සම්භාවා නර්තන මෛලීන් ඉස්මතු වන බව අනාවරණය විය. නියැදියෙන් 71%ක් කුස පබා සිනමාපටයට යොදා ගත් නර්තන ඉශෙලිය තුළින් පුස්තුත සමාජ සංස්කෘතිය නිරුපණය නොවන බවට එකඟ වී ඇත. ඒ අනුව කුස පබා සිනමාපටය උදෙසා භාවිත නර්තන මෛලිය තුළින් පුස්තුත සමාජ සංස්කෘතිය නිරූපණය නොවන බව නිගමනය කෙරිණි. සිනමා නර්තන භාවිතාවකදී මූලාශය මැනවින් අධායනය කිරීම සහ කාර්මික ශිල්පීන්ගේ පුශස්ත අන්තර් සබඳතා මගින් මෙවැනි ඍණාත්මක බලපෑම් අවම වනු ඇතැයි මෙම අධායනය හරහා නිර්දේශ කළ හැකිය.

පුමු**ඛ පද:** ඉන්දීය ජන නැටුම්, කුස පබා, නර්තන භාවිතාව, සමාජ සංස්කෘතිය, සිනමාව

A Study of Dance Usage in Kusa Paba Movie

K.G.J.U. Dissanayake¹, A.K.M. Manamperi²
Department of Languages, Cultural Studies and Performing Arts,
University of Sri Jayawardhenapura

janithdissanayake1998@gmail.com¹, manori.akms@gmail.com²

In Sinhala movies that have taken historical stories as a source, a dance usage that is used in addition to the acting can be identified. The movie 'Kusa Paba' directed by Sunil Ariyaratne, based on the Kusa Jataka and the great poem Kawsilumina, is also such a movie. North Indian social culture has been based on it. The problem of this study is whether its socio-cultural basis will be shown through the dance style used for the *Kusa Paba* movie. The main objective of this study was to study the dance usage of that movie, and, secondarily, to identify the socio-cultural basis and its unique dance styles. The mixed method was used for this study. Data was collected by watching the movie, library study, and through a questionnaire administered to a sample of 50 people, 10 each representing the dance industry under 05 categories. Out of the 06 songs included in Kusa Paba, it was found that the dance was used for 04 songs and one out-of-song dance scene. In the song 'Madhura Wasanthe', the Kuthirai Attam folk dance style unique to Tamil Nadu has been used, and the Kathakali dance style unique to Kerala has been used in the out-of-song dance scene. In the songs 'Madhu Chandra Yame', 'Jala Dharawe', 'Rata Wasiyanta Jaya Sri', the constant use of basic gestures, foot movements and hasta mudras of Bharatanatyam is noticeable. Thus, it was revealed that in all those dance situations, folk dances and classical dance styles unique to South India are highlighted. 71% of the sample agreed that its sociocultural basis is not shown through the dance style used in the Kusa Paba movie. Accordingly, the study concludes that its socio-cultural basis is not shown through the dance style used for the film Kusa Paba. Further, the study recommends that such negative effects will be minimised by careful study of the source and optimal interrelationships of technicians in cinema dance usage.

Keywords: cinema, dance usage, Indian, Kusa Paba, social culture

ලග්ගල ජන වාවහාරාගත වාක්කෝෂයෙහි නාමපදවල විශේෂතා පිළිබඳ අධායනයක්

ආර්. ජී. අයි. එල්. මුණවීර වාග්විදාහ අධායයනාංශය, කැලණීය විශ්වවිදාහලය indikamunaweera13@gmail.com

විධිමත් වාාකරණ, නීති - රීති මඟින් හසුරුවනු ලැබෙන, සම්මතය අනුව හැඩගැසුණු වහර නොව, විධිමත් අධාහපනයක් නොලත් පොදු ජනතාව අතර භාවිත වන භාෂාව ජනවහරයි. පුස්තුත පර්යේෂණය සඳහා තෝරාගත් ලග්ගල පුදේශය මධාම පළාතේ මාතලේ දිස්තුික්කයේ ලග්ගල පුදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයේ දුම්බර කඳු පන්තියට මායිම්ව පිහිටා ඇති භූමි භාගයකි. ලග්ගල වාවහාරයෙහි නාමපදවල විශේෂතා මොනවාද? යන්න මෙහි පර්යේෂණ ගැටලවයි. එම වහරෙහි නාමපදවල විශේෂතා හඳුනාගැනීමත්, එහි වාග්විදාහනුකල ලක්ෂණ හසුරුවන අර්ථ වාක්තිය හා වාක්කෝෂය හඳුනාගැනීම හා විශ්ලේෂණයන් මෙම අධායනයේ මුඛා අරමුණු වේ. මේ අතරින් වැඩිම වාක්කෝෂයක් සකස්වී ඇත්තේ ජන ජීවිතය සම්බන්ධ කුමන අංශයකද යන්න සොයා බැලීම හා ඊට හේතු හඳුනාගැනීමද මෙම පර්යේෂණයෙහි තවත් අරමුණකි. පුස්තුත පර්යේෂණය සඳහා අවැසි දත්ත රැස්කිරීමේ ශිල්පීය කුම වශයෙන් පුාථමික හා ද්විතීයික මූලාශුය භාවිත කරන අතර පුාථමික දත්ත සඳහා නිරීක්ෂණ, සම්මුඛ සාකච්ඡා සිදුකිරීමත් ද්විතීයික මුලාශය වශයෙන් මෙම ජනවහර සම්බන්ධ පොතපත පිරිශීලනය කිරීමත් සිදුකරන ලදි. පුර්වෝක්ත ගැටලුව හා අරමුණු සාක්ෂාත් කරගැනීමෙහිලා ගුණාත්මක හා පුමාණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණ කුමවේදයන් අනුගමනය කළ අතර ගුණාත්මක කුමවේදය යටතේ එම දත්ත සංහිතාව නාමපදවල විවිධාර්ථ හා සංස්ථිතික ලක්ෂණ අනුව පුධාන වර්ග දෙකක් යටතේ විශ්ලේෂණය කිරිමත් එම දත්ත වාග්විදාහනුකූල විශ්ලේෂණයකට භාජනය කිරීමත් සිදුකෙරිණි. පුමාණාත්මක කුමවේදයෙහිලා වචන 230න් යුක්ත දත්ත නියැඳිය විවිධ තේමා යටතේ වර්ග කරමින් එම දත්ත පුතිශත වශයෙන් ගණනය කිරීම සිදුකළ අතර එම අංශවල වාක්කෝෂය අඩු වැඩි වීමෙහිලා හේතු විමර්ශනය කරන ලදි. මෙමඟින් පර්යේෂණ පුතිඵල සාක්ෂාත් කර ගැනීමට හැකි වූ අතර නාමපද සාධනයෙහි විශේෂතා මෙන්ම එක් සංස්ථිතියකින් යුක්ත පද, සංස්ථිති දෙකකින් යුක්ත පද හා සංස්ථිති තුනකින් යුක්ත පද හඳුනාගැනීමට හැකිවිය. නාම වරනැගීමෙහිලා 'ඔල' පුතාය භාවිතය හඳුනාගත හැකි වූ අතර එම වහරෙහි වැඩිම වාක්කෝෂයක් කෘෂිකර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් නිර්මාණය වී තිබීමත් ඊට හේතු වශයෙන් එය මොවුන්ගේ පුධාන ජීවනෝපාය කෘෂිකර්මය වීමත් දැක්විය හැකිය. මේ අනුව ලග්ගල වාවහාරය අනෙක් වාවහාරවලින් වෙනස් ඊටම ආවේණික නාමපද හා සුවිශේෂ ලක්ෂණ රැසකින් යුක්ත වාවහාරයක් බව මින් නිගමනය කළ හැකි විය.

පුමුඛ පද :- නාමපද, ලග්ගල ජනවහර, වාක්කෝෂය, අර්ථ, සංස්ථිතිය

A Study of the Special Features of the Nouns in The *Laggala* Folk Language

R.G.I.L. Munaweera

Department of Linguistics, University of Kelaniya indikamunaweera13@gmail.com

The folk language used by the general public who have not received formal education in the use of language is a variety of languages characterised by an absence of prescriptive grammar rules and without the necessity to adhere to fixed linguistic conventions of language usage. Laggala is situated in the Laggala Divisional Secretariat of the *Matale* District in the Central Province, bordered by the *Dumbara* mountain range. The research problem of the present study is to discover the significance of nouns used in *Laggala* usage. The main objectives of the study are to identify the specialities of the nouns and to analyse the creation of a rich lexicon via its linguistic and semantic function. This study further aims to identify the socioeconomic sphere that has influenced the creation of a greater part of the lexicon and the reasons for such an influence. The primary data collection method involved observations and focus groups, and secondary data were obtained through a literature review. First, employing a qualitative data analysis, the sample of 230 nouns was thematically grouped as jargon and as products of specific morphological processes. The two groups were analysed linguistically. The sample was then subjected to a quantitative representation to identify the frequency of nouns occurring within a particular socioeconomic sphere. This was stated as a percentage, and the reasons were analysed. The findings of the study revealed the presence of single morphemes, double morphemes, and triple morphemes. The use of the affix 'olə' was identified. Further, the highest number of nouns were related to agriculture, as it was the main livelihood of the people. Thus, the study successfully concluded that the Laggala language significantly differed from other languages, holding its own unique collection of nouns with their own special features.

Keywords: Agriculture, *Laggala* Folk Language, Lexicon, Linguistic Analysis, Nouns

මහනුවර යුගයේ පහතරට විහාර සිතුවම් මඟින් පුකට කෙරෙන විදේශීය ගෘහනිර්මාණ ලක්ෂණ පිළිබඳ අධායනයක්

පී. වී. පී. පුියදර්ශනී කැලණිය විශ්වවිදහාලය priyamalipriya04@gmail.com

මහතුවර සිතුවම් සම්පුදාය වනාහි තත්කාලීන සමාජය තුළ පැවති සංස්කෘතිකමය පසුබිම මැනවින් විවරණය කරන විහාර සිතුවම් කලාවේ හැරවුම් ලක්ෂයකි. උඩරට පුදේශය කේන්දු කර ගනිමින් ඇරඹි සාම්පුදායික මහනුවර විහාර සිතුවම් සම්පුදාය පසුව පුදේශීය වශයෙන් විවිධත්වයකින් යුතුව ලංකාව පුරා වහාප්ත වූ බව පෙනී යයි. එම විවිධත්වය මත පුධාන සම්පුදායන් දෙකක් බිහි විය. එනම් මූලික, නැතහොත් මධාම මහතුවර සම්පුදාය හා දකුණු සම්පුදායයි. මේ අතුරෙන් මූලික මහතුවර සම්පුදායේ පැවති සිතුවම් ලක්ෂණ තරමක් වෙනස් මෛලීන්ට අනුගත කරමින් දකුණු සම්පුදායේදී භාවිත වී ඇත. ඒ සඳහා එවකට පහතරට පුදේශයන්හි පැවති යටත් විජිත සමාජය බලපා ඇති බව විදාමාන වේ. එනම්, විදේශීය ආකුමණ හමුවේ සමාජගත වූ ඇතැම් සංස්කෘතිකාංගයන් විහාර සිතුවම් කලාවට ද බලපා ඇති ආකාරය පැහැදිලිය. මානව රූප, ඇඳුම් ආයිත්තම්, වාහන හා වෙනත් උපකරණ, සතුන් හා වෘක්ෂලතා මෙන්ම නිවාස හා ගොඩනැඟිලි තුළින්ද, එවැනි වෙනස් ආකෘතිකමය ලක්ෂණ විශද කරවයි. ඒ අනුව මෙම පහතරට මහනුවර සම්පුදායේ විහාර සිතුවම් මගින් පුකට කෙරෙන වෙනස් ආකෘති සහිත විදේශීය ගෘහනිර්මාණ අංග හා සම්පුදායන් කවරේ ද? යන්න අධායනය කිරීම මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුවයි. උක්ත පුස්තුතය පිළිබඳ පර්යේෂණය කිරීම මගින් පහතරට පුදේශය තුළ වහාප්තව පැවති සමකාලීන යටත් විජිත ගෘහනිර්මාණ ලක්ෂණ හා ඒවායේ විශේෂතා අධාායනය කිරීමත්, පහතරට පුදේශයේ පැවති ලාංකේය ගෘහතිර්මාණ ලක්ෂණ හා විදේශීය ගෘහතිර්මාණ ලක්ෂණයන්හි පවතින සමවිෂමතා හඳුනා ගැනීමත් මෙහි අරමුණු ලෙසින් දැක්විය හැකිය. පර්යේෂණ කුමවේදයේදී පුස්තකාල අධායනය මගින් හා පහතරට පුදේශයේ විහාරස්ථාන කිහිපයක් ආශිත සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණයක් මගින් තොරතුරු රැස් කිරීමට අපේක්ෂිතය. බෞද්ධ ආරකින් යුතුව නිර්මාණය වූ එතෙක් පැවති විහාර සිතුවම් කලාව මහනුවර යුගයේ දකුණු සම්පුදායේ දී වෙනස් වූ බවත්, එම වෙනස තත්කාලීන වාස්තුවිදාහත්මක අංගයන්ගෙන් තහවුරු වන බවත්, වෙනස් ආකෘතියකින් යුතු බෞද්ධ හා යුරෝපීය ලක්ෂණ සහිත දෙමුහුන් ගෘහනිර්මාණ කලාවක් බිහි කිරීමට යම් සන්නිවේදනයක් මෙම සිතුවම් තුළින් ලබා දුන් බවත් පර්යේෂණයේ උපකල්පිත නිගමනයන් ලෙස දැක්විය හැකිය.

පුමුඛ පද : ගෘහනිර්මාණ, දකුණු සම්පුදායේ විහාර බිතුසිතුවම්, මහනුවර යුගය, යටත්විජිත සමය, විහාර චිතු

A Study of the Foreign Architectural Features Revealed by the Low Country Temple Paintings of the Kandy Period

P.V.P. Priyadarshani University of Kelaniya priyamalipriya04@gmail.com

The art tradition of Kandy is a turning point in the art of temple painting, which clearly explains the cultural background of contemporary society. It appears that the traditional Kandy painting tradition, which started with the upland region as a centre, later spread throughout Sri Lanka with regional diversity. On that diversity are two main traditions. That is the basic or central Kandy tradition and the southern tradition. Among these, the painting characteristics of the basic Kandy tradition have been adapted to slightly different styles and have been used in the southern tradition. It is evident that the colonial social environment that existed in the low country areas at that time has influenced it. That is, it is clear how certain cultural elements socialised in the face of foreign invasions have also affected temple paintings. Human figures, clothing, vehicles and other equipment, animals and plants, houses and buildings exhibit such distinctive forms. Accordingly, the research problem here is to study the foreign architectural elements and traditions with different forms expressed by the temple paintings of the low country Kandy tradition. By investigating the above proposition, this research aims to study the contemporary architectural features that were widespread in the lowlands and identify the difference between Sri Lankan architectural features and foreign architectural features in the lowlands. It is expected to gather information by observing several lowland temples and a library study. The hypothetical conclusions of this research are that the temple paintings created with a Buddhist face changed in the southern tradition of the Kandy era, that change is confirmed by contemporary architectural elements, and that some communication was given through these paintings to create a hybrid architecture.

Keywords: Architecture, Colonial Period, Kandy Period, Southern Tradition Temple Murals, Temple paintings

රජයේ චිතුපට අංශය මගින් නිෂ්පාදිත අර්ධ වෘත්තාන්තමය (Docu-drama) චිතුපටවල සිනමාත්මක භාවිතාව පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

ඩබ්ලිව්.එල්. සුජානි සෙව්වන්දි විජේසුන්දර නාටා, සිනමා, සහ රුපවාහිනී අධායන අංශය, කැලණිය විශ්වවිදාාලය susewijesundara@gmail.com/ wijesundarasujani@gmail.com

රජයේ චිතුපට අංශය (Government Film Unit) නිල වශයෙන් සිය කටයුතු ආරම්භ කරන ලද්දේ 1948 සැප්තැම්බර් මාසයේදීය. එහි මුඛා අරමුණ වූයේ රජයේ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් වන වාර්තාමය චිතුපට නිෂ්පාදනය කිරීමය. දශක ගණනාවක් පුරා දිගින් දිගටම නිෂ්පාදන වාර්තා චිතුපට අතර අර්ධ වෘත්තාන්තමය (Docu - Drama) ගණයේ චිතුපට කීපයක් ද තිෂ්පාදනය විය. වාර්තා චිතුපටයක තිබෙන සතා තොරතුරු හා සතා සිදවීම් පදනම් කර ගනිමින් නැවත නිර්මාණය කළ නාටාමය අවස්ථාවන් එකතුවක් මෙම වාර්තා චිතුපට පුවර්ගය තුළ දක්නට ලැබේ. වඩා සාර්ථකව පණිවුඩය ගෙන යෑම සඳහා අර්ධ වෘත්තාන්තමය චිතුපටවල සිනමාත්මක භාවිතාව කෙලෙස සිදුව ඇති ද යන්න නිරීක්ෂණය කිරීම මෙම අධාායන තුළ දී සිදුවේ. මෙම අධාායනය සඳහා රජයේ චිතුපට අංශය මගින් 2003 වර්ෂය දක්වා චිතුපට මාධානයෙන් නිෂ්පාදනය කරන ලද අර්ධ වෘතාන්තමය චිතුපට පමණක් සලකා බැලේ. අධාායනයේ අරමුණ ලෙසින් හඳුනා ගැනෙනුයේ සතා තොරතුරු ජනගත කිරීම සඳහා සිනමාත්මක පුවේශය සාර්ථකද? යන්න සොයා බැලීමයි. මේ අධාායනය සඳහා රජයේ චිතුපට අංශයේ සංරක්ෂණාගාරයේ දැනට සංරක්ෂිතව ඇති චිතුපට අතරින් අර්ධ වෘත්තාන්ත චිතුපට තෝරා ගැනීම සිදුකෙරිණි. මුලික අධායනයන්ගෙන් පෙනී ගියේ 1950-2003 කාලය ඇතුළත නිෂ්පාදනය කරන ලද චිතුපටවලින් චිතුපට 16ක් පමණ අර්ධ වෘත්තාන්ත ගණයේ සැලකිය හැකි බවයි. පර්යේෂණ පුශ්නය ලෙස හඳුනාගනු ලැබුයේ අර්ධ වෘත්තාන්තමය ශෛලිය වාර්තා චිතුපටයක පණිවිඩය ගෙනයාම කෙරෙහි සාර්ථක කුමවේදයක් ද? යන්නයි. උපකල්පනය ලෙස අර්ධ වෘත්තාන්තමය හෙවත් වාර්තා චිතුපටයකට නාටාමය හා සිනමාත්මක ආකෘතියක් සහිත වීම ජුෙක්ෂකයාට එහි පණිවිඩය පිළිබඳ වඩා හොඳ අවබෝධයක් ලබා දේ යන්න තෝරාගෙන ඇත. මෙම නිර්මාණ අතරින් කීපයක් තෝරාගෙන සිනමා භාවිතාව නිරීක්ෂණය කිරීම සඳහා මූලාශුය අධෳයනය කරමින් එම චිතුපට නරඹා එහි වර්ණ සහ ආලෝකය (Colour and lighting), සංස්කරණ කුම (Editing techniques), නාටාමය භාවිතාව (Use of dialogue & Sound), Mise-en-sceane ආදිය පිළිබඳ සලකා බැලීමට බලාපොරොත්තු වේ. එමෙන්ම නිෂ්පාදකවරුන් සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා කිරීම මේ සම්බන්ධ තොරතුරු ලබා ගැනීමට යොදා ගැනීමට නියමිත පර්යේෂණ කුමවේදයකි. සාමානොයන් වර්තමානයෙහි මෙම චිතුපට නරඹනු ලබන්නේ අධායන කාර්යයන් උදෙසා විශ්වවිදහාල ශිෂායන්, පර්යේෂකයන් වැනි අයයි. ඔවුන් අතරින් නියැදියක් තෝරාගෙන මේ පිළිබඳ පුශ්නාවලියක් යොමු කර දත්ත ලබා ගැනීමට අපේක්ෂා කෙරේ.

පුමුබ පද : අර්ධ වෘත්තාන්ත චිතුපට, චිතුපට නිර්මාණ, සිනමා ඉතිහාසය, සිනමා භාෂාව, ශීූ ලාංකේය වාර්තා සිනමාව

A Study of the Cinematic Practice of Docu-Drama Films Produced by the Government Film Unit

W.L. Sujani Sewwandi Wijesundara

Department of Drama, Cinema, and Television, University of Kelaniya susewijesundara@gmail.com/wijesundarasujani@gmail.com

The Government Film Unit officially started its activities in September 1948. Its main objective was to produce documentaries on government affairs. Over the decades, several documentary films were also produced in the Docu-Drama genre. This category of Production also includes dramatised moments based on real information and real events. This study observes how the cinematic use of Docu-Drama films has been used to convey the message more effectively. For this study, only the Docu-Drama films produced by the Government Film Unit – Sri Lanka, till the year 2003 are considered. The Object of the study was identified to find out whether the cinematic approach is successful in mobilising factual information. For this study, half-length films are selected from the films currently preserved in the government film department's conservatory. From the preliminary studies, it was found that about 16 films can be considered from the films produced during the period of 1950-2003 as Docu-Dramas. The research question was identified as: Is the Docu-Drama style a successful technique in conveying the message of a documentary film? It is hypothesised that a Docu-Drama or documentary film with a dramatic format and cinematic format will give the audience a better understanding of its message. A few of these works were selected and watched by studying the sources to observe the use of cinema and its colours and lighting, editing techniques, use of dialogue & and sound, and Mise-en-scéne. Also, interviewing the producers is a method to be used to get this related information. Generally, these movies are watched nowadays by university students, researchers, etc., for academic purposes. A sample is selected from among them, and a questionnaire is sent in this regard, and data is expected to be collected.

Keywords: Docu-Drama films, Cinematic language, Sri Lankan documentary cinema, Filmmaking, Cinema history

සංස්කෘත, පාලි සහ ජර්මන් භාෂාතුයෙහි කර්ම සහ සම්පුදාන විභක්ති පිළිබඳ අධායනයක්

කොටියාගල ධම්මරතන හිමි තූතන භාෂා අධාායනාංශය, කැලණිය විශ්වවිදාහලය kotiyagalahamuduruwo@gmail.com

නාමයක් විවිධ අර්ථවලට බෙදා භාවිත කිරීම සඳහා විභක්තිවල වරනඟන ලැබේ. සිංහලයේ දී "මිනිස්" යන නාමය "මිනිසා, මිනිසාට, මිනිසාගේ" ආදි වශයෙන් විවිධ අර්ථවලට වෙන් කරනුයේ එසේ විභක්තිවල වරනැගීමෙනි. ඉන්දු-යුරෝපීය භාෂා පවුලට අයත් නුතන භාෂාවක් වන ජර්මන් භාෂාවෙහි ද නාමයන් විභක්තිවල වරනගනු දැකිය හැකිය. එම වරනැගීම තරමක් සංකීර්ණ බැවින් ජර්මන් භාෂාව උගන්නා ආධුනිකයාට තේරුම් ගැනීම පහසු නැත. එහෙත් පාලි සහ සංස්කෘත භාෂාවන්හි භාවිත විභක්ති අර්ථ සමග ජර්මන් භාෂාවේ විභක්ති අර්ථ සංසන්දනය කිරීමෙන් අවබෝධය පහසු කරනු ඇත. නුතන භාෂාවක් ඉගෙනීමේ දී අදාළ භාෂාවෙහි වාගාලාප හෝ වාාකරණ වෙනත් භාෂාවක් හා සංසන්දනය කිරීම සමහර තැනක බාධකයක් වුවද ඇතැම් වාහකරණ රීති හෝ වාගාලාප තේරුම් ගැනීමට එසේ සංසන්දනය කිරීම පහසුවක් ඇති කරයි. පාලි හා සංස්කෘත භාෂාවන්හි විභක්ති පිළිබඳ අවබෝධ කරගත් ජර්මන් භාෂාව උගන්නා ආධුනිකයාට ජර්මන් භාෂාවේ එන විභක්ති අවබෝධ කරගැනීමට උපකාර කිරීම මෙම විමර්ශනයේ අරමුණයි. මෙම පර්යේෂණය සිදුකිරීමේ දී ජර්මන් භාෂාව ඉගෙනීමේදී සිසුන්ට ඇති අපහසුතාවේ ස්වභාවය වටහා ගැනීමට පුශ්නාවලියක් මගින් තොරතුරු රැස් කරන ලදී. සංස්කෘත, පාලි සහ ජර්මන් භාෂාවේ වහාකරණ ඉගැන්වීම පිළිබඳ ලියැවුණු පොත් පත් ද මෙහිදී යොදා ගැනිණි. මෙහි පර්යේෂණ කුමවේදයන් ලෙස පුශ්නාවලි සහ ශාස්තීය ලිපිලේඛන විමර්ශනය ඇසුරු කෙරිණි. අනතුරුව රැස්කරගත් දත්ත තුලනාත්මකව විමර්ශනය කරන ලදි. සංස්කෘත සහ පාලි භාෂාවන්හි විභක්ති හතක් ඇති අතර, එම භාෂාවන්හි විභක්ති හතකින් කෙරෙන කාර්යයන් ජර්මන් භාෂාවේදී විභක්ති හතරකින් පමණක් සිදු කෙරේ. භාෂා තුනෙහිම ඒ ඒ විභක්තිවලට සුවිශේෂ අර්ථ ඇති අතර, විවිධ කිුිිියා හෝ නිපාත අර්ථයන් සමඟ යෙදෙන විභක්තිද ඇත. ජර්මන් භාෂාවේ එන Akkusativ (කර්ම විභක්තිය) සහ Dativ (සම්පුදාන විභක්තිය) යන විභක්තිද්වය වඩාත් පහසුවෙන් අවබෝධ කර ගැනීමට ආධුනිකයාට උපකාරී වීම පිණිස මෙම පර්යේෂණය තවදුරටත් ගැඹුරින් සිදු කිරීම වැදගත් වේ.

පුමුඛ පද : පාලි භාෂාව, ජර්මන් භාෂාව, කර්ම විභක්තිය, සම්පුදාන විභක්තිය, සංස්කෘත භාෂාව

A Study on Accusative and Dative Cases of Three Languages: Pāli, Sanskrit, and German

Ven. Kotiyagala Dhammarathana Thero Department of Modern Languages, University of Kelaniya kotiyagalahamuduruwo@gmail.com

Declensions or cases are used in Indo-European languages to divide a root noun into different meanings. The root noun "minis" in Sinhala is divided into different meanings such as "minisā, minisāta, and minisāge", according to grammatical rules of declension. In German, a modern language belonging to the Indo-European language family can also be found using nouns in cases. The usage of cases in German is quite complex, so it is not easy for beginners of the German language to comprehend it. However, a comparison of the inflectional usage of German cases with the inflectional meanings used in Pali and Sanskrit will facilitate the comprehension of the cases in the German language. In modern language learning, comparing the clauses or grammar of the relevant language with another language is sometimes a barrier, but such a comparison makes it easier to understand some grammatical terms or idioms. The purpose of this study is to help German language learners understand the cases (*Kasus*) of the German language who already understand the cases of Pali and Sanskrit languages . In conducting this research, information was gathered through a questionnaire to understand the nature of students' difficulties in German language learning. Books and papers on grammar teaching in Sanskrit, Pali and German were also used here to compare cases with respect to the three languages. Questionnaires and document analysis methods were used as research methods. The collected data were then analysed in a comparative manner. Sanskrit and Pali have seven cases, and the functions of seven cases are performed in the German language with only four cases. In all three languages, each case has a unique meaning, but there are also inflections used with particular verbs or prepositions. It is important to carry out this research further in order to comprehend the Akkusativ and Dativ cases of the German language.

Keywords: Accusative Case, Dative Case, Pāli Language, Sanskrit Language, German Language

සානුකම්පිත සාතනය සම්බන්ධයෙන් බෞද්ධාකල්පය පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධායනයක්

සම්පත් සුරංග ජයසිංහ තාගානන්ද ජාතාන්තර බෞද්ධ අධායන ආයතනය, කැලණීය jssuranga@gmail.com

කිසියම් රෝගයක් හේතුවෙන්, ජීවිතය පිළිබඳ තවදුරටත් බලාපොරොත්තු තැබිය නොහැකි අවස්ථාවක හෝ වයෝවෘද්ධව නැවත පියවි තත්ත්වයට පැමිණිය නොහැකිව වේදනාකාරී අවසානයකට ලක්ව සිටින පුද්ගලයකු එම වේදනාවෙන් මුදවනු වස් සුවදායක මරණයක් ලබා දීම සානුකම්පිත ඝාතනය යනුවෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. මෙම සානුකම්පිත ඝාතනය අනායාස මරණය, පීතිමත් මරණය, සුබ මරණය, සුමරණ ආදි පර්යාය නාමයන්ගෙන් ද හඳුන්වනු ලැබේ. සානුකම්පිත මරණය පිළිබඳ ලෝකය පුරා යම් කලක සිට කතාබහට ලක්වේ. ඇතැම් රටවල මෙම කුමය නීතිගත ව ඇති අතර ඇතැම් රටවල වයස අවුරුදු දහ අටට වැඩි පුරවැසියන්ට තමන් සුව කළ නොහැකි රෝගයකින් වේදනා විඳින්නේ නම් සුවදායක මරණයක් සඳහා අවසර පැතිය හැකිය. සානුකම්පාව මත පදනම්ව මනුෂා ජීවිතයක් දිවියෙන් තොර කිරීම හෝ ඒ සඳහා දායක වීම හෝ අනුබල දීම බුදු දහමට එකඟද යන්න විමසා බැලීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණයි. මෙම පර්යේෂණය සඳහා පුාථමික හා ද්විතීයික සාහිතා මුලාශුයන් දායක කර ගැනේ. කිසියම් පුද්ගලයෙක් ඝාතනයට පත් කිරීම හෝ මරණයට ඇවැසි අවියක් සැපයීම හෝ කිසියම් ඖෂධයක් මාර්ගයෙන් මරණයට පත් කිරීම භික්ෂුවක් පාරාජිකා වීමට හේතු වශයෙන් විනය පිටකයේ දක්වා ඇත. මෙලොව උපන් සෑම සත්වයෙකුටම ජීවත් වීමේ අයිතිය ඇති බව බෞද්ධ ඉගැන්වීමයි. මවක් සිය කුසින් උපන් එකම පුතු දිවි හිමියෙන් රකින්නේ යම් සේ ද ඒ ආකාරයෙන් සියලු සත්හට මෙත් සිත පැතිරවීම බෞද්ධ පිළිවෙතයි. එමගින් සියලු සතුන්ගේ ජීවත් වීමේ අයිතිය සුරක්ෂිත වේ. කිසියම් පුද්ගලයකු සිය ජීවිතය පිළිබඳ තව දුරටත් බලාපොරොත්තු තැබිය නොහැකි මරාන්තික රෝගී තත්ත්වයක, අධික වේදනාවන්ගෙන් යුක්තව ජීවත් වෙනවාට වඩා මරණය සැප යයි සිතන්නේ නම්, තවත් අයෙකුට ඊට අනුබල දිය හැකිද? බුදු දහමට අනුව ඝාතනයක් සිදුවීමට කාරණා පහක් සම්පූර්ණ විය යුතුය. වෛරී සිතින් හෝ කරුණා සිතින් හෝ මෙම කාරණා පහ සම්පූර්ණ වුවහොත් මනුෂා ඝාතනමය වරදට හසුවේ. එමෙන් ම කුමන හේතුවක් මත කරුණා සිතින් හෝ සිදු කරන ලබන සානුකම්පිත ඝාතනය බුදු දහමට පටහැනි වන අතර එසේ සිදුකරන්නාට පුාණසාත අකුසලය සිදු වන බව නිගමනය කළ හැකිය.

පුමුඛ පද: අකුසල, පුාණඝාතය, බුද්ධ දේශනා, මාරාන්තික රෝග, සානුකම්පිත ඝාතනය

An Analytical Study of Buddhist Attitude Towards Compassionate Death

Sampath Suranga Jayasinghe
Department of Pali and Buddhist Studies,
Nagananda International Institute for Buddhist Studies
jssuranga@gmail.com

Due to some disease, at a time when there is no longer any hope of life or old age and unable to return to normal, a person who is suffering a painful end and is given a healing death to relieve the pain is called compassionate killing. This compassionate killing is also called euthanasia, happy death, good death, and euthanasia. Around the world, euthanasia has been talked about for some time. In some countries, this system is legal, and in some countries, citizens over the age of eighteen can request permission for a healthy death if they are suffering from an incurable disease. The purpose of this research is to investigate whether it is compatible with Buddhism to take a human life based on compassion or to contribute to or support it. Primary and secondary sources are contributed to this research. Killing a person, providing a weapon for death, or causing death by means of any medicine are mentioned in the Vinaya Pitaka as reasons for a monk to become *parajika*. Buddhism teaches that every creature born in this world has the right to live. In Buddhist practice, a mother protects the only son born from her womb and spreads her heart to all beings in such a way. It protects the right to life of all animals. If a person thinks death is better than living in extreme pain in a terminally ill condition where he can no longer hope for his life, can another person support it? According to Buddhism, five things must be fulfilled for a murder to take place. If these five things are fulfilled out of hatred or compassion, then the crime of manslaughter is committed. Also, it can be concluded that compassionate killing, which is carried out of compassion or any reason, is against Buddhism, and the person who does will have to face the consequences of his demerits of murdering a human.

Keywords: Compassionate kill, Death, Buddhism, Demerits

සංඥා භාෂාවේ සහ භාෂණ සිංහලයෙහි පද සාධන විධි පිළිබඳ තුලනාත්මක අධායනයක්

ඩබ්. එම්. එන්. කේ. කේ. හුලුගල්ල වාග්විදහා අධායනාංශය, කැලණිය විශ්වවිදහාලය hulugallanadeeshani727@gmail.com

ශුවහාබාධිත පුද්ගලයන් සිය සන්නිචේදන අවශාතා සපුරාගැනීමෙහි ලා භාවිත කරන භාෂාව සංඥා භාෂාව නම්වේ. කථන භාෂාවන්හි මෙන්ම, සංඥා භාෂාව තුළද ශබ්දාණු, ශබ්දිම, පදිම සහ වාකා විනාාස යන සියලුම වාග්විදාාත්මක ඒකකයන් පවතී. සංඥා භාෂාව වූ කලී එයටම අනනාා වූ වාාකරණ සම්පුදායක් සහ වචන කෝෂයක් සහිත පරිපුර්ණ භාෂා මාධායකි. යම්කිසි භාෂාවක සංස්ථිතිය අධායනයේ දී පද සාධනය පිළිබඳ විගුහ කිරීම අතාවශා අංගයකි. මෙය වාග්විදාහාවෙහි හඳුන්වනුයේ "පදිම විභාගය" වශයෙනි. ඕනෑම භාෂාවක පද නිර්මාණය වී ඇත්තේ අර්ථවත් අවම ඒකකයන්ගේ සුසංයෝගයෙනි. භාෂණ සිංහලයට මෙන්ම, සංඥා භාෂාවටද මෙම කරුණ සර්ව-සාධාරණ වේ. ස්වභාවයෙන්ම හස්ත-දෘශා භාෂාවක් වන සංඥා භාෂාවේ පද සාධන විධි සහ ශුවා-වාචික භාෂා ගණයට අයත් භාෂණ සිංහලයෙහි පද සාධන විධි පිළිබඳ තුලනාත්මක විගුහයක යෙදීම මෙහි මුඛා අරමුණයි. ඒ අනුව භාෂණ සිංහලයේ සහ සංඥා භාෂාවේ පද සාධන විධි කෙබඳුද යන්න අධායනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයට අදාළ පර්යේෂණ ගැටලුවයි. මෙහි පර්යේෂණ කුමවේදය වශයෙන් පුාථමික මූලාශුයන් ලෙස ශුීී ලංකා බිහිරි වූවන්ගේ මධාාම සම්මේලනය (CFD), සිදුව පුධාන කාර්යාලය මගින් 2012 වර්ෂය තුළ පුකාශයට පත්කරන ලද ශීූ ලංකා සංඥා කෝෂයෙහි දෙවන වෙඑම තුළ අන්තර්ගත සංඥා අතරින් එහි අකාරාදී පෙළගැස්ම අනුව සඳහන් පළමු සංඥා 500ක පුමාණය සහ සංඥා භාෂකයන්ගේ සංවාද තුළින් ලබාගත් දත්ත ද භාවිත කර ඇත. භාෂණ සිංහලයෙහි සම්මත භාෂා ස්වරූපය වාවහාර කරනු ලබන අවු 20-50 අතර මව් භාෂකයන් 10 දෙනෙකුගේ පටිගත කරන ලද සංවාද ඇසුරින් එම සංඥාවන්හි භාෂණ සිංහල ස්වරූපය තහවුරු කරගන්නා ලදී. ද්විතීයික මුලාශයන් ලෙස මෙම පර්යේෂණයට අදාළ කෘතීන්, නිබන්ධ සහ පර්යේෂණ පතුිකා ආදිය භාවිතකර තිබේ. කථන භාෂාවන්හි පදයකින් තවත් පදයක් වෙනස් වනුයේ පදිම පෙළගැස්මේ විවිධත්වය මතය. එමෙන්ම, සංඥා භාෂාවන් තුළද සංඥාවක් තවත් සංඥාවකින් වෙනස්වීමෙහිලා එම සංඥා දෙක අතර පවත්තා ආංගික සංඥිමයන්ගේ යෙදීම් විවිධත්වය බලපානු ලැබේ. ශී ලාංකික සංඥා භාෂාවෙහි සංඥා සැකැස්ම තුළද එයටම අනනා රටා සමුදායක් පවතින අතර ඒවායෙහි යෙදීම් විවිධත්වය මත සංඥා අර්ථ වෙනස්වීම් සියුම් ව අධාායනය කිරීමට අපේක්ෂා කිරීම පර්යේෂණ විශේෂත්වයයි. තවද භාෂණ සිංහලයට මෙන්ම සංඥා භාෂාවට අනනා වූ විධිමත් පද සාධන විධි කවරේද යන්න අනාවරණය කරගැනීමත්, භාෂණ සිංහලයේ සහ සංඥා භාෂාවේ පද සාධන විධි තුලනාත්මකව විශ්ලේෂණය කිරීම සහ ඒ ඔස්සේ නිගමනයන්ට එළඹීමත් මෙම පර්යේෂණය මගින් සිදු කෙරේ.

පුමුඛ පද : පද සාධනය, පදිම, භාෂණ සිංහලය, වාග්විදහාව, සංඥා භාෂාව

Word Formations in Spoken Sinhala and Sri Lankan Sign Language: A Comparative Study

W. M. N. K. K. Hulugalla
Department of Linguistics, University of Kelaniya
hulugallanadeeshani727@gmail.com

Sign language is primarily used by individuals who are deaf or hard of hearing. It consists of hand gestures, facial expressions, and body movements that convey linguistic units such as phonemes, morphemes, and syntax. Sign languages are as complex as spoken languages. The primary objective of this research is to analyse the morphological structure of spoken Sinhala and Sri Lankan sign language. To achieve this, the study utilises primary data derived from the sign dictionary published in 2012 by the Sri Lanka Central Federation of the Deaf - Seeduwa main branch, which contains a comprehensive list of 500 signs organised alphabetically. In addition, discussions with members of the deaf community have been conducted to gather first-hand information and recorded discussions involving ten individuals fluent in standard spoken Sinhala have been employed to establish the corresponding spoken forms for the signs. Secondary data sources, including relevant books, dissertations and magazines, have been consulted to supplement the analysis. The research problem of this study is to identify and compare the specific similarities and disparities in the patterns of word formation between Sri Lankan sign language and Spoken Sinhala language. By examining the order in which morphemes change during word formation, this study aims to identify the unique parameters and patterns in Sri Lankan sign language that deviate from spoken Sinhala morpheme order. Furthermore, this research explores the diverse usage of sign parameters in Sri Lankan sign language, which contribute to the creation of signs with distinct meanings. By comparing the word formation patterns between Sri Lankan sign language and spoken Sinhala, this study aims to provide a comprehensive comparative analysis and draw meaningful conclusions regarding the similarities and disparities between these two languages. The findings of this research will contribute to a deeper understanding of the morphological aspects of both spoken Sinhala and Sri Lankan sign language, shedding light on the unique characteristics and parameters of sign language. Additionally, the study will provide valuable insights into the word formation patterns of Sri Lankan sign language, facilitating improved communication and linguistic research within the deaf community.

Keywords: Linguistics, Morpheme, sign language, Spoken Sinhala, Word formations

බුදුන්වහන්සේගේ මධාම පුතිපදාව සහ ඇරිස්ටෝටල්ගේ මධාම පුමාණය අතර ඇති සම-විෂමතා පිළිබඳ දාර්ශනික අධායනයක්

කේ. ජී. එල්. මධුෂාණී කළුආරච්චි දර්ශන අධායන අංශය, පේරාදෙණීය විශ්වවිදාාලය lakshikama243@gmail.com

බුදුන්වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද සද්ධර්මය වසර 2600ක ඈත අතීතයකට දිව යන නමුත් අතීත, වර්තමාන, අනාගත යන කාලතුයටම සදාකාලික වූ දහමකි. එම සද්ධර්මය තුළ ඇති මුදුන් මූලය ලෙස බුදුන්වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද මධාවම පුතිපදා මාර්ගය හෙවත් ආර්ය අෂ්ඨාංගික මාර්ගය හැඳින්විය හැකිය. මෙම දේශනාව බුදුරදුන්ගේ පළමු ධර්ම දේශනය වන දම්සක් පැවතුම් සූතු දේශනාවේ දී පස්වග තවුසන්ට දේශිත දහමකි. ලෝක සත්ත්වයාට දුකින් නිදහස් වීමට මධාම පුතිපදා මාර්ගය හෙවත් මැදුම් පිළිවෙත අනුගමනය කළ යුතු බව දේශනා කරයි. එහිදී බුදුන්වහන්සේගේ ධර්මයෙහි සඳහන් වන අත්හළ යුතු අන්ත දෙක නම්, කාමසුඛල්ලිකානු යෝගය සහ අත්තකිලමථානු යෝගයයි. ආර්ය අෂ්ඨාංගික මාර්ගයේ කරුණු මඟින් පෙන්වා දීමට උත්සාහ කරන්නේ අධික දුක, අධික සැප යන අන්ත දෙකින් මිදී මධාම පුතිපදා මාර්ගය අනුගමනය කිරීම යෝගා බවයි. බුදුන්වහන්සේගේ දර්ශනයට සමාන වන දර්ශනයක් ඇරිස්ටෝටල් විසින්ද ඉදිරිපත් කරයි. ඇරිස්ටෝටලියානු දර්ශනය තුළද මධාම පුමාණයක් හෙවත් සත් ගුණයක් පිළිබඳ සාකච්ඡා කර ඇත. ඇරිස්ටෝටලියානු මධා පුමාණය මඟින් ඉදිරිපත් කරන්නේ කිසිදු දෙයක අන්තයකට නොයා යුතු බවයි. කිසිදු භෞතික හෝ ආභාවන්තරික ගුණයන්වල අන්තයකට නොයා එහිද මධාය අනුගමනය කිරීම සත්ගුණයක් වන බව පවසයි. ඇරිස්ටෝටල්ගේ මධාවම පුමාණයට අනුව සත්ගුණය අන්ත දෙකක් අතර පවති. මධාාම යන වචනය ඇරිස්ටෝටල් විසින් යොදා ගනු ලබන්නේ අන්ත දෙකක් අතර ඇති යමක් පිළිබඳ ඇඟවීමටයි. උදාරත්වය යන්න ගත් විට මෙය නාස්තිය හා මසුරුකම යන අන්ත දෙකෙහි පවතියි. එසේම නිහතමානිකම යන්න යහපත් වු ගුණයකි. නමුත් එහි අන්ත දෙකක් ඇත. එක් අන්තයක් ඕනෑවට වඩා නිහතමානී වීමයි. අනික් අන්තය නම් ඕනෑවට වඩා උඩඟු වීමයි. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ මධාම පුතිපදාව තුළ එයට විරුද්ධ අන්තයන් දෙක පුතික්ෂේප කළ යුතු අතර ඇරිස්ටෝටල්ගේ මූලික පුතිපත්තියේ අන්තයන් අත් හැරීම හා සමාන වන බව දක්වයි. එසේ ම මෙම සංකල්ප දෙකෙහි ඇති යම් යම් විෂමතා පිළිබඳ ද විවිධ විද්වතුන් විසින් විවිධ වූ මත ඉදිරිපත් කරයි. ඒ අනුව ඇරිස්ටෝටල්ගේ මධාම පුමාණය හා බුදුන්වහන්සේගේ මැදුම් පිළිවෙත යන ද්විත්වයෙහි ඇති සම විෂමතා පිළිබඳ සාකච්ඡා කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණයි. මේ සඳහා විස්තරාත්මක පර්යේෂණ කුමය යටතේ දත්ත රැස් කිරීම සහ තුලතාත්මක අධාsයන කුමය යටතේ එහි ඇති සම විෂමතා සාකච්ඡා කිරීමට අපේක්ෂිතය. මාර්ගය යහපත් නම් නිවැරදි නම් පුද්ගලික මිනිසාගේ සැපත සාක්ෂාත් වන්නා සේ ම සමාජයේ සැපත ද සාක්ෂාත් වේ. එසේ ම ඇරිස්ටෝටලියානු මධාාම පුමාණය හා බුදුරදුන්ගේ මධාාම පුතිපදාව අතර සමානතා හා විෂමතා සාක්ෂාත් කර ගත යුතු අරමුණු, හඳුනා ගැනීම මෙම පර්යේෂණය මගින් සිදු කරයි.

පුමුබ පද: මධාව පුතිපදාව, මධාව පුමාණය, ඇරිස්ටෝටල්, සත් ගුණය, බුදුරජාණන් වහන්සේ, ආර්ය අෂ්ඨාංගික මාර්ගය

A Philosophical Study of the Contrasts Between Buddha's Madhyamya Prathipadha and Aristotle's Middle Path

K. G. L. Madushani Kaluarachchi Department of Philosophy, University of Peradeniya lakshikama243@gmail.com

The Dharma preached by the Buddha dates back 2600 years. But it is a religion that is eternal for all three times: past, present, and future. It can be called the Madhyama Prathipadha or Noble Eightfold Path Preached by the Buddha as the Root of the Dharma. This sermon is a dharma taught to the first five monks in the first sermon of the Buddha, the Damask Pewathum Sutra sermon. In order to free the world beings from suffering, they should follow the middle path. The two extremes mentioned in the Buddha's Dharma are the Kamasukallikanu yoga and the Atthakilamathanu yoga. The facts of the Noble Eightfold Path show that it is desirable to avoid the two extremes of Excessive sorrow and excessive pleasure and follow the middle path. Aristotle presents a view Similar to that of the Buddha. Aristotelian Philosophy discusses the Seven Virtues of the Middle. The Aristotelian Middle suggests that nothing should go to extremes. According to Aristotle, the middle path of virtue lies between two extremes. Aristotle uses the word 'middle' to indicate something between two extremes. It lies between the two extremes of prodigality and avarice. Also, humility is a good quality, but it has two extremes. One extreme is being too humble, and the other extreme is being too proud. Also, various scholars present different opinions about some discrepancies between these two concepts. Accordingly, for the purpose of data collection, the comparative study method under the descriptive research method is used to identify the discrepancies between Aristotle's Middle and Buddha's middle practice. The Differences are expected to be discussed through this study.

Keywords: Madhdhayama perthipadhawa, Middle path, Aristotle, The Buddha, virtue, The Noble Eightfold path

ශී ලංකාවේ මංගල ඡායාරූප ශිල්පීන්ගේ කැමරා කාච වෳවහාරය සහ වර්තමාන පුවණතා පිළිබඳ විශ්ලේෂණාත්මක අධෳයනයක්

එම්. ජේ. එස්. ආර්. හේමචන්ද නාටා, සිනමා හා රූපවාහිනී අධායන අංශය, කැලණිය විශ්වවිදාාලය suhem191@kln.ac.lk

ශී ලංකාවේ මංගල ඡායාරෑපකරණයේ ආරම්භයට වර්ෂ 1870 දක්වා වු ඉතිහාසයක් පවතින බව ලේඛනගත මූලාශුය තහවුරු කරයි. මුල් කාලීනව බුතානා ජාතිකයන්ගේ මංගල ඡායාරූප පමණක් ඡායාරූප ගත කර ඇති අතර, වර්ෂ 1910න් පසු ස්වදේශිකයන්ගේ මංගල ඡායාරූපකරණය පිළිබඳවද තොරතුරු වාර්තා වේ. දිනෙන් දින සිදු වන තාක්ෂණික දියුණුව සමඟ මංගල ඡායාරූපකරණයේ සෑම අංශයක්ම කලාව සමඟ මුසු වී ඡායාරූපමය නව මානයන් සහ නව සමාජ චලාාකාවයන් බිහි කරමින් පවතී. සමාජ චලානාවයට අනුව විවිධ කැමරා උපකරණ නිෂ්පාදනය කරන සමාගම් නිපදවන කැමරා කාච මංගල ඡායාරූප ශිල්පීන්ගේ නිර්මාණවල පුචලිතභාවය සහ ශිල්පීය පැවැත්මට බලපෑමක් සිදුකරයිද? යන්න අධායනය කිරීම මෙම අධාායනයේ මූලික අරමුණ විය. මෙහි පර්යේෂණ කුමවේදය ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදයයි. පුාථමික මූලාශුය වශයෙන් වර්ෂ 1990 සිට 2020 දක්වා ශී ලංකාවේ බිහි වූ පරිණත ඡායාරූප ශිල්පීන් දස දෙනෙකු සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා කිරීමෙන් සහ දත්ත අන්තර්ගත විශ්ලේෂණ මඟින් දත්ත එක්රැස් කිරීම සිදු කරන ලදී. මෙහි දී ක්ෂේතු ගැඹුර අතිශය අවම මට්ටමේ ඡායාරූප ගැනීමට හැකි කාච භාවිත කිරීම පුවණතාවක් වී ඇති බව සොයාගන්නා ලද අතර වර්තමානයේ සිග්මා මී.මී. 85 කැමරා කාචය බහුලව මංගල ඡායාරූප ශිල්පීන් භාවිත කරන කාචයක් බව හඳුනාගන්නා ලදී. කැමරා කාච නිපදවන සමාගම් වර්තමානයේ ස්වභාවික අාලෝකය පමණක් භාවිත කර ඡායාරූප ගැනීමට හැකියාවක් පවතින කාච විවර අන්තර්ගත කාච බහුලව නිපදවීම ඡායාරූපවල නව සමාජ චලානාවයක් නිපදවීමට හේතු වී ඇති අතර ඒ අනුව, ශී ලංකාවේ මංගල ඡායාරූපකරණ කලාවට කැමරා කාචයේ තාක්ෂණික දියුණුව අතාවශා සාධකයක් වන බව නිගමනය කරන ලදී.

පුමුඛ පද: කැමරා කාචය, චලාතාවය, ඡායාරූප ශිල්පීන්, තාක්ෂණය, මංගල ඡායාරූපකරණය

An Analytical Study of Camera Lens Usage and Current Trends of Sri Lankan Wedding Photographers

M. J. S. R. Hemachandra

Department of Drama, Cinema, and Television, University of Kelaniya suhem191@kln.ac.lk

Documentary sources confirm that the history of wedding photography in Sri Lanka dates back to the year 1870- In the early days, only wedding photos of British citizens were photographed, and after 1910, there were also reports of wedding photography of natives. With the technological advancements in wedding photography, all aspects are merging with art, creating new dimensions of photography and new social mobility. The main objective of this study was to study whether the camera lenses manufactured by different camera equipment companies according to social mobility affect the popularity and craftsmanship of wedding photographers. The research method here is the qualitative research method. Data was collected through interviews and content analysis with ten mature photographers born in Sri Lanka from 1990 to 2020 as the primary source. It was found that using lenses capable of taking extremely minimal depth-of-field photos has become a trend, and the current Sigma 85 mm camera lens was found to be the most used lens by wedding photographers. Camera lens manufacturing companies are currently producing wide aperture lenses that can take photos using only natural light, which has led to the creation of a social movement in photography, and thus, it was concluded that the technological development of camera lens is an essential factor for the art of wedding photography in Sri Lanka.

Keywords: Camera Lens, Wedding Photography, Sri Lanka, Technology, Social mobility

විදේශ භාෂාවක් ලෙස හින්දී භාෂාව හදාරන විශ්වවිද හාලයීය විදහාර්ථීන්ට සාහිතා අධායනයේ දී මතුවන පුායෝගික හා භාෂාත්මක ගැටලු

පිළිබඳ විශ්ලේෂණාත්මක අධායනයක්: හින්දී ගදා සාහිතා ඇසුරින්

ඩබ්. ඒ. නිමේෂා සන්දීපනි දයාවංශ හින්දී අධාසයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිදසාලය nimda191@kln.ac.lk/ nimeshasandeepani8md@kln.ac.lk

විදේශ භාෂාවක් ඉගෙනීමේ දී හා ඉගැන්වීමේ දී සාහිතායේ දායකත්වය අති මහත් වන අතර එලෙස භාෂාවක් ඉගෙනීම සඳහා එම භාෂාවන්ගේ සාහිතා අධායනය බොහෝ ගුන්ථ හා පර්යේෂණයන්හි කතාබහට ලක්ව ඇති කරුණකි. ශීූ ලංකාවේ පුායෝගිකව භාවිත නොවන භාෂාවක් වුව ද හින්දී භාෂාව විදේශ භාෂාවක් ලෙස ශීූ ලංකාවේ අධාහපන ආයතන රැසක ඉගෙනීම්-ඉගැන්වීම් සිදු කෙරේ. මේ අතරින් ශීූ ලංකාවේ විශ්වවිදහාලයන්හි හින්දී අධායනය පුමුඛ ස්ථානයක් ගන්නා අතර එහි දී හින්දී ගදා සාහිතා භාවිතය නිතැතින්ම සිදු වේ. විදාහර්ථීන් සමඟින් සිදු කළ පූර්ව සමීක්ෂණයක් හරහා අනාවරණය කර ගත් කරුණු අනුව හින්දී ගදා සාහිතා අධායනයේ දී විදේශ භාෂකයන් වශයෙන් ඔවුන් කිසියම් ආකාරයක අභියෝගකාරී වතාවරණයකට මුහුණදෙන බව නිරීක්ෂණය වූ අතර ඒ අනුව ශීු ලංකාවේ විශ්වවිදාහලයන්හි විදේශ භාෂාවක් ලෙස හින්දී භාෂාව හදාරන සිසුන්හට හින්දී ගදාා සාහිතාා අධායනයේදී මතුවන වඩාත් අභියෝගකාරී අධායන ගැටලු මොනවාද? යන්න හඳුනාගැනීම මෙම අධාsයනයේ මුලික අරමුණ වේ. අතිරේක වශයෙන්, එම ගැටලු සඳහා විසඳුම් සාකච්ඡා කිරීම හරහා සාහිතා, සිසුන් හට ආකර්ෂණීය හා ගැටලු අවම අධායන කුමයක් බවට පත්කිරීමට රුකුලක් සැපයීමද මෙම අධායනයේ අනෙකුත් අරමුණු වේ. මෙය ගුණාත්මක පර්යේෂණයක් වශයෙන් සිදු කෙරෙන අතර සමීක්ෂණ පර්යේෂණ කුමය මෙන්ම සාක්ෂි මූල පර්යේෂණය කුමවේදය ද මෙම අධාායනයේදී යොදා ගනු ලැබේ. මෙහිදී පර්යේෂණ නියැදිය වශයෙන් තෝරාගත්, ශීූ ලංකාවේ හින්දී අධායනය සිදු කෙරෙන පුධාන විශ්වවිදහාල වන කැලණිය, සබරගමුව හා ශීූ ජයවර්ධනපුර විශ්වවිදාහලයන්හි ශාස්තුවේදී උපාධිය වෙනුවෙන් හින්දී භාෂාව අධායනය කරන්නා වු තෙවන හා සිව්වන වසරවල විදහාර්ථීන්ගෙන් පුශ්නාවලි මගින් මූලික දත්ත ලබාගැනීම සිදුවන අතර එම දත්ත මත පදනම්ව විශ්වවිදහලයීය ආචාර්යවරුන් සමඟ සිදු කරනු ලබන සම්මුඛ සාකච්ඡා හරහා ද්විතීක දත්ත සපයාගැනීම සිදු කර ඇත. මෙම ගැටලු හා අභියෝග, පුායෝගික හා භාෂාත්මක ගැටලු ලෙස කොටස් දෙකක් යටතේ වර්ගීකරණය කර විශ්ලේෂණය කිරීමට නියමිත අතර පුධාන වශයෙන් භාෂාමය ගැටලුවලට සාපේක්ෂව පුායෝගික ගැටලු වඩාත් අභියෝගකාරී බව මෙම අධායනයේ උපනාහසයයි.

පුමුඛ පද: ගදාා සාහිතා, ගැටලු, විදහාර්ථීන්, විදේශ භාෂාව, හින්දී

An Analytical Study of Practical and Linguistic Problems Arising in the Study of Literature for University Students Studying Hindi as a Foreign Language: Based on Hindi Prose Literature

W. A. Nimesha Sandeepani Dayawansha Department of Hindi Studies, University of Kelaniya nimda191@kln.ac.lk/ nimeshasandeepani8md@kln.ac.lk

The contribution of literature to the learning and teaching of a foreign language is enormous. The study of the literature on those languages for language learning is the subject of discussion in many books and research studies. Although Hindi is a practically unused language in Sri Lanka, it is taught as a foreign language in many educational institutions. Among these, Hindi studies have a prominent place in Sri Lankan universities, where Hindi prose literature is naturally used. According to the facts obtained from the presurvey of the students, it was found that they face some kind of challenging situation in the study of Hindi prose literature. The main objective of this study is to identify the challenging pedagogical problems arising in the study of Hindi prose literature. Apart from this, other objectives of this study are to help make literature an attractive and problem-free method of study for students by discussing solutions to those problems. This study is going to be conducted as qualitative research. In this study, the survey research method, as well as the evidence-based research method, will be used. Primary data will be obtained through a questionnaire. Data is collected from the third- and fourth-year undergraduates studying Hindi at Kelaniya, Sabaragamuwa and Sri Jayawardhanapura Universities, selected as the research sample. The secondary data will be collected through interviews with university lecturers based on the primary data. These problems and challenges are to be classified and analysed mainly into two parts: practical and linguistic problems. The presumption of this study is that practical problems are more challenging than linguistic problems.

Keywords: Prose literature, Hindi, Problems, Foreign Language, University Students.

හෙළටුවා පාලියට නැගීමේ පසුබිම : භාරතීය පුවණතා ඇසුරෙන් කෙරෙන විමර්ශනාත්මක අධායනයක්

සම්පත් සුරංග ජයසිංහ පාලි හා බෞද්ධ අධාායනාංශය, නාගානන්ද ජාතාන්තර බෞද්ධ අධාායන ආයතනය, මානෙල්වත්ත, කැලණිය jssuranga@gmail.com

තිපිටකය උදෙසා රචිත අට්ඨකථාවන් පසුකාලීනව සංවර්ධනය කරමින් ආරක්ෂා කිරිමේ ගෞරවය හිමි වන්නේ අනුරාධපුර මහා විහාරවාසී භික්ෂූන් වහන්සේලාටය. මෙම සීහල අටුවා කි.ව. 5 වන සියවසේ මුල් භාගයේ පාලි භාෂාවට නැඟීම සිදු විය. තත්කාලීන භාරතීය බෞද්ධාගමික සන්දර්භය තුළ මහායාන දහම වහාප්තව පැවති අතර එවැනි වටපිටාවක් තුළ රේරවාදී අටුවාවන්හි උපයෝගීතාවයක් පැන නැඟීමට හේතුව කුමක්ද? යන්න අධායනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අපේක්ෂාවයි. මෙම පර්යේෂණයේදී සාහිතා මූලාශුය හා පුරාවිදාාත්මක මූලාශුය දායක කරගනු ලැබේ. අට්ඨකථාකරණයේ සුවිශේෂ අටුවාචාරීන් වන බුදුගොස් හිමියන් අටුවාකරණය සඳහා යොමු කරවන රේවත හිමියන් වාසය කරන්නේ මහබෝමැඩ පිහිටි ආරාමයකය. රේවත හිමියන් වාසය කළ විහාරය යැයි අනුමාන කළ හැකි විහාරයක් පිළිබඳ සාධක චීන දේශාටන වාර්තාවන්ගෙන් හෙළිවේ. කිු.ව. හත්වන සියවසේ භාරතයට පැමිණි හ්යුං සියෑං තෙරුන් මහ බෝමැඩ පිහිටි සිංහලාරාමයක් පිළිබඳ තොරතුරු වාර්තා කර ඇත. මෙම සිංහලාරාමය රේවත හිමියන් වැඩ සිටි ආරාමයද, එම ආරාමය මහාවිහාරයට අනුබද්ධව පැවතියේද, එසේ නම් සිංහලාරාමයේ වැඩසිටි භික්ෂූන් වහන්සේලා හෙළටුවා පාලියට නැඟීමට යොමු වූයේ කුමක් නිසා ද? යන ගැටලු පැන නගී. උක්ත කාරණාවන්ට පිළිතුරු සෙවීමේදී බුද්ධගයාව ආසන්නයේ පිහිටුවා ඇති ඉන්දියානු පුරාවිදුහ දෙපාර්තුමේන්තු කෞතුකාගාරයේ තැන්පත් කර තිබෙන ශිලා ලේඛනයක් සහ භාරතයේ සංචාරය කළ චීන ජාතිකයන්ගේ වාර්තාවන් මහෝපකාරීවේ. එම ශිලා ලේඛනයෙහි ''ශී ලංකාවේ මේඝවර්මන් රජු විසින් සිය රට භික්ෂුන් වහන්සේලා උදෙසා ආරාමයක් ඉදි කරන ලදී'' යැයි සඳහන්වේ. මෙම ශිලා ලේඛනයෙන් ඉදිරිපත් කරන කාරණාව චීන වාර්තාවන් තුළ සවිස්තරව දක්වා තිබීම විශේෂත්වයකි. තත්කාලීන භාරතයේ මහායානය ඉතා බලවත්ව පැවති බව එකී වාර්තාවන්ගෙන් මොනවට පැහැදිලි වේ. එහෙයින් ලොව සිංහලාරාමයයි. මෙම ආරාමය මුල් කරගනිමින් භාරතය තුළ යළි ශක්තිමත්ව ථේරවාදය ස්ථාපිත කිරීමේ අභිපායයක් පැවති බවත් ඒ සඳහා අතිශය වැදගත් වූ ථේරවාදී අර්ථකථන සම්පුදාය භාරතය තුළ නැවත වහාප්ත කිරීමට මෙන්ම දීපාන්තර වාසීන්ගේ පුයෝජනය උදෙසා සීහළ අට්ඨකථා පාලියට නඟා ඇත.

පුමුඛ පද : චීන වාර්තා, පාලි, මහබෝමැඩ, සිංහලාරාමය, හෙළටුවා

An Analytical Study of the Background Which Had Been Urged in India for the Necessity to Translate Sinhala Commentaries Into Pali

Sampath Suranga Jayasinghe Department of Pali and Buddhist Studies, Nagananda International Institute for Buddhist Studies jssuranga@gmail.com

We must pay our respect to Mahavira Bhikkhus, who protected and developed the commentaries that have been written for the Pali canon. These Sinhala commentaries were translated into Pali in the 5th century AD. At that time, the Mahayana tradition had been widely spread in India. This research is focused on studying the reasons which arose the utility of Theravada commentaries in that environment in India that was vastly spread with Mahayana tradition. In this study, archaeological and literature resources are used. Venerable Revata, who guided the greatest commentator, Venerable Buddhaghosha, to translate Sinhala commentaries into Pali, lived in a temple that was close to Mahā-bodhi in India. There are some Chinese records that prove this temple where Venerable Revatha has been lived. In the 7th century AD, A Chinese traveller named Hyun-Syang wrote about a Sinhala temple which is close to the Mahā-Bodhi tree in India. Was this the temple that Venerable Revata lived in? Had this temple any connection with Mahavira in Sri Lanka? if so, why did the Bhikkhus in Sinhalarama temple tend to turn Sinhala commentaries into Pali language? These kinds of questions arise regarding the information about the Sinhala temple in India. Epigraphy, which has been placed in a museum and Chinese records, is crucial when searching for answers to the questions that have been mentioned. In that epigraphy, there is a sentence that says, "A Sri Lankan king named Meghawarna has built this temple for the Bhikkhus of his country". It is significant to see that, this information has been described in Chinese texts. This text also elaborates that the Mahayana tradition was powerful at that time. Therefore, the Sinhala temple situated close to the Maha-Bodhi tree was the residence of so many Theravadins from any country. There was a motive to develop Theravada tradition in India, taking this temple as their head department. In order to fulfil their aspiration and also, for the usage of the people in other countries, they translated Sinhala commentaries into Pali language in need of spreading a Theravada interpretation of Buddha's teachings.

Keywords: Sinhala commentaries, Maha-Bodhi, Chinese records, Sinhalaramaya, Pali

සිංහල භාෂාවේ 'ඉ' සහ 'ඊ' ස්වරවල රූපීය විවිධත්වය පිළිබඳ පුරාක්ෂර විදහාත්මක අධායනයක්

කිත්මි පෙරේරා සිංහල අධාායන අංශය, කැලණිය විශ්වවිදාහලය, කැලණිය kithmip@kln.ac.lk

නුතන සිංහලයේ හුස්ව-දීර්ඝ භේදය අනුව එක් එක් ස්වරාක්ෂරයන්හි දක්නට ලැබෙන රූපීය සාමාතාව වනාහි බොහෝ ආර්යානාර්ය භාෂාවල ලක්ෂණයකි. ඒ අනුව එකම ස්වරයේ හුස්ව-දීර්ඝ වෙනස ඇති වන්නේ කුඩා රූපාංශයක් හේතුවෙනි. මෙම රූපීය සාමානාව සෙසු සෑම ස්වරාක්ෂරයකට ම පොදු වුවත් 'ඉ' සහ 'ඊ' ස්වර ද්වයට අදාළ නොවේ. ඒවායෙහි දැකිය හැකි වන්නේ රූපාංශයක වෙනස නොව එකිනෙකට වෙන්වූ විවිධත්වයකි. පුරාක්ෂර විදහාත්මකව 'ඉ' සහ 'ඊ' අක්ෂරවල විවිධත්වය සිංහල ලේඛනාරම්භයේ දක්නට නොහැකි වුවද කිු.ව. 10, 12 සහ 14වන සියවස්වලදී දක්නට හැකිවිය. එතැන් සිට කිු.ව. 18වන සියවස දක්වා ඉ සහ ඊ හි රූපීය ස්වභාවය හුස්ව-දීර්ඝ වශයෙන් සාමා වේ. නුතන සිංහලයේ නැවතත් ඉ කාරයේ හුස්ව-දීර්ඝ භේදයේ රූපීය විවිධතාව පැන නැමග්. මෙම පර්යේෂණයට පසුබිම සකසන්නේ 'ඉ' සහ 'ඊ' කාරද්වයේ හුස්ව-දීර්ඝ වශයෙන් දක්නට ලැබෙන මෙම විවිධත්වයයි. ඒ අනුව සිංහල භාෂාවේ සෑම ස්වරාක්ෂරයකම හුස්ව-දීර්ඝ භේදය අනුව දක්නට ලැබෙන රූපීය සමානතාව 'ඉ' සහ 'ඊ' ස්වරද්වයේ දක්නට නො ලැබෙන්නේ කවර හේතුවක් නිසාද? යන්න මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුවයි. පුායෝගිකව හා කුමානුකුලව සිංහල අක්ෂර මාලාව හැදෑරීමේදී රූපීය විවිධතා ඇති අක්ෂර පිළිබඳ පවතින ගැටලු සඳහා පුරාක්ෂර විදහාත්මක හේතු දැක්වීමට අවස්ථාව සලසාගැනීම හා අක්ෂර ඉතිහාසය අධායනලයන් නුතන ඉගැන්වීම් පහසු කරගැනීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණයි. ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදය යටතේ පුාථමික මූලාශුය ලෙස අධායනය කෙරෙන්නේ ක්ෂේකු අධාsයනයන් හා පෙළ ගුන්ථ අධාsයනයයි. ද්විතීයිකව වෛෂයික ගුන්ථ හා අනෙකුත් මූලාශු අධාායනයත් තෘතීයික වශයෙන් අන්තර්ජාල ලිපි, පුවත්පත් හා සඟරා අධානයනයත් සිදු කිරීමට නියමිතය. සිංහල අක්ෂර රූප නිර්මාණය කරගැනීමේ දී දකුණු ආසියාතික රටවල අක්ෂර හැඩතලවල බලපෑම ලැබුණේ වුවද ස්වාධීනතා සහිත අක්ෂරවල උත්පත්තියද සිදු විය. 'ඉ' සහ 'ඊ' යන ස්වරද්වයත් එවැනි ස්වාධීනතා සහිත අක්ෂරද? යන්න මෙම පර්යේෂණය මගින් තහවුරු කොටගත හැකි අතරම සිංහල ලේඛනයේ ආරම්භක අවස්ථාවේ පටන් නූතන ස්වරූපයට පත් 'ඉ' සහ 'ඊ' අක්ෂරද්වයේ සංවර්ධන කිුයාවලිය පිළිබඳ තොරතුරුද අනාවරණය වනු ඇත.

පුමුඛ පද: අක්ෂර රූප, ඉ-ඊ අක්ෂර, පුරාක්ෂර, ස්වරාක්ෂර, සිංහල අක්ෂර

A Paleographical Study of the Morphological Diversity in Sinhala Vowels and of

Kithmi Perera

Department of Sinhala, University of Kelaniya, Kelaniya kithmip@kln.ac.lk

According to the short-long classification of the modern Sinhala vowels, the morphological similarity found in each vowel is a characteristic of the Arya and Anarya languages. The short-long difference in the same vowel is due to a small image segment. Although this morphological similarity is common to all other vowels, it does not apply to and of vowels in the Sinhala alphabet. They are two different characters. Archaeologically, the variation of letters 2 and \circ are not found in Initial Sinhala records of palaeography and can be seen from the 10th and 12th centuries AD. The background for this research is the variation found in a and b letters. According to that, the morphological similarity in the short-long division of every vowel is not found in the letters and of vowels for what reason? That is the research problem here. This research aims to provide an opportunity to give paleographical reasons for issues that arise in studying the Sinhala alphabet 'systematically and practically' about characters with morphological differences and to aid modern teaching by studying the history of characters. Field studies and textbooks will be reviewed as the primary source under the qualitative research method. The other data will be collected through recognised inscriptions, relevant books, reports, research, and articles. Although the alphabets of South Asian countries influenced the formation of the Sinhalese alphabet, the emergence of independent letters also occurred. Are the vowels of and of also letters with such independence? This research can confirm this, and information about the development process of the letter and the beginning of the Sinhala script to its modern form will also be revealed.

Keywords: Morphological characters, ్థ-ర letters, Palaeography, Vowels, Sinhala alphabets

සම්භාවා ගදා සාහිතායෙන් නිරුපිත බුදුන් වහන්සේගේ මහා පුරුෂ ලක්ෂණ පොළොන්නරු බුද්ධ පුතිමා නිර්මාණයෙහිලා සිදු කළ බලපෑම පිළිබඳ විමසුමක් (බුත්සරණ හා අමාවතුර ගුන්ථවලට විශේෂිතව)

ජී. භවත්ත පුමෝද් චත්දුරත්ත භාෂා අධායනාංශය, සමාජීය විදාහා හා මානවශාස්තු පීඨය, ශීී ලංකා රජරට විශ්වවිදාහලය bhawanthapchandrarathna@gmail.com

පොළොන්නරු රාජා සමයේදී ඇති වූ චෝල ආකුමණ හේතුවෙන් හින්දු බලපෑම් මත බුදු දහම පැහැදිලි අභියෝගයකට ලක්වී තිබේ. පොළොන්නරු අවධියේ බුදුන්ගේ ජීවමාන ස්වභාවය පිළිමයකට නැඟීම උදෙසා සම්භාවා ගදා සාහිතායෙන් සිදුවී ඇති බලපෑම කෙබඳුද? යන්න මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව වේ. මෙම පර්යේෂණයේදී පර්යේෂණ කුමවේදය ඓතිහාසික පර්යේෂණ කුමවේදයයි. අමාවතුරෙහි සහ බූත්සරණෙහි බුදුන් වහන්සේ දෙතිස් මහා පුරුෂ ලක්ෂණ සහ අසූඅනුවාාඤ්ජන ලක්ෂණවලින් යුතු බව සඳහන් කර ඇත. 'සූපතිට්ඨිතපාද' යන මහා පුරුෂ ලක්ෂණය විස්තර කරන අමාවතුර 'හේ සුපිහිටිපතුල් ඇ දෙතිස්මහ පරිස් ලකුණෙන් සැදුණේ යැ' ලෙස දක්වන අතර බුත්සරණෙහි ද මනා වැ පිහිටන්නා වු ශීපාද ඇති බැවින් පළමුවන මහා පුරුෂ ලක්ෂණයෙන් යුක්ත වු බුදුන් යනුවෙන් දක්වයි. පොළොන්නරුවේ ථූපාරාම පිළිමගෙයෙහි ඇති හිටි පිළිමය, ගල් විහාරයේ ඇති හිටි සහ සැතපෙන පිළිම, මැදිරිගිරිය වටදාගෙයි ඇති හිටි පිළිමය මෙම ලක්ෂණය හොඳින් නිරූපණය කර ඇත. බුදුන් වහන්සේගේ ශීු පතුලෙහි චකු ලක්ෂණ පිළිබඳ දක්වන අමාවතුරෙහි 'සක්ලකුණෙන් විසිතුරු පතුල් දැක වැඳ' යනුවෙන් දක්වා තිබේ. බුත්සරණෙහි ශීූ පත්ලෙහි ඇති චකු ලක්ෂණ බුදු පිළිමයට ආදේශ වී ඇති අතර පොළොන්නරු ගල් විහාරයේ ඇති සැතපෙන බුද්ධ පුතිමාවේ මෙපමණ පුමාණයක් නිම් වළලු ආදිය දැකිය නො හැකි වුවත් ඒ ආභාසය ඇතිව 'නෙළුම් මලක්' කැටයම් කර තිබීම දැකිය හැකිය. බුත්සරණෙහි දැක්වෙන පාදාංගුලි සහ හස්ථාංගුලි ගල්විහාර බුද්ධ පුතිමා නිර්මාණය කිරීමේදී කලාකරුවාට පාදක වී ඇත. පොළොන්නරු යුගය චෝළ ආකුමණ හමුවේ ආගමික වහාකුලභාවයකට ලක්වූ අවධියක් වීම නිසා සැබෑ සජිවී බුදු රුව නිර්මාණයේ දී මෙකී ගුන්ථයන්ගේ ආභාසය කලාකරුවාට ලැබෙන්නට ඇති බව නිගමනය කළ හැකිය.

පුමුඛ පද: චෝල බලපෑම්, පිළිම, බුද්ධ, මහාපුරුෂ, සක්ලකුණ

A Study of How the Traits of the Buddha as Portrayed in Ancient Prose Literature May Have Influenced the Design of the Polonnaru Buddha Statue (Especially From Butsarana and Amavatura Texts)

G. Bhawantha Pramod Chandrarathne, Department of Languages, Rajarata University of Sri Lanka bhawanthapchandrarathna@gmail.com

Changes in the nation's religious and architectural landscape resulted from the Chola invasions during the reign of Polonnaru, and Buddhism was unmistakably under threat from Hinduism. The historical research method is the one used in this study. The Buddha is said to have eighty anuvyanjana traits and 32 great masculine characteristics, according to Amavathura and Butsarana. Amavathura, which describes the great masculine characteristic of 'Supathittitapada', says that 'Hey Supihitipatul she was formed by the sign of Detismaha Puris', and in Butsarana, 'Sesusatun Bima Paa Kala Adi Kota Akpatla or Bima Ebe.' Viluma or Bima Ebei. Because Sripada, who is located in Mana Ve, is the first Buddha with outstanding male traits, it is said that. This trait is well illustrated by the standing statue in Thuparama in Polonnaruwa, the standing and reclining statues in Gal Vihara, and the standing statue in Medirigiriya Watadage. The ornate soles of the Saklakuna are seen and bowed down, and Pyumraminivan Ras Vihiduna eight hundred and eighty wedding signs encircled by the Nabayo Dhaliznim see the ornate soles of the Saklakuna, according to the Amavatura, which describes the chakra characteristics of Sri Patala. The Buddha statue and the reclining Buddha statue in the Polonnaru stone temple have taken the position of Sri Patla's circular features in Butsarana, although it is now impossible to see as many lotus rings, etc. In the Butsarana about Padanguli and Hastanguli, it is said that 'they had the characteristics of the fourth Mahapurusha as they had elongated fingers like a rice ball', and it can be seen how the artist tried to bring out this characteristic of the Mahapurusha in the creation of the Galvihara Buddha statues. It is challenging to see this feature in sitting Buddha statues, but the Reclining Buddha statue of Stone Vihara and Potgul Vehra also exhibits the ability to rub both palms simultaneously with unbent hands. However, because the hand's elbow portion is as long as the waist, it can be stretched to the knee by extending the portion below the elbow. Given that the Chola invasions during the Polonnaru period caused religious confusion, it is reasonable to assume that the artist may have drawn inspiration from these books when creating an actual living Buddha image.

Keywords: Buddha, Statue, Chola invasions, Mahapurusha, Saklakuna

මහජන ආමන්තුණයේදී උපයුක්ත භාෂා භාවිතය පිළිබඳ බෞද්ධ දාර්ශනික පර්යාලෝකය

සමන් රාජපඤ් , අමාලි උත්පලා නන්දසිරි² ජනසන්නිවේදන අධායන අංශය, කැලණිය විශ්වවිදාාලය^{1,2} saman.rajapaksha@kln.ac.lk ¹, amali.nandasiri@kln.ac.lk²

භාෂාව පුද්ගලයාගේ පුමුඛතම සන්නිවේදන මෙවලමයි. පුද්ගල හැඟීම් අදහස් පුකාශනය මෙන්ම පුද්ගලයාගේ සමාජීය කාර්යයන් ඉටු කරගැනීමට භාෂාව උපයෝගී කරගැනේ. මහජන සම්බන්ධතා ගොඩනැඟීමේදී මහජන ආමන්තුණය සුවිශේෂ සන්නිවේදන කුමවේදයක් වශයෙන් භාවිතයට ගැනේ. මහජන ආමන්තුණයේ පදනම වන්නේ භාෂාවයි. භාෂාවේ පවතින වාචික, නිර්වාචික ස්වරූප මේ සඳහා උපයෝගී කර ගැනේ. මෙම අධාායනයේ අරමුණ වූයේ, මහජන ආමන්තුණය පිණිස භාෂාව යොදා ගන්නා ආකාරය පිළිබඳ බෞද්ධ දර්ශනයේ පෙන්වා දෙන ඉගැන්වීම් අධාායනය කිරීමයි. එහිදී බෞද්ධ දාර්ශනික ඉගැන්වීම් අනුව මහජන ආමන්තුණයේදී උපයෝගී කරගනු ලබන භාෂාවේ මුලික ගුණාංග මොනවාද? යන්න විමර්ශනය කෙරිණි. තථාගතයන් වහන්සේ සන්නිවේදනයේදී උපයෝගී කරගත් භාෂාවෙහි වූ සමාජ මනෝවිදාහත්මක හා දාර්ශනික ගති ලකුණ පිළිබඳ විමර්ශනය කිරීම සෙසු අරමුණු අතර විය. මෙසියවග්ග සුතුය, සාමඤ්ඤඵල සුතු වර්ණනාව, අරණවිභංග සුතුය, උපාලි සුතුය, චකුවර්ති සීහනාද සුතුය, වේරඤ්ජන සූතුය, සුභාෂිත සූතුය, වචීදුච්චරිත සූතුය, වූල සකුළුදායි සූතුය, පුද්ගලවග්ග සුතුය, ගීතස්වර සුතුය, සෝණ සුතුය ආදී බෞද්ධ සුතු දේශනා මූලාශුය වශයෙන් ගෙන ඒවා විමර්ශනය කිරීමෙන් ලබා ගන්නා තොරතුරු තුලනාත්මකව ස්වයං විශ්ලේෂණයට ලක් කෙරුණි. මෙහිදී ගුණාත්මක විශ්ලේෂණ කුමවේදය යටතේ සුතු දේශනාවන්හි අන්තර්ගතය විශ්ලේෂණය කෙරිණි. මහජන ආමන්තුණයේදී භාෂාවේ වන ධ්වනි ගුණය, අර්ථමය ගුණය, ආචාරවිදාහත්මක ගුණය, පුද්ගල හා සමාජ අන්තර් සම්බන්ධතා මනාව ගොඩනැංවීම යන භාෂාමය ගුණාංග කෙරෙහි මූලික අවධානය යොමු කර ඇති බව eපතී යයි. මෙම ගුණාංගවලින් සැදුම් ලත් භාෂාව ධර්ම සන්නිවේදනයේදී ශුාවකයා පෙලඹවීම කෙරෙහි වැදගත් වන බව පෙන්වා දෙයි. ධර්ම සන්නිවේදනයේදී එකවර බොහෝ ශුාවක සංඛාාවක් ධර්මය ශුවණයට, අවබෝධයට හා ආර්ය මාර්ගයට පෙලඹවීම සඳහා භාෂා භාවිතයේ ගැඹුරු සමාජ, මනෝවිදුනාත්මක හා දාර්ශනික ගති ලඤණ භාවිත කර ඇති ආකාරය හඳුනාගත හැකිය. ධර්ම සන්නිවේදනයේදී භාවිතයට ගෙන ඇති මෙම භාෂාමය ඉගැන්වීම් නුතන මහජන සම්බන්ධතා ගොඩනැඟීමේදී මහජන ආමන්තුණ සඳහා ද භාවිත කළ හැකි බව පෙන්වා දිය හැකිය.

පුමුඛ පදඃ බෞද්ධ දාර්ශනික පර්යාලෝකය, භාෂාව, මහජන ආමන්තුණ, මහජන සම්බන්ධතා, සන්නිවේදනය

A Buddhist Philosophical Perspective on the Use of Language in Public Speaking

Saman Rajapaksha¹, Amali Uthpala Nandasiri² Senior Lecturer, Department of Mass Communication, University of Kelaniya^{1,2} saman.rajapaksha@kln.ac.lk¹, amali.nandasiri@kln.ac.lk²

Language is the main communication tool of man. Language is used to express the feelings and ideas of individuals as well as to fulfil the social functions of the individual. Public speaking is used as a unique communication technique in building public relations. Language is the basis of public speaking. The verbal and nonverbal forms of language are used to achieve this purpose. The purpose of this study was to study the Buddhist philosophical perspective of language used in public speaking. Accordingly, the basic qualities of language used in public speaking according to Buddhist philosophical teachings were investigated. Other objectives included investigating the socio-psychological and philosophical communicational characteristics of the language used in Buddhist preaching. Data gathered by analysis of Buddhist Sutra sermons as Meghiavagga Sutra, Samanyapala Sutra Varnanava, Aranavibhanga Sutra, Upali Sutra, Chakravarti Sihanada Sutra, Veranjana Sutra, Subhasita Sutra, Vachiduchcharita Sutra, Chula Saku'phadai Sutra, Prabhavagga Sutra, Gitaswara Sutra, and Sona Sutra as sources, were subjected to a balanced self-analysis. Here, the content of sutra sermons was analysed under the qualitative analysis method. In public speaking, it appears that the primary focus has been on the linguistic qualities of the language, such as acoustic quality, semantic quality, ethical quality, and building personal and social relations. These qualities indicate that language is important in motivating the listener in the *Dharma* communication religion. In religious communication, it can be noted how deep social, psychological, and philosophical features of language use have been used to motivate a large number of listeners to listen to sermons, understand it, and behave on the noble path. It can be seen that these linguistic teachings, which have been used in *Dharma* communication, can also be used for public speaking in building modern public relations.

Keywords: Language, Communication, Public Relations, Public Speaking, Buddhist Philosophical Perspective

ශී ලාංකේය සිනමාවේ විශේෂ පුයෝග භාවිතයේ ශිල්පීය උපකුම පිළිබඳ අධායනයක් (තෝරාගත් චිතුපට තිුත්වයක් ඇසුරින්)

ඩබ්. ඒ. එස්. විජේසිංහ තාටා, සිනමා හා රූපවාහිනී අධායන අංශය, කැලණිය විශ්වවිදාාලය aswij211@kln.ac.lk

සිනමා පඨිතයක විශේෂ පුයෝග භාවිතයේ අරමුණ වන්නේ යථාර්ථය පුතිනිර්මාණය කරමින් ජුේක්ෂකයා ආකර්ෂණය කරගැනීම වේ. දර්ශන තලයේ පායෝගිකව කරනු ලබන පුයෝග විශේෂ පුයෝග නම් වේ. ශීු ලාංකේය සිනමාවේ දෘශා පුයෝග භාවිතයට සාපේක්ෂව විශේෂ පුයෝග භාවිතය සාර්ථකද? යන්න මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව වේ. විශේෂ පුයෝග පිළිබඳ අධාායනය කිරීම මෙහි පුධාන අරමුණ වන අතර චිතුපට තිර්මාණකරණයේදී විශේෂ පුයෝග භාවිතයේ පවත්තා ගැටලු හඳුනාගනිමින් පුළුල් පරාසයක් තුළ නිර්මාණ කිරීමට නිර්මාණකරුවන්ගේ අවධානය යොමු කිරීම මෙම අධානයනයේ සෙසු අරමුණු වේ. විශේෂ පුයෝග සහ දෘශා පුයෝග ද්විත්වයම යොදාගෙන නිර්මාණය කරන ලද වෙනස් ආරයන්හි චිතුපට වන බන්ධනය, ආලෝකෝ උදපාදී සහ රන් කෙවිට යන චිතුපට තිුත්වය සසම්භාවී නියැදි තේරීම මඟින් තෝරා ගැණින. පර්යේෂණ කුමවේදය ලෙස ගුණාත්මක හා පුමාණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණ කුමවේදය යොදා ගැණින. ඒවායෙහි අධාක්ෂවරුන් සහ විශේෂ පයෝග නිර්මාණ ශීල්පීන් සම්මුඛ සාකච්ඡාවලට ලක්කර ලබාගත් දත්ත සහ විශේෂ පුයෝග සම්බන්ධව පුකාශිත ලිපි, ගුන්ථ පරිශීලනයෙන් ලබාගත් ගුණාත්මක දත්ත, විස්තරාත්මක විශ්ලේෂණයෙන්ද IMDB වෙබ් අඩවියෙන් ලබා ගන්නා ලද ජෙුක්ෂක සමීක්ෂණ වාර්තා වලින් ලබාගත් පුමාණාත්මක දත්ත එක්සෙල් මෘදුකාංගය භාවිතයෙන් පුස්තාර සහ වගු ආශුයෙන් විශ්ලේෂණය කෙරිණ. මෙම ක්ෂේතුය සම්බන්ධ නිපුණතාවක් සහිත ශිල්පීන්ගේ හිඟතාවය සහ තාක්ෂණයේ දියුණුව සමඟ පහසුවෙන් විශේෂ පුයෝගවලට සාපේක්ෂව දෘශා පුයෝග භාවිතයට අධාක්ෂවරුන් යොමුවී ඇත යන උපනාාසයට සමගාමීව වර්තමානයේ රටෙහි පවතින ආර්ථික අවපාතය සහ උද්ධමනය හේතුකොටගෙන නිෂ්පාදකවරුන් සිනමා නිර්මාණයේ දී අඩු පිරිවැයක් යෙදවීම හේතුකොටගෙන නිර්මාණකරුවන් දෘශා පුයෝග භාවිතයට වැඩි වශයෙන් නැඹුරු වී ඇති බව පුතෳක්ෂ විය. නමුත් තාක්ෂණය කෙතරම් දියුණු වුවද යථාර්ථය පුතිනිර්මාණයෙන් ජුේක්ෂක ආකර්ෂණය ළඟාකරගැනීමේදී දෘශා පුයෝගවලට සාපේක්ෂව විශේෂ පුයෝග භාවිතය වඩා සාර්ථක බව නිගමනය විය.

පුමුඛ පද: දර්ශනතලය, විශේෂ පුයෝග, සිනමාව, යථාර්ථය පුතිනිර්මාණය, දෘශා පුයෝග

A Study of Special Effects Techniques in Sri Lankan Cinema (Based on Three Selected Films)

W. A. S. Wijesinghe
Department of Drama, Cinema, and Television, University of Kelaniya aswij211@kln.ac.lk

The purpose of using special effects in a film is to recreate reality and attract the audience. Special effects are actually used on the set. The research problem is that the use of special effects is successful relative to the use of visual effects in Sri Lankan cinema. The main purpose of this is to study the special effects used in the set of the filmmaking process. The other objectives of this study are to focus the attention of the designers to create in a wide range by identifying the existing problems in the use of special effects in Sri Lankan filmmaking. Bandhanaya, Aloko Udapadi and Ran Kevita are three films of different genres created using both special effects and visual effects, selected by random sampling. Qualitative and quantitative data analysis methods are used as research methods. The data gathered from interviews with directors and special effects designers, as well as published articles about special effects, the qualitative data gleaned from book references, the quantitative data gleaned from descriptive analysis, and audience survey reports obtained from the IMDB website, were analysed using Excel software and graphs and tables. Due to a lack of skilled artisans in this field and technological advancement, directors have turned to use visual effects easily compared to special effects, and due to the country's current economic recession and inflation, it was evident that designers are more inclined to the use of visual effects due to the low cost of the producers in cinematography. However, regardless of how advanced the technology is, it was determined that the usage of special effects is more effective than visual effects in gaining audience attraction by reproducing reality.

Keywords: The Set, Special Effects, Films, Reproducing reality, Visual Effect

පී.බී. ජයසේකරගේ නවකතාවන්හි පුතිබිම්බිත තත්කාලීන සමාජ දේශපාලන මුහුණුවර පිළිබඳ සාහිතා සමාජවිදාානුකූල අධායනයක්

ඒ. ඒ. ඒ. එස්. අධිකාරි සිංහල අධාායන අංශය, කැලණිය විශ්වවිදාහලය anuradhashrimali96@gmail.com

මෑත යුගයේ සිංහල නවකතා ක්ෂේතුයේ කැපී පෙනෙන අනනානාවක් ගොඩනගාගත් නවකතාකරුවෙකු ලෙස පී.බී. ජයසේකර හැඳින්විය හැකිය. ඔහුගේ නවකතාවන්හි විශේෂත්වය වන්නේ අතාන්ත සමාජ දේශපාලන තිරුපණයයි. එම තිරුපණය හරහා පාඨකයා හමුවට ගෙන එන සමාජ දේශපාලන කියවීමෙහි ස්වරූපය අධායනය කිරීම මෙහිදී සිදු වේ. එහි දී සාහිතා හා සමාජය අතර පවත්තා අතාන්ත සබැඳියාවට විශේෂ අවධානයක් යොමු කෙරේ. සාහිතෳය සමාජය සියුම් ලෙස අවබෝධ කර ගැනීමට උපකාරී වන්නක් වන අතර සාහිතාය හා සමාජය අතර පවත්නා අවියෝජනීය සබැඳියාව ඒ සඳහා හේතු කාරක වේ. සාහිතා සමාජවිදාාවේ දී සිදුවන්නේ සාහිතා කෘතියක් සමාජ විදාහත්මක පසුබිමක සිට අධානයනය කිරීමය. අනෙකුත් සාහිතහාංගයන්ට සාපේක්ෂව නවකතාවකින් සමාජ නිරූපණ කාර්යය පුළුල්ව සිදු කළ හැකිය. සාහිතා රචකයෙකු ස්වකීය ශිල්පීය දක්ෂතා හා පරිකල්පනය මුසු කරමින් නිර්මාණයක් බිහිකිරීමට අවැසි සාරය ලබාගන්නේ සමාජයෙනි. සාහිතාය විටෙක සමාජ අවශාතා සපුරාලන්නේ සෞන්දර්යයාත්මක පුවේශයක් ඇතද අන්තර්ගතය අතින් සමාජයීය වෙමිනි. සාහිතාය ආභාසය ලබන්නේ සමස්ත සමාජ බලවේගයන් ලෙස සැලකිය හැකි ආර්ථික සංවිධාන, පන්ති වූහය, දේශපාලන සංවිධාන, සමාජ සංවිධාන, අධිපතිවාදී අදහස්, අතීත ශී විභූතිය, අනාගත අපේක්ෂා, සමකාලීන යථාර්ථය, ජනතාවගේ හැඟිම් හා පුාර්ථනාවන් ගෙනි. අනෳතර සාහිතෳ කලාවන්ට සාපේක්ෂව නවකතාව හා සමාජය අතර බැඳීම දැඩිය. එම නිසාම නවකතාවකින් කෙරෙන තරමේ ජීවිත විවරණයක් අන් කිසිදු කලා මාධායකින් සිදු නොවෙතැයි කීමෙහි වරදක් නැත. එවන් පසුබිමක පී.බී.ජයසේකරගේ නවකතාවන්හි ගැබ්වූ අතාන්ත සමාජ දේශපාලන මුහුණුවර සාහිතා සමාජ විදාානුකූලව අධායනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වේ. මරියා සිලොනිකා වස්තුව(2013), අවලමා හා ඇහැටුවා(2015), ඉක්බිති ඔහු මරාපීහ(2016), බලව කදුළු ගිනි ගනී(2017), මා පුති මා(2018), යන කෘති පුධාන වශයෙන් මූලාශුය කරගත් අතර අමතරව මූදිත හා විදාුත් මාධාවල පළවූ විචාර හා සාකච්ඡා භාවිත කෙරිණි. කතුවරයා විමර්ශනශීලී සමාජ කියවීමක් තුළින් නිර්මාණවලට පසුබිම් වූ යුගයේ සමාජ දේශපාලන යථාර්ථය මනාව ගුහණය කරගනිමින් දේශපාලනයේ සන්දර්භය සංස්කෘතිය හා ස්වභාවය ඉදිරිපත් කිරීම අතින් දේශපාලන නවකතා ශානරයටද සමීප වන අතර ම සමාජ විවරණයද සිදු කරන බව මේ අනුව නිගමනය කළ හැකිය.

පුමුඛ පද: දේශපාලනය, නවකතා, පී.බී. ජයසේකර, සමාජය, සාහිතා සමාජවිදාාව

Literature on Contemporary Socio-Political Face Reflected in P.B. Jayasekara's Novels: A Systematic Study

A. A. A. S. Adhikari

Department of Sinhala, University of Kelaniya anuradhashrimali96@gmail.com

P.B. Jayasekara can be called a novelist who has built a remarkable reputation in the field of Sinhala novels in the recent era. The speciality of his novels is political depiction. The form of socio-political reading brought to the reader through its representation is studied here. There, special attention is paid to the direct link between literature and politics. Literature helps to understand society in detail, and the inseparable link between literature and society is the reason for that. In literary sociology, a literary work is studied from a sociological background. A novel can perform the function of social representation more broadly than other literary associations. It was from that a literary writer got the necessary essence to create a work using his technical skills and imagination. Literature sometimes fulfils social needs and has an aesthetic approach but is social in content. Literature is inspired by the economic organisation, social structure, political organisation, social organisation, hegemonic ideas, past aspirations, future expectations, contemporary reality, sentiments and aspirations of the people, which can be considered as a total social force. Compared to other literary arts, the bond between the novel and society is tighter. There is no mistake in saying that Singh will make a commentary on life through another story and not through any art medium. The purpose of this research is to scientifically study the political face of extreme size in the novels of the late P. Jayasekara. Mariya silonica wasthuwa (2013), Awalama ha ahatuvuwa (2015), Ikbiti ohu marapeeha (2016), Balawa kadulu gini gani (2017), Ma prathi ma (2018) were mainly edited and electronic Sinhala first reviews and discussions were used. It can be determined that the author is close to the political movement in terms of presenting the true culture and nature of politics while capturing the social and political reality of the era as the background to the creations through an interesting social reading.

Keywords: Politics, Novels, P.B. Jasekara, Literature, Literature Sociology

ජායාවාදී හින්දී සාහිතා යුගයේ කාවාවල නිරූපිත සමාජ යථාර්ථය: සුමිතුානන්දන් පන්ත්ගේ 'තාජ්' පදා පන්තිය ඇසුරෙන්

ඩී. පී. සිනාලි නදීපමා පතිරණ හින්දී අධායන අංශය, කැලණිය විශ්වවිදාහලය ceynaliepathirane@gmail.com

සමාජය හා පුද්ගලයා යනු ඉතා සමීප සබඳතාවකින් නිර්මිත කණ්ඩායම් දෙකකි. සමාජය තිර්මාණය වී ඇත්තේද පුද්ගල එකතුවකිනි. පුද්ගල එකතුවක් නොමැති තැන සමාජයක්ද නැත. සමාජය නොමැති නම් පුද්ගලයාට පැවැත්මක්ද නැත. සමාජය තුළ පුද්ගලයාට විවිධ දුෂ්කරතාවලට මුහුණ දීමට සිදුවේ. සාමානායෙන් පුජාවගේ දියුණුවට බාධා හෝ සීමා කරනු ලබන අවස්ථා සමාජ ගැටලු ලෙස හඳුනාගත හැකි අතර එවැනි සමාජ ගැටලු සමාජයේ යථාර්ථ ස්වභාවය ලෙස හඳුනාගත් සාහිතාකරුවන් විසින් තම සාහිතා තිර්මාණ තුළ එකී සමාජ යථාර්ථය වස්තු විෂය බවට පත්කොට ගෙන ඇත. හින්දී පදාහ සාහිතෳය තුළ සමාජ යථාර්ථය පිළිබඳව නිරූපණය වීම වඩාත් තීවු වීම ආරම්භ වන්නේ ඡායාවාදී යුගයේ අවසන් භාගය වන විටය. එබැවින් එකල පදාෳ සාහිතාෳ කරුවෝ තම පදා නිර්මාණ තුළ සමාජ යථාර්ථය පිළිබඳව විවිධ අදහස් ඉස්මතු කළහ. ඡායාවාදී කවියෝ සමාජ යථාර්ථය ලෙස දුටුවේ ඉන්දියානු සංස්කෘතිය තුළින් මතුවන සමාජ ගැටලු, සමාජය තුළ යම් යම් හේතු මත පීඩාවට පත්වු හා අසාධාරණයට ලක්වු පුද්ගල කණ්ඩායම් තුළින් මතුවන සමාජ ගැටලු මෙන්ම ආගම හා ජාතිය පදනම් කොටගෙන ඇති සමාජ ගැටලු ආදියයි. ඡායාවාදය යනු, මනඃකල්පිත දේ පිළිබඳව සිදුකෙරෙන සෞන්දර්යාත්මක විවරණයයි. එය බොහෝ විට පරිසර වර්ණනාවලින්, මානව හැඟීම් දැනීම්වලින් යුක්තවේ. කෙසේ වුවද ඡායාවාදී යුගය තුළ මානවතාවාදය ද ඉතා වැදගත් පැතිකඩක් වූ බැවින් සමාජයේ යථා ස්වභාවය ද විටින් විට සාහිතාය රචනා තුළ ඉස්මතු විය. සුම්තුානන්දන් පන්ත් කවියා විසින් 'තාජ්' පදාාය රචනා කිරීමේදී කිනම් සමාජ ගැටලුවකට වැඩි අවධානයක් ලබාදී තිබේද? යන්න අධායනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වන අතර ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදයේ උද්ගාමී පුවේශ කුමය පදනම් කර ගනිමින් මෙම පර්යේෂණය සිදුකරන ලදී. සුමිතුානන්දන් පන්ත්ගේ 'යුගාන්ත්' කාවා සංගුහය මෙම පර්යේෂණයේ පුාථමික මූලාශුය වන අතර සමාජ යථාර්ථය, ආධුනික හින්දී පදා සාහිතාය හා ඡායාවාදී කාවා පිළිබඳව කරුණු ඇතුළත් විචාර ගුන්ථ, පර්යේෂණ ගුන්ථ, සඟරා ලිපි මෙන්ම අන්තර්ජාලය ද්විතීයික මූලාශය ලෙස ද යොදා ගනිමින් රැස් කර ගන්නා ලද දත්ත පාඨ විශ්ලේෂණ කුමවේදය යටතේ විශ්ලේෂණය කරන ලදී. එහි දී සුමිතුානන්දන් පන්ත් කවියා මානවතාවාදය මත පදනම්ව සමාජ අසාධාරණයට ලක්වූ පීඩිත සමස්ත පුද්ගල කණ්ඩායම පිළිබඳව යථාර්ථවාදී අදහස් 'තාජ්' පදාා පන්තිය තුළ ගොනු කොට ඇති බව නිගමනය කළ හැක.

පුමුඛ පද: ඡායාවාදී යුගය, තාජ්, පදා, යථාර්ථය, සමාජය

Social Reality Depicted in the Poetries of the Cha: Yave: D Period in Hindi Literature: on SumitranəNdəN PəNt's 'Ta:J' Poetry

D. P. Sinali Nadeepama Pathirana
Department of Hindi Studies, University of Kelaniya
ceynaliepathirane@gmail.com

Society and the person are two groups that are closely related. Society is made up of a collection of people. Where there is no collection of people, there is no society. If there is no society, people have no existence. People have to face various difficulties in society. In general, situations that hinder or limit the development of the community can be identified as social problems, and the writers who identified such social problems as the reality of society have made that social reality the subject of their literary works. The depiction of social reality in Hindi poetry begins to intensify in the latter half of the cha:ya:va:d period. Therefore, the poets of that time highlighted various ideas about social reality in their poetry. The Hindi Cha:ya:va:d poets saw as social reality the social problems arising from the Indian culture, the social problems arising from the oppressed and unjust groups of people in the society, as well as the social problems based on religion and race. Cha:ya:ya:d is the aesthetic interpretation of imaginary things. It is often accompanied by environmental compliments, human emotions and feelings. However, since humanism was also a very important aspect during the Cha:ya:va:d, the reality of society was also highlighted in the poems from time to time. The purpose of this research is to study which social problem was given more attention by the poet Sumitran and Pant while composing the 'Ta:j' poem, and this research was conducted based on the qualitative research methodology. Sumitranandan Pant's poetry anthology' Yuga:nt' is the primary source of this research, and the data collected by using review books, research books, magazine articles and the internet as secondary sources, which include facts about social reality, Cha:ya:va:d Hindi poetry literature and photorealist poetry. The collected data was analyzed under the text analysis method, using the internet as a secondary source as well. It can be concluded that the poet Sumitranandan Pant has filed realistic ideas about the whole group of people who suffered social injustice based on humanism in the 'Taj' poetry class.

Keywords: cha:ya:va:d period, Society, Reality, Poetry, Ta:j

සිංහල හා හින්දී කෙටිකතාකරුවන් කාන්තාව විෂයෙහි පළ කළ සමාජ ආකල්ප පිළිබඳ විශ්ලේෂණාත්මක අධ්‍යයනයක්: තෝරාගත් නිර්මාණ ද්විත්වයක් ඇසුරින්

කේ. පී. චතුරිකා පුියදර්ශනී විජේවිකුම හින්දී අධායන අංශය, කැලණිය විශ්වවිදාාලය chathu941012@gmail.com

ලෝකයේ සෑම භාෂාවකම පාහේ පොදු වූ ජනපිය සාහිතාහාංගයක් ලෙස වර්තමාන කෙටිකතාව හැඳින්විය හැකිය. කෙටිකතාවක රසයක් මෙන්ම ගැඹුරු පුඥාව හෙවත් ජීවන දර්ශනයක් ඇතුළත් වීම අතාවශාය. කෙටිකතාකරුවා සමාජයෙන් උකහා ගත් සිය නිර්මාණයන්ට යොදාගෙන තිබේ. ඒ අතරින් බොහෝ අත්දැකීම් නිර්මාණකරුවන්ගේ නිර්මාණයන්හි පුධාන තේමාව වී ඇත්තේ කාන්තාවයි. කාන්තාව යනු ජීවයේ උල්පතයි. පවුල් ඒකකය තුළ බහුවිධ කාර්යයන් රැසක්ම ඉටුකරනු ලබන කාන්තාව සම්පුදායික සමාජ සන්දර්භය තුළ කුටුම්භයට සීමාවී සිටියි. වර්තමානයේ මෙන් අතීතයේද මිනිසාගේ ආර්ථිකය හා සමාජ ජීවිතය රැකී්රක්ෂා රටාව මත ගොඩනැඟී තිබුණි. රටේ නිෂ්පාදනය පුධාන වශයෙන්ම පුරුෂයා හා සමාන කාර්ය සාධනයක් කාන්තාවටද පැවරී තිබේ. සිංහල කෙටිකතාකරුවකු වූ නිව්ටන් ගුණසේකර 'වැලිකතරේ කඳුළු බිඳුව' නිර්මාණයේ ලයිලා චරිතය ඔස්සේ එකී ආර්ථික කිුයාවලියට දායක වී සමාජයෙන් ගැරහුමට ලක්වන ස්තුියක පිළිබඳව ඉදිරිපත් කරයි. ඉන්දීය ලේඛිකා මන්නු භන්ඩාරී සිය 'ශායද්' (සමහර විට) කෙටිකතාව ඔස්සේද ආර්ථිකමය හේතු හමුවේ සමාජ කිුිිිියාවලියට මුහුණ දෙන මාලා නමැති කාන්තාවක පිළිබඳව ඉදිරිපත් කරයි. පුස්තුත පර්යේෂණය විශ්ලේෂීය පර්යේෂණයක් ලෙස සිදුකෙරෙන අතර මෙහි දී 'වැලිකතරේ කඳුළු බිඳුව' හා 'ශායද්' (සමහර විට) යන කෙටිකතා පුාථමික මූලාශය ලෙසත්, ශාස්තීය ලේඛන, සඟරා, අන්තර්ජාලය ආදිය ද්විතීයික මුලාශය ලෙසත් භාවිත කෙරෙන අතර සිංහල හා හින්ද සමාජයේ කාන්තාව පිළිබඳ ආකල්ප මෙන්ම සිංහල හා හින්දී කෙටිකතාකරුවන් කාන්තාව විෂයෙහි පළ කළ දෘෂ්ටිය පිළිබඳ විශ්ලේෂණාත්මකව අධාායනය කිරීම මෙහිදී සිදුවේ.

පුමුඛ පද: ආර්ථිකය, කාන්තාව, සිංහල සමාජය, හින්දු සමාජය, හින්දී කෙටිකතාකරුවන්

An Analytical Study of the Social Attitudes Expressed by Sinhala and Hindi Short Story Writers About Women: Two Selected Short Stories

K. P. Chathurika Priyadarshani Wijewickrama Department of Hindi Studies, University of Kelaniya chathu941012@gmail.com

The current short story can be called a part of popular literature common to almost every language in the world. A short story needs to include a relish as well as a deep wisdom or philosophy of life. The short story writer has used the experiences gained from society in his creations. Among them, the main theme of the creations of many writers is the woman. The woman is the source of life. In the traditional social context, women who performed multiple tasks within the family unit were confined to the household. The economy and social lives of people today, as well as in the past, are based on industry. Because the production of the country is mainly based on the industry of the people, women are assigned the same performance as men in the economic process. The Sinhala short story 'Weli Katare Kandulu Binduwa' written by Newton Gunasekara, presents a woman who participates in the economic process but is ostracised by society through the character of Laila. The Hindi short story 'Shayad' written by Mannu Bhandari, presents the story of Mala, a woman who faces the social process due to economic reasons, through her short story. In this research, 'Weli Kathare Kandulu Binduwa" and "Shayad' short stories are used as the primary sources, and academic writing journals and the internet are used as secondary sources. The purpose of this research is to analyse the attitudes of Sinhala and Hindu society towards women as well as the views expressed by Sinhala and Hindi short story writers about women.

Keywords: Short story, Women, Society, Economic process

නිර්මාණ කොල්ලය පිළිබඳව සිනමාව හදාරන විදහාර්ථින්ගේ දැනුවත්භාවය පිළිබඳ විමසීමක් : බුද්ධිමය දේපළ නීතිය ඇසුරෙන්

එල්. ජී. සහන් උත්පල සඳරුවන් නාටා, සිනමා හා රූපවාහිනී අධායන අංශය, කැලණිය විශ්වවිදාහලය uthpalasahan053@gmail.com

චලනය වන පුාථමික රූප ඛණ්ඩ කිහිපයකින් ආරම්භවූ සිනමා මාධා වර්තමානය වනවිට ලෝකයේ 7 වන කලා මාධා ලෙස ස්ථාපනය වී ඇත. සිනමාව ආරම්භවු දා පටන් වර්තමානය දක්වාම, මිනිසා සිනමා නිර්මාණ විවිධ අයුරින් අත්හදා බලයි. මෙම නව නිර්මාණ සඳහා නිර්මාණකරුවන්ට වර්තමානයේ විශාල පිරිවැයක් දැරීමට සිදුවේ. එම නිසා මෙම නිර්මාණවලට ආර්ථික වටිනාකමක් ලබා දීමටත්, නිර්මාණකරුවන් ආරක්ෂා කරගැනීමටත් නීති ක්ෂේතුයේ වැදගත් සංකල්පයක් වන බුද්ධිමය දේපළ නීතිය සිනමාව සඳහා අදාළ කරගත යුතුය. කිසියම් නිර්මාණයක් කර්තෘවරයාගේ අවසරයකින් තොරව වාණිජ පරමාර්ථයක් සඳහා භාවිත කරයි නම් එය නිර්මාණ කොල්ලයක් ලෙස හැඳින්විය හැකිය. මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ ලෙස සිනමාව හදාරන විදාහර්ථීන්ට නිර්මාණ කොල්ලය පිළිබඳව හා ඊට ගත හැකි විසඳුම් පිළිබඳව අවබෝධයක් ලබාදීම අපේක්ෂා කෙරේ. මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව ලෙස සිනමාව හදාරන විදාහර්ථීන්ට නිර්මාණ කොල්ලය පිළිබඳව දැනුවත්භාවයක් තිබේද? යන්න සොයා බැලීම සිදුකරයි. පර්යේෂණ කුමවේදය වශයෙන් පුමාණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදය භාවිත කරනු ලබන අතර, සිනමාව හා රූපවාහිනී අධාායනය විශේෂවේදී උපාධියේ තෙවන වසර සිසුන් 25 ක නියැදියක් ගෙන ඔවුන්ගෙන් පුශ්න මාලා කුමය මඟින් තොරතුරු රැස්කර ගැනුණි. පුමාණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදයේදී පුශ්ත මාලා කුමයට පමණක් සීමාවු අතර, පුශ්ත මාලා කුමය යටතේ නිර්මාණ කොල්ලයට අදාළව නීති පුශ්න කිහිපයක් සිසුන් වෙත ඉදිරිපත් කරමින් තොරතුරු රැස්කර ගැනුණි. පාථමික මුලාශය ලෙස 2003 අංක 36 දරණ බුද්ධිමය දේපල පනත හා අදාළ නඩු තීරණද, ද්විතීයික මූලාශුය වශයෙන් විෂය ක්ෂේතුයට අදාළ ගුන්ථ ද, තෘතීයික මූලාශුය වශයෙන් පුවත්පත් හා අන්තර්ජාලයද භාවිත කෙරුණි. පර්යේෂණය මඟින් සොයාගත් කරුණු අනුව සිනමාව හදාරන විදහාර්ථීන්ට, නිර්මාණ කොල්ලය පිළිබඳව නිශ්චිත දැනුමක් නොමැති බව තහවුරු වූ අතර, එයට විසඳුම් වශයෙන් සිනමාව උගන්වන සෑම ආයතනයකම බුද්ධිමය දේපළ තීතිය ඇතුළු සිනමාවට අදාළ තීති ක්ෂේතුයන් පිළිබඳව පුළුල් අවබෝධයක් ඔවුන්ට ලබාදිය යුතු බව යෝජනා කළ යුතුය. නිර්මාණ කොල්ලය මඟින් අදාළ නිර්මාණකරුවාට පමණක් නොව තවත් පාර්ශව කිහිපයකටම බලපෑම් එල්ල වේ. එමෙන්ම වර්තමානය වනවිට රජය විසින් සිනමාව කර්මාන්තයක් ලෙස පුකාශයට පත්කර ඇති නිසා මෙම තත්ත්වය දරුණු වීමට ඉඩ ඇත.

පුමුඛ පද : නිර්මාණ කොල්ලය, බුද්ධිමය දේපළ, වාණිජ, විදහාර්ථින්, සිනමා නිර්මාණ

An Inquiry About the Awareness of Design Theft of the Undergraduates Who Study Cinema: In a Perspective of Intellectual Property Law

L.G. Sahan Uthpala Sandaruwan
Department of Drama, Cinema, and Television, University of Kelaniya
uthpalasahan053@gmail.com

Cinema, which commenced with a few primary moving image segments, has now been established as the seventh major art in the world. Since the commencement of cinema, humans have been experimenting with cinema in various ways. Nowadays, creators have to bear significant costs for these new creations. Consequently, to give economic value to these creations and protect the creators, intellectual property law, an essential concept in the legal field, should be applied to cinema. If any creation is used for commercial purposes without permission from the author, it can be called "Design Theft." This research aimed to provide undergraduate students studying cinema with an understanding of design theft and potential solutions to address this issue. The research question was to determine whether Film students are aware of design theft. A Quantitative Research Methodology was used in this study. Data were collected through a questionnaire from a sample of 25 third-year students pursuing a Bachelor of Film and Television Studies (Hons). The quantitative research method in this study was limited only to the questionnaire method. Information was gathered by presenting several legal questions related to designing theft for students using the questionnaire method. The primary sources are Intellectual Property Act No. 36 of 2003 and related case decisions; the secondary sources are books related to the subject, and the tertiary sources are newspapers and the Internet. The research findings confirmed that undergraduates studying cinema generally lack specific knowledge about design theft. As a solution, it is recommended that institutes teaching cinema should provide comprehensive education on legal aspects related to cinema, including intellectual property law. Design theft affects not only the concerned designer but also several other parties. This situation will likely worsen as the government declares cinema as an industry.

Keywords: Design theft, Intellectual property, Commercial, Undergraduates, Cinema

බුද්ධිමය දේපළ නීතිය පිළිබඳව ශී ලංකාවේ ගුැෆික් නිර්මාණ ශිල්පීන්ගේ දනුවත්භාවය පිළිබඳ අධායනයක්

ආර්. එම්. එන්. යූ. බණ්ඩාර කැලණිය විශ්වවිදපාලය nethmiumasha6@gmail.com

වර්තමාන සමාජයේ ඇතැම් පිරිස් ඉතා ලාභදායී ලෙස තම අවශාතා ඉටු කර ගැනීමේ අරමුණින් ගුැෆික් ක්ෂේතුය තුළ ශිල්පීය අනනානාවකින් සිදු කරනු ලබන ඇතැම් නිර්මාණ, ශිල්පියාගේ අනුදැනුමකින් තොරව වාණිජ පරමාර්ථ උදෙසා යොදාගැනීම දැකගත හැකිය. එසේ ම වෙනත් පාර්ශ්වයක නිර්මාණයක් විවිධ ලාභ, පුයෝජන අරමුණු කර ගනිමින් වංචනික පුද්ගලයන් ස්ව නිර්මාණ ලෙස සමාජගත කරමින් සිදු කරන අකටයුතුකම් නිසා අපහසුතාවන්ට ලක්වීම වර්තමානයේ නිර්මාණ ශිල්පීන් බහුල ව මුහුණ දෙන ගැටලුවකි. මෙම අධායනයේ අරමුණ වන්නේ වෘත්තිමය වශයෙන් ගුැෆික් ක්ෂේතුයේ නිරත වන පුද්ගලයන් නිර්මාණ කොල්ලයක් වැනි ගැටලුවක දී තම වෘත්තිය ක්ෂේතයට අදාළ නීති පද්ධතිය පිළිබඳ දැනුවත් බවක් ලබා තිබීමේ වටිනාකම පෙන්වා දීම සහ එවැනි අවස්ථාවකදී ගත යුතු නීතිමය කියාමාර්ග පිළිබඳ පුළුල් දැනුවත් බවක් ලබා දෙමින් ගුණාත්මක පුවේශයකින් වෘත්තිකයෙක් ලෙස කටයුතු කිරීමට අවබෝධයක් ලබාදීමයි. පර්යේෂණ ගැටලුව ලෙස යොදාගෙන ඇත්තේ වෘත්තීමය වශයෙන් ගැෆික් නිර්මාණකරණයේ නියැලෙන ශිල්පීන් තම නිර්මාණ කොල්ලයකදී ලංකාවේ බුද්ධිමය දේපල නීතිය අනුව ගෙන ඇති නීතිමය කියාමාර්ග මොනවාද? යන්නත් එසේ නීතිමය කියාමාර්ග ගෙන නොමැති නම් නීතිමය සහාය නොපැතීමට හේතු මොනවාද? යන්න සොයා බැලීමයි. මෙම අධාායනය සඳහා ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදය යොදාගන්නා ලදී. පුශ්නාවලී කුමය ඔස්සේ දත්ත සපයාගත් අතර සමාජ මාධානය භාවිත කරමින් ගුැෆික් නිර්මාණකරණය වහාපාරයක් ආකාරයෙන් සිදුකරන ක්ෂේතුය තුළ වසර පහකට වැඩි අත්දැකීම් සහිත ලාංකීය ශිල්පීන් විසි දෙනෙකු නියැදිය ලෙස යොදාගනිමින් ඔවුන් තම නිර්මාණ අවභාවිතය සම්බන්ධයෙන් මුහුණදී ඇති ගැටලු, ඒ සඳහා ගනු ලැබූ කිුයාමාර්ග හා නීතිමය කිුයාමාර්ග ගැනීමට දක්වා ඇති නැඹුරුව පිළිබඳ දත්ත රැස්කරන ලදී. ඒ අනුව ලාංකීය ගුැෆික් වෘත්තිකයන් බුද්ධිමය දේපළ නීතිය පිළිබඳ නොදැනුවත්භාවයකින් යුක්ත වන බවත්, එම නිසා ඔවුන් නිර්මාණ කොල්ලයකදී බුද්ධිමය දේපළ නීතිය අනුව කටයුතු කිරීමට නැඹුරු වීම අවම බවත් මෙම අධෳයනයෙන් නිගමනය කර ගත හැකි විය.

පුමුඛ පද : ගුැෆික් ශිල්පියා, නිර්මාණ අවභාවිතය, නිර්මාණ කොල්ලය, බුද්ධිමය දේපළ නීතිය, ශීූ ලංකාවේ නීතිය

A Study of Awareness of Sri Lankan Graphic Designers on Intellectual Property Law

R. M. N. U. Bandara University of Kelaniya nethmiumasha6@gmail.com

Nowadays, some individuals are utilising designs with a technical identity in the graphic field for commercial objectives without the artist's awareness to meet their requirements at a low cost. Also, it is a common problem faced by designers nowadays due to misdeeds done by fraudulent people socialising the designs of other parties as their own designs for various profit purposes. The purpose of this study is to highlight the importance of legal awareness in the field of graphic design, specifically in addressing issues like design theft. It aims to provide professionals with a comprehensive understanding of the legal measures to be taken in such cases, enabling them to work with a quality approach. The research addresses the following research questions: What are the legal actions taken by professional graphic designers in Sri Lanka in response to design theft in accordance with intellectual property law? Additionally, does it seek to identify the reasons behind the absence of legal support in cases where such actions have not been pursued? The qualitative research methodology was used for this study. Data were collected through the questionnaire method, and 20 Sri Lankan artisans with more than five years of experience in the field of graphic design using social media were used as a sample. The problems they faced regarding the misuse of their designs, measures taken, and legal actions to be taken were also considered. This study concludes that Sri Lankan graphic professionals are ignorant of intellectual property law; therefore, they are less inclined to act according to intellectual property law in the case of copyright infringement.

Keywords: Graphic designer, Misuse of designs, Design theft, Intellectual property law, Sri Lankan Law

ශී ලාංකේය විශ්වවිදහාලයීය විදහාර්ථින්ගේ චේදිකා නාටා ජුෙක්කත්වය කෙරෙහි යූටියුබ් මාධායේ (YouTube) බලපෑම

ටී. එස්. එන්. ගුණරත්න නාටා, සිනමා සහ රූපවාහිනී අධායන අංශය sanjeeewag@kln.ac.lk

මෙම පර්යේෂණය මූලික අවධානය යොමු කරනු ලබන්නේ ශී ලාංකේය විශ්වවිදාහල සිසුන්ගේ වේදිකා නාටා පුේක්ෂකත්වය (Spectatorship) කෙරෙහි යුටියුබ් (YouTube) මාධා පරිශීලනය මගින් බලපෑමක් සිදුවන්නේද යන්න අධායනය කිරීමය. වේදිකා නාටා පේක්ෂකත්වය යනු නාටා නැරඹීම විෂයෙහි (සිසුන්) දක්වන රුචිකත්වය සහ නැඹුරුවය. වේදිකා නාටා කලාව සජීවී බවත් පුාසංගික ගුණයත් මත පදනම් වූ සෞන්දර්යාත්මක අත්දැකීමක් (Aesthetic Experiences) පේක්ෂකයා වෙත ලබාදෙයි. යුටියුබ් මාධාය පටිගත කරන ලද කලා නිර්මාණ ඔස්සේ සෞන්දර්යාත්මක අත්දැකීමක් ජෙුක්ෂකයා වෙත පමුණුවයි. එහි දී යුටියුබ් මාධානය මඟින් ඕනෑම ස්ථානයක සිට ඕනෑම වේලාවක ඉතාම අඩු පිරිවැයක් දරමින් ංසෟන්දර්යාත්මක අත්දැකීමක් ලබාගැනීමේ හැකියාව පෙුක්ෂකයාට පවතී. DATAREPORTAL.COM වෙබ් අඩවිය දක්වන පරිදි 2023 අලේල් මාසය වන විට ලෝක ජනගහනයෙන් බිලියන 2.527 ක පුජාවක් ද ශීූ ලාංකේය ජනගහණයෙන් මිලියන 6.68 ක පුමාණයක්ද යුටියුබ් මාධෳය පරිශිලනය කරනු ලැබේ. මෙවැනි තත්ත්වයක් මත තවදුරටත් රඟහලකට ගොස් පුවේශපතුයක් මිලට ගෙන නාටෳයක් නැරඹීමට රුචි පේක්ෂකයින් සිටීද යන්න පුශ්නය මතුවේ. ඒ අනුව, ශීූ ලංකාවේ විශ්වවිදාහල සිසුන්ගේ නාටා නැරඹීම කෙරෙහි යුටියුබ් මාධා බලපෑමක් එල්ල කර තිබේද? යන ගැටලුව ඔස්සේ මෙම පර්යේෂණය සිදුකිරීමට අපේක්ෂිතය. මෙම පර්යේෂණයේ පුධාන අරමුණ වන්නේ විශ්වවිදහාල සිසුන් අතර නාටා ලේක්ෂකත්වයට ඇති නැඹුරුව කෙරෙහි යුටියුබ් මාධායයේ බලපෑම විමසා බැලීමයි. මෙම පර්යේෂණය සඳහා පුමාණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදය භාවිත කෙරේ. කැලණිය විශ්වවිදහාලය, ශීූ ජයවර්ධනපුර විශ්වවිදහාලය සහ කොළඹ විශ්වවිදහාලය යන ජාතික විශ්වවිදුහල තුනෙහි මානවශාස්තු සහ සමාජයීය විදුහා විෂය ධාරා හදාරන විදහාර්ථීන් නියැදිය වශයෙන් ගනිමින් පර්යේෂණය සිදුකෙරේ. එම සිසුන්ට ඉදිරිපත් කරනු ලබන පුශ්නාවලියක් ඇසුරින් ලබා ගන්නා දත්ත විශ්ලේෂණය කොට නිගමන වෙත එලඹීමට අපේක්ෂිතය.

පුමුඛ පද: විශ්වවිදහාල විදහාර්ථයින්, නාටා මාධා, යූටියුබ් මාධා, සෞන්දර්යාත්මක අත්දැකීම, ජුක්ෂකත්වය

A Study of the Impact of YouTube on Drama Spectatorship Among University Students in Sri Lanka

T. S. N. Gunarathna
Department of Drama, Cinema and Television, University of Kelaniya
sanjeeewag@kln.ac.lk

This research primarily focuses on studying the impact of the usage of YouTube on the theatre spectatorship of university students in Sri Lanka. Spectatorship can be described as interest and tendency (students') to watch a live theatre performance. This research focuses on students in the Faculties of Humanities and Social Sciences of three major national universities, incorporating the University of Kelaniya, the University of Jayewardenepura, and the University of Colombo. The liveliness and the performing quality of dramatic art grab the audience's attraction via aesthetic experience. Through live and recorded artistic creations, YouTube conveys the aesthetic experience to the audience. Using YouTube, we can have aesthetic experiences from anywhere, any time and cheaply. According to the DATAREPORTAL.COM statistics on April 2023, YouTube is used by a community of 2.527 billion of the world's population and 6.68 million of the Sri Lankan population. In this situation, whether an audience is willing to visit the theatre, buy a ticket and watch a play. This research is expected to be conducted on whether YouTube has impacted the spectatorship of Sri Lankan university Students. The main objective of this research is to examine the impact of YouTube on the inclination to spectatorship in theatre among university students. Quantitative research methodology is used for this research. Data is expected to be obtained from the students of the three national universities, and expected to analyse the data come to conclusions.

Keywords: Drama medium, YouTube medium, Aesthetic experience, University students, Spectatorship

බුදු දහමින් පිළිබිඹු වන ශිෂා කේන්දීය අධාාපනයක ලක්ෂණ පිළිබඳ අධායනයක්

පූජා මඩුගල්ලේ සුදත්ත හිමි සමාජියවිදාා හා තුලතාත්මක අධායන අංශය, ශුී ලංකා භික්ෂු විශ්වවිදාාලය sudaththa12@gmail.com

නුතන අධාාපන පද්ධතියේ නව පුවේශයක් ලෙස ගුරු කේන්දීය අධාාපනය වෙනුවට ශිෂා කේන්දීය අධාාපනය පුචලිතව ඇත. ශිෂා කේන්දීය අධාාපන කුමයක මූලික ලක්ෂණ මුලින්ම වෛදික යුගයේ පශ්චිම භාගයට අයත් උපනිෂද් දර්ශන තුළ දැකිය හැකිය. උපනිෂද් යුගයේ ඉහළම ඵලය වූ බුදු දහම තුළද ශිෂා කේන්දීය අධාාපනයේ ලක්ෂණ විදාමානය. ගීක යුගයේ සොකුටීස්, ප්ලේටෝ, ඇරිස්ටෝටල් ආදී බටහිර දාර්ශනිකයන්ගේ අධාාපන චින්තන තුළින්ද ශිෂා කේන්දීය අධාාපන සංකල්පය හඳුන්වාදී ඇත. නව සොයා ගැනීමක් ලෙස අපරදිග දාර්ශනිකයන් ශිෂා කේන්දීය අධාාපන පුවේශය ඉදිරිපත් කිරීමට පෙර කිු.පූ. 6වන සියවසේ පමණ ඇත අතීතයේ බුදුන් වහන්සේ පුායෝගිකව ශිෂා කේන්දීය අධාාපනයක් අනුගමනය කර තිබේ. නමුත් ඒ පිළිබඳ සිදුවී ඇති අධායනයන් ඉතා සීමිතය. එම නිසා බෞද්ධ අධාාපන සම්පුදාය තුළ පැනෙන ශිෂා කේන්දීය අධාාපනයක ලක්ෂණ අනාවරණය කිරීම පුධාන අරමුණ කර ගනිමින් මෙම පර්යේෂණය දියත් කරන ලද අතර ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදය අනුගමනය කරමින් සංධාර විශ්ලේෂණය යටතේ දත්ත විශ්ලේෂණය සිදුකරන ලදී. ශිෂා කේන්දීය අධාාපනයේ මුලිකත්වය ශිෂායාට හිමිවන අතර ඔහු කිුයාකාරී වේ. ගුරුවරයා ඒ සඳහා මඟ පෙන්වන්නා සහ සුසාධාකාරකයෙකු ලෙස කටයුතු කරයි. මෙම ලක්ෂණය බුදු දහමින් ද පැනෙන අතර මහා වග්ග පාලියට අනුව ගුරුවරයා ශිෂායාට අවවාද කරන්නෙකු, සංගුහ කරන්නෙකු, අනුගුහ කරන්නෙකු, උගන්වන්නෙකු, ශිෂා ගුණ නිතර සොයා බලා නිසි මඟ පෙන්වන්නෙකු, ශිෂායාගෙන් කරුණු විමසා බලන්නෙකු වීම ආදී භූමිකා ගුරුවරයාගේ කාර්යයන් බව දක්වයි. මෙම ලක්ෂණ පූර්ණ වශයෙන්ම ශිෂා කේන්දීය වන අතර කිසිම දර්ශනයක හෝ දැනුමක වහලෙකු නොවී විවේචනයට භාජනය කරමින් පිළිගැනීමේ චින්තන නිදහස, නොයෙකුත් දේ ශිෂායා විසින් සිදුකරමින් ඒ පිළිබඳ අත්දැකීමෙන් දැනුම, ආකල්ප හා කුසලතා ලබාගැනීම, තමාගේ කාර්යය තමන් විසින්ම කළ යුතු වීම හා කිුයාකාරී වීමෙන්ම ඉගෙනීම, තමාම තමාට පහනක් කොට වාසය කිරීම, තමාට පිහිට තමාම යන සංකල්පය ශිෂායා තුළ ඇති කරමින් ශිෂා කියාකාරිත්වය වර්ධනය කිරීම, ශිෂායා මර්ධනයකොට තබා ගැනීමෙන් ඉවත්ව දඬුවම්වලින් ඇත්වීම, ශිෂා විවිධත්වය පිළිබඳ සැලකීම හා කරුණාව, දයාව, අනුකම්පාව දැක්වීම ආදි වූ ශිෂා කේන්දීය ලක්ෂණ ද රාශියක් බුදු දහමෙන් අනාවරණය ඉව්.

පුමුඛ පද: අධාාපනය, ගුරුවරයා, බුදු දහම, ශිෂායා, ශිෂා කේන්දීය අධාාපනය

A Study of the Characteristics of Student-Centered Education as Reflected in Buddhism

Ven. Madugalle Sudaththa Thero
Department of Social Sciences and Comparative Studies,
Bhiksu University of Sri Lanka
sudaththa12@gmail.com

As a new approach, student-centred education is more popular than teachercentred education in the modern education system. The fundamental characteristics of the student-centred educational system date back to the Upanishad, the second half of the Vedic period. The characteristics of this new approach can also be detected in Buddhism. The concept has also been introduced through the educational thoughts of Western philosophers such as Socrates, Plato, and Aristotle in the Greek period. Before Western philosophers presented the student-centred education approach as a new method, in the distant past, around the 6th century BC, the Buddha practically followed the so-called concept, but the studies that have been performed on it are very limited. Therefore, this research was launched with the primary objective of uncovering the characteristics of student-centred education in Buddhism. Data analysis was conducted using context analysis of qualitative research methodology. The student is the main character in student-centred education, and he is an active participant in the process of learning. The teacher acts as a guide and facilitator. This initial feature was evidently practised in Buddhism. According to Maha Vagga Pali, the role of the teacher is to advise, entertain, patronise, question, and teach the student, constantly looking for the qualities and providing him with proper guidance. These characteristics are completely student-centred and free of thinking to accept criticism without being a slave to any philosophy or knowledge. The student is performing a great deal of work and acquiring knowledge, attitudes, and skills from his own experience so he can become a lamp that lights his own life. The features of student-centred education, such as developing student activities by instilling the concept of self-help, staying away from punishment by suppressing the student, considering student diversity, and showing kindness, mercy, compassion, etc., are revealed in Buddhism.

Keywords: Student-Centered Education, Buddhism, Teacher, Student, Education.

ඔටෝ ඩික්ස්ගේ නිර්මාණ ඇසුරින් නිරුපිත ආබාධිත සෙබළුන්

ඩබ්. ඒ. මල්කි කෞෂලී ජයකොඩි ලලිත කලා අධාායන අංශය, කැලණිය විශ්වවිදාහලය malkijayakody@gmail.com

යුගයෙන් යුගයට ඇතිවු ගැටුම් අතරින් දරුණුතම ගැටුමක් වු පළමු ලෝක යුද්ධ සංගුාමය සඳහාද ජාතිවාදය, වර්ගවාදය, අන්තවාදී ආගමික චින්තනයන් මෙන්ම මිලිටරීකරණය සහ බල ලෝභීත්වය වැනි පුමුඛ සාධකයන් පාදක විය. ජර්මනිය ලැබූ පරාජයත් සමඟම එම සමාජය තුළ ආබාධිත සෙබඑන් මෙන්ම අවතැන් වූවන් සහ මියගිය පුද්ගල පිරිස ආදිය ඉහළ අගයක් ගන්නා ලදී. කෙතරම් දුරට සමකාලීනව යුධමය අවකාශය පිළිබඳව චිතුමය භාෂාවක් හරහා රූපණය කළද, ආබාධිත eසබළුන් සහ විශුාමික පිරිස නිරූපණය නොවීම සුවිශේෂ වේ. සංවේදී චිතුමය භාෂාවක් උපයෝගී කර ගනිමින් ඔටෝ ඩික්ස් තමන්ගේ නිර්මාණ සඳහා කෘතිම අත් සහ පාද ආබාධිත සෙබළුන්ගේ ශරී්රාංග ලෙස භාවිත කිරීම දැකගත හැකිය. ඩික්ස් ජර්මතියේ වමර් නගරයේ වීදි අධායනය හරහා එම අවකාශය ගුහණය කර ගතිමින් අාබාධිත සොල්දාදූවන් සහ අවතැන් වූ විශාමිකයෝ නිර්මාණ ඇසුරින් නිරුපණය කිරීම දැකගත හැකිවේ. මෙම පර්යේෂණයේ මුඛය අරමුණවන්නේ ඔටෝ ඩික්ස්ගේ නිර්මාණකරණය සඳහා තාඤණික මෙවලම් කෙලෙස උපයෝගී කර ගන්නා ලද්දේද? යන්න ගවේෂණය කිරීමවේ. පර්යේෂණ කුමවේද ලෙස නිර්මාණ මුලාශය, අන්තර්ජාල මුලාශය භාවිත අධායනය, සාහිතා පශ්චාත් යුධකාලීන සමයේ අර්බුධකාරී වාතාවරණය, වීරත්වය මෙන්ම අහිමි වීම ආදී හැඟීම් සමුදායක් අතීතකාමය හරහා නිර්මාණයට ගොනුකර ඇත. එහිදී කාර්මිකරණය සහ තාක්ෂණික නවාංග ලෙස නිර්මාණය වූ කෘතිම ශරීරාංග සහිත ආබාධිත විරුවන් දැක්විය හැකිය. එම යුධමය අවකාශයෙහි පූර්වගාමී අත්දැකීම් ලැබු සොල්දාදුවෙක් සහ චිතු ශිල්පියෙකු වූ ඔටෝ ඩික්ස්ගේ ස්ව අත්දැකීම් සහ පරිචයන් පුකාශතාත්මක රූපිකව චිතුණය කර ඇත. එකල සමාජමය වටපිටාව, ආර්ථිකමය ස්වභාවය මෙන්ම ආබාධිත සොල්දාදුවන්ගේ නිරූපණය ස්ව නිර්මාණයන්හි ගැඹුරින් ලේඎකයාට රූපණයකර ඇත. ඔහුගේ නිර්මාණ හරහා ජර්මනියේ යුද්ධය නිසාවෙන් විනාශයට පත්වු ජීවිත සහ භෞතික වස්තූන් පිළිබඳ මතකය පුනරාවර්ජනය වන අයුරු මෙම පර්යේෂණය මඟින් ගමානමාන වේ.

පුමුඛ පද : අතීතකාමය, ආබාධිත සෙබළුන්, ඔටෝ ඩික්ස්, කෘතිම ශරීරාංග, පළමු ලෝක යුද්ධය

Disabled Soldiers Depicted by Otto Dix

W. A. Malki Kaushalee Jayakodi Department of Fine Arts, University of Kelaniya malkijayakody@gmail.com

World War I, which was one of the worst conflicts of all time, was based on racism, classism, extremist religious ideas, as well as militarisation, and greed for power. With the defeat of Germany, there were many disabled soldiers and displaced and dead people in that society. In spite of the extent to which the contemporary military context is depicted through art, it is notable that disabled soldiers and retired people are not depicted. Using a sensory art language, Otto Dix can be seen using prosthetic arms and legs as the body parts of disabled soldiers in his creations. Dix captures that space through his street studies of Wammer, Germany, depicting disabled soldiers and displaced pensioners through design. The main purpose of this research is to explore how technological tools were used in the designs of Otto Dix. Design studies, literature sources, and internet sources were used as research methods. The crisis atmosphere of the post-war period, heroism, and loss are filed in the work through nostalgia. It can feature disabled heroes with artificial bodies created through industrialisation and technological innovations. Otto Dix, a soldier and painter who had first-hand experience in that warlike space, depicted his own experiences and practices in expressive imagery. The social environment of the time, the economic nature and the depiction of disabled soldiers are clearly depicted to the audience in his works. This research suggests how the memory of the lives and physical objects destroyed by the war in Germany is reproduced through his works.

Keywords: Nostalgia, Disabled soldiers, Otto Dix, Prosthetics, World War I

ශී් ලාංකේය සන්දර්භය ඇසුරෙහි නිරූපිත සිතුවම්හි දේශීය චිතු ශිල්පින් සහ යටත්විජිත කාරක චිතු ශිල්පීන් හස්තියා විෂය කරගත් ස්වරූපය පිළිබඳ අධායනයක්

පී. කේ. ඉසුරු සුරේන් චිතු කලා අධාායනාංශය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිදාහලය isurusurenart@gmail.com

'හස්තියා' ශී ලාංකේය සාම්පුදායික සිතුවම් ඇසුරෙහි විෂය වීම, දීර්ඝ කාලයක සිට බහුවිධ ස්වරූපයෙන් හඳුනාගත හැකිය. ඊට අනුරූපව ලාංකේය බුතානා යටත්විජිත සන්දර්භයෙහි දී 'අලි ඇතුන්' යටත්විජිත කාරක චිතු ශිල්පීන්ගේද පුධාන වස්තු විෂයක් බවට පත්වීමෙන්, එහි නිරූපණයන්හි එකිනෙක වෙනස් සුවිශේෂතා පිළිබිඹු කරයි. 'හස්තියා' නැමති රූපකය, ආස්ථානමය හා සන්දර්භීයව තත්ත්ව දෙකකට අදාළ සිත්තරුන් විසින් හඳුනාගන්නා ස්වරූපය, එහි සාමාතා හෝ විෂමතා මෙන් ම විශේෂත්වය පිළිබඳ අධායනය කිරීම සහ 'හස්ති රූපය' දෘශා පුකාශන ඇසුරෙහි එකිනෙක වෙනස් පාර්ශව දෙකක් මඟින් සමාජ දේශපාලනික අවශාතා පදනම් කරගනිමින් මෙහෙයවීම පිළිබඳව අධායනය කිරීම පර්යේෂණ අරමුණු වේ. ලාංකේය හා බටහිර සිත්තරුත්ගේ සිතුවම්හි 'හස්තියා' විෂය වීමේදී එහි තිරූපණාත්මක විශේෂතා ඇසුරෙහි දෘෂ්ටිවාදාත්මක මෙහෙයවීම් අනනා කරගත හැකිද? යන්න පර්යේෂණ ගැටලුව වේ. 18-19 සියවස්හි ලාංකේය සාම්පුදායික බිතු සිතුවම්හි තිරූපිත 'හස්තියා' මෙන්ම, ඊට සමකාලීන ඉංගීසි පාලන සමයෙහි (1796-1948) 'අලි ඇතුන්' තිරූපිත සුවිශේෂ වැදුත්කමක් සහිත දියසායම් සිතුවම් පමණක් තෝරා ගතිමින් පර්යේෂණ කියාවලිය සිදුවෙයි. එම පර්යේෂණ සීමාවන්ට යටත්ව අදාළ සිතුවම් මූලාශය සහිත ස්ථානයන් වෙත පුවේශ වෙමින්ද, පර්යේෂණ ගුන්ථ හා ලිපි පරිශීලනයෙන්ද ගුණාත්මක හා රූපාර්ථවේදී කුමවේදය පර්යේෂණ කිුයාවලිය සඳහා අනුගමනය කර ඇත. දේශීය ශිල්පියා හස්තියා අතීතයේ සිටම වඩාත් සමීපව හඳුනාගෙන තිබුණද, යටත්විජිත කාරක ශිල්පියාට නවමු අත්දුකීමක් හා කුතුහලය ජනිත කරවන තත්ත්වයක් විය. බුතානා පාලන සමය ඇසුරෙහි ලාංකේය සන්දර්භයෙහි සිදුවූ විචලාතාවන්ට අනුරූපව ජන ජීවිතය හා සාම්පුදායික කෘෂිකර්මාන්තය යනාදිය වෙනස් වෙමින්, සංවර්ධන කටයුතු හා වැවිලි කර්මාන්තය පුබලව ඉස්මතු විය. ඒ ඇසුරෙහි අලංකාරවත් හා පුයෝජා වටිනාකමක් සහිත සත්වයකු ලෙසත්, අවස්ථානුරූපීව මර්දනය කළ යුතු හා දඩයම සඳහා ඉහළ ආස්වාදයක් ගෙන දෙන සත්වයකු ලෙසත්, හස්තියා යටත්විජිත කාරකයා විසින් හඳුනා ගැනිණ. දේශීය ශිල්පියා විසින් සංස්කෘතිකමය වටිනාකමක් හා උත්කෘෂ්ඨත්වයක් ආරෝපණය කරමින් ආගමික හා සමාජ දේශපාලනික දෘෂ්ටිවාදය සවිමත් කිරීමට හස්තියා උපයෝගී කර ගනු ලැබ ඇති බව නිගමනය වේ. බිුතානා යටත්විජිත කාරක ශිල්පියා තම යටත් විජිතයන්හි ඇති විශේෂතා හා අනනානා උද්දීපනය කරමින් ආශක්ත භාවයන් ඇති කිරීමටත්, තම වහාපෘතීන් සුගමව කරගෙන යාමට අවැසි ඉඩ පුස්තාව ලබා ගැනීමටත් දෘෂ්ටිවාදාත්මක ව 'හස්ති' රූපය භාවිත කර ඇති බව නිගමනය වේ.

පුමුඛ පද: දෘෂ්ටිවාදාත්මක පුවේශ, යටත්විජිත දියසායම් සිතුවම්, යටත්විජිත ශිල්පීන්, ශීු ලාංකේය සාම්පුදායික සිතුවම්, හස්තියා

A Study of the Form of the Elephant as the Subject of Indigenous Painters and Colonial Artists in Their Paintings in the Sri Lankan Context

P. K. Isuru Suren

Department of Painting, University of the Visual and Performing Arts isurusurenart@gmail.com

The elephant has been a subject in Sri Lankan visual art in its many forms for a long time, reflected in traditional paintings. Correspondingly, in the Sri Lankan context during the British colonial period, elephants were a main subject of colonial painters, and the peculiarities of their depictions can be identified. One of the objectives of this research is to study the metaphor called the elephant, the form recognised by the painters related to two positions and contexts, as well as its similarities or dissimilarities as well as diversity. This research aims to study how one metaphor is guided by two different parties in the association of visual expression based on sociopolitical needs. Identifying the ideological orientations of elephants in the paintings of Sri Lankan and Western painters in relation to their representational characteristics is the basic problem of the research. As well as the pictorial elephant associated with Sri Lankan traditional mural paintings of the 18th - 19th centuries, watercolour paintings depicting elephants from the contemporary English period (1796 - 1948) are used as a basis for research. Subject to those research limitations, the research process takes place by selecting only paintings of exceptional importance. By approaching the places with relevant painting sources and based on the information obtained from research books and articles, the qualitative and metaphysical method has been adopted for the research process. Although the native artist had been more intimately acquainted with the elephant since ancient times, it was a new experience and curiosity for the colonial artificer. In accordance with the changes in the Sri Lankan context during the period of British rule, people's lives and traditional agriculture were changing, and development activities and the plantation industry came to the fore. In that association, the coloniser recognised the elephant as an animal with a beautiful and utilitarian value, an animal to be tamed on occasion, and a highly inspired animal for hunting. It is concluded that the elephant has been used to strengthen the religious and socio-political ideology by attributing a cultural value and grandeur to the local artist and that the British colonialist artist has ideologically guided the hand image by exploiting the peculiarities and identities of their colonies to create passions and to get the space needed to carry out their projects smoothly.

Keywords: Sri Lankan Traditional Paintings, Colonial Artists, Colonial Watercolor Paintings, Elephant, Ideological Approaches

ශී ලාංකේය සිනමාවේ ස්තී භූමිකා නිරූපණය හා ස්තී පුරුෂ සමාජලිංගිකත්වය පිළිබඳ අධායනයක්

එච්. අයි. එස්. සමරතායක ලලිත කලා හා සංස්කෘතික අධායනය, කොළඹ විශ්වවිදාහලය ශූී පාලි මණ්ඩපය ishanisandarekha1@gmail.com

ශී ලාංකේය සිනමාවේ ස්තී භූමිකා නිරූපණය කෙරෙහි ස්තී පුරුෂ සමාජ ලිංගිකත්වය පිළිබඳ අධායනය කිරීම මෙහි පුධාන අරමුණයි. මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව වුයේ ශීූ ලාංකේය සිනමාවේ ස්තීු භූමිකා නිරූපණය කෙරෙහි ස්තීු පුරුෂ සමාජ ලිංගිකත්වයේ බලපෑම කෙබඳුද? යන්න අධායනය කිරීමයි. සිනමාව යනු සාහිතායට එහා ගිය අනෙකුත් සියලුම භාෂාත්මක කලාවන්ගේ සංරචනයකි. තාක්ෂණික ලෝකයෙන් බිහිව කලා ලෝකයට එක්වු ළාබාලතම කලා මාදිලියක්වු සිනමාවේ ඩිපීටල්කරණයෙන් ති්රයක් මත පුක්ෂේපණය වන ස්තීු භූමිකා අතර දියණියක්, තරුණියක්, පෙම්වතියක්, බිරිඳක්, මවක් හා සේවියේ නියතු ස්තී චරිතයන්ගේ භූමිකා රංගනයන් විශේෂ වේ. එහිදී ස්තුිය හා පුරුෂයා යන ජීව විදහාත්මක ලිංගික විභේදනය පරයා සමාජානුගත වී ඇති අලිඛිත සංස්කෘතික රාමුව තුළ සිරවන ස්තීු භූමිකාවන් විවිධ නොහැකියාවන් ඉදිරිපත් කරමින් දුර්වල තැනක ස්ථානගත කොට ඇය ද්වීතීයික කොට පීඩනයට ලක් කිරීම තුළ ස්තීු පුරුෂ සමාජ ලිංගිකත්වයේ (පුමිතිරිබව) සෙවනැලි චිතුපට ද්විත්වයකට විශේෂිතව අධායනය කලෙමි. එනම්, අශෝක හඳගමයන්ගේ "තනි තටුවෙන් පියාඹන්න" චිතුපටය හා අරුණ ජයවර්ධනයන්ගේ "නිකිණි වැස්ස" චිතුපටය ඇසුරෙනි. මෙම පර්යේෂණය සඳහා පුමාණාත්මක හා ගුණාත්මක කුමවේද ඇතුළත් මිශු කුමවේදයක් භාවිත කරන ලදී. එහිදී දත්ත රැස් කිරීම සඳහා සාහිතා විමර්ශනය හා සම්මුඛ සාකච්ජා කුමවේදය භාවිත කළ අතර රැස් කළ දත්ත විශ්ලේෂණය කිරීම සඳහා අන්තර්ගත විශ්ලේෂණයක් සිදුකරමින් නිරීක්ෂණ කුමවේදය යටතේ බැසගත හැකි නිගමනයන් කිහිපයකි. ඒ අතරින් ස්තීු පුරුෂ සමාජ ලිංගිකත්වය මඟින් පැහැදිලිවම ස්තිුය ද්විතීයික වන්නා සේම එතුළින් ඇය පීඩනයට පත්වන බව පැහැදිලි විය. එහි දී ශුම විභජනය පමසක ලා යල්පැන ගිය සංස්කෘතික සංකල්ප පරයා ගිය බුද්ධිමත් සමාජයකට පියවර තැබිය යුතු බවත්, පුරුෂයාගේ ලිංගික අවශාතා මත පීඩනය වන ස්තීන් වෙනුවට ස්තීු පුරුෂ සමානාත්මතාවයෙන් යහපැවැත්ම සොයා යන විමුක්තියේ මාර්ගයට උපකාරී වන යෝජනා රැසක්ද ඉදිරිපත් කෙරුණි.

පුමුඛ පද: ස්තීත්වය, ස්තී පුරුෂ සමාජ ලිංගිකත්වය, සංස්කෘතික සංකල්ප, සිනමාව, සිනමාවේ ස්තී භූමිකා

A Study of the Portrayed of Female Role and Gender Social Sexuality in the Sri Lanka Cinema

H. I. S. Samaranayaka Sri Palee Campus, University of Colombo ishanisandarekha1@gmail.com

The main purpose of this is to study the portrayal of female roles and gender Social sexuality in Sri Lanka cinema. The main problem of this research was to study how gender and social sexuality influence the portrayal of female roles in Sri Lankan cinema. Cinema is a composition of all arts. Only recently did the emerging cinema, born of powerful technology, join the world of art. A daughter, a young woman, a lover, a wife, a mother, and a female officer are among the female roles projected on the digital screen. I conducted the study under two films on how women are secondary, confined and oppressed based on cultural issues where women and men are socialised rather than biological characteristics. Based on Mr Ashoka Handagama's film "Fly with One Wing" and Mr Aruna Gunawardhana's "Nikini Wassa". A dual methodology, including quantitative and qualitative methods, was used for this research. There, methods of literature review and interviews were used to collect data. Content analysis was carried out to analyse the collected data, and conclusions were reached under the observation method. Among those conclusions, it was clear that women are subordinated and oppressed through gendered social sex. It was also suggested that outdated cultural concepts should be removed and an intelligent society should be created, and many ways to seek well-being through gender equality instead of women being oppressed by the sexual needs of men were also suggested.

Keywords: Cinema, Femininity, Female Roles in Cinema, Gender Social Sexuality, Cultural Concept

නව ගිවිසුමේ සමදර්ශක සුබාරංචි තුළ අන්තර්ගත ජේසුතුමාගේ දේව රාජාය පිළිබඳ උපමාමය ඉගැන්වීම් මඟින් පිළිබිඹු වන පාරිසරික දැක්ම

සඳුනි මහේෂා සමරසිංහ මානවශාස්තු අධායනාංශය, මානවශාස්තු හා සමාජීය විදහා පීඨය කොළඹ ඇක්වයිනාස් උසස් අධාාපන ආයතනය sadunim7@gmail.com

කතන්දර කීමේ කලාව ඕනෑම ගුාමීය සමාජයක පොදු ලක්ෂණයක් වන අතර ගැමි භාෂා වාවහාරය තුළ එය උපමාවලින් මෙන්ම නිර්මාණශීලි ගුණයෙන් ද සුපෝෂිත වුවකි. ජේසුතුමා ජීවත්වූ ගලීල-පලස්තීන ජනශැති සම්පුදායේ ජුදා රබ්බිවරුන්ගේ ඉගැන්වීමේ හා අනුශාසනා කිරීමේ ඵලදායී කුමචේදයක් වශයෙන් උපමා භාවිත විය. මෙම පර්යේෂණ පතිකාවේ පර්යේෂණ ගැටලුව වන්නේ නව ගිවිසුමේ සමදර්ශක සුබාරංචි තුළ සඳහන් ජේසුතුමාගේ දේව රාජෳය පිළිබඳ උපමාමය ඉගැන්වීම් මඟින් පාරිසරික දැක්මක් පිළිබිඹු වන්නේද? යන්නයි. ඒ අනුව පර්යේෂණයේ මුඛා අරමුණවන්නේ ජුදා රබ්බිවරයෙකු වු ජේසුතුමා ගලීල-පලස්තීන ජනශැති සම්පුදායේ ඉගැන්වීම් කුමවේදයක් වූ උපමා භාවිතයෙන් 'දේව රාජෳය' පිළිබඳ අභිරහස ඉගැන්වීමේදී ඒ තුළ අන්තර්ගතවූ පාරිසරික දැක්ම අධාායනය කිරීමයි. බයිබලයේ නව ගිවිසුම් සුබාරංචි අතරින් මතෙව්, මාක්, ලක් සුබාරංචිවල ජේසුතුමාගේ ඉගැන්වීම්, දූත සේවය පිළිබඳ කතා පුවත් හා සිදුවීම් සමාන ආකාරයකින් ඉදිරිපත් කර ඇති නිසා එම සුබාරංචි කිුත්වය "සමදර්ශක සුබාරංචි" යනුවෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. එම සමදර්ශක සුබාරංචි උපමාවලින් අනූනය. නව ගිවිසුමේ උපමා යන්නට යොදන 'පරාබොලේ' (Parabole) යන ශීක වදනින් අරුත් ගත්වන්නේ ස්වභාවධර්මයෙන් හෝ එදිනෙදා ජීවිතයෙන් හෝ උපුටා ගත් යම් වස්තූන් දෙකක් සැසඳීමයි. එහිදී සමානත්වය යන අදහස මෙන්ම අභියෝගය යන අදහසද ඉස්මතු වේ. පර්යේෂණය සඳහා පුාථමික හා ද්විතීයික මූලාශුයන් භාවිත කරමින් එම මූලාශුය විශ්ලේෂණයට ඓතිහාසික කුමවේදය භාවිත කරන ලදී. මෙම පර්යේෂණයෙන් අනාවරණය වූයේ ජේසුතුමා තත්කාලීන ගලීල-පලස්තීන ජන සමාජයේ වූ බැටළුවන්, වෘකයන්, පක්ෂීන්, බීජ, තිරිඟු, අස්වැන්න, කෙතේ පිපෙන මල්, පළතුරු ගස් යනාදී ස්වභාව ධර්මයේ තේමා සිය උපමා සඳහා වස්තු බීජ කර ගත් හෙයින් ඒ තුළ පාරිසරික දැක්මක් විදාාමාන වන බවයි. තවද ජේසුතුමාගේ උපමාවල දෛතික ජීවිතයෙන් හෝ ස්වභාව ධර්මයෙන් උපුටා ගත් යම්කිසි වස්තුවක සාදෘශායක් ඇසුරින් දේව රාජාය පිළිබඳ පණිවිඩය ඉදිරිපත් කර ඇති බැවින්, දේව රාජායේ අරුත අවබෝධ කර ගැනීමට තත්කාලීන ජුදා ජන සමාජයේ පැවති පාරිසරික සන්දර්භය අධෳයනය නූතන කිතුනු විචාරයකයන්ට හා දේශකයන්ට වැදගත් වන බවයි.

පුමුඛ පද: උපමා, ජේසුතුමාගේ ඉගැන්වීම්, දේව රාජෳය, නව ගිවිසුම, පාරිසරික දැක්ම, සමදර්ශක සුබාරංචි

An Ecological View of Jesus' Parable-Based Teachings on the Kingdom of God in the Synoptic Gospels of the New Testament

Sanduni Mahesha Samarasinghe
Department of Humanities, Faculty of Social Sciences And Humanities,
Aquinas College of Higher Studies
sadunim7@gmail.com

The art of storytelling, which is enriched by parables and country folklore's creativity, exists in every rural society. The Rabbis of Judah employed parables as a powerful teaching and encouragement tool in the Galilean Palestinian folk tradition where Jesus lived. This research examines how Jesus' parable-based teachings on the Kingdom of God in the New Testament parables reflect an ecological vision. The main objective of this research is to explore the ecological perspective that Jesus, a Judean Rabbi, emphasized when he used parables to explain the mystery of the "Kingdom of God," which was a typical teaching method in Galilean Palestinian folklore. Among the New Testament Gospels of the bible, Matthew, Mark, and Luke are referred to as "Synoptic Gospels" because they depict the stories and events in a similar way with regard to the teachings and mission of Jesus. These Synoptic Gospels contain parables. Parables in the New Testament are described using the Greek word "Parabola," which means to compare two things from the natural world or day-to-day life. There, the ideas of challenge and equality are emphasized. For this, both primary and secondary sources were analyzed using the Historical method. According to the research, Jesus' parables frequently featured natural themes such as fruit trees, wolves, sheep, birds, seeds, wheat, harvest, and flowers blooming in the field. This suggests that Jesus presented an ecological view. In the same way that a message about the Kingdom of God is conveyed by using an analogy of an item drawn from day-to-day life or nature, it is important to study the ecological context of contemporary Judean society to realize what the Kingdom of God means.

Keywords: Ecological view, Kingdom of God, New Testament, Parables, Synoptic Gospels, Teachings of Jesus

සිංහල මරිය බැති ගීයෙන් නිරූපිත ශී ලාංකේය ස්තියගේ සමාජීය භූමිකාව පිළිබඳ විමසුමක් : මර්සලින් ජයකොඩි පියතුමාගේ මරිය බැති ගී ඇසුරෙන්

කිස්ටීන් රොවිනා පුනාන්දු පශ්චාද් උපාධි අධායන පීඨය, කැලණිය විශ්වවිදාාලය rovinafernand@gmail.com

කිතු දහමේ පරමාදර්ශි ස්තීු නිරූපණය ලෙස මරියාවන්ට ලැබෙනුයේ වෙසෙස් තැනකි. මරිය බැතිය හෙවත් ජේසුස් වහන්සේගේ මව වන මරිය තුමියට ඇති විශේෂ භක්තිය කිතුනු දහම තුළ කුමයෙන් ස්ථාපිත වු ආගමික ඉගැන්වීමකි. මෙය ගොඩනැගෙනුයේ ජේසුස් වහන්සේ දේව පුතුයා යන ඉගැන්වීමට සමාන්තරවයි. දහනවවන සියවස වන විට සභා ඉැන්වීම්වල බලපෑම හේතුවෙන් මරිය බැතිය ජනපුිය භක්ති අභාෲසයක් බවට පත්වන්නට විය. එතුමිය වෙනුවෙන් විවිධ යැදුම්, බැති ගී, මූර්ති, සිතුවම්, විරුදාවලි, දෙව්මැදුරු විශාල පුමාණයක් බිහිවන්නට විය. මේවා අතරින් මරිය බැති ගීය විශේෂ වන්නේ කලා මාධායක් වන සංගීතය ඇසුරු කරගනිමින් ජන හදවත්වලට වඩාත් ළංවීමට එයට හැකියාව ලැබීම හේතුවෙනි. සිංහල මරිය බැති ගීතයේ ආරම්භය ගරු ජාකෝමේ ගොන්සාල්වෙස් පියතුමාගේ කතෝලික ගීතිකා නිර්මාණකරණයත් සමගින් සිදුවිය. ජුදා සමාජයේ බිහිවූ උදාර, නිහතමානී, මාතෘක සෙනෙහසින් යුත් ස්තිුයක ලෙස තිරුපිත මරියාවන් ජාකෝමේ ගොන්සාල්වෙස් පියතුමන් විසින් ලාංකේය ස්තිුත්වයට මුල්වරට සමාන කොට නිරූපණය කරන ලදි. මෙයින් විකාශනය වූ සිංහල මරිය බැති ගීතයට පදනම් කරගත් ශී ලාංකේය ස්තියගේ සමාජයීය භූමිකාව පිළිබඳ ව ඇගැයීමක් මෙතෙක් ශාස්තීය වශයෙන් සිදුකර නැත. එම පර්යේෂණ රික්තය පිරවීමෙහිලා මෙම පර්යේෂණය වැදගත් වේ. තවද මරිය බැති ගීය පිළිබඳ ව විචාරය කරන්නන්ගේ මතයක් වන්නේ ඒවා ස්තිුත්වය තුළ ඇති සුකෝමල බවට හා ලාලිතෳයට පමණක් වැඩි අවධානයක් දෙමින් ලියැවී ඇති බවයි. මෙම පර්යේෂණය මගින් එකී කරුණු සැලකිල්ලට ගනිමින් සිංහල මරිය බැති ගීයෙන් නිරූපිත ශී ලාංකේය ස්තියගේ සමාජයීය භූමිකාව හඳුනාගැනීම අරමුණු කරගෙන ඇත. තවද මෙම පර්යේෂණය නියත යොමුවකින් යුතුව ගැඹුරු අධායනයක් සඳහා මර්සලින් ජයකොඩි පියතුමා විසින් තිර්මාණය කරන ලද මරිය බැති ගී පමණක් යොදා ගැනේ. ඒ අතරින්ද එතුමන්ගේ 'තූන් කැකුළ' ගුන්ථයේ අඩංගු ගී නිර්මාණ පමණක් අධාායනය සඳහා යොදා ගැනේ. ලාංකේය ජනවන්දනා ගීත සාහිතෳය, විවිධ ඓතිහාසික ගුන්ථ පරිශීලනය, පුාමාණික පර්යේෂණාත්මක ගුන්ථ, ශාස්තීුය සඟරා, අන්තර්ජාල මූලාශුයන් සහ සම්මුඛ සාකච්ඡා යොදාගනිමින් ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදයට අනුව මෙම අධායනය සිදු කර ඇත.

පුමුඛ පද : මරිය දහම, මරිය බැති ගී, මාතෘත්වය, ස්තුිත්වය, සමාජ භූමිකාව

An Evaluation of the Social Role of the Sri Lankan Women Portrayed in the Sinhala Marian Hymns: Based on the Marian Hymns of Rev. Fr. Marcelline Jayakody

Christine Rovina Fernando
Faculty of Graduate Studies, University of Kelaniya
rovinafernand@gmail.com

Marian devotion holds a significant place in Christianity, with Mary symbolising the ideal representation of women. Over time, a rich tradition of Marian devotion developed, resulting in the creation of prayers, hymns, sculptures, paintings, and churches dedicated to her. Among these artistic expressions, hymns, in particular, have a unique ability to resonate with people's hearts through the power of music as an art medium. The origins of Sinhala Marian hymns can be traced back to the compositions of Catholic hymns by Rev. Fr. Jacome Gonzalvez. Rev. Fr. Gonzalvez compared Mary to Sri Lankan women, highlighting her noble, humble, and maternal qualities within the context of the Jewish society in which she was born. However, a comprehensive academic evaluation of the social role of Sri Lankan women as portrayed in Sinhala Marian hymns is yet to be undertaken. This study aims to fill the existing research gap in the academic exploration of this subject, as previous research has primarily focused on the aesthetic aspects of femininity portrayed in Sinhala Marian hymns. This research employs a qualitative research methodology, drawing upon Sinhala hymns, historical reports, academic journals, internet sources, and interviews. By analysing these diverse sources, the study seeks to identify and understand the social role attributed to Sri Lankan women in Sinhala Marian hymns. By delimiting the research scope to the hymns found in the book "Thun Kekula" written by Fr. Marcelline Jayakody, the study ensures a focused analysis within a specific context. The findings of this research will shed light on the social role ascribed to Sri Lankan women in the context of Sinhala Marian hymns. It will contribute to a deeper understanding of how cultural and religious beliefs influence the portrayal of women in religious contexts, providing valuable insights for scholars, researchers, and practitioners in the fields of religious studies, gender studies, and cultural studies.

Keywords: Marian Hymns, Femininity, Mariology, Maternity, Social Role

අර්ථපුතීතිය සඳහා අක්ෂර විනාහසයේ උපයෝගිතාව පිළිබඳ අධායනයක්

පූජා ගිනිකටුවැවේ විපුල හිමි¹, පූජා මහාචාර්ය ඔලගන්වත්තේ චන්දසිරි හිමි² භාෂා අධායන අංශය, ශී ලංකා රජරට විශ්විවිදාාලය ^{1, 2}, gvipula260@gmail.com¹, chandrasirihimi@hotmail.com²

අක්ෂර විනාහාසය පතික්ෂේප කරන්නෝ අර්ථ වහක්තියට අක්ෂර විනාහාසය අවශා නොවන බව පවසති. එයට විරුද්ධව කරුණු දක්වන ඇතැම් පුවර්තනවාදීහු අර්ථ වාාක්තියට අක්ෂර විනාහාසය අවශා බව පවසති. මේ වාදවලදී අක්ෂර විනාහාසය සහ අර්ථය අතර සම්බන්ධය මෙහිදී පැහැදිලිව පුමාණාත්මකව විස්තර කෙරී නැත. මෙහි පර්යේෂණ අරමුණ වන්නේ අක්ෂර විනාහසය සහ අර්ථ වාක්තිය අතර සම්බන්ධයේ ස්වභාවය විවරණය කිරීමයි. ඒ හෙයින් මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව වන්නේ අර්ථය පුතීතියට අක්ෂර විනාහසය උපයෝගි වන්නේ ද නැද්ද? යන්නයි. මේ ගැටලුව විසඳීමේදී ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදය යටතේ පුස්තකාල පරිශීලනය සහ අභාාන්තර පර්යාවලෝකය (insider perspective) භාවිත කෙරේ. දත්ත විශ්ලේෂණයේදී භර්තෘහරිගේ වෛකෘතධ්වති, පුාකෘතධ්වති සහ ස්ඓෝට සංකල්ප, භාරතේය අභිහිතාන්වය (Relation of the denoted meaning) වාදය සහ අන්විතාභිධාන (denotation of the related meaning) වාදය, අඛණ්ඩ ශබ්දාවලී සංකල්පය, ධ්වතීවාදීන්ගේ අර්ථ සංජානන වහාපරතුය, සමශබ්ද (Homophones) වසලයන් ඇති වන නානාර්ථතාව, මහාවාකා (සංකථිතය - discourse) යන සංකල්ප භාවිත කෙරේ. ස්ඓ්ටයට අවශා වන්නේ පුාකෘතධ්වනියයි. වෛකෘතධ්වනියක් පුාකෘතධ්වනියක් බවට පත් කෙරෙන්නේ සමස්තය වසයෙන් අර්ථය ගුහණය කිරීමෙන් පසුවය. භාෂණයේදී වෛකෘතධ්වනියක ඇති පරිසරපාලිත හෝ එසේ නොවන උච්චාරණ විශේෂතාව අර්ථපුතීතියට බාධා කරන්නේ නැත. භාෂකයා පුකාශ කරන්නේ අඛණ්ඩ ශබ්දාවලියකි. ශුාවකයා ගුහණය කරගන්නේද අර්ථය අවබෝධ කරගන්නේද අඛණ්ඩ සමස්ත ශබ්දාවලිය වශයෙනි. පද වශයෙන් හඳුනා ගන්නේ එයින් පසුවය. අර්ථ සංජානනයේදී අභිධාව මතුකර ගැනීමට වාාකරණය, උපමානය, නිඝණ්ඩු, ආප්තවචන, වාවහාර, පුසිද්ධපදාන්තර සමහිහාරය යන කරුණු ඉවහල් වේ. මේ නානාර්ථපදවල අර්ථපුතීතිය පුකරණය අනුව තීරණය වේ. පුකරණයෙන් වාකාහර්ථය ගෙන නානාර්ථපදයේ අර්ථය නිශ්චය කරගැනීමට සිදු වේ. නානාර්ථතාව මත ඇති විය හැකි අර්ථ සංදිග්ධතාව ලේඛනයේ සීමිත පරිසරයකදී අක්ෂර විනාහසය මඟින් අසන්දිග්ධ කිරීමක් හෝ සීමනයක් හෝ කෙරේ. ඒ අනුව මෙහි නිගමනය වන්නේ නානාර්ථතාව මත ඇතිවන සන්දිග්ධතාව ලේඛනයේ සීමිත පරිසරයකදී දුරු කිරීමට සම්මත අක්ෂර විනාහස සම්මුතිය උපයෝගී වුවද අර්ථාවබෝධය අක්ෂර විනාහසය මත රඳ නොපවතින බවත් වචනයක සැබෑ අරුත වටහා ගැනීම වාක් පුකරණය (verbal context) සහ ආවස්ථික පුකරණය (context of situation) මත පවතින බවත්ය.

පුමුඛ පද: අක්ෂර විනාහසය, අර්ථපුතීතිය, පුකරණය, සංකථිතය, සමශබ්දීය ශබ්ද

A Study of the Utility of Orthography for Meaningful Expression in Language

Ven. Ginikatuwewe Vipula Thero¹, Professor Ven. Olaganwaththe Chandasiri Thero²
Department of Languages, Rajarata University of SriLanka^{1,2}
gvipula260@gmail.com¹, chandrasirihimi@hotmail.com²

The relationship between orthography and meaningful expression is crucial with regard to any given language, though opponents of orthographic rules or patterns often argue that orthography is not an essential element in generating meanings. A common characteristic of these debates is the lack of a proper quantitative explanation regarding the relation between orthography and the semantic aspects of language. Hence, the present study is an attempt to examine the nature of this relationship in a critical manner. Accordingly, the primary research question here is whether orthography plays a crucial role in generating meaning in language. In exploring this research question, library research under qualitative research method and insider perspective as a native speaker is employed while concepts such as Vaikruthadhvani, Prakrutadhvani and Spota of Bhartruhari; Abhithanvaya or the Indian theory of 'relation of the denoted meaning; Anvithabhidhana or the theory of the denotation of the related meaning; the concept of Akhanda Shabdavali, the theory of Artha Sanjanana Vyarapathra of the Dyani school and Homophones are also examined. All these theories or conceptions are examined retrospectively from the perspective of a native speaker. *Prakrutidhavi* is necessary for *Spota*, while a Vaikrutadvani is transformed into a Prakrutadhvani after absorbing the meaning. In speaking, the special pronunciation elements in Vaikrutadhvani, such as Pasarapalitha or nonpasarapalitha do not hinder meaning generation. Any speaker expresses a consistent sequence of sounds in any utterance while the listener too grasps the meaning of what he or she hears in the form of such a sound sequence. After this initial step, utterances are understood as collections of 'words'. In revealing the essence of the expression of meanings, certain factors bear special attention, including grammar, Upamana, Nighantu, Aptavachana, Vyavahara and Prasiddhapadantara Samabhihara. Further, the expression of the intended meaning of these various words with different meanings depends on the context. Hence, the literal meaning has to be identified from the context and then reveal the meanings of words. The diversity in meaning leads to ambiguity, and the orthographic conventions limit such ambiguities to a greater extent in writing. Even though orthographic conventions help resolve the ambiguities in writing caused by the complex variety of meanings, the revelation of meaning in language does not depend solely on orthography alone. The verbal context, as well as the context of a situation, are equally important to understanding the proper meaning(s) of a given word. Hence, meanings could not be understood without considering discourse.

Keywords: context, discourse, expression of meaning, homophones, orthography

පූජා මීදෙණියේ ධම්මවංස හිමි dhammawansam@gmail.com

මිනිස් ගැටලු නිරාකරණය සඳහා විශ්ලේෂණ හා සංශ්ලේෂණ නාහයන් කෙතරම් දුරට උපයුක්ත කර ගත හැකි ද? යන්න පර්යේෂණ ගැටලුවත්, එය අධායනය කිරීම අරමුණත් වන අතර මිනිස් ගැටලු නිරාකරණය සඳහා මෙය වැදගත් වනු ඇත. මේ සඳහා අභිධර්ම පිටකය සම්බන්ධයෙන් ලියැවී ඇති ද්විතීයික හා තෘතීයික මූලාශුයන් භාවිතයට ගැනේ. විශ්ලේෂණය යනු කිසියම් දෙයක් පිළිබඳ අදාළ කරුණු බෙදා දැක්වීම හා එම වෙන් කළ එකිනෙක කරුණු පිළිබඳ මනා දැනීමයි. සංශ්ලේෂණය යනු එම කරුණු අතර පවත්නා අනෙහා්නහය සම්බන්ධය පිළිබඳ දැනීමයි. ජලචකු කියාසන්තතියේ දී, සූර්යතාපය ජලය මත වැටීමෙන් ජලය වාෂ්ප බවට පත් වේ. සුළඟින් වාෂ්ප අහස කරා ගෙන යන අතර ඒවා අහසේදී වළාකුළු බවට ඝනීභවනය වේ. එතුළින් වෂාීව ලැබේ. මෙහි ජලය, සූර්යා, තාපය, සුළඟ, අහස, වාෂ්ප, වළාකුළු හා වැස්ස යනුවෙන් කරුණු අටකි. මෙකී කරුණු අට පිළිබඳ වෙන් වෙන් වශයෙන් දැනීම විශ්ලේෂණයයි. මෙහි අනෙන්නහය කියාකාරිත්වය පිළිබඳ අවබෝධය සංශ්ලේෂණයයි. ඒ අනුව යම් කියාවලියක් විභාග කොට දැක්වීම (විශ්ලේෂණය)) හා එහි පවත්තා අතාන්ත සංයෝගය කවරාකාර දැයි පුකට කිරීම (සංශ්ලේෂණය) මෙකී නාහයද්වය ඔස්සේ සිදු කෙරේ. මිනිස් ගැටලු පිළිබඳ සාකච්ඡා කිරීමේදී ස්වාමියා හා බිරිඳ යන පසුබිම තුළ අසම්මත සබඳතා පැවැත්වීම සමාජය තුළ පවත්නා පුධාන ගැටලුවකි. මෙය විශ්ලේෂණය කිරීමෙන් ස්වාමියා, මුදල්, ආදරය, ලිංගික සතුට, බිරිඳ හා අනියම් පුරුෂයා යන කරුණු ඇත. සංශ්ලේෂණ කියාකාරිත්වය වනාහි ස්වාමියා දැඩි ලෙස මුදල් පසුපස හඹා යෑම ඔස්සේ ආදරය හා ලිංගික සතුට දුරස් වීම නිසා බිරිඳ එය වෙනත් පුරුෂයකු මගින් බලාපොරොත්තු වීමයි. අසීමාන්තික ලෙස මුදල් පසුපස හඹා යෑම නම් හේතු නාශයෙන් එම ගැටලුව විසඳා ගත හැකිය. තවද පවුල් පසුබිම තුළ අසමගිය, ළමයින් අකීකරු වීම, පේම සබඳතා කඩාකප්පල් වීමෙන් වන සියදිවි හානි කර ගැනීම්, දරිදුතාව උසුලාගත නොහැකිව සිදුවන ජීවිතහානි හා අසල්වාසීන් සමඟ වන ආරවුල් ආදී මිනිස් ගැටලු විෂයෙහි පවත්නා සෑම ගැටලුවක්ම මෙම නාහයද්වයට අනුගතව සිතීමට පුහුණු වීමෙන් හේතුඵලවාදීව ගළපා නිවැරදි නිගමනයන් ඔස්සේ නිරාකරණය කළ හැකිය.

පුමුඛ පද : අභිධර්මය, ආදරය, ජල චකුය, විශ්ලේෂණය, සංශ්ලේෂණය

Study on the Utilisation of Analysis and Synthesis Theories of Theravada Abhidhamma for Resolving Human Problems

Ven. Meedeniye Dhammawansa Thero dhammawansam@gmail.com

Whether the theories of analysis and synthesis could be applied in resolving human issues is the research question and the study's objective. Here, secondary and tertiary sources related to Abhidhamma Pitaka would be utilised. Analysis refers to the segregation of facts related to various entities and clearly understanding those facts. Synthesis refers to the clear understating of the mutual connection of the segregated facts. In the water cycle, the heat of the sun upon falling on water creates vapour. The wind takes vapour into the sky, which forms clouds by condensation. The rain is a result of the clouds. Here are eight facts: Water, Sun, Heat, Wind, Sky, Vapor, Clouds, and rain. The knowledge of each fact individually refers to the analysis. Synthesis is the knowledge of the mutual functionality of these facts. Accordingly, the segmentation of a certain process and the disclosure of the state of its existing combination is done through these two theories. When we talk about human issues, the Formation of unconventional relationships is a major problem humans face. When you analyse this, many facts such as husband, money, love, sexual pleasure, wife, and a third-party personality could be seen. The process of synthesis in this exercise is that the husband's limitless greed for money deprives the wife of love and sexual expectations. This problem can be overcome by stopping the eternal chase behind money. Moreover, applying these dual theories can solve all issues like the damage to the peaceful environment at home, disobedience of children, human deaths due to the break of love, loss of lives due to inability to bear poverty, and quarrels with neighbours.

Keywords: Abhidhamma, Analysis, Love, Synthesis, Water cycle

මතකය පිළිබඳ බෞද්ධ අදහස ස්මෘතිබීජ සංකල්පය ඇසුරෙන් කෙරෙන අධායනයක්

පූජා කරඳගොල්ලේ සුසීම හිමි පාලි හා බෞද්ධ අධායනාංශය karadagollesuseema@gmail.com

නුතන මනෝවිදුනාව තුළ සාකච්ඡා වන පුමුඛ සංකල්පයක් ලෙස මතකය යන්න හඳුනාගත හැකිය. මනෝවිදහාවේ ආරම්භයේ පටන්ම විවිධ මනෝවිදහා ගුරුකුල විවිධ පුවේශ ඔස්සේ මතකය පිළිබඳ ව අදහස් පළ කළ අතර විසිවන සියවසේ අග භාගයේදී ස්නායු විදාහවේ ආරම්භයත් සමඟ මතකය පිළිබඳ ජීව විදාහත්මක පදනමකින්ද කරුණු සාකච්ඡා විය. මෙම පර්යේෂණය මගින් නූතන මනෝවිදාහාවේ සාකච්ඡා කෙරෙන මතකය යන්න බෞද්ධ ඉගැන්වීම් තුළ ස්මෘතිබීජ සංකල්පය ඔස්සේ විගුහ වී ඇත්තේ කෙසේද? යන්න අධායනය කෙරේ. මතකය සඳහා සඤ්ඤා, මනසිකාර, ධාරණ වැනි වචන භාවිත වන නමුදු මෙම පර්යේෂණය සඳහා යෝගාචාර විඥානවාදී ගුරුකුලයේ එන ස්මෘතිබීජ සංකල්පය භාවිත කෙරේ. වසුබන්ධු හිමියන් විසින් රචිත විඥප්තිමාතුතාසිද්ධිය, එහි භාෂාය හා ලංකාවතාර සුතුය පුාථමික මූලාශුය ලෙසත් නූතන මනෝවිදහාවේ මතකය පිළිබඳ ද්විතීයික මූලාශුය ලෙසත් ගෙන සාහිතෳය මූලාශුය උපයෝගී කරගනිමින් ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදය ඔස්සේ මෙම පර්යේෂණය සිදුකෙරේ. නූතන මනෝවිදාහාව සංවේදී මතකය, කෙටිකාලීන මතකය, දිගුකාලීන මතකය යනුවෙන් මතකය කොටස් තුනකට බෙදයි. ඊට අමතරව දත්ත සංවිධානය, මතකය වර්ධනය කිරීම, අමතක වීම, මතකය හා බැඳුණු ඩිමෙන්ෂියා, ඇල්ෂයිමර් වැනි රෝග තත්ත්වයන් ආදිය පිළිබඳවද සාකච්ඡා කරයි. බුදුසමයෙහි මතකය යන්න විවිධ සංකල්ප ඔස්සේ විවිධ පර්යාය වචනයන්ගෙන් විගුහ වී ඇත. මුල් බුදුසමයේදී සඤ්ඤා යනුවෙන් මතකය විගුහ වූ අතර ජේරවාද ගුරුකුලයේ දී සඤ්ඤා, මනසිකාර වැනි වචන තුළින් ද චිත්තවීරී සංකල්පය ඔස්සේ ද මතකය යන්න විගුහ කොට ඇත. යෝගාචාර සම්පුදාය තුළ මතකය යන්න විගුහ වී ඇත්තේ බීජ සංකල්පය හරහාය. ''සර්ව බීජං හි විඥානං'' ආලය විඥානය තුළ පවතින බීජ වර්ග තුනකි. කර්ම බීජ, ක්ලේශ බීජ, ස්මෘති බීජ යනුවෙනි. ස්මෘති බීජ සංකල්පය හරහා මතකය යන්න වඩාත් පුළුල්ව විගුහ වී ඇත. මෙම පර්යේෂණය මගින් මතකය යන සංකල්පය නූතන මනෝවිදාහාව තුළ හා බුදුසමය තුළ විගුහ වී ඇති ආකාරය හඳුනාගත හැකිය.

පුමුඛ පද : කෙටිකාලීන මතකය, දිගුකාලීන මතකය, යෝගාචාර විඥානවාදය, සංවේදී මතකය, ස්මෘතිබීජ

The Buddhist Idea of Memory: A Study Based on the "SmrutibīJa" Concept

Ven. Karandagolle Suseema Thero Department and Pali and Buddhist Studies karadagollesuseema@gmail.com

Memory can be identified as a prominent concept discussed in modern psychology. Since the beginning of psychology, different schools of psychology have expressed their views on memory through different approaches and with the beginning of neuroscience at the end of the twentieth century, facts about memory were also discussed from a biological basis. This research studies how memory, which is discussed in modern psychology, has been analysed through the concept of smrutibīja in Buddhist teachings. Various words, such as saññā manasikāra dhārana, have been used for memory, but for this research, the concept of smrutibīja, which comes from the Yogācāra Vijñānavāda School is used. By using Vasubandhu Thera's Vijñaptimātratāsiddhi, its commentary and Lamkāvatāra sutta as the primary source and modern psychological texts on memory as the secondary source, this research is conducted through the qualitative research methods. Modern psychology divides memory into three parts: sensory memory, short-term memory, long-term memory. Here, data organisation, memory development, forgetting, and disorders related to memory, such as dementia and Alzheimer's, are discussed. In Buddhism, memory has been interpreted in different synonyms through different concepts. In early Buddhism, memory was analysed as saññā, and in the Theravada Buddhist school, memory was analysed through words such as saññā, manasikāra and through the concept of cittavīthi. In sarvāstivāda, Buddhist school memory has been analysed as saññā. In Yogācāara tradition, memory is analysed through the concept of seeds. "sarva bījam hi vijñānam'' There are three types of seeds that exist in the store consciousness. They are **smrutibīja**, **karmabīja**, **kleśabīja**. The memory is analysed widely through the concept of smrutibija. This research can identify how the concept of memory is interpreted in modern psychology and Buddhism.

Keywords: Long-term memory, Sensory memory, Short-term memory, smrutibīja, Yogic idealism

ආසියානු කලාපීය රටවල විසිඑක් වන සියවසයෙහි නිර්මාණය වූ කෙටි චිතුපටවලින් ඉස්මතු වන ආගමික සංකල්ප පිළිබඳ අධායනයක්

ඩබ්. එච්. ආර්. පෙරේරා¹, එච්. එස්. ආර්. පුනාන්දු², යූ. කේ. ආර්. එස්. පී. විජේසිරි³ සංගීතය හා නිර්මාණාත්මක තාක්ෂණවේද අධායනාංශය¹,², අපරාධ විදාහව හා අපරාධ යුක්ති අධායනාංශය³, ශී් ජයවර්ධනපුර විශ්වවිදාහලය hashirash31@gmail.com¹

කෙටි චිතුපට, විවිධ විෂය කෙෂ්තුයන් ඔස්සේ මිනිසා තම ආගමික සංකල්පයන් පුකාශ කිරීමට, උපකාරී කරගත් සමාජ්යවුත් පර්යේෂණාත්මක, වාර්තාමය කලා මාධාෳයකි. සමාජයක, විවිධ සංස්කෘතීන්ගෙන් පෝෂණය වූ මනුෂා පුජාවකගේ ආගමික සංකල්ප හා කලාව, කෙටි චිතුපට ඇසුරින් අධෳයනයක් මෙම පර්යේෂණයෙන් සිදුකොට ඇත. වානිජකරණයත් සමඟ විසිඑක්වන සියවසයෙහි බිහි වූ කෙටි චිතුපට කලාව විනෝදාස්වාදයට මෙන්ම ආධාාපනික කාර්යයක් ලෙස සමාජගත විය. විවිධ විෂයක්ෂේතු ඔස්සේ කෙටි චිතුපට අධායනයන් බහුලව දක්නට ලැබෙන නමුත් විසිඑක්වන සියවසයේ ආසියාතික රටවල නිර්මාණිත කෙටි චිතුපටවලින් පිළිබිඹුවන ආගමික සංකල්පයන් පිළිබඳ පමණක් ගැඹුරින් සිදුකරන ලද අධායනයක් මෙතෙක් හමුවී නොමැත. පර්යේෂණ වැදගත්කම වූයේ ආගමික සංකල්පයන් මඟින් චිතුපටකරණයෙහි නව පුවණතා ඇති කරලීමට පුවේශයක් ලබා දීමයි. ආසියානු කලාපීය රටවල විසිඑක්වන සියවසයේ කෙටි චිතුපටයන්හි ඉස්මතුවන ආගමික සංකල්ප මොනවාද යන්න පර්යේෂණ ගැටලුව වූ අතර ඒ පිළිබඳ අධාායනය පුධාන අරමුණ විය. සෙසු අරමුණු වූයේ හඳුනාගත් කෙටි චිතුපට අධායනය, නිර්මාණකරණයේදී ආගමික සංකේත, විවිධ වස්තු විෂයයන්, ආගමික සංකල්ප සමාජගත කිරීමෙහිලා දායකත්වය කෙසේද යන්නයි. පර්යේෂණ සීමාව, අහඹු ලෙස තෝරා ගත් ආසියානු කලාපීය රටවල් 6ක (ඉන්දියාව, ජපානය, චීනය, තායිලන්තය, පකිස්ථානය, ශීු ලංකාව) ආගමික, දේශපාලනික, රෝමාන්තික, සමාජීය හා ආර්ථික ක්ෂේතුයන් නියෝජනය වන පරිදි ආගමික සංකේත සහිත කෙටි චිතුපට 5 බැගින් චිතුපට 30ක නියැදියකි. දත්ත රැස් කිරීමේ කුමවේදය ලෙස පුාථමික මූලාශුය යටතේ විෂය පුාමාණිකයන් සමග සම්මුක සාකච්ඡා පැවැත්වීම, ද්විතීයික මූලාශුය යටතේ කෙටි චිතුපට පිළිබඳව අන්තර්ජාලය, ගුන්ථ පරිශීලනය කෙරිණි. තෝරාගත් චිතුපටයන්හි ආගමික සංකල්ප ඉස්මතු වී ඇති අයුරු මිශු කුමවේදය ඔස්සේ ඉලක්කගත කණ්ඩායම් සාකච්ඡා මගින් කර්තෘ අධායනය සහ පුශ්තාවලි ඇසුරෙන් දත්ත විශ්ලේෂණය කර ඇත. හඳුනා ගැනීම් ලෙස වැඩි වශයෙන් බෞද්ධාගම පිළිබිඹු වූ අතර ඇතැම්හි ආගමික සංකේත (ආගමික ලාංඡන, ස්ථාන, ස්තූප, දේව පිළිම වන්දනය, ආගමික වතාවත්, උත්සව සහ වස්තු) පමණක් හඳුනාගත හැකිවිය. ආගමික සංකල්පයන්, සන්නිවේදන මාධායක් ලෙස කෙටි චිතුපටයන්හි භාවිත බව නිගමනය වූ අතර කෙටි චිතුපටකරණයේදී සිදු විය යුතු නව පුවණතාවන් යෝජනා ලෙස හඳුනා ගැනිණි.

පුමුඛ පද: ආගම, ආගමික සංකේත, චිතුපට, මතවාද, සංස්කෘතිය

A Study of Religious Concepts Emerging from Short Films Made After the 21st Century in the Countries of the Asian Region

W. H. R. Perera¹, H. S. R. Fernando², U. K. R. S. P. Wijesiri³ Department of Music and Creative Technology ^{1,2} Department of Criminology and Criminal Justice³ University of Sri Jayewardenepura

hashirash31@gmail.com1

Short films are a social, experimental, and documentary art medium that helps people express their religious concepts through various fields. In this research, a study of the religious concepts and art of a human community nourished by different cultures and short films has been done in this research. With the commercialisation of the twentyfirst century, the art of short films was socialised as an educational as well as an entertainment function. Studies on short films are common in various fields, but no in-depth study on religious concepts reflected in short films made in Asian countries in the twenty-first century has been found so far. The research's importance was to provide an approach to create new trends in filmmaking through religious concepts. The research problem was what religious concepts are highlighted in the short films of the twenty-first century in the countries of the Asian region, and the study of that was the general objective. Specific objectives were the study of identified short films, religious symbols in design, and various contexts, which support the contribution in socialising religious concepts. The research limitation is a sample of 30 films, 5 short films, each with religious symbols, representing the religious, political, romantic, social and economic fields from randomly selected 06 Asian countries (India, Japan, China, Thailand, Pakistan, Sri Lanka). As the data collection method, open-ended interviews were conducted with the subject matter experts under the primary source, and the internet and books were consulted about the short films under the secondary source. The way religious concepts have been highlighted in the selected films has been analysed through the mixed method, focus group discussions, author studies and questionnaires. Most of the identifications reflected Buddhism, and in some cases, only religious symbols (religious emblems, places, stupas, idol worship, religious rites, festivals and vestments) could be identified. It was concluded that religious concepts are used in short films as a means of communication, and new trends that should take place in short filmmaking were identified as suggestions.

Keywords: Culture, Films, Ideologies, Religion, Religious symbol

කාවාකරණානුබද්ධ ඡාන්දසික අර්ථාන්විතභාවය පිළිබඳ විමර්ශනයක්: සිංහල ඡන්දස් සම්පුදායට මුඛාාවධානය දෙමින්

පූජා කීඹියේ අනුරුද්ධසිරි හිමි විදෙහාදය පිරිවෙණ, කොළඹ 10 anuruddhasiri1994@gmail.com

ඡන්දස හා වෘත්තය යනු කාවාකරණයේදී ආකෘතික රමාත්වය පුදානය කරන මුලිකාංගද්වයකි. ඡන්දස සම්බන්ධයෙන් ඇති කොතෙකුත් තරම් දෑ ඡන්දස් ශාස්තු සංඛාාවෙහිලා සලකනු ලැබේ. පුාචීන මෙන්ම පුතිචීන ඡන්දස් ශාස්තුඥයෝ ඡන්දස පදාංකරණය සඳහා යොදා ගන්නේ අර්ථාන්විත පද්ධතියක් නිශුය කොට ගනිති. එසේ වුවත් වෘත්තය යනු පදහයේ මූලිකාංගය නොවන බවටත්, වෘත්තය අනර්ථවත් භාවිතයක් වන බවටත් මත ඉදිරිපත්වී ඇති අතර, ඇතැම් කවීන් පදාාකරණයේදී ඡන්දසේ අර්ථාන්විත පක්ෂය කෙරෙහි නිසි අවධානය යොමුකොටද නැත. මෙවන් පරිසරයකදී සතා වශයෙන්ම වෘත්තය පදාායේ මුලිකාංගය වෙමින් අර්ථවත් කාර්යයක් සිදුකරන්නේද? යන්නත්, පදාංකරණයේදී භාවිත ඡාන්දසික ලක්ෂණ සමුදායේ අර්ථානුගත භාවිතයක් චිරන්තන ඡන්දස් සම්පුදාය විසින් සම්පුදාන කරනු ලැබ ඇත්තේද යන්නත් විමර්ශනය කිරීම යෝගා වන බව පෙනේ. පර්යේෂණයේ මුඛා ගැටලුව එයයි. මේ සඳහා ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදය යොදා ගත් අතර, ඡන්දස් ශාස්තුය සම්බන්ධයෙන් රචනාවූ පාඨෳගුන්ථ පුාථමික මූලාශුය වශමයන් ද ඡන්දස් ශාස්තුයත්, ඡන්දස-විරිත හා අර්ථය පිළිබඳ ලියැවුණු ලිපි ලේඛනාදියත් ද්විතීයික මූලාශුය වශයෙන් ද භාවිත කෙරිණි. එහි දී ඡන්දස, වෘත්තය හා ඡාන්දසික අර්ථාන්විතභාවය යන සංරචකතුය අතර අභේදා වූ ඒකාබද්ධතාවක් පවතී ද යන්න පුමුබ වශයෙන් නිරීක්ෂණය කෙරෙන අතර ඡන්දස් හා විරිත් නාමකරණය, වෘත්තානුගත රස නිෂ්පත්තිය, වෘත්තානුගත සන්නිවේදනය, විරිතෙන් සිදුවන මනෝභාව සංකේන්දුණය, වෘත්තයන්හි අක්ෂර - ලය - තාලය -එළිවැට - යතිය ආදිය පිහිටුවීම යනාදියෙහි දී අර්ථානුගතභාවයක් පවතින්නේ ද යන්න පිළිබඳව ද සිංහල පදාූ සාහිතාය හා සිංහල ඡන්දස් සම්පුදායට මුඛාාවධානය දෙමින් නිරීක්ෂණය කෙරේ. තත් නිරීක්ෂණයන්ට අදාළව මෙම පර්යේෂණයේදී නිගමනයවන්නේ ඡන්දස හා වෘත්තය පදහයේ මූලිකාංගයන් බවත්, ඡාන්දසික ලක්ෂණ පදාාකරණයේදී අර්ථාන්විතව යොදා ගත යුතු බවත්, ඡන්දස පුභවයේ පටන් මේ දක්වා අර්ථාන්විත රටාවකින් විකාසනය වූ බවත්, ඡන්දස/වෘත්තය හා අර්ථය අතර අභේදා වූ ඒකාබද්ධයක් පවතින බැවින් මේ සංරචක එකකින් එකක් වෙන්කොටගෙන විමසිය නොහෙන බවත්ය.

පුමුඛ පද: ඡන්දස, ඡන්දස් ශාස්තුය, ඡාන්දසික ලක්ෂණ, පදාාකරණය, විරිත

An Investigation on the Relevancy of the Use of Chandasa in the Versification (With Emphasis on Sinhalese Chandas Tradition)

Ven. Keembiye Anuruddhasiri Thero Vidyodaya Pirivena, Colombo 10. anuruddhasiri1994@gmail.com

Chandasa (prosody) and Vrtta (metre) are the two basic elements that give formative beauty in poetry. Everything related to *chandas* is considered in the chandas-śāstra. Eastern, as well as Western scholars, adopt a relevant methodology for the versification. However, some recent scholars have pointed out that vrtta is not the basic element of poetry, and vrtta is a non-relevant use, and some poets have not paid accurate attention to the relevancy of *chandasa* in the versification. In this context, is it really a meaningful work being done by vrtta being the basis of poetry? It seems appropriate to investigate whether the relevancy of the use of the set of characteristic features of *chandasa* used in the versification has been transmitted by the ancient *Chandas* tradition is the main research problem in this study. The qualitative research methodology was used for this purpose, and texts written in *Chandasa* were used as primary sources, and the books and articles written on *chandasa*, vrtta and on its relevant use were also used as secondary sources for this study. It is mainly observed whether there is an inseparable integration between the components of chandasa, vrtta and the relevant use of *chandasa*. Also, the observation is done paying a firm attention to the Sinhala poetic literature and Sinhala chandas tradition as whether the relevancy is extant in the naming of chandasa and vrtta, vrtta based rasa (aesthetic-experience) production, vrtta based communication, concentration of mood through vrtta, and in the use of syllable (aksara), tempo (tāla), elivata, pause (yatiya). Based on these observations, it is concluded in this research that chandasa and vrtta are the basic elements in versification, chandas should be used relevantly in versification, *chandasa* has evolved in a relevant pattern since its origin. Also, it is impossible to examine, separating these aspects one with another, since there is an inseparable combination between *chandasa*, vrtta and its relevancy.

Keywords: Poetic meter, Poetry, Prosody, Sinhalese *Chandas* Tradition

හාරිස්පත්තුවේ හා තුම්පනේ ශිලාලේඛන පිළිබඳ විමර්ශනයක්

ජේ. එල්. ජි. වී. එම්. එස්. එස්. ජයසිංහ පුරාවිදාහ පශ්චාද් උපාධි ආයතනය, කැලණිය විශ්වවිදාහලය vishwasrijayasinghe@gmail.com

කන්ද උඩරට රාජධානියේ මහනුවරට ආසන්නව පිහිටි රට වශයෙන් හැඳින්වූ පාදේශීය පාලන ඒකකයන් වු හාරිස්පත්තුව හා තුම්පනේ තුළ ඓතිහාසික වශයෙන් වැදගත් වන පුරාවිදාහ ස්ථාන රාශියක් පවතින අතර, මෙම පර්යේෂණය තුළින් එම පුදේශයේ පුකාශිත හා අපුකාශිත ශිලාලේඛන පිළිබඳ පුළුල් විමර්ශනයක් සිදුකිරීම අරමුණ වේ. මෙහිදී පුස්තකාල අධාායනයන් හා ක්ෂේතු ගවේෂණය කිරීම තුළින් හඳුනාගන්නා ලද ශිලාලේඛන පිළිබඳව විශ්ලේෂණය කිරීම මුලික පර්යේෂණ කුමවේදය වේ. පූර්ව බාහ්මීය හා අපර බාහ්මීය ශිලාලේඛන කිහිපයක් මොලගොඩ, දුල්වල, බගවාලෙන, වෙලගම, වෙහෙරගල හා දඩුවාව ලෙන්වල ද ගම්පොළ යුගයට අයත් මැදවල ගිරි ලිපිය හා ගල්ගානේ විහාර ටැම් ලිපිය ද කි. ව. 1907 කාලයට අයත් පහළ හිඟුල්වල පුවරු ලිපිය ද අකුරණ අමුණේවෙල හා කහවත්ත විහාර පරිශුයන් තුළ ද ශිලාලේඛන දක්නට ලැබේ. මෙම පර්යේෂණය තුළින් මෙතෙක් පුකාශයට පත්ව නොමැති හරංකහව ඉල්ලගොල්ල ශීු පූර්වාරාම පුරාණ විහාර භූමියේ පවතින ආසන ලිපිය ශාස්තීය ලෝකයට හඳුන්වාදීමට හැකිවිය. මැදවල ගිරි ලිපිය ආරම්භයෙහි බුාහ්මීය නොවන ඉර - සඳ දැක්වෙන සංකේත දක්නට ඇත. හරංකහව ඉල්ලගොල්ල විහාරයේ හා පහළ හිඟුල්වල පුවරු ලිපිය කුළින් රේඑය භාවිතය මෙන්ම බැඳි අක්ෂර යොදාගැනීම දක්නට ලැබේ. හාරිස්පත්තුවේ හා තුම්පතේ මෙම ශිලාලේඛන පිළිබඳ විමර්ශනයේදී පරුමකවරුන් හා උපාසකවරියන් පුධානව විසු පුදේශයක් ලෙසත් ඔවුන්ගේ ඥාතීත්ව පෙළපත් ආදිය හා ලෙන් පුජා කිරීම් පිළිබඳව ද හඳුනාගත හැකිය. එමෙන්ම පුදේශීය වශයෙන් වහාප්තව සිටි ගුාමීය පුභූවරුන්, පුදේශීය පාලකයන් හා මහරජවරුන් පිළිබඳව ද මෙම පුදේශයේ ශිලාලේඛනවල අන්තර්ගතය. බගවාලෙන ලෙන් ලිපියෙහි භාරුකච්ච නම් තොටුපලක් වෙත ගිය නාවිකයෙකු පිළිබඳව ද සඳහන් වී තිබේ. ඒ අනුව මෙම පර්යේෂණය තුළින් හාරිස්පත්තුවේ හා තුම්පනේ පුදේශයේ දේශපාලන, ආගමික, ආර්ථික හා සමාජීය කටයුතු අධාායනය කිරීමට එම පුදේශයේ වාාප්තව ඇති ශිලාලේඛන වැදගත් වන බව පැහැදිලි වේ.

පුමුඛ පද : තුම්පනේ, පූර්ව බුාහ්මීය, හරංකහව, හාරිස්පත්තුව, ශිලාලේඛන,

An Investigation of the Inscriptions of Harispattu and Thumpane

J. L. G. V. M. S. S. Jayasinghe
Postgraduate Institute of Archaeology, University of Kelaniya
vishwasrijayasinghe@gmail.com

There are many historically important archaeological sites in Harispattu and Thumpane, the local administrative units known as the country near Kandy in the Kanda Udarata Kingdom, and through this research, the aim is to carry out a comprehensive investigation of the published and unpublished inscriptions of that area. Here, the analysis of inscriptions identified through library studies and field research is the primary research method. A few pre-Brahminical and late Brahminical inscriptions are found in Molagoda, Dulwala, Bhagawalena, Welagama, Weheragala and Danduwawa caves. Medawala Rock Inscription belonging to the Gampola period and Pillar Inscription in Galgane vihara, Pahala Hingulwala Slab Inscription dated 1907 AD and Akurana Amunewela and Kahawaththa vihara Inscription are also found. Through this research, it was possible to introduce to the academic world the Asana Inscription exiting on the grounds of Harankahawa Illagolla Sri Purwarama Purana Vihara, which has not been published so far. There are non-Brahminic symbols at the beginning of the Rock inscription in the Medawala. Harankahawa Illagolla vihara and Pahala Hingulwala Slab Inscriptions show the use of *Repaya* as well as the use of *Badi* Akuru. In the investigation of these inscriptions in Harispattu and Thumpane, it can be identified as an area where Parumakayan and Upasakawariyan mainly lived, their kinship line, and cave offerings. Also, the contents of the inscriptions in this area are about rural elites, local rulers and Maharaja who were spread locally. The Bhagawalena cave inscription also mentions a sailor who went to a port named Bharukachcha. Accordingly, through this research, it is clear that the widespread Inscriptions in that area are important to study the political, religious, economic and social affairs of Harispattu and Thumpane.

Keywords: Harankahawa, Harispattu, Inscriptions, Pre-Brahminical, Thumpane

වෛදික සම්පුදායේ දැක්වෙන මානව හිමිකම් පිළිබඳ අධායයනයක්

පූජා ඒරුවැවේ ගුණසෝම හිමි සංස්කෘත හා පෙරදිග ශාස්තු අධායන අංශය, කැලණිය විශ්විදාාලය eruwewe93@gmail.com

වෛදික සාහිතාය යනු ආර්යයන් භාරතයට සංකුමණය වූ පසු බිහි වූ සාහිතායයි. මෙය වේද, වේදාංග, ආරණාක, උපනිෂද් කාලය දක්වා රචනා වූ ගුන්ථ ඔස්සේ පැහැදිලි කෙරේ. මිනිසා ස්වභාව ධර්මය සමඟ හුවමාරු කරගත් දැනුම හා අත්දැකීම් වෛදික සාහිතාය ඔස්සේ විකාසනය විය. දේවවාදය මුලික කරගත් මුල්කාලීන ආර්යයෝ ස්වභාව ධර්මයේ විවිධ පැතිකඩ වේදය ඔස්සේ එළිදැක්වූහ. කල් ගත වීමේදී ඔවුහු දාර්ශනික කරුණු කාරණා සම්බන්ධයෙන් ද විධිමත් විගුහයක් සිදු කළහ. එහි පුතිඵලයක් ලෙස වඩාත් දියුණු දැනුමක් මෙන් ම එකිනෙකා කෙරෙහි ගෞරවයෙන් බැලීමද සිදු කළහ. එබැවින් ඔවුන ගෙන් මානව අයිතිවාසිකම් නොහොත් මානව හිමිකම් පිළිබඳව ද ඇතැම් කරුණු එළිදැක්විණි. වෛදික සාහිතාය පිළිබඳ නූතන අර්ථ කථන කීපයකි. ඒ අනුව ඇතැමකු එහි සාහිතාය අගය පිළිබඳවත් ඇතමෙකු මෛදික කාලය පිළිබඳවත් ආදි ලෙස මෛදික සාහිතාය පිළිබඳ විවිධ පර්යේෂණ සිදුකර තිබේ. වෛදික සාහිතාානුගත ඉගැන්වීම් ඔස්සේ ඇතැම් තැන මානව අයිතිවාසිකම් අහෝසිකර ඇති බව දක්නට ලැබේ. ඍග් වේදයේ මෙන්ම මනුස්මෘතියේ ද වර්ණ භේදය පිළිබඳ ඇතැම් ඉගැන්වීම් දක්නට ලැබේ. එහෙත් මෙකී ගුන්ථාගතව මානව හිමිකම් හා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව ද සඳහන් කර තිබේ. මෙම පර්යේෂණයෙන් සිදු කිරීමට අපේක්ෂා කරන්නේ මානව හිමිකම් පිළිබඳ වෛදික සාහිතෳයේ අදහස කුමක්ද යන්න පිළිබඳවය. එමෙන් ම මෙය සන්ධාරක හා පාඨ යන පුධාන විශ්ලේෂණ කුම ඔස්සේ සිදු කිරීමට අපේක්ෂිතය. එහිදී පුස්තකාල පරිහරණය මෙන්ම වෛදික පුධාන මූලාශුය ද භාවිතයට ගැනේ. මානව හිමිකම් අද ලෝකයේ බෙහෙවින් සාකච්ඡා වන මාතෘකාවකි. මානව හා මානව නොවන සත්ත්වයනට ද ජිවත් වීමේ අයිතිය ඇත. වෛදික සාහිතායෙන් පිළිබිඹුවන මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ විමර්ශනයක් මෙයින් පැහැදිලි කළේය. ඒ අනුව වෛදික ඉගැන්වීම්වල පැහැදිලිවලම මානව අයිතිවාසිකම් හා හිමිකම් පිළිබඳ සඳහන්ව ඇති බව දක්නට ලැබේ. නිදහස් පුද්ගලයකු ලෙස ලොව උපදින මානව දරුවා නිදහසේ ජීවත්වීම හා ජීවත්වන කාලයේ සාමානා ලෙස දිවි පැවැත්ම කළයුතු ආකාරය පිළිබඳ වෛදික ඉගැන්වීම් මගින් ලබා දෙන්නේ පරිපූර්ණ නිදහසකි. ඒ අනුව යුරෝපයේ මානව හිමිකම් පිළිබඳ සාකච්ඡාව ඇතිවීමට පෙර භාරතයේ විවිධ ඉගැන්වීම්වලින් මානව නිදහස පිළිබඳ පුරෝකථනය කර ඇති බව මෙයින් පැහැදිලි වේ.

පුමුඛ පද: මානව හිමිකම්, මනුෂාත්වය, අධිකාර, වෛදික කාලය, ඍග් වේදය

A Study of Human Rights in the Vedic Tradition

Ven. Eruwewe Gunasoma Thero Sanskrit and Eastern Studies Department, University of Kelaniya eruwewe93@gmail.com

Vedic literature is the literature that emerged after the Aryans migrated to India. This is explained through the books composed till the time of Vedas, Vedangas, Aranyakas and Upanishads. The knowledge and experience that man exchanged with nature was spread through Vedic literature. The early Aryans, based on Deism, revealed various aspects of nature through the Vedas. In time, they also made a formal analysis of philosophical matters. As a result, they developed more knowledge and respect for each other. Therefore, certain facts about human rights or human rights were revealed from them. A few modern interpretations of Vedic literature. Accordingly, some have conducted various research on Vedic literature, some on the value of its literature and some on the Vedic period. It is seen that human rights have been abolished in some places through the teachings of Vedic literature. As in Rig Veda, as well as in Manusmriti, there are certain teachings about colour discrimination. But human rights and rights have also been mentioned in this bibliography. This research aims to find out what is the idea of human rights in Vedic literature. Also, this is expected to be done through the main analytical methods of text and text. There, the Vedic main source is used as well as library use. Human rights are a hotly debated topic in the world today. Humans and animals also have the right to life. This explained an investigation of human rights reflected in Vedic literature. According to that, it is seen that human rights and rights are mentioned in the explanations of Vedic teachings. The human child born as a free person is given perfect freedom by the Vedic teachings on how to live freely and live normally during life. According to this, it is clear that the various teachings of India have predicted human freedom before the discussion of human rights in Europe.

Keywords: Adhikara, Humanity, Human rights, Rig Veda, Vedic period

පුත්‍යක්ෂ නොවන අත්දැකීම් නිරූපණය කිරීමේදී රූපණවේදියා පරිකල්පනය මෙහෙයවන ආකාරය පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක්: ස්ටැනිස්ලව්ස්කියානු එසේ වී නම් (The Magic If) සංකල්පය ඇසුරින්

ජී. ඩී. කේ. සඳුනිකා සේමපාල නාටා, සිනමා හා රූපවාහිනී අධායන අංශය, කැලණිය විශ්විවිදාහලය gdkss211@kln.ac.lk / kasunisadunika1@gmail.com

පුතාක්ෂ නොවන අවස්ථා නිරූපණය කිරීමේදී රූපණවේදියා පරිකල්පනය මෙහෙයවන ආකාරය පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධායනයක් මෙම පර්යේෂණයේදී සිදුවේ. ඒ සඳහා පාදක කරගනු ලබනුයේ ස්ටැනිස්ලව්ස්කියානු එසේ වී නම් (The Magic If) සංකල්පයයි. රූපණවේදියා විසින් යම් අවස්ථාවක් පරිකල්පනය කිරීමේදී දෙන ලද වාතාවරණය (Given Circumstance) සඳහා රූපණවේදියා පුතිචාර දක්වන්නේ කෙසේද යන්න 'එසේ වී නම්' සංකල්පයේ මුලික අදහස වේ. රූපණවේදියා හට බොහෝ විට ලැබෙන්නේ තම ජිවන අත්දැකීම් වපසරිය ඔස්සේ පරිකල්පනය කළ හැකි 'දෙන ලද වාතාවරණ' වේ. එහෙත් සැබෑ ලෝකයේදී පුතාක්ෂ කරගත නොහැකි අත්දැකීම් පරිකල්පනය කිරීමට රූපණවේදියාට සිදුවිය හැකිය. එසේ පුතාක්ෂ නොවන අත්දැකීම් නිරූපණය කිරීමේදී රූපණවේදියා සවිඥානිකව හෝ අවිඥානිකව හෝ ස්ටැනිස්ලව්ස්කියානු 'එසේ වී නම්' සංකල්පය භාවිත කරයි නම්, එවැනි අවස්ථාවලදී රූපණවේදියා මුහුණ දෙන අභියෝග හඳුනාගැනීම මෙම පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණ වේ. ඒ සඳහා හැම්ලට් නාටෳයේ එන අවතාරය, මැක්බත් නාටහයේ එන මායා මායාකාරියන්, මායා බන්ධන නාටහයේ එන යක්ෂයා, සිංකෙකා නාටහයේ එන මාරයා, පුීතිමත් රාජහයක සිට නාටහයේ එන මැන්ඩලීන්, මිස්ටර් ඩබ්ලිව් නාටහයේ එන මාරසිංහ සහ සඳ ළඟ මරණය නාටහයේ එන සඳ යනාදී සියලුම චරිත නිරූපණයන්වලදී රූපණවේදීන් හට අත්විඳීමට සිදුවන පුතාක්ෂ නොවන අත්දැකීම් මෙම අධායනය සඳහා භාවිත වේ. පුතාක්ෂ නොවන අත්දැකීම් නිරූපණය කළ තෝරාගත් නළු නිළි නියැදියකට පුශ්නාවලියක් යොමු කරමින් සම්මුඛ් සාකච්ඡා පවත්වා සිද්ධි අධායනයක් සිදුකර සහ ද්විතීයික මූලාශය භාවිතයෙන් ලබාගන්නා දත්ත පදනම් කරගනිමින් මෙම අධායයනය සිදුවේ.

පුමුඛ පද: එසේ වී නම් (The Magic If) දෙන ලද වාතාවරණය (Given Circumstance), පුතාක්ෂ නොවන අත්දැකීම්, රූපණවේදියා, ස්ටැනිස්ලව්ස්කි

An Exploratory Study of How the Actor Guides the Imagination in Depicting Non-tangible Experiences (Based on the Stanislavski's 'The Magic If' Concept)

G. D. K. Sandunika Semapala

Department of Drama, Cinema and Television, University of Kelaniya
gdkss211@kln.ac.lk / kasunisadunika1@gmail.com

This research is an investigative study of how the actor directs the imagination in depicting non-tangible situations. It is based on Stanislavski's concept of 'The Magic If'. The basic idea of the 'The Magic If' concept is how the actor responds to the 'Given Circumstance' in imagining a certain situation. The actor often has a 'given circumstance in which to imagine through the space of his life experiences. However, the actor may have to imagine experiences that cannot be realised in the real world. The main purpose of this research is to identify the challenges faced by the actor in such cases if the actor in such cases if the actor consciously or unconsciously uses Stanislavski's 'The Magic If' concept in depicting such non-tangible experiences. For that, the ghost in the play Hamlet, the witches in the play Macbeth, the devil in the play Maya Bandhan, the Mandolin in the play In the Republic of Happiness, Marasinghe in the play Mr. W, and the Moon in the play Death by the Sun, those are nontangible experiences are used for this study. This study is based on data collected using secondary sources, conducting interviews, and conducting questionnaires to a selected sample of actors and actresses who portrayed nontangible experiences.

Keywords: Actor, Given circumstance, Non-tangible experiences, Stanislavsky, The Magic If

මුල් බුදුසමයේ දාර්ශනික පදනම තහවුරු කිරීම සඳහා මුලමධාමකකාරිකාවේ දායකත්වය පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධායනයක්

පූජා ඕපාත සමිත හිමි පාලි හා බෞද්ධ අධාපයනාංශය, කැලණිය විශ්වවිදාහලය opathasamithathero@gmail.com

කි. ව. 2 වන සියවසේදී පමණ ආරම්භ වූ මාධාමක දර්ශනය වඩාත් දාර්ශනික බෞද්ධ ගුරුකුලයක් බවට පත්වන්නේ නාගාර්ජුනපාදයන් මූලමධාමකකාරිකාව රචනා කිරීමත් සමගය. එවකට පුබලව පැවති ධර්ම ආත්මවාදය ඛණ්ඩනය කරමින් සියලු ධර්මයන් ස්වභාවයෙන් තොරය, ශූනාාය යන්න කාරිකාව තුළින් කතු හිමියෝ සනාථ කළහ. තත් අරමුණ සාධනය විෂයෙහි උන්වහන්සේ යොදාගනු ලැබුවේ මුල්බුදුසමයාගත පටිච්චසමුප්පාද සිද්ධාන්තයයි. නාගාර්ජුනපාදයන්ගේ මතයට අනුව පටිච්චසමුප්පන්නව හටගත් සියල්ල අනාත්ම ලඤණයෙන් යුක්ත වේ. එබැවින් ශූනාය. කෙසේවෙතත්, මූලමධාවමකකාරිකාවෙන් තහවුරු කළ එම ශූනාතා සිද්ධාන්තය පිළිබඳ මෑතකාලීන උගතුන්ගේ ඒකමතිකත්වයක් දක්නට නොලැබේ. ඒ. කේ. වෝඩර් නාගාර්ජුනපාදයන් මහායානිකයෙක්ද? යනුවෙන් පුශ්නයක් නගමින් පුකාශ කර සිටිනුයේ කාරිකාව තුළ නාගාර්ජුනපාදයන් මහායානික භිඤුවක් වශයෙන් හඳුන්වාදීමට ඇති කරුණු විරල බවයි. මීට පුතිවිරුද්ධ අදහසක් ඉදිරිපත් කරන කිුස් ලින්ඩර්ගේ මතය වනුයේ නාගාර්ජුනපාදයන් රචනා කරන ලද ගුන්ථ දහතුනක් ඇති බවත් එම ගුන්ථ සඳහා මහායානික බෝධිචිත්ත විවරණ හා බෝධිසම්භාරක ඉගැන්වීම ඇතුළත්කර ඇති නිසා උන්වහන්සේ සැබවින්ම මහායානික භිඤුවක් වන බවයි. එමෙන්ම ඔහු දක්වන අන්දමට කාරිකාව ද රචනාකිරීමෙන් කතු හිමියන් ආමන්තුණය කොට ඇත්තේ ථෙරවාදීන්ටය. විද්වත් මතයන්ට අමතරව මූලමධාමකකාරිකාගත ශූනාතා සිද්ධාන්තය මූල් බුදුසමයට පටහැනි නවා දර්ශනයක් නොවන බවට ඇති අනෙක් කරුණ නම් බුදුරදුන් ජීවමාන සමයෙහිම ශූනාාතාවය සම්බන්ධයෙන් කරන ලද දේශනා සුතුපිටකාගත මෝඝරාජ, සුඤ්ඤත වැනි සුතුයන්හි හමුවීමයි. කාරිකාවෙහිදී ද දෘෂ්ටි පුහාණය සඳහා මධාමපුතිපදාව, පටිච්චසමුප්පාදය හා ශුතානාවය නාගාර්ජුනපාදයන් සමානාර්ථයෙන් ගෙන ඇත. ඒ අනුව ගමා වන්නේ දෘෂ්ටි පුහාණය සඳහා මුල්බුදුසමයාගත ඉගැන්වීම් කාරිකාව තුළ කතු හිමියන් යොදාගෙන ඇති බවයි. කාරිකාවෙහි දැකගත හැකි අනෙක් සුවිශේෂ කරුණ නම් සංයුත්ත නිකායාගත කච්චානගොත්ත සුතුය පිළිබඳ සඳහන් වීමය. කාරිකාව මහායානික ආකල්පයන් තහවුරු කරනු ලබන කෘතියක් නම් ඓරවාදයට අයත් සුතු එහි අන්තර්ගතවීම ගැටලු සහගතය. කච්චානගොත්ත සුතුයෙහි ශාස්වත හා උච්ඡේද දෘෂ්ටීන් බුදුසමය තුළ පුතිකෙෂ්ප වන අන්දම ඉතා පැහැදිලිව පෙන්වා දී ඇත. එමෙන්ම කාරිකාවෙහි ද මුඛා අරමුණ දෘෂ්ටි පුහාණය වන බැවින් තත් අරමුණ සාධනය විෂයෙහි මුල් බුදුසමයාගත මෙම සුතු යොදාගෙන ඇති බව සිතිය හැකිය. උක්ත කරුණු සියල්ලටම අනුව මූලමධාමකකාරිකාව මහායානික කෘතියක් වශයෙන් ඇතැම් උගතුන් හැඳින්වුව ද ඒ පිළිබඳ ශාස්තීුය ගැටලුවක් පවතී. එබැවින් ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදය යටතේ පුාථමික හා ද්විතීයික මූලාශුය යොදාගනිමින් කාරිකාවෙහි මුල්බුදුසමයාගත මුල බීජ කොතෙක් දුරට අන්තර්ගතවේද යන්න මෙම පර්යේෂණය මගින් සිදුකිරීමට අපේක්ෂිතය.

පුමුඛ පද: නාගාර්ජුනපාද, පටිච්චසමුප්පාදය, මධාාමපුතිපදාව, මූලමධාාමකකාරිකාව, ශූනාතාවාදය

An Exploratory Study of the Influence of "MūLamadymakakāRika" to Establish the Philosophical Basis of Early Buddhism

Ven. Opatha Samitha Thero Department of Pali and Buddhist Studies, University of Kelaniya opathasamithathero@gmail.com

Mādyamaka philosophy originated around the 2nd Century A.D. and became a more philosophical Buddhist School with Mūlamadvmakakārika by Nāgārjunapāda. The author proved in Kārikā that, every phenomenon is impermanent in the world and empty by fractionating the soul theory and using the theory of causality, which is the same as in early Buddhism, to make an objective proof. According to the ideology of Nāgārjunapāda, everything that occurred under the theory of causality is non-self. Therefore, there is emptiness. However, no unanimity among recent scholars regarding the concept of emptiness was proved in Mūlamadymakakārika. A.K. Warder has questioned that "Was Nāgārjunapāda a Mahayanist?" by pointing out that there were no sufficient facts in Kārikā to identify Nāgārjunapāda as a Mahayanist. In contrast to the above, Chris Linder pointed out that he was a Mahayanist as there are thirteen books composed by Nāgārjunapāda and teachings of Bödhichitta-Vivarana and Bödhisambhāraka were included. Furthermore, the author addressed *Theravadas* by composing *Kārikā*. In addition to scholars' ideologies, the teachings on emptiness included in sutras such as Mogharaja and Suññata during Buddha's lifetime showed that the concept of emptiness included in Mūlamadymakakārika is not a new counter-theory to early Buddhism. Buddha has demonstrated that the world should be seen with emptiness in order to eradicate selfview. Similarly, Nāgārjunapāda mentioned the middle path, causality and emptiness for eradication of self-view in $K\bar{a}rik\bar{a}$. Accordingly, it is implied that the author has included the teachings of early Buddhism to eradicate self-view, and the other significant fact is Kaccānagotta Sutta of Sanyutta-Nikaya was also included. It is problematic that although Kārikā is a masterpiece that proves Mahayana attitudes, it is included with Theravada Sutras also. Shaswatha (Eternalism)) and Uchcheda (Nihilism) views were rejected in *Kaccānagotta Sutta*, and the objective of *Kārikā* is also eradication of views. Therefore, that may be the reason for including sutras of early Buddhism. Accordingly, there is an academic issue in this regard. Whether Kārikā include seeds of early Buddhism is used as a research problem here, and it is expected to research the extent of early Buddhism included in Kārikā using primary and secondary sources under qualitative research methodology.

Keywords: Emptiness, Causality, Middle-Path, *Mūlamadymakakārika*, *Nāgārjunapāda*

කෙටිකතාකරණයේදී එරික් ඉලයප්ආරච්චි විසින් භාවිත ආඛාන ශිල්පකුම

සුදේශ් කවීශ්වර සිංහල අධාායන අංශය, කැලණිය විශ්වවිදාහලය sudeshk@kln.ac.lk

ආඛාානය යනු කාලානුකුමික අනුපිළිවෙළකට කතාවක් පැවසීම යැයි සරලව හැඳින්විය හැකිය. එය කතුන්දරය පැවසීමේ කලාව හෝ භාවිතය ලෙස ද හඳුන්වනු ලැබේ. කාවා, නවකතා, කෙටිකතා වැනි විවිධ සාහිතා පුභේදවල සහ ශුවා දෘශා කලාවන්හි ද විවිධ ආඛ්‍යාන ඉශෙලි හෝ මාදිලි නිරීක්ෂණය කළ හැකිය. ඇරිස්ටෝටල්, The poetics (කාවාශාස්තුය) කෘතියේ ශෝකෝත්පාදකයෙහි සවැදෑරුම් අංගවලින් කථා විනාාසය (plot) පුමුඛ ස්ථානයෙහි තබයි. ආඛාානය සහ කථා විනාාසය අතර ඓන්දීය සම්බන්ධයක් පවතින බව කිව හැකිය. කථා විනාහසය යනු කතන්දරයෙහි සිදුවීම් පෙළහර හසුරු වන සැකිල්ල නිසා එය ආඛාානයෙන් වෙන් කළ නොහැකිය. පශ්චාත් නුතන විචාරකයින් විශ්වාස කරනුයේ කතාවේ වපුහය අතහන්තයෙන්ම ආඛහානය මත රඳා පවතින බවයි. වාූහවාදය සහ පශ්චාත් වාූහවාදය විසින් තත්ත්ව ගත කරන ලද මෙම නහායික පුවේශය, කතාව පැවසීමේ ආකාරය කෙරෙහි පුමුඛත්වය ලබාදීමේ වැදගත්කම පහදයි. නිර්මාණකරුවන් විසින් ලෝකයේ විවිධ සමාජ-සංස්කෘතික, භුගෝලීය ක්ෂේතු තුළ බහුවිධ ශිල්පීය කුම භාවිත කරනු ලැබූ අයුරු හඳුනාගත හැකිය. මෙම සංසිද්ධිය නිසා නිර්මාණ සාහිතෳයෙහි විවිධ පුවණතා ඇති වන්නට විය. අපගේ අධායනයේදී අවධානය යොමු වනුයේ ලෝක සාහිතායෙහි සාපේක්ෂ වශයෙන් වඩාත් කැපී පෙනෙන කෙටිකතා ආඛාාන කුම කෙරෙහිය. නිදසුනක් ලෙස, ඇලන් පෝනියානු (Alan Poenian), මෙතෝවියානු (Chekovian), මෝපසානු (Mouppassanian) සහ කෆ්කානු (Kafkan) යන කතන්දර පැවසීමේ කලාවන් හැඳින්විය හැකිය. මෙම ආඛාාන භාවිතයන් එරික් ඉලයප්ආරච්චි විසින් කෙටිකතා රචනයේදී කතා පැවසීම සඳහා යොදා ගනු ලැබුයේද යන්න අධායනය කිරීම අපගේ අභිපායයි. ඔහු භාවිත කරන ආඛායන ශිල්පීයකුම හුදෙක් අනුකරණ ස්වරූපයක් ගනු ලබන්නේද? එසේ නොවනුයේ නම් එකී ශිල්පීයකුම මගින් ලේඛකයාට විශේෂ වූ නිර්මාණාත්මක අනනාතාවක් නියෝජනය කරනවාද? යන්න වැඩිදුර විශ්ලේෂණය කෙරෙයි. ඔහු විසින් රචිත වඩදිය (1990), ලේ විල සහ ඩාන්ටේ (2017) සහ ජාතාන්තර පාපෝච්චාරණය (2021) යන කෘති මෙහිදී විවරණය කෙරෙයි. ඉලයප්ආරච්චි, කතාව සහ ආඛාානය අතර සම්බන්ධය කලාත්මකව සහ සෞන්දර්යාත්මකව පවත්වාගෙන යන්නේ කෙසේද? යන ගැටලුව නි්රාකරණය කිරීම සඳහා තාර්කික පැහැදිලි කිරීමක් ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ.

පුමුඛ පද: ආඛෂානය, කෆ්කානු කලාව, කෙටි කතාව, චෙකෝවියානු කලාව, වාුුහය,

The Narratological Technique Occupied by the Sinhala Short Story Writer Eric Illayapparachchi

Sudesh Kaweeshwara Department of Sinhala, University of Kelaniya sudeshk@kln.ac.lk

Narration, in the simplest terms, is telling a story in a chronological sequence. It can also be identified as the art or the practice of telling a story. Diverse narrative styles or modes can be observed in many literary genrés such as poetry, novels, short stories, and audio-visual art forms. In his classic *The Poetics*, Aristotle prescribed the plot as the major component among the six aspects of a tragedy. The organic relationship between the narration and the plot is obvious. The plot is the framework which manipulates the incident procession of the story. Hence, the plot cannot be divided and secluded from the narration itself. The post-modern critics believe that the structure of the story solely relies upon the narration. This theoretical approach conditioned by structuralism and post-structuralism offers pivotal importance to the way of storytelling over the story. In diverse socio-cultural and geographical spheres of the globe, one can identify that multiple techniques are applied by writers. In this study, our attention is focused on comparatively more striking narrative methods of world literature, such as Alan Poenian, Chekovian, Mouppassanian and Kafkan art of storytelling. The intention of this study is to explore whether the above-mentioned features are assimilated in Eric Illayapparachchi's short stories. Wadadiya (1990), Le Vila Saha Dante (2017), and Jatyantara Papochchranaya (2021) are the major books included in this research. Are the narrative techniques employed by the writer merely suggest an imitation? Or do these techniques portray the writer's unique creative identity? Contrastingly, how does Illayapparachchi maintain the relationship between the story and narration artistically and aesthetically? Logical explanations will be presented as a response to this question.

Keywords: Chekovian art, Kafkan art, Narration, Short story, Structure

බුහ්මචර්යාව; ජෛන හා බෞද්ධ ඉගැන්වීම්හි සමවිෂමතා පිළිබඳ තුලනාත්මක අධෳයනයක්

පූජා කලවානේ සුමංගල හිමි පාලි හා බෞද්ධ අධායනාංශය, කැලණිය විශ්වවිදාහලය sumangalakalawane@gmail.com

බුහ්මචාර්ය සංකල්පය පුාග් බෞද්ධ යුගය තෙක් දිවයන බව බුාහ්මණ සාහිතාය අධායනයේදී පැහැදිලිවේ. බුහ්මචාර්ය යන්නෙන් ශේෂ්ඨ අර්ථයක් අදහස් වී ඇති බව ඇතැම් ඉගැන්වීම් තුළින් හෙළිවේ. භාරතය තුළ කි.පු. 6 වන සියවස වන විට පැවැති නොයෙක් දෘෂ්ටිවාද අතරෙන් සුවිශේෂ ස්ථානයක් මෛන දර්ශනයට හා බෞද්ධ දර්ශනයට හිමිවී තිබේ. මෙජන සම්පුදායයේ විසිහතර වන තීර්ථංකරවරයා වන නිගණ්ඨනාතපුත්ත හෙවත් රෛන මහාවීරතුමන් ස්වකීය ඉගැන්වීම් සඳහා මාධා වශයෙන් අර්ධමාගධී පුාකෘතයත් බුදුන් වහන්සේ ස්වකීය ධර්ම දේශනා මාධා වශයෙන් මාගධී පුාකෘතයත් උපයෝගී කොට ගෙන ඇත. දෙදෙනා වහන්සේගේ චරිත හා ආචාර විදහාත්මක ඉගැන්වීම් අතිශය සාමාතාවකින් මූලාශුයන්හි වාර්තා වී ඇත. මෛන මහාවීරතුමන් විසින් දේශනා කරන ලද ධර්මය 'ගණීපිඩග' නමින් වන පිටක ගුනුථ හතළිස්පහකින් යුක්තය. එම මෛන ඉගැන්වීම් අතර බුහ්මචාර්ය සංකල්පයට පුමුඛ තැනක් හිමිවී තිබේ. මෛන භිඤුවක් විසින් අනුගමනය කළ යුතු බුහ්මචර්යාව කුමක් දුයි යන්න පිළිබඳ මෙම ඉගැන්වීම්හි විස්තෘත ව විවරණයකර තිබේ. බමුණන්ගේ බුහ්මචර්යා සංකල්පයට වඩා සාකලායෙන්ම වෙනස්වු සංකල්පයක් බුදුන් වහන්සේගේ බුහ්මචර්යාව පිළිබඳ ඉගැන්වීම් තුළ දුක ගත හැකිය. බුහ්මචාර්යාව පිළිබඳ බුදුන් වහන්සේගේ ඉගැන්වීම් තිුපිටකාගත සුතු දේශනා රාශියක් තුළින් හමුවේ. මෙකී මෛන හා බෞද්ධ මුලාශුයාගත ඉගැන්වීම්හි එන බුහ්මචර්යාව සාමාතාවකින් යුක්තද? විෂමතාවකින් යුක්තද? එසේ සාමාතාවකින් යුක්ත වන්නේ නම් එකී සාමානා මෙම සම්පුදාය ද්වයෙහි අනොහනා බලපෑම මත සිදු වුවක්ද යන්න තුලනාත්මක ව මෙහිදී අධායනය කෙරේ. ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදය යටතේ පුාථමික හා ද්විතීයික මුලාශුය උපයුක්ත කොට ගනිමින් මෙම පර්යේෂණය සිදුකිරීමට අපේක්ෂිතය.

පුමුඛ පද: අර්ධමාගධී, උත්තරාධායන, ජෛන, බුහ්මචාර්ය, බෞද්ධ, මාගධී

Brahmacarya: A Comparative Study on the Similarities and Dissimilarities between Jainism and Buddhism

Ven. Kalawane Sumangala Thero
Department of Pali & Buddhist Studies, University of Kelaniya
sumangalakalawane@gmail.com

The study of the literature of Brahmins reveals that the concept of Brahmacharya (Celibate Life) leads up to the pre-Buddhist period. Certain teachings unveil that Brahmacarya reveals an idea of superiority. Jain philosophy and Buddhist philosophy occupy a prominent place among different views that prevailed by the 6th century BC. Nigantanātaputta alias the Mahāvīra, the twenty-fourth Tīrthankara of Jainism, has used Ardhamāgadhī Prakrit as his medium of teaching, whereas the Buddha has used Māgadhī Prakrit as his medium of preaching. The characters and the ethical teachings of the Buddha and the Mahāvīra have been revealed similarly in the sources. The dharma preached by the Jain Mahāvīra consists of fortyfive scriptures called Ganīpidaga. The concept of Brahmacharya has occupied a prominent place among the Jain teachings. The said teachings have extensively explained what Brahmacarya is, to be followed by a Jain monk. A concept that is different in every manner can be seen in the Buddha's teachings on the Brahmacarya from that of the Brahmins. The teachings of the Buddha on Brahmacarya can be found in a large number of discourses of the Tripitaka. Is the Brahmacarya mentioned in the teachings of the Jain and Buddhist sources similar or dissimilar? If so, whether the said similarities happened upon the mutual impact of the said traditions, is combatively studied here. This research is expected to be conducted under the qualitative research methodology using primary and secondary sources.

Keywords: Ardhamāgadhī, Uttarādhyayana, Jain, Brahmacarya, Buddhist, Māgadhī

පශ්චාත් නූතනවාදී සන්නිවේදන අවකාශය තුළ රූපවාහිනී මාධ්‍යය පඨිතයේ විකාශනය වන ටෙලිනාට්‍ය ඔස්සේ සමාජ විඥානයට සිදු කරන බලපෑම පිළිබඳව අන්තර්ගත විශ්ලේෂණයක් (තෝරාගත් ඉන්දියානු ටෙලිනාට්‍ය ද්විත්වයක් ඇසුරින්)

වැලිසරගේ නිතාා සෙව්වන්දි කොළඹ විශ්වවිදාාලය, ශී පාලි මණ්ඩපය nithyasewwandi29@gmail.com

මෙම පර්යේෂණ අධායනයේ අරමුණ වූයේ මාධා පඨිත ගුාහක චින්තනයට සිදුකරනු ලබන බලපෑම පිළිබඳ අධාායනය කිරීමයි. මෙමගින් මතු කරනු ලබන පර්යේෂණ ගැටලුව වන්නේ වර්තමාන ශීූ ලාංකේය ගුාහක පුජාවගේ චින්තනයට මාධා පඨිතයන්හි බලපෑමේ උපයෝගීතාවය කෙබඳුද යන්න විමසීමයි. මෙහි පර්යේෂණ කුමවේදය වන්නේ තෝරාගත් හඬ කවන ලද ටෙලිනාටා ද්විත්වයක් පශ්චාත් නූතනවාදී සාහිතා පුවේශයට අනුව එහි අන්තර්ගතය රාමුගත නාහය(Framing theory) සහ විසංයෝජනවදී විශ්ලේෂණයට ලක්කරමින් ගුණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණයක් සිදුකරනු ලැබීය. එහිදී මුලික වශයෙන් අවධානයට ගැනුණු පර්යේෂණ පුශ්න වන්නේ මෙම මාධා පඨිත තුළින් විදහා දක්වන යථාර්ථය සහ පුතිරුප එහි පුායෝගික සමාජය හා ඇති සම්බන්ධතාව, සහ එමගින් මතු කරන ගුණාංග කවරේද යන්නයි. ගුණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණය මගින් සොයාගනු ලැබුවේ වැඩි වශයෙන් තතහාසන්න යථාර්ථයකට ගුාහකයා ගෙනයනු ලබන අතර සැබෑ පුශ්නවලින් ගුාහකයා ඇත් කරනු ලබනුයේ ගුාහකයා හුදෙක් නිෂ්කීය පාරිභෝගිකයෙකුගේ තත්ත්වයකට ඇද දමමිනි. දත්ත විශ්ලේෂණයට අනුව විදේශීය හඬ කැවීමේ ටෙලිනාටා කලාව සහ ඉන්දියානු සම්පුදායේ නාටා වෙත ගුාහකයන් ආකර්ෂණය වී ඇති බවත් එම කතාංග යථාර්ථයෙන් ඈත්ව වීර කතා පුබන්ධ ගණයට එකතුවෙමින් පශ්චත් නූතනවාදී ආකෘතීන්ට අනුව ගමන් ගන්නා බවය. ඒ තුළ මායාකාරී බව මෛන්දුජාලික බව අන්තර්ගතය. එහිදී මතු වූ ඊළග ගැටලුව වූයේ ගුාහකයා මෙම පඨිත වැලද ගන්නා ආකාරය පිළිබඳවය. එය විමසීමට පුමාණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණයක් භාවිත කළ අතර අහඹු නියදියක් ලෙස පුශ්තාවලී 100ක් මගින් දත්ත රැස් කරගනු ලැබීය. තාරුණායේ පිරිස් වැඩි වශයෙන් ජනපිය සංස්කෘතිය හේතුවෙන් පඨිත කෙරෙහි ආකර්ෂණය වන අතර 40-60ත් අතර පුජාව සංස්කෘතික ගුණාංග පාදක කොටගනිමින් පඨිත කෙරෙහි ආකර්ෂණය වේ. ඒ අනුව ඔවුන් පඨිත සිය ජීවිතයට සමීප කරගන්නා ආකරය අතර වෙනසක් පවතී. එමෙන්ම පශ්චාත් තුතනවාදී භාෂා භාවිතයකින් මාධා පඨිත ගොඩනැඟීම සහ එය ජන මනසට බලපාන ආකාරය මගින් පුජාතන්තුවාදයේ යහ පැවැත්මට අභියෝගයක් මෙන්ම දුඩි බලපෑමක් ද වන බව දත්ත විශ්ලේෂණයෙන් තහවුරු වන අතර එමගින් සමාජයේ පුගමනයට සිදු කරනු ලබන බලපෑම තවදුරටත් අධායනයට භාජනය කළ යුතු වේ. එහෙයින් ශීු ලාංකීය සමාජය තුළ පවතින්නා වූ පශ්චාත් නූතනවාදී සන්නිවේදන අවකාශය අර්ථකථනය කරගැනීමේ අවශාතාව මතුවේ.

පුමුඛ පද : මාධා පඨිත, පශ්චාත් නූතනවාදය, විසංයෝජනය, අධියථාර්ථවාදය, අතාත්වික බව, ජනවිඥානය, පාරිභෝගිකයා, පුජාතන්තුවාදය

A Content Analysis on the Influence of Tele-Dramas on Social Consciousness in the Post-modernist Communication Space (Based on Two Selected Indian Teledrama)

Walisarage Nithya Sewwandi University of Colombo - Sripalee campus nithyasewwandi29@gmail.com

The purpose of this research study was to study the effect of media on the consumer's thinking. The research problem raised by this is to ask what is the utility of the influence of media texts on the thinking of the current Sri Lankan audience. The research methodology here is a qualitative data analysis by analysing two selected voice-over tele-dramas according to the post-modernist literary approach. And the relation of the image to its practical society and what qualities it evokes. Qualitative data analysis found that the receiver is taken to a more proximate reality, and the receiver is distanced from the real issues, relegating the receiver to the position of a passive consumer. According to the data analysis, in the foreign voice, it is said that the receivers are attracted to the art of teledramas and Indian traditional dramas and that the serials are far from reality and follow the post-modernist models, joining the category of heroic fiction, which includes magic and magic. The next problem arose on how the receiver embraced these creations. Quantitative data analysis was used to inquire about the behaviour of vines, and data was collected through 100 questionnaires as a random sample. The youth crowd is mostly attracted to text due to popular culture, and the 40-60 community is attracted to text based on cultural attributes. Accordingly, there is a difference between the ways they bring their readers closer to their lives. Also, the analysis of data confirms that the formation of media texts with the use of post-modernist language and the way it affects the people's minds is a challenge, as well as a strong impact on the well-being of democracy, and the effect of this on the progress of society, should be further studied. Therefore, there is a need to interpret the postmodern communication space existing in Sri Lankan society.

Keywords: Consumerism, Deconstruction, Democracy, Mass Consciousness, Media Text, Postmodernism, Realism, Surrealism

සුක්කවිපස්සක සහ සමථයානික අර්හළුයෙහි විසදාශතා පිළිබඳ පාලි අට්ඨකථා ඇසුරෙන් විගුහාත්මක අධායනයක්

පූජා පිංකන්දේ දමිතසාර හිමි පාලි හා බෞද්ධ අධායනාංශය, කැලණිය විශ්වවිදාාලය damithasara@gmail.com

කිු. පූ. හයවන සියවසේ ආගමික හා දාර්ශනික ඉගැන්වීම්හි මූලික පරමාර්ථය සදාතන විමුක්තියක් සෙවීමයි. බුදුසමය එම පරම නිෂ්ඨාව අර්හඣය නමින් සම්භාවනා කොට ඇත. රාගාදී කෙලෙස් නිරවශේෂ පුහාණය එහිලා මුලික ලකුණයයි. එකී රහත් නානාකරණයක් ස්වරූපයෙන් හා ස්වභාවයෙන් මුල්බුදුසමයාගත සුතුමගින් අනාවරණය වේ. එහෙත් අර්හඣ සමධිගමනයෙහිලා අතාහාවශානක වූ විදර්ශනා පුඥාව පුගුණ කළයුතු මාර්ගය අනුව සමථපුර්වංගම විදර්ශතාව සහ ශුෂ්කවිදර්ශතාව වශයෙන් පුභේද දෙකක් වන බව අට්ඨකථාවන්හි දැක්වේ. සමථපුර්වඞ්ගම සතාාාවබෝධය ලබන්නා ධාාන, අභිඥා චතුපටිසම්භිදාපාප්තව අරහඬය සාඤාත්කරණ අතර හුදෙක් විපස්සනාවේ ආධාරය පමණක් ලබා ලෝකෝත්තර තත්වාධිගමය කිරීම ශුෂ්කවිදර්ශක යෝගාවචරයන්ගේ කුමවේදය බව එහි සඳහන් වේ. සමථ භාවනාවෙන් තෙත් නොකරණ ලද වියළි විපස්සනාව යනු එහි මුලික අදහසයි. සප්තආර්ය පුද්ගල නිර්දේශය උභතොභාගවිමුත්ත, පඤ්ඤාවිමුත්ත රහත්හු පිළිවෙළින් සමථයානික සුක්ඛවිපස්සක ලෙස හඳුන්වා තිබේ. අට්ඨසතපුග්ගල භේදය තුළ රහත්හු දෙවර්ගයක් අවධාරණය කොට තිබේ. නිරෝධසමාපත්තියට සමවැදීමෙහිලා සුක්ඛවිපස්සකයන් සමත් නොවන බවත් අෂ්ටසමාපත්තිලාභී අනාගාමීන් සහ ඤිණාශුවන් පමණක් සුක්ඛවිපස්සකයන් එහිලා වහාවෘත වන බවත් අට්ඨකථාගත අදහසයි. මාර්ගඵලාවබෝධය සඳහා ධම්මුද්ධච්චපුර්වංගමමාර්ගයක ගමන් කළයුතු බවත් සමථයානික, විපස්සනායානික සහ යුගනද්ධ යෝගාවචරයන් ඊට අනනාවන අවශේෂ මාර්ගතුය පුගුණ කළයුතු බවත් අටුවාව කියයි. පුථම ධර්ම සංගීතියෙහි සුක්ඛවිපස්සකයන් බැහැර කිරීමත් ධාාන අභිඤ්ඤාවන්ගෙන් තොරවීම යන කරුණු ද මෙහිදී සාකච්ඡාවට ලක්විය යුතුව පවතී. මෙම අට්ඨකථාගත නිර්දේශයන්ට අනුව සුක්ඛවිපස්සක සහ සමථයානික ආර්යයන් තුළ විසදෘශතා පවතී ද? යන්න විගුහාත්මකව මෙහිදී අධායනය කෙරේ. ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදය යටතේ පුාථමික හා ද්විතීයික මුලාශුය උපයුක්ත කොට ගනිමින් මෙම පර්යේෂණය සිදුකිරීමට අපේක්ෂිතය.

පුමුඛ පද: සමථයානික, සුක්ඛවිපස්සක, ධාාන, යුගනද්ධ

Dissimilarities between the Arahantship of *Sukkavipassaka* and the *Samatayānika*; An Analytical Study with Regard to Commentaries

Ven. Pinkande Damithasara Thero Department of Pali and Buddhist Studies, University of Kelaniya damithasara@gmail.com

The main objective of the religious and philosophical teachings in the 6th century BC is to find eternal liberation. In Buddhism, it is stated as Arahantship. One major characteristic of it is overcoming the defilements, including passion in every way. The early Buddhist teachings reveal that the said Arahantship is not varied from the form or the nature. However, the commentaries state that according to the path to practice, the insight that is essential in achieving the concentration of the Arahantship consists of two types, namely, the insight preceded by tranquillity and the bare insight. It says that the one who realises the truth with tranquillity achieves Arahantship with absorptions, higher powers, and four special skills, whereas the methodology of the one who practices the spiritual exercise of bare insight is following the supramundane path having only the support of the insight. The dried insight is the basic idea of it, which is not turned wet by the tranquillity meditation. Within the discussion of the seven noble persons, the-both-ways-liberated one and the one who liberated through wisdom have been introduced as the Samatayānika and the Sukkhavipassaka, respectively. Two types of Arahants have been emphasised in the discussion of one hundred-eight noble persons. Commentaries said that the Sukkavipassakas are not focusing on liberation and the ninth level of trance, while only the non-returners and Arahants are engaged in it. The commentaries state that the ones who are supported by bare insight have to go along a path preceded by Dhammuddhacca for the realisation of truth while the Samatayānikās, Vipassanāyānikās and Yuganaddha meditators should follow the three paths which are unique to it. Excluding the Sukkavipassaka Arahant in the first Buddhist council has to be discussed here. According to these commentary recommendations, it is analytically discussed whether there are dissimilarities between the noble persons Sukkavipassaka and the Samatayānika. This research is expected to be conducted under qualitative methodology using primary and secondary sources.

Keywords: Dhyāna, Samatayānika, Sukkavipassaka, Yuganaddha

අපරදිග නාටා කෘතිවල මව සහ පුතු චරිතද්වයන්හි අන්තර්පුද්ගල ගැටුම කෙරෙහි බලපාන මනෝවිදාාත්මක සාධක (තෝරාගත් නාටා කෘති ඇසුරින්)

අසංක කෝදාගොඩ කැලණිය විශ්වවිදහාලය asanka.kodagodaa@gmail.com

නාටාඃයක ගැටුම (conflict), චරිත (characters) මත පදනම්ව සිදුවන හෙයින් කිසියම් පරස්පරතාවක් හෝ පුතිවිරෝධාවක් හෝ හේතු කොටගෙන නිර්මාණය වෙයි. පුද්ගලයෙකු තවත් පුද්ගලයෙකු සමඟ ගැටීම අන්තර්පුද්ගල ගැටුම (interpersonal conflict) යනුවෙන් හැඳින්වේ. මෙකී අන්තර්පුද්ගල ගැටුම මව සහ පුතු යන චරිත පාදක කොට ගෙන අපරදිග නාටා කෘතිවල වඩාත් පුකටව නිරූපණය වී තිබෙයි. අපරදිග සාහිතායෙහි රචනා වූ සෑම නාටා කෘතියක්ම ගැඹුරු මනෝවිදාාත්මක දෘෂ්ටියක පුතිෂ්ඨාපනය වූ බව මැනවින් පුතුනක්ෂ වෙයි. විවිධ මනෝවිදාහත්මක නාහයන් හා භාවිතයන් මෑත කාලීනව සම්පාදනය වූවකි. නමුත්, පූර්ව යුගයන්හි සිට මානව සංහතියේ ගුහා මෛතසික ලක්ෂණ ඉසියුම්ව නිරූපණය වන අයුරු දැකිය හැකිය. නිදසුනක් වශයෙන් ගීක, එලිසබතියානු, යුරෝපානු, රුසියානු මෙන්ම නූතන ඇමරිකානු නාටා රචනා අපගේ අවධානයට යොමුවෙයි. සිග්මන්ඩ් ලොයිඩ් මනෝවිශ්ලේෂණ නාහය සංකල්ප හතරක් ඔස්සේ පැහැදිලි කරයි. එනම් මනසේ ස්ථර (Levels of Mind), මපාරුෂ වසුන (Structures of Personality), සංරක්ෂණ පුයෝග (Defense Mechanism) සහ මනෝලිංගික සංවර්ධන අවධි (Psychosexual Development Stage) වශයෙනි. ලොයිඩ්ගේ මනෝවිශ්ලේෂණය මූලික නාායික සිද්ධාන්තය වශයෙන් රැගෙන මව්පුතු ගැටුම කෙරෙහි බලපාන මනෝවිදාහත්මක සාධක අධායනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයෙහි මූලික අභිමතාර්ථයයි. මෙම අධායනය සඳහා සොෆොක්ලීස්ගේ Oedipus (සිරි එදිරිවීර පරිවර්තනය- ඊඩිපස්), විලියම් ශේක්ස්පියර්ගේ Hamlet (කේ. සී. ලියනගේ පරිවර්තනය- හැම්ලට් ඩෙන්මාර්කයේ කුමාරයා), හෙන්රික් ඉබ්සන්ගේ Ghost (සුනිල් විජේසිරිවර්ධන පරිවර්තනය- පුනරාගමන), ඇන්ටන් චෙකොෆ්ගේ The Seagull (ආරියරත්න විතාන පරිවර්තනය- මුහුදු ලිහිණියා), ටෙනිසි විලියම්ස්ගේ The Glass Managerie (හෙන්රි ජයසේන පරිවර්තනය -පුංචි පළිඟු රැන) යන නාටා කෘතිවල සිංහල පරිවර්තන පුාථමික ලිඛිත මූලාශුය වශයෙන් යොදා ගැනෙයි. මෙම පරීක්ෂණයේ මූලික ගැටලුව වනුයේ මව්පුතු අන්තර්පුද්ගල ගැටුම කෙරෙහි බලපාන මනෝවිදාහත්මක සාධක කවරේද? යන්න හඳුනා ගැනීමයි.

පුමුඛ පද : අන්තර්පුද්ගල ගැටුම, ගැටුම, චරිත, නාටා, මනෝවිශ්ලේෂණය

Psychological Factors that Affect the Interpersonal Conflict Between Mother and Son in Western Dramas (With Reference to Selected Dramas)

Asanka Kodagoda University of Kelaniya asanka.kodagodaa@gmail.com

The conflict of a drama is based on its character. It happens as a result of a disagreement or an opposition. The conflict between two characters is identified as interpersonal conflict. This interpersonal conflict is popularly depicted in mother-son relationships in Western Dramas. It is evident that most of the plays written in Western literature are portrayed from a deep psychological angle. Many psychological concepts and theories have been composed in the recent past. Yet, it is evident that early dramatists were successful in effectively bringing out the emotions and feelings of humankind. For instance, Greek, Elizabethan, European, Russian, and modern American play scripts can be considered. Sigmund Freud explains the theory of psychoanalysis through four main concepts. Namely, Levels of Mind, Structures of Personality, Defense Mechanism and Psychosexual Development Stage. The objective of this research is to examine the psychological factors that affect the interpersonal conflict between mother and son in relation to the psychoanalytic theoretical concepts brought forth by Sigmund Freud. The Sinhala translation by Siri Ediriweera of Sophocles' Oedipus, the Sinhala translation by K.C. Liyanage of Shakespeare's Hamlet, Punaragamanaya by Sunil Wijesiriwardana, the Sinhala translation of Henrick Ibson's Ghost, the Sinhala translation by Sriyarathna Withana of Anton Chekhov's' the Seagull, and Punchi Paligu Rena by Henry Jayasena the Sinhala translation of *The Glass Menagerie* have been referred as the primary sources. The research question of this study is to illustrate what are the psychological factors that affect interpersonal conflict between Mother and Son.

Keywords: Conflict, Characters, Dramas, Interpersonal conflict, Psychoanalytical theory

විදෙස් භාෂාවක් අධායනය කිරීමේදී විදාහර්ථින්ගේ පවතින ඌන අභිපේරණ ලක්ෂණ: කැලණිය විශ්වවිදහාලයේ චීන භාෂාව හදාරන්නන් ඇසුරෙන් කෙරෙන අධායනයක්

එම්. එම්. නයෝමි මධුශිකා නූතන භාෂා අධායනාංශය, කැලණිය විශ්වවිදාහලය nayomi.madu.1993@gmail.com

විදේශ භාෂාවක් ඉගෙනීමේදී විවිධ සාධක බලපාන බවත්, ඒ අතරින් 'අභිපේරණය' පුධාන වන බවත්, විදාහත්මක පර්යේෂණවලින් හෙළි වී තිබේ. "එකම කාල පරිච්ඡේදයක් තුළ එක් පුද්ගලයෙක් භාෂාව ඉතා ඉක්මනින් ගුහණය කර ගන්නේත්, තවත් පුද්ගලයෙක්ට එය ගුහණය කර ගැනීමට අපහසුවන්නේත් අභිපේුරණය නිසා" බව වොලස් ලැම්බර්ට් සහ රොබට් ගාඩ්නර් විසින් සිදුකරන ලද පර්යේෂණයකින් **ංසායාගෙන ඇත. වාග්විදාහඥ ෂාකොබොවිට්ස් විසින් භාෂාව ඉගෙනීමට බොහෝ** සාධක බලපාන බවත් ඒ අතරින් 'අභිපේුරණය' පුමුබ වන බවත්, තහවුරු කරගෙන තිබේ. ඉහත පර්යේෂණ තුළින් විදේශීය භාෂාවක් හදාරන්නන් කෙරෙහි අභිපේරණය බලපෑම් කරන බව පැහදිලිය. මෙම පර්යේෂණය මඟින් කැලණිය විශ්වවිදු හාලයේ චීන භාෂාව හදාරන්නන්ගේ ඉගෙනීම් අභිපේුරණය ඌන කිරීමේ සාධක මොනවාද යන්න පිළිබඳව ගවේෂණය කෙරෙන අතර ඒ සඳහා ගෞරව ශාස්තුවේදී පුථම, දෙවන හා තෙවන වසර විදාහර්ථින් 100 දෙනෙකුගෙන් පුශ්නාවලියක ආධාරයෙන් ලබාගත් දත්ත යොදා ගැනේ. එකී දත්ත විශ්ලේෂණය මඟින්, විදාහර්ථීන්ගේ ඉගෙනීමේ කුතුහලය හා ආශාව නැතිවී යාම, ඉගෙනුම් මෙවලම්, ඉගෙනුම් අන්තර්ගතය හා ඉගැන්වීම් කුමවල පවතින ගැටලු, ගුරුවරුන්ගේ ආකල්ප මෙන්ම රැකියා පුශ්න, අභිපේුරණය දුර්වල කිරීමේ පුධාන සාධක අනාවරණය කරගත හැකිය. අභිපේරණය වර්ධනය කිරීමේ කුමෝපායන් ලෙස විදුහාර්ථීන්ගේ කුතුහලය හා උනන්දුව වැඩි කිරීමේ කිුයාකාරකම් පැවැත්වීම හා උපදේශනය, විෂය නිර්දේශ සංශෝධනය කිරීම, ගුරු සිසු සබඳතාව ශක්තිමත් කිරීම, ගුරුවරුන්ගේ ඉගැන්වීම් රටාව හා ආකල්ප වර්ධනය කිරීම කෙසේ සිදුවිය යුතු දයි සොයා බැලීම වැදගත් වෙයි. විශ්වවිදහාල සිසුන්ගේ ඉගෙනුම් අභිලේරණය හීන වීමට බලපාන සාධක මොනවාද යන්න පිළිබඳව සොයා බැලීමත් ඒ සඳහා ගත හැකි කිුයාමාර්ග කවරේද යන්න පිළිබඳ ව යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමත් මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණයි.

පුමුඛ පද: අභිපේරණය, ඌන අභිපේරණ ලක්ෂණ, කැලණිය විශ්වවිදාාලය, විදේශ භාෂාවක් ලෙස චීන භාෂාව ඉගෙනීම

Research on the Phenomenon of Demotivation of Chinese Second Language Learners: A Case Study of Chinese Learners at the University of Kelaniya, Sri Lanka

M. M. Nayomi Madhushika
Department of Modern Languages, University of Kelaniya
nayomi.madu.1993@gmail.com

Scientific research has revealed that various factors influence the learning of a foreign language, and among them, 'motivation' is the most predominant one. "Why can some people learn a foreign language within a short period of time while others fail to achieve their language goals despite all opportunities." Wallace Lambert and Robert Gardner have discussed this issue from the perspective of motivational differences in learning a foreign language. Among the various factors of individual differences, "motivation" is one of the most important factors. Linguist Jakobovits found that among many factors, "motivation" is one of the most important factors that can affect a student's learning process. It is clear that the impact of motivation on learners cannot be ignored. The reasons for the demotivation of Chinese language learners at the University of Kelaniya, Sri Lanka, have been investigated in this research. The researcher randomly selected 100 students who are currently majoring in Chinese language, representing the first, second and third academic years at the University of Kelaniya. According to the findings, there are several factors for the demotivation of students, such as students' lack of interest in learning, curiosity about learning the target language, negative emotions, regarding the teaching materials, the content, excessive academic workload, negative attitudes of teachers, and employability. As per the findings, increasing students' interest in learning Chinese through the following methods is possible: focusing on new teaching methods and materials that are suitable for students' current Chinese level, revising the syllabus, increasing the relationship between teachers and students, and changing teachers' attitudes. The main objective of this study is to find solutions to motivate students to learn Chinese Language successfully.

Keywords: Motivation; demotivation factors; University of Kelaniya; Teaching Chinese as a Second Language

හින්දු ආගමික අදහස් භක්ති ශතකයෙන් නිරූපණය කර තිබේද යන්න පිළිබඳව සිදුකරනු ලබන අධාායනයක්

එච්. ඩබ්. කුසලා සජිවති ගම්පහ විකුමාරච්චි දේශීය වෛදා විශ්වවිදාහලය kusala@gwu.ac.lk

සංස්කෘත සාහිතාය ඉතිහාසය තුළ ශතක කාවා සාහිතායට හිමිවන්නේ සුවිශේෂ ස්ථානයකි. 'ශත' යන ශබ්දයට 'ක' යන තද්ධිත පුතා එක්වීමෙන් සැකසුණු ''ශතක'' යන්න සියයකින් යුක්තය යන අර්ථය ගෙන හැර දක්වයි. මුක්තක (මුක්තකං ශ්ලෝකාන්තර නිරපේක්ෂක මේකමේව පදාෘම්) හෙවත් දෙවන පදාෘයක් හා සම්බන්ධ නොවන ශ්ලෝකවලින් යුත් පදා සියයක් හෝ ඊට මඳක් අඩු වැඩි වශයෙන් රචිත ගුන්ථ, ශතක ගුන්ථ යන නාමයෙන් හැඳින්වේ. මෙම ගුන්ථයන්හි කැපී පෙනෙන මුලික ලක්ෂණ කිහිපයක් ඇත. භක්ති ශතකය හෙවත් බෞද්ධ ශතකය රචනා කළ ශී රාමචන්දුභාරතී බුාහ්මණ පඬිවරයෙකි. ශ්ලෝක 107කින් සමන්විත භක්ති ශතකය විශිෂ්ට ශතක කාවාක් ලෙස සැමගේම පිළිගැනීමයි. මෙම ගුන්ථයෙහි අන්තර්ගත බුදුගුණ වැනීම් මගින් පාඨකයා චිත්ත පාරිශුද්ධියෙන් පමණක් නොව, ශුද්ධා භක්තියෙන් ද පරිපූර්ණත්වයට පත්වේ. මෙහි ඇති පද යෝජනාව, උපමා රූපක දක්වීම මෙන්ම බුදු රජුන් කෙරෙහි පැවති භක්තිය නිසාම කවියා නැවත නැවතත් බුදුන් සරණ යන බව ද බුදුරජුන් ගුරුවරයා වශයෙන් සලකන බවද දිශා අනුදිශාන්හි සිට බුදුරජුන්ට නමස්කාර කරන බවද බුදුරජුන් වැඩ සිටි ස්ථාන, ගමන් කළ මාර්ග මහත් වූ භක්තියෙන් සියවරක් නමදින බවද දක්වා ඇත. මෙලෙස ගෞතම බුදුරජුන් පිළිබඳව ඉතාමත් භක්තියෙන් යුතුව වන්දනා කරනු ලබන භක්ති ශතකය තුළ හින්දු ආගමික අදහස් නිරූපණය වී තිබේද? යන්න පිළිබඳව අධායනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වේ. අධායනයේ ගැටලුව වන්නේ භක්ති ශතකය මගින් හින්දු ආගමික අදහස් නිරූපණය කර තිබේද? යන්නයි. අධායන කුමවේදය ලෙස ගුණාත්මක අධාායන කුමවේදය භාවිත කරන ලදි. සමස්ත ශ්ලෝක අතුරින් ශ්ලෝක එකොළහක දේව සංකල්පය අන්තර්ගතව ඇති බවත් බුද්ධ භක්තිය දැඩිව විදහාපානු ලැබූ, බුදුගුණ වැනිම මුඛා පරමාර්ථය කර ගත්, භක්ති ශතකය හෙවත් බෞද්ධ ශතකය රවනා කළ ශී රාමචන්දුභාරතී ඉන්දියාවෙන් පැමිණි බුාහ්මණ පඬිවරයෙකු වූ බවත් එබැවින් ඔහුගේ අභාන්තර චිත්ත සන්තානයේ පැවති දේව සංකල්පය භක්ති ශතකය තුළින්ද ස්ඵූට වී ඇති බවත් නිගමනය විය.

පුමුඛ පද: ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ, භක්ති ශතකය හෙවත් බෞද්ධ ශතකය, ශී රාමචන්දුභාරතී, සංස්කෘත සාහිතා, හින්දු ආගම

A Study of Whether Hindu Religious Ideas Are Depicted in the Bhaktishataka

H. W. Kusala Sajeewani Gampaha Wickramarachchi University of Indigenous Medicine kusala@gwu.ac.lk

The sataka kavya literature holds a significant position in the history of Sanskrit literature. śataka Granthas refer to books composed of one hundred or fewer verses that are not connected with a subsequent verse. Sri Ramachandra Bharati, a Brahmin scholar, is the composer of the Bhaktishataka. This remarkable poem consists of 107 verses and is highly regarded as an exceptional century poem. Through the virtues of Buddha portrayed in this work, the reader is not only enlightened with a pure mind but also filled with devotion, leading to spiritual perfection. The poet's verse proposal, allegorical presentation, and unwavering devotion to the Buddha all exemplify his repeated seeking of refuge in the Buddha. He holds the Buddha in the highest regard, considering him as his revered teacher and expressing worship from all directions. With immense devotion, the poet mentions the places where the Buddha resided and the paths he traversed countless times, emphasizing the profound significance of these sacred locations. Additionally, this devotion is further indicated in the poet's expressions throughout the text. The primary objective of this research is to investigate the representation of Hindu religious concepts in the Bhakti shataka, a collection that expresses deep devotion to Gautama Buddha. The study aims to ascertain whether the Bhakti shataka reflects Hindu religious ideas. The qualitative method was employed as the chosen research approach. Among all the verses, eleven of them revolve around the concept of God. Sri Ramachandra Bharati, the author of Bhaktiśathaka, displayed profound devotion to the Buddha, sharing the same main goal as the enlightened one.

Keywords: Gautama Buddha, Sanskrit literature, Bhakti śataka, Sri Ramachandra Bharati, Hinduism

සිනමා නිර්මාණ තුළ දෘශා පුයෝග සහ පරිගණක ජනන රූප භාවිතය පිළිබඳ ශී ලංකාවේ චිතුපට අධාක්ෂකවරුන්ගේ දැනුම සහ දැනුවත්භාවය පිළිබඳ විමර්ශනයක්

සසංක අසිත රණතුංග කැලණිය විශ්වවිදපාලය rsasanka@kln.ac.lk

සිනමා කර්මාන්තයේ පුගමනය සඳහා දෘශා පුයෝග (Visual Effects - VFX) සහ පරිගණක ජනන රූප (Computer-Generated Imagery - CGI) වර්තමානයේදී විශාල දායකත්වයක් සපයයි. දිනෙන් දින දියුණු වන මෙම ක්ෂේතුය, දෘශා නැඹුරුව හා උනන්දව ගොඩනැඟීම සඳහා භාවිතය සම්බන්ධයෙන් දේශීය හා ජාතුන්තර සිනමා නිෂ්පාදන අතර විශාල පරතරයක් පැහැදිලිව දැකිය හැකිය. සිනමා නිර්මාණයක ස්වරුපය පූර්ණ වශයෙන් අධාෘක්ෂකවරයාගේ අනුදැනුම මත සිදුවන බැවින් දෘශා පුයෝග හා පරිගණක ජනන රූප නිර්මාණ සඳහා යොදා ගැනීම ද තම අභිමතය මත රඳා පවතී. එම අභිමතය කෙරෙහි මූලිකවන අධාාක්ෂකවරුන්ගේ දැනුම හා දැනුවත්භාවය විමර්ශනය කිරීම මෙහි අරමුණ වේ. 2008 සිට 2021 දක්වා කාලය තුළ චිතුපට අධාාක්ෂණය කළ අධාාක්ෂකවරුන් 148ක පුමාණයෙන්, 95%ක විශුම්භ මට්ටම (Confidence Level) සහ 12%ක දෝෂ ආන්තිකයක් (Error Margin) සහිතව චිතුපට පුමාණයට අනුලෝමව බර තැබූ සරල අහඹු 47 දෙනෙකුගෙන් සමන්විත නියැඳියක් මෙම ආනුභවික පර්යේෂණය සඳහා යොදාගෙන ඇත. $V\!F\!X$ සහ $C\!G\!I$ ක්ෂේතුයට අදාළ තෝරාගත් වාකා හා වචන 33ක් අධාක්ෂවරුන් විසින් හඳුනාගනු ලබන්නේ ද සහ ඒ සම්බන්ධ ඔවුන්ගේ දැනුවත්භාවය පිළිබඳ දත්ත ලිකර්ට් (Likert) පරිමාණ සහිත පුශ්නාවලියක් හරහා එක්රැස් කරන ලදි. නියැඳියට අදාළ දත්ත විශ්ලේෂණයේදී අධානක්ෂකවරුන් 72%ක් වයස අවුරුදු 60 ඉක්මවා ඇති බවත්, චිතුපට ක්ෂේතුයට අදාළ උපාධි හෝ ඩිප්ලෝමා අධාාපනය ලැබූ පුතිශතය 10%ක් බවත් නිරීක්ෂණය විය. ලිකර්ට් පරිමාණයේ 'දූර්වල' (0-20) කාණ්ඩයේ 30%, 'මධාස්ථ' (21-40) කාණ්ඩයේ 30%, 'සතුටුදායක' (41-60) කාණ්ඩයේ 34%, 'හොඳයි' (61-80) කාණ්ඩයේ 4% සහ 'විශිෂ්ටයි' (80-100) කාණ්ඩයේ 2% ලෙසත් නියැඳියේ දත්ත මගින් නිරුපණය වේ. නියැඳිය තුළ අධාක්ෂකවරු 8ක් පමණක් ලකුණු 50% ඉක්මවා ඇත. නියැඳියේ $Pre ext{-}Visualization$ කුමවේද තම චිතුපට සඳහා භාවිත කරන්නේ එක් අධාාක්ෂකවරයකු පමණි. දෘශා පුයෝග හා පරිගණක ජනන රූප සඳහා පුධාන වශයෙන් බලපාන සංකල්ප රූප පිළිබඳ අදහසක් තිබෙන්නේ 32% වැනි අඩු පුතිශතයකට බව දත්ත විශ්ලේෂණයේදී නිරීක්ෂණය විය. දේශීය චිතුපට කර්මාන්තය තුළ දෘශා පුයෝග සහ පරිගණක ජනන රූප යොදා ගැනීම දුර්වල වීමට දේශීය අධාක්ෂකවරුන්ගේ දනුවත්භාවයේ මට්ටම සෘජුව බලපා ඇති බව කිව හැකිය.

පුමුබ පද: තාක්ෂණ දැනුම්/දැනුවත්භාවය, දෘශා පුයෝග, පරිගණක ජනත රූප, ශීූ ලංකාවේ සිනමා කර්මාන්තය, සිනමා අධාක්ෂකවරුන්

A Study of Sri Lankan Film Directors' Knowledge and Awareness of the Use of Visual Effects and Computergenerated Imagery in Film Production

Sasanka Asitha Ranathunga University of Kelaniya rsasanka@kln.ac.lk

Visual Effects (VFX) and Computer Generated Imagery (CGI) play a major role in film production. Despite the popularity and advancement of the technology of visual effects, a wide gap exists in the utilisation of VFX and CGI between local and international film production industries. The use of VFX and CGI is mainly determined at the discretion of the film director, who controls the major elements of the film production process. The objective of the study was to investigate the knowledge and awareness of film directors in their use of VFX and CGI that influences their decision to use visual effects in their films. This empirical study identified a random sample of 148 directors who directed films between 2008 and 2021 with a confidence interval of 95% and a margin of error of 12%. Out of this, a final sample of 47 directors was selected for the study. A questionnaire was used to measure the identification and awareness of VFX and CGI through the sentences and words (33) used. This was represented via the Likert Scale as poor (0-20) 30%, fair (21 -40) 30%, satisfactory (41-60) 34%, good (61-80) 4% and excellent (80-100) 2%. Accordingly, the analysis of the data revealed that 72% of the directors were over 60 years of age, and 10% had a degree or diploma in film. Only 8 directors scored above 50%, and only 1 (one) director used pre-visualisation techniques in his film. Further, only 32% possess knowledge about 'Concept Art', which affects VFX and CGI use. The study concludes that the directors' level of knowledge and awareness about VFX and CGI have directly influenced its utilisation in the local film industry.

Keywords: Computer Generated Imagery, Directors, Sri Lankan Film Industry, Technological Awareness, Visual Effects

ශී ලාංකේය ආදිවාසීන්ගේ සෙල් චිතුවල සමාවෘත අර්ථ; ගිරා පොකුණු හෙල සෙල් චිතු ආශිත දෘශාමය විශ්ලේෂණයක්

අයි. එම්. ටී. ඉලංගසිංහ චිතු කලා අධායනාංශය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිදාාලය sathsarailangasinghe@gmail.com

පූර්ව සාæර සමාජයක නිෂ්පාදිත කලා විශේෂයක්වන සෙල් චිතු ලෝකයේ බොහෝ මහද්වීපවලින් හඳුනාගත හැකිය. ශීූ ලාංකේය ආදිවාසීන්ගේ සෙල් චිතු සටහන් ද ස්ථාන ගණනාවකින් හමුවේ. ගිරා පොකුණු හෙල ආදිවාසියා සෙල් චිතු චිතුණය කිරීමේදී ස්වකීය ආකල්පයනට අදාළව දෘශාමය සාධක (චරිත, දුවා, පරිසරය) භාවිතකර ඇත. මෙම හැඟවීම් සංඥා හඳුනා ගැනීමත්, ඒවාගේ සමාවෘත අර්ථ හඳුනාගැනීමත් පර්යේෂණයේ අරමුණය." ගිරා පොකුණු හෙල ආදිවාසී සෙල් චිතුවල සමාවෘත අර්ථ මොනවාද? "යන්න පර්යේෂණ ගැටලුවය. අපුකට පුදබිමක් වූ ගිරා පොකුණු හෙල වෙත පුවේශව, ස්ථානීය නිරීක්ෂණ මගින් ලබාගත් ඡායාරූප, දළ සටහන්, තොරතුරු ආදී දත්ත විධිමත් කුමයකට ගොනු කෙරිණි. සෙල් චිතු විශ්ලේෂණයේදී නෝර්විජියානු දාර්ශනික ජොහාන් ගල්තුංග් (Johan Galthung) ගේ ඒ. බී. සී. තිුකෝණය නහාය (ABC Triangle) ශාස්තීය කුමවේදය ලෙස භාවිත කෙරිණි. ඒ. බී. සී. තිකෝණය නාහයට අනුව කිසියම් කියාවලියක (ගැටුමක් හෝ වෙනත්) අවසන් පුතිඵලය වනුයේ දෘශාමාන චර්යාව හෝ කිුිියාදාමයයි. නමුත් ගල්තුංග් පෙන්වා දෙනුයේ එකී දෘශාමය කිුිිියාදාමය කේවල සිදුවීමක් නොවන අතර එය සඳහා අදෘශාමාන (නොපෙනෙන) ඥානමය හා භාවාත්මක කියාදාමයක් ආබද්ධ බවයි. මෙම දේශපාලනික විශ්ලේෂණය සෙල් චිතු නැමැති තිර්මාණ කාර්යයට ද ආදේශ කළ හැකිය. චර්යාව ලෙස හඳුනාගත හැකි දෘශාමය ගැටුම, පුකාශනය, සෙල් චිතු නරඹන්නාට දෘශාමානවන කිුිිියාවලිය බවට පත්වේ. එම ගැටුම, විරෝධය, පුකාශනය සිදුකල කර්තෘකයාගේ (සෙල් චිතු අඳින ලද ආදිවාසියාගේ) ආකල්ප ලෙස ඥානමය හා භාවාත්මක හැඟීම්, අවබෝධය, විශ්වාසයන් ආදියත්, සන්දර්භය ලෙස කර්තෘකයාගේ (සෙල් චිතු අඳින ලද ආදිවාසියාගේ) දේශපාලනික, සංස්කෘතික ආර්ථිකය හා බැඳුණු ඓතිහාසික තත්වයන් ආදියත් අදෘශාමාන පිළිබිඹුවක් වන බව ඒ.බී.සී. තිුකෝණය මගින් නහායාත්මකව හඳුනාගත හැකිය. එබැවින් කර්තෘකයාගේ කිුයාකාරිත්වය වන සෙල් චිතු ඇඳීම නැමැති දෘශාමාන නිර්මාණාත්මක භාවමය ගැටුම සඳහා, අදෘශාමාන සන්දර්භය (සමාජ වූහයන්ගේ ස්වභාවය) හා ආකල්ප සෘජුවම දායකවන බව විශ්ලේෂණය කෙරිණි. ගිරා පොකුණු හෙල සෙල් චිතුවල අදෘශාමාන ආකල්ප හා සන්දර්භයන් හඳුනාගැනීම මගින් ඒවාගේ අර්ථ මැනවින් වටහාගත හැකිය. ඒවාගේ සමාවෘත අර්ථ වනුයේ සමාජ ආකල්ප හා පවුල පිළිබඳ සංඛේත, ජුමය හා ලිංගිකත්වය, බලය හා අභිමානය, සොබාදහම පිළිබඳ ආකල්ප, සතුන් හා බැඳි සබඳතාව ආදියයි. ඒවා මගින් ආදිවාසීනට ආවේණික අනනානා ලක්ෂණ තීවු කෙරෙන බව නිගමනය කළ හැකිය.

පුමුබ පද : අනනානාව, දෘශාමය සංඥාර්ථ, ලාංකේය ආදිවාසීන්, සමාවෘත අර්ථ, සෙල් චිතු

Meanings of Sri Lankan Aborigines' Stone Paintings; A Visual Analysis of Gira Pokunu Hela Stone Paintings

I.M.T. Ilangasinghe
Department of Painting, University of the Visual and Performing Arts
sathsarailangasinghe@gmail.com

Stone paintings, an art form produced by a pre-literate society, can be identified from many continents across the world. Stone paintings of Sri Lankan aborigines are also found in many places across the country. Gira Pokunu Hela aboriginals have used visual factors (characters, materials, environment) in relation to their own attitudes in painting stone paintings. The aim of the research is to identify these signs and their meanings. "What are the implicit meanings of the Gira Pokununa Hela Aboriginal stone paintings?" is the present research problem. Through on-site observations, data such as photographs, drafts, and information were gathered by accessing Gira Pokunu Hela, an uncelebrated sacred site. The ABC triangle theory by the Norwegian philosopher Johan Galtung was used in the stone painting analysis. According to the ABC triangle theory, the end result of any process (conflict or otherwise) is the visible behaviour or process. But Galtung points out that the visible process is not a single event, but an invisible cognitive and emotional process. This political analysis can also be substituted for the analysis of the creative work of stone paintings. Visual conflict, or the expression recognizable as behaviour, becomes the visual process to the viewer of the stone paintings. It is theoretically identifiable through the ABC triangle that the conflict, opposition, or expression is an invisible reflection of the intellectual and emotional feelings, understanding, and beliefs in the form of the attitude of the painter who drew the stone paintings, whereas the historical conditions related to the political, cultural economy of the painter is reflected as the context. Therefore, it was analyzed that the invisible context (the nature of social structures) and attitudes directly contribute to the visible creative conflict of the painter's act of stone painting. By identifying the invisible attitudes and contexts of the Gira Pokunu Hela stone paintings, their meanings can be better understood. Their implicit meanings reflect symbols of social attitudes and family, love and sexuality, power and pride, attitudes towards nature, and relationships with animals. It can be concluded that they reflect the unique characteristics of the indigenous people.

Keywords: Identity, Implicit meanings, Sri Lankan aborigines, Stone paintings, Visual symbolism,

ගාමීය සමාජ වාහුනයේ පවත්නා කළු අභිචාරාත්මක කුම පිළිබඳ සමාජ සහ සංස්කෘතික අධ්‍යයනයක්: මොරවක් කෝරළයේ රජ්ජුරු බණ්ඩාර දේව සංකල්පය ඇසුරින්

ශයිනි කරුණාරත්න සිංහල අධායනාංශය, කොළඹ විශ්වවිදාහලය shaini@sinh.cmb.ac.lk

අභිචාර යනු පුළුල් පරාසයක යෙදෙන අත්භුත සංසිද්ධි හා සම්බන්ධ යෙදුමකි. සමස්තයක් ලෙස අභිචාර විධි සුදු අභිචාරාත්මක කුම නොහොත් යහපත් අරමුණු උදෙසා සිදුකරන අභිචාර සහ කළු අභිචාරාත්මක කුම නොහොත් විනාශකාරී අභිචාර ලෙස ද්විත්වයකි. එහිලා අපගේ අධායන ක්ෂේතුය ලෙස මාතර දිස්තිුක්කයට අයත් ඉපැරණි පරිපාලන ඒකකයක් වන මොරවක් කෝරළයේ වාහප්තව පවතින රජ්ජුරු බණ්ඩාර නම් දේව සංකල්පය හා බැඳුණු කළු අභිචාරාත්මක කුම යොදාගැනිණි. මෙම අභිචාරවල පවත්නා මනෝවිදහාත්මක විභවතා නිසා ගුාමීය ජනතාව එම අභිචාර කුම වෙත යොමුවන බව ඇතැම් උගත්තු පෙන්වා දෙති. එහෙත් මෙම කළු අභිචාර වර්තමාන සමාජයේ ද අඛණ්ඩව කිුයාත්මක වන්නේ ඇයි ද යන්න නිසි ලෙස විසදී නොමැති ගැටලුවකි. මෙම පර්යේෂණ ගැටලුවට සමගාමීව කළු අභිචාරාත්මක කුම වහාප්තවීම කෙරෙහි බලපාන සමාජ සහ සංස්කෘතික හේතු විමසා බැලීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණයි. මෙහිදී වර්තමානයේ කියාත්මක වන අවලාද පූජා, රිදී මැකීම වැනි කළු අභිචාර පිළිබඳවත් කාසි කැපීම වැනි වර්තමානයේ සිදුනොකරන කළු අභිචාර පිළිබඳවත් පර්යේෂණයට ලක් කෙරිණි. මෙම අභිචාර කුම සහ ඒ ආශිුත දත්ත රැස්කිරීම සඳහා පුධාන ශිල්ප විධි තුනක් භාවිත කෙරිණි. එනම් ක්ෂේතුයට ගොස් නිරීක්ෂණය ඔස්සේ අභිචාරවලට අදාළ දත්ත ලබා ගැනීම, සම්මුඛ සාකච්ඡා ඔස්සේ අභිචාරවලට සම්බන්ධවන පාර්ශ්වවලින් කරුණු රැස් කිරීම සිදුකෙරිණි. එහිදී අභිචාරවලට සම්බන්ධ දේවාලයේ කටයුතු කරන පුධාන කපුරාළවරුන්, යාතුකර්මවලට සම්බන්ධ වන ආතුර ජනතාව සහ ඔවුන්ගේ පවුල්වලට අයත් සාමාජිකයන් සමඟ කෙරුණු කුටුම්භ සාකච්ඡා යනාදී කරුණු යොදා ගැනුණි. එසේ සොයාගන්නා ලද ක්ෂේතු දත්ත සහ සම්මුඛ සාකච්ඡා දත්ත ගුණාත්මක විශ්ලේෂණයට ලක්කෙරිණි. ඓතිහාසික මොරවක් කෝරළයේ පුධානතම ආගමික විශ්වාස පද්ධතිය ගොඩනැංවී ඇත්තේ රජ්ජුරු බණ්ඩාර දේව සංකල්පය (එවෙලේ දඩුවම් දෙන දෙවියෝ) මතයි. එම දෙවියන් කෙරෙහි ඇතැයි මිනිසුන් විශ්වාස කරන දඩුවම් දීමේ බලය පිළිබඳ සංකල්පය මත පදනම්ව කළු අභිචාර කිුයාත්මක වේ. මෙම පුදේශයේ දේශපාලනික සහ සමාජීය වශයෙන් සිදුවන අනර්ථක කිුයා සඳහා නිසි නෛතික කිුයාමාර්ග කිුයාත්මක නොවීමත්, ගුාමීය ජනයා තුළ රජ්ජුරු බණ්ඩාර දෙවියන් කෙරෙහි පවත්නා අඛණ්ඩ භක්තිය සහ කළු අභිචාරාත්මක කුම වර්තමානයේ ද අඛණ්ඩව කිුිිියාත්මක වන බව අනාවරණය කළ හැකිය. එසේම මිනිසුන් නීති කඩකලත් දෙවියන්ට සහ අභිචාරවලට යම් බියක් දක්වන බැවින් මෙම කළු අභිචාරාත්මක කුම සමාජ පාලන උපකුමයක් ලෙස කිුියාත්මක වන බවට තර්ක කළ හැකිය.

පුමුඛ පද: අභිචාරාත්මක කුම, ආගමික විශ්වාස, කළු අභිචාර, ගුාමීය සමාජ වාුුහය, රජ්ජුරු ඛණ්ඩාර දේව සංකල්පය

Black Rituals in Rural Setting: A Socio-Cultural Study of the Black Rituals Related to Rajjuru Bandara in Morawak Korale

Shaini Karunarathna Department of Sinhala, University of Colombo shaini@sinh.cmb.ac.lk

Religious rituals are cultural practices that are used to achieve negative or positive results through non-human powers. These rituals are pervasive in most human societies around the world. They are typically divided into two systems: the white ritual system and the black ritual system. Some scholars point out that rural people resort to these systems of rituals because of their psychological needs. However, they do not address why these rituals are practised in contemporary modern societies where scientific means of cure are vastly available. In line with this research problem, this study investigates the black ritual system associated with the deity Rajjuru Bandara, prevalent in the ancient administration division of Morawak Korala in Matara district. It seeks to discover social and cultural reasons that influence the spread of black ethical practices in the chosen field. This study investigated black rituals such as Avalada Pooja and Ridee Kepima, which are prevalent in the area today, and other rituals such as Kasi Kepima, which are presently non-prevalent. Three main methods were used to collect data on these rituals: field visits to gather data through observation, interviews with parties involved in the rituals, such as the main Kapurala's who work related to the healing rituals, and the household discussions held with the *Atura* people and their family members. The obtained field data and interview data were subjected to qualitative analysis. The main religious belief system of the historical Morawak Korala is based on the Lord Rajjuru Bandara. It can be argued that black rituals stem from the devotion to the Lord Rajjuru Bandara and continue to operate even today due to the lack of proper legal mechanisms to counter political and social misdeeds in this area.

Keywords: Black Rituals, Concept of God Rajjuru Bandara, Religious beliefs, Rituals, Rural social structure

චීන සිංහල භාෂාද්වයෙහි සචේතනික ආදේශක වචනවලින් පුකට වන සංස්කෘතික බලපෑම

පූජා තෙරිපැහැ උපනන්ද හිමි භාෂා අධායනාංශය, භික්ෂු විශ්වවිදාාලය theupananda@gmail.com

අධායන අතර පුකරණාර්ථ පිළිබඳ පර්යේෂණ බොහෝ වාග්විදාා පර්යේෂකයන්ගේ අවධානයට යොමුව තිබේ. අධායනය සඳහා භාෂාවන්හි සුවිශේෂී වචන කුලකයක් වන සචේතනික ආදේශක වචන තෝරාගනු ලැබීය. වාග්විදුහාත්මක මුහුණුවරකින් චීන සහ සිංහල භාෂා ඇසුරින් කරුණු අධායනය කිරීම අරමුණ වේ. අධානයනයෙහිදී අර්ථ විචාරයෙහි ඓතිහාසික මුහුණුවර, එහි විකාශය, පුකරණ අර්ථ විචාරය, එහි අධායන ක්ෂේතු යනාදිය කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීමට අපේක්ෂිතය. අනතුරුව භාෂාවක් හැදෑරීමේදී සහ විගුහ කිරීමේදී පුකට වන සංස්කෘතික බලපෑම සචේතනික ආදේශක වචන ඇසුරින් නිරීක්ෂණය කෙරෙයි. දත්ත විශ්ලේෂණය ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදය යටතේ සිදුකෙරෙන අතර වාග්විදහාව, චීන සහ සිංහල භාෂා යන විෂය ක්ෂේතුයන්හි පුාථමික සහ ද්විතීයික මුලාශුය ඇසුරින් දත්ත රැස් කෙරෙයි. පුාථමික මූලාශය වශයෙන් භාෂණ සංවාද ඇතුළත් පාඨ ගුන්ථ, විෂය පුාමාණිකයන් සමඟ කරන ලද සාකච්ඡා සහ ද්විතීයික මූලාශුය වශයෙන් මාතෘකාව හා බැඳි ශාස්තීය කෘති, ලිපි සහ අන්තර්ජාලය උපයෝගී කර ගැනේ. වාගාලාප අර්ථ ගැන්වීමේදී ආදේශක වචන අවස්ථානුකූලව වෙනස්කම්වලට ලක්වීම පරිවර්තකයෙකු විසින් ඉතා සියුම්ව ගවේෂණය කළ යුතුය. සචේතනික ආදේශක වචනවල සංස්කෘතික ආභාසය භාෂණාර්ථ කෙරෙහි කෙතරම් බලපෑමක් කරන්නේදැ'යි නිරීක්ෂණය කිරීම පර්යේෂණයෙහි වැදගත්කමයි. චීන සිංහල භාෂාද්වයෙහි සචේතනික ආදේශක වචනවලින් පුකට වන සංස්කෘතික බලපෑම කෙබඳු ද යන්න පර්යේෂණ ගැටලුවයි. පෙර පර්යේෂණ විචාරයේදී, ගවේෂිත චීන සිංහල මූලාශුවල සර්වනාමවල සංස්කෘතික බලපෑම පිළිබඳ වෙන වෙනම කරුණු ඇතුළත් වුවත්, ඒවා සංසන්දනාත්මකව පර්යේෂණයට ලක්කළ අවස්ථා දක්නා නොලැබිණි. භාෂාද්වයෙහි සචේතනික සර්වනාමවල සංස්කෘතික බලපෑම තුලනාත්මකව අධාායනය කරමින් පර්යේෂණයක් ලෙස අධාායනය සිදුකෙරෙයි. පර්යේෂණය අවසානයේදී, පුද්ගල සර්ව නාමපද සංඛාහත්මකව, ගුණාත්මකව, වහාකරණාත්මකව වෙනස් වීමේදී සංස්කෘතියෙහි බලපෑම භාෂාවෙන් භාෂාවට වෙනස් වන්නේ ද, සර්ව නාමපද සචේතනික සහ අචේතනික ආදේශක වශයෙන් බෙදා දැක්වීමේදී සංස්කෘතික ආභාසය කෙතරම් බලපෑමක් කරන්නේ ද, යනාදි කරුණු අනාවරණය කර ගැනීමට අපේක්ෂිතය. භාෂාවක් පුද්ගල සර්ව නාමපදවල සංස්කෘතික ආභාසය හඳුනා ගැනීම අතාවශායෙන්ම සිදුවිය යුත්තක් බව අවධාරණය කෙරෙයි.

පුමුඛ පද: පුකරණ විචාරය, වාග්විදහාව, සඓතනික ආදේශක, සංස්කෘතික ආභාෂය, සර්වනාම

The Cultural Influence of Personal Pronouns in Chinese and Sinhala Languages

Ven. Theripaha Upananda Thero Department of Languages, Bhiksu University of Sri Lanka theupananda@busl.ac.lk

Many of the present linguistic researchers have focused on the context of Languages. Personal deixis, a set of special words, has been selected for this study. The aim is to study personal pronouns linguistically in relation to Chinese and Sinhala Languages. The study is expected to focus on the historical background of semantics, its distribution, pragmatics, and its fields of study. Then, the cultural influence reflected in the study and the analysis of a language is observed through personal deixis. The study was conducted using the qualitative research method. Data are collected from primary and secondary sources in the fields of Linguistics, Chinese Language, and Sinhala Language. Written sources and the internet have been used to collect secondary data. Primary data are collected through discussion and direct observation. A translator must carefully explore the situational variations of deixis in interpreting utterances. The importance of the research is to observe how the cultural influence of personal deixis affects the meanings of utterances. The research problem is how the cultural influence of personal deixis is manifested in Chinese and Sinhala languages. In the previous research review, although the explored Chinese and Sinhala sources included separate facts about the cultural influence of personal pronouns, there were no instances where they were comparatively researched. The study is carried out as a new research by balancing the cultural influence of pronouns in Linguistics. At the end of the research, it is expected to determine whether the influence of culture varies from language to language in changing personal pronouns numerically, qualitatively, and grammatically, and how much influence cultural influence is in the distribution of pronouns consciously and unconsciously. It is emphasized that paying attention to the cultural inspiration of personal pronouns when studying and analyzing a language is essential.

Keywords: Cultural influence, Linguistics, Personal Deixis, Pragmatics, Pronouns

ආහාර ගැනීමේ අකුමතා නිෂේධනය සඳහා සීලය චර්යාත්මක පුතිකාරයක් ලෙස කිුිිියාත්මක වන්නේද යන්න පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්යයනයක්

යූ. එස්. ඉන්දීවරී කරුණානායක පාලි හා බෞද්ධ අධායනාංශය, කැලණීය විශ්වවිදාහලය saleelakarunanayaka@gmail.com

උපතින් පුභාෂ්වර වූ සිත ආගන්තුකව පැමිණෙන ක්ලේශ, උපකිලේස, අංගණ, චෙතොබිල ආසව, ඕඝ, යෝග, නීවරණ ආදී අකුසල චිත්තයන් හේතුකොටගෙන කිලිටි වේ. මෙම අකුසල හේතුවෙන් මනස වහාකුලත්වයට පත්ව මානසික අකුමතා හා අසාමානා චර්යා ඇතිවන බව බෞද්ධ මනෝවිදාහනුකූල ඉගැන්වීමයි. නූතන මනෝවිදාානුකූලව මොළයේ හා මධා ස්නායු පද්ධතියේ ස්නායු සම්පේෂක හා හෝර්මෝන අසමතුලිතතාවය, අකුමවත් කියාකාරීත්වය තුළින් මානසික අකුමතා හා අසාමානා චර්යා ඇතිවන බව පිළිගත් මතයයි. ආහාර ගැනීම සම්බන්ධයෙන් පුද්ගලයන්ට ඇතිවන මානසික අකුමතා ඇනරොක්ෂියා නර්වෝසා හා බුලිමියා නර්වෝසා ලෙස නූතන මනෝවිදාහාවේදී හඳුනාගනී. තමා අධික තරබාරුයැයි සිතා ආහාර වර්ජනය මෙන්ම තමා කෙට්ටු යැයි අනවශා සිතුවිලි ඇතිකරගැනීම ඇතරොක්ෂියා තර්වෝසා වන අතර විශාල ආහාර පුමාණයක් අනුභව කර පසුව තම ශරී්රයෙන් එම ආහාර ඉවත් කිරීම සඳහා නුසුදුසු කුම භාවිතය බුලිමියා නර්වෝසා වේ. මෙම මානසික වහාධි තත්වය පුද්ගලයාට පීඩාවකි. බෞද්ධ මනෝවිදහානුකූලව මෙම මානසික අකුමතාවන් විශෝධනය සඳහා චර්යාත්මක පුතිසංස්කරණයක් ඉදිරිපත් කරයි. එනම්, සීල ශිඤාවයි. කය, වචනය දෙකෙහි සමෝදානය හෙවත් එකඟ බව සීලයයි. චර්යා රටාව කුමවත් කිරීම සීලයේ මූලික පරමාර්ථයයි. එම සංස්කරණය තුළින් ආහාර කෙරෙහි ඇති ඇල්ම අනුකුමයෙන් ඛණ්ඩනය වේ. ආහාර ගැනීමේ අකුමතා නිෂේධනය සඳහා සීලය චර්යාත්මක පුතිකාරයක් ලෙස කිුිිියාත්මක වන්නේ ද යන්න පර්යේෂණ අධාංයන ගැටලුව වේ. ඇනරොක්ෂියා නර්වෝසා හා බුලිමියා නර්වෝසා කෙරෙහි පමණක් අධාායන සීමා වේ. අධාායන අරමුණු වන්නේ තදංග හෙවත් තාවකාලික වශයෙන් කෙලෙස් යටපත් කිරීමෙන් ලබන චර්යාත්මක පතිකාරය තුළින් කායික හා මානසික වශයෙන් නීරෝගී පුජාවක් බිහි කිරීමයි. අධායන කුමවේදය ලෙස පුස්තකාල ගවේෂණය ඇසුරින් සාහිතා මලාශය ඔස්සේ ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදය භාවිත කෙරේ. කෙෂ්තුයේ විද්වතුන් සමඟ සිදුකළ සාකච්ඡා මගින් කරුණු එක්රැස් කෙරේ. පර්යේෂණයේ වැදගත්කම වන්නේ කායික හා මානසික නීරෝගීතාව සඳහා සීලයේ බලපෑම අධායනය කිරීමයි. වර්තමානයේ උද්ගතව ඇති බෙහෝ බෝනොවන රෝග සඳහා මූල සාධකය වී ඇත්තේ අකුමවත් ආහාර පරිභෝජනයයි. මෙම තත්ත්ව මඟහරවා ගනිමින් නීරෝගීමත් කායික, මානසික පැවැත්ම උදෙසා බෞද්ධ සීල ශිඤාව උපයුක්ත කරගත හැකිබව නිගමනය කළ හැකිය.

පුමුබ පද: ආහාර අකුමතාව, කායික සෞඛා, චර්යාත්මක පුතිකාර, මානසික සෞඛා, සීලය

An Exploratory Study on Whether Seela is an Effective Behavioral Treatment for the Prevention of Eating Disorders

U.S. Indeewaree Karunanayaka
Department of Pali and Buddhist Studies, University of Kelaniya
saleelakarunanayaka@gmail.com

The mind, which is pure by birth, becomes defiled due to impure thoughts such as klesha, upaklesha, angana, chetokhila asava, ogha, yoga, and nivarana. Buddhist psychology teaches that due to these impurities, the mind becomes confused and mental disorders and abnormal behaviours occur. According to modern psychology, it is believed that the imbalance of neurotransmitter hormones in the brain and central nervous system causes mental disorders and abnormal behaviours. Mental disorders related to eating are identified in modern psychology as Anorexia Nervosa and Bulimia Nervosa. Anorexia Nervosa means avoiding food by assuming that one is too obese or skinny, whereas Bulimia Nervosa means eating vast amounts of food and following inappropriate methods to remove the excess from the body. These mental disorders are stressful for human beings. Buddhist psychology proposes a behavioural reform known as Seela Shiksha to correct these mental disorders. Seela means the discipline of words and body. The main purpose of Seela is to systematise the behavioural pattern. The eating disorders are fragmented through that therapy by gradually reducing food cravings. The study investigates whether Seela works as a behavioural treatment for eating disorders. This study is limited only to Anorexia Nervosa and Bulimia Nervosa. This study aims to create a physically and mentally healthy community through behavioural treatment by temporarily suppressing impurities. Data are collected through discussions with experts in the field. The importance of the research is to study the effect of Seela on physical and mental health. Irregular food consumption is the root cause of many non-communicable diseases that are on the rise today. It can be concluded that Seela can be utilised to get over these disorders and have a healthy physical and mental existence.

Keywords: Behavioural treatment, Eating disorders, Mental health, Physical health, Seela

විදේශ භාෂා ඉගැන්වීමේදී සංස්කෘතික නිපුණතාවයෙහි වැදගත්කම චීන සහ හින්දී භාෂා ඇසුරින් සිදු කෙරෙන විමර්ශනයක්

පූජා තෙරිපැහැ උපනන්ද හිමි¹, ධනංජය විතානගේ² භාෂා අධායනාංශය, භික්ෂු විශ්වවිදාහලය¹, භාෂා අධායනාංශය, ශීපාලී මණ්ඩපය theupananda@gmail.com¹, dwithanage8821@gmail.com²

විදේශ භාෂා ඉගැන්වීමත්, ඉගෙනීමත් වඩාත් සංකීර්ණ කිුයාවලියකි. විසිවන සියවසින් පසු විදාහත්මකව දෙවන හෝ විදේශ භාෂා ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් කියාවලිය ආරම්භ වුණි. නව පුවේශයන් සහ කුමෝපායන් අත්හදා බැලිණි. සමහර කුමවේද ජනපිය වූ අතර සමහර කුමවේද ජනපිය ඒවා සමග මිශු වී අද දක්වා පවතී. සියලු කුමෝපායන්වල පුවීණතාව මැනබැලීමේ පුභේදයන් වූයේ සවන්දීම, කථා කිරීම, කියවීම සහ ලිවීම යන සිව් කුසලතාවන්ය. කල්යත්ම සිව් කුසලතාවන්ට අමතරව සංස්කෘතික කුසලතාව භාෂා ඉගෙනීමේ දී අතාවශා කරුණක් බව වාග්වේදීන්ට වැටහී ගියේය. වාවහාරික වාග්විදාාව යටතේ භාෂාව මැන බැලීමේ අතිරේක ඒකකයක් ලෙස සංස්කෘතික නිපුණතාව විද්වතුන්ගේ අවධානයට යොමුව තිබේ. ලෝකය පුරා සංස්කෘතික නිපුණතාව කෙරෙහි රාජා මට්ටමින්, ආයතන මට්ටමින් සුවිශේෂී අවධානයක් යොමු කරමින් පවතී. අදවන විට සංස්කෘතික නිපුණතාව ජනපුිය මාතෘකාවකි. මෙම පර්යේෂණයේදී, භාෂා ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් කිුයාවලියේදී සිව් කුසලතාවන්ට අමතරව සංස්කෘතික නිපුණතාව මැන බැලීම වැදගත් වන්නේ කෙසේදුයි චීන හින්දී යන භාෂාද්වය මුලිකව කරුණු සාකච්ඡා කෙරේ. දත්ත විශ්ලේෂණය ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදය යටතේ සිදු කෙරෙන අතර වාග්විදාාව, චීන සහ හින්දී භාෂා යන විෂය ක්ෂේතුයන්හි පුාථමික සහ ද්විතීයික මූලාශුය ඇසුරින් දත්ත රැස් කෙරෙයි. පාථමික මූලාශුය වශයෙන් පාඨ ගුන්ථ, විෂය පාමාණිකයින් සමඟ කරන ලද සාකච්ඡා සහ ද්විතීයික මූලාශුය වශමයන් මාතෘකාව හා බැඳි ශාස්තීය කෘති, ලිපි සහ අන්තර්ජාලය උපයෝගීකරගැනේ. විදේශ භාෂා ඉගැන්වීමේදී මෙන්ම වාවහාරයේදී සංස්කෘතික නිපුණතාව කෙරෙහි අවධානය යොමුකිරීම කෙතරම් පුයෝජනවත්වේද යන්න විමර්ශනය පර්යේෂණයෙහි වැදගත්කමයි. විදේශ භාෂා ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් කියාවලියේදී, භාෂාව මැන බැලීමේ සිව් කුසලතාවන්ට අමතරව සංස්කෘතික කුසලතාව සුවිශේෂ වන්නේ කෙසේද, යන්න පර්යේෂණ ගැටලුවයි. පෙර පර්යේෂණ විචාරයේදී, ගවේෂිත චීන හින්දී මුලාශුවල සංස්කෘතික නිපුණතාව පිළිබඳ වෙන වෙනම කරුණු ඇතුළත් වුවත්, ඒවා සංසන්දනාත්මකව පර්යේෂණයට ලක් කළ අවස්ථා දක්නා නොලැබිණි. භාෂාද්වයෙහි සංස්කෘතික නිපුණතාවය තුලනාත්මකව අධායනය කරමින් නව පර්යේෂණයක් ලෙස අධායනය සිදුකෙරෙයි. පර්යේෂණය අවසානයේදී, භාෂාව හා සංස්කෘතිය අතාන්තයෙන් බැඳුණු ඒකක දෙකක් ද, භාෂා ඉගැන්වීමේදී සංස්කෘතික නිපුණතාව පමුබ වන්නේ ද, සංස්කෘතිය පිළිබඳ නිපුණතාව භාෂාවක් අධාායනයෙහිදී අතාාවශා කාරණයක් ද යනාදි කරුණු අනාවරණයට අවධානය යොමු කෙරෙයි. ශුවණය, කථනය, භාෂණය, ලේඛනය, යන සිව් කුසලතා විදේශ භාෂාවක් ඉගෙනීමේදී වැදගත් වනවා සේම සංස්කෘතික නිපුණතාව වැදගත්වන බව නිගමනය කෙරෙයි.

පුමුබ පද: පුවීණතාව, වාවහාරික වාග්විදාහව, විදේශ භාෂාව, සංස්කෘතික නිපුණතාව, සිව් කුසලතා

An Investigation of the Importance of Cultural Competency in Foreign Language Teaching Referring to Chinese Language and Hindi Language

Ven Theripaha Upananda Thero¹, Dhananjaya Withanage² Department of Languages, Bhiksu University of Sri Lanka¹ Department of Languages, University of Colombo ² theupananda@gmail.com¹, dwithanage8821@gmail.com²

The teaching and learning process of foreign languages is a complex process. After the twentieth century, the second or foreign language teaching-learning process took a scientific approach as new approaches and strategies were introduced. Some methods were popular, and some methods were mixed with the popular ones and remained up to date. The variables measuring proficiency in all strategies were the four skills - listening, speaking, reading, and writing. In addition to the four skills, linguists realised that cultural competency also plays a key role in language learning. Scholars have focused on cultural competence as an additional unit of measurement for language proficiency under applied linguistics. Across the world, cultural competency is paid special attention at governmental and institutional levels. Cultural competency is a popular topic in the foreign language teaching-learning process. This research discusses how it is important to measure cultural competency in addition to the four skills in the language teachinglearning process referring to Chinese and Hindi languages. The study was conducted using the qualitative research method. Data are collected from primary and secondary sources in Linguistics, Chinese and Hindi languages. Written sources and the internet have been used to collect secondary data. Primary data are collected through discussion and direct observation. This research aims to investigate the importance of cultural competency in foreign language teaching and practice. The research problem is how cultural competency is unique in addition to the four skills measuring language proficiency in the foreign language teaching-learning process. In the previous research review, although the explored Chinese and Hindi sources included separate facts about the importance of cultural competency, there were no instances where they were comparatively researched. The study is carried out as a new research in Linguistics. In concluding the research, three facts are taken into attention to reveal that language and culture are two closely related units: cultural knowledge is essential in language teaching, and cultural competency is essential in learning a language. It is concluded that cultural competency is as important as the four skills -listening, speaking, reading, and writing in learning a foreign language.

Keywords: Applied Linguistics, Cultural competence, Foreign Language, Four skills, Proficiency

அரச சேவை வழங்கலும் தமிழ்மொழிப் பயன்பாடும்: புத்தளம் மாவட்டத்தினை அடிப்படையாக கொண்ட ஆய்வு

¹தோமஸ் ஜெயசீலன் சோபிகா டானியல், ²டிவைன்சி பறுனாந்து ¹யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், ²கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் sobikacool15@gmail.com, m.divaincy@gmail.com

மொழித் திட்டமிடல் என்பது பண்பாட்டு மொழியியலின் மிகச்சிறந்த எடுத்துக்காட்டு எனக் கருகலாம். மொழியைப் பற்றிய தத்துவார்த்த தேவையின் புரிதலையும் இது அந்தவகையில் இணைக்கின்றது. வாழ்க்கையின் பயன்பாட்டடிந்கான தேவையையும் இலங்கையின் நிர்வாகத் துரையில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருக்கும் அரசாங்கத்தால் இயந்நப்பட்ட முக்கிய கொள்கைகளில் அதிகாரபூர்வ மொழிக் கொள்கையும் ஒன்றாகும். உத்தியோகபூர்வ மொழிக்கொள்கையின்படி சிங்களம் மற்றும் தமிழ் ஆகிய இரண்டும் இலங்கை முழுவதும் நிர்வாக மொழியாக இருக்க வேண்டும். அத்தோடு "எந்தவொரு பிரஜைக்கும் தனது இனம், மதம், மொழி, சாதி, பால், அரசியல் சிந்தனைகள், மற்றும் பிறப்பிடம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் சலுகைகளைப் பெறவோ, வேறுபாடு காண்பிக்கவோ முடியாது" என்று அரசியலமைப்பின் உருப்பரை தெரிவிக்கின்றது. எனவே இந்தஆய்வானது புத்தளம் மாவட்ட செயலகத்தில் பயன்படுத்தப்படும் மொழிக் கொள்கையானது சரியாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றதா கவனம் செலுத்துகின்றது. நிர்வாகக் கொள்கைக்கான உத்தியோகபூர்வ மொழிக்கொள்கை புத்தளம் மாவட்ட செயலகத்தால் எவ்வாறு பின்பற்றப்படுகின்றது மற்றும் புத்தளம் மாவட்ட செயலகத்தில் சேவைகளை மேற்கொள்கின்ற துறைகள் இம்மொழிக் கொள்கையை எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்துகின்றன என்பதனை ஆராய்வதே இவ் ஆய்வின் முக்கிய நோக்கமாகும். பெற்றுக்கொண்ட தரவுகளின்படி, புத்தளம் மாவட்ட செயலகத்தில் உத்தியோகபூர்வ மொழிக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதில் குறிப்பிடத்தக்களவு முன்னேற்றமும் அர்ப்பணிப்பும் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. எனினும் செயல்படுத்தல் நூற்றுக்குநூறு வீதம் வெற்றிகரமாக இல்லை, ஏனெனில் பணியாளர்கள் மற்றும் சேவை பெறுனர்கள் ஆகிய இருவரது செயல்பாட்டின் போதும், பல்வேறு மொழி ரீதியான பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கின்றனர். சேவைப் பலகைகளில் மொழிப் பிரச்சினைகள், ஆவணங்கள் மற்றும் விண்ணப்பங்கள் இருமொழித் திறன் கொண்ட மனித இல்லாமை ஆகியவை புத்தளம் மாவட்டச்செயலகத்தில் காணப்படும் முக்கியமான பிரச்சனைக்குரிய விடயங்களாக இனங்காணப்பட்டுள்ளன. எனவே புத்தளம் மாவட்டசெயலகத்தில் மொழிக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதில் சிக்கல்நிலை காணப்படுகின்றது என்பது இனங்காணப்பட்டுள்ளதுடன், இந்தச் சிக்கல் நிலையினை பொதுச்சேவை நிவர்த்தி செய்து சிருந்த வழங்குவதற்குரிய செயந்பாடுகளை நடத்துவதற்கான நிலைப்பாட்டினை உருவாக்குதல் என்ற அடிப்படையில் இந்த ஆய்வானது முன்னெடுத்தல் மற்றும் அவற்றினைச் சிறந்தமுறையில் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்: அரசசேவை வளங்கள். உத்தியோகபூர்வ மொழிக்கொள்கை. மொழித்திறன். அரச நிறுவனங்கள். சேவைகள்

The Issues Encountered in The Usage of Tamil Language Providing a Government Service: A Study Based on Puttalam District

T.J. Sobika¹, Danial M.Divaincy Fernando²
University of Jaffna¹/Trincomalee Campus of Eastern University²

sobikacool15@gmail.com¹/m.divaincy@gmail.com²

Language planning can be considered the best example of cultural linguistics. It combines the theoretical need for understanding language with the need for real-life application. As such, the official language policy is one of the key policies enacted by the government that plays a significant role in Sri Lanka's administrative sector. According to the official language policy, both Sinhala and Tamil should be the official languages throughout Sri Lanka. Article 12(2) of the Constitution states that 'No citizen shall be discriminated against on the basis of his race, religion, language, caste, sex, political opinion or place of birth'. Therefore this study focuses on whether the language policy used in the Puttalam District Secretariat is properly implemented. The main objective of this study is to investigate how the official language policy for administrative policy is followed by Puttalam District Secretariat and how the departments providing services in Puttalam District Secretariat implement this language policy. According to the data received, significant progress and commitment have been identified in the implementation of official language policy in the Puttalam District Secretariat. However, this implementation is not 100% successful because both the staff and the service receivers face various linguistic problems during the process. Language issues in service boards, documents and applications Lack of bilingual skilled manpower have been identified as some of the major problems faced by the Puttalam District Secretariat. Therefore, it has been recognized that there is a problem in the implementation of the language policy in the Puttalam District Secretariat, and this research has been carried out on the basis of solving this problem and creating a position to conduct activities to provide better public service.

Keywords: Civil Service Resources, Government Institutions, Language ability, Official language policy, Services

இலங்கையில் ஈஸ்டர் குண்டுத் தாக்குதலின் பின்னர் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் மதத் தலைவர்களின் பங்களிப்பிலுள்ள சவால்கள் -மன்னார் மாவட்டத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு சமூகவியல் ஆய்வு

¹தோமஸ் ஜெயசீலன் சோபிகா டானியல், ²டிவைன்சி பறுனாந்து ¹யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், ²கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் sobikacool15@gmail.com, m.divaincy@gmail.com

சமயம் என்பது உலகளாவிய ரீதியில் சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் முக்கிய சமூக உள்ளது. பந்நிய நிறுவனமாக மதம் புனிதமான ஒன்றினை நம்பிக்கைகளும், செயன்முறைகளும் அடங்கிய தொகுதி எனச் சமூகவியலாளரான எமில் துர்கைம் (1912) அந்தவகையில் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் மகம் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றது. பன்மைத்துவ சமூகத்தில் இனங்களுக்கு இடையில் நல்லுறவை கட்டியெழுப்புதல், ഖത് ്രാക്കാര് പ്രത്യാക്കാര് പ வெற்றிகரமாக தீர்த்தல் ஆகியவந்நில் பல்லின மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பு இன்நியமையாதது. சமுக பின்னணியடைய இலங்கையில் இனங்களுக்கு இடையில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் மத கருத்தியல் தாக்கம் செலுத்துகின்றது. இலங்கையில் அண்மைய காலங்களில் தேசிய இனங்களுக்கு இடையில் ஏந்பட்ட மக அடிப்படைவாதம் இன முரண்பாடுகளைத் தூண்டுவதாக அமைந்தன. மக்கள் இன, ரீகியாக பிரிந்து செயற்படுவதனால் மக நிலையான சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் பின்னடைவு ஏற்பட்டுள்ளது. மதமானது சில நேரம் எதிர் சமூக தொழிற்பாடுகளினூடாக சமூகத்தில் அமைதியின்மையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அமைதியின்மையானது உயிர், உடைமை, உள், சமூக தூக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. எதிர்பாராதவிதமாக 2019 ஈஸ்டர் கினத்தில் இலங்கையின் முக்கிய கிரிஸ்கவ தேவாலயங்கள் மீதான திட்டமிட்ட அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தற்கொலை குண்டு தாக்குதல்கள் இலங்கையின் இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தினையும் வாதத்திற்கும் நல்லிணக்கத்தினையும் சவாலுக்கு உட்படுத்தியதுடன் மத பிரிவினை அமைந்தது. இதனை ஊக்குவிக்கும் வகையில் மதத்தலைவர்களின் பக்கசார்பான நடத்தைகள் கடந்த காலங்களில் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ் ஆய்வானது பண்புசார் ஆய்வாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆய்வு கருவியான ஆழமான நேர்காணலூடாக முதலாம்நிலை தரவுகள் திரட்டப்பட்டன. இரண்டாம்நிலை தரவு சேகரிப்பு கருவிகளான சஞ்சிகைகள், புத்தகங்கள் போன்றவற்றினூடாக ஆய்வ கட்டுரைகள், தரவுகள் சேகரிக்கப்பெற்று தீர்வுகள் கருப்பொருள் பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு ஆய்வு ஈஸ்∟ர் தாக்குதலின் இனங்களுக்கு இடையில் முடிவுகள் பெருப்பட்டது. பின்னர் சமாதானத்தினையும் நல்லிணக்கத்தினையும் நல்லிணக்கத்தினூடாக பலமான சமூகம் உருவாக்க வேண்டிய தேவை <u>கந்</u>போகைய சூமலில் ஏந்பட்டுள்ளதால் மதத்தலைவர்கள் அனைவரும் வேறுபாடுகளைக் கடந்து சகிப்புதன்மையுடன் தேசிய இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டும். மத ரீதியான மீள்நல்லிணக்கத்தினை ஏற்படுத்துவது நிலையான சமாதானத்திற்கான ഖழിமுന്ദെயாக ஈஸ்டர் காணப்படுகின்றது. ஆய்வானது குண்டுதாக்குதலின் பின்னர் இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதில் மதத் தலைவர்களின் பங்களிப்பிலுள்ள சவால்களை ஆராய்வதாக உள்ளது.

திறவுச்சொற்கள: ஈஸ்டர் தாக்குதல், சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புதல், நல்லிணக்கம், மதத் தலைவர்கள், மத பிரிவினைவாதம்

Challenges of Engaging Religious Leaders in Peacebuilding After the Easter Bomb Blasting in Sri Lanka: A Sociological Study Based in Mannar District

T.J. Sobika¹, Danial M.Divaincy Fernando²
University of Jaffna¹/ Trincomalee Campus of Eastern University²

sobikacool15@gmail.com¹/ m.divaincy@gmail.com²

Religion is a major social institution for social change globally. Sociologist Emile Durkheim (1912) says that religion is a set of beliefs and practices about something sacred. In that way, religion plays an important role in building peace. In a pluralistic society, the role of religious leaders is vital in building inter-ethnic harmony and successfully resolving violence. In Sri Lanka, which has a multi-ethnic social background, religious ideology plays an important role in creating harmony between races. In recent times, religious fundamentalism between ethnic groups in Sri Lanka has fueled ethnic conflicts. Due to the ethnic and religious divisions of the people, there has been a delay in building sustainable peace. Religion has sometimes caused unrest in the society through anti-social activities. Restlessness is life, possession. It has psychological and social implications. Unexpectedly, the 2019 Easter Day suicide bomb attacks on major Christian churches in Sri Lanka challenged Sri Lanka's inter-ethnic peace and harmony and became the basis for religious separatism. Biased behaviour by religious leaders to encourage this has been observed in the past. This study was carried out as a qualitative study. Primary data was collected through in-depth interviews as a research tool. Data were collected through secondary data collection tools such as research articles, magazines, books etc. and the islands were subjected to thematic analysis and the results of the study were obtained. After the Easter attack, there is a need to build a strong society through reconciliation and peace between the races, so all religious leaders should cross the differences and build peace between the national races with tolerance. Religious reconciliation is seen as a means to sustainable peace.. The study explores the challenges in the role of religious leaders in building inter-ethnic peace after the Easter bombings.

Keywords: Easter attack, peacebuilding, reconciliation, religious leaders, religious separatism

பௌத்த அறவியலும் திருக்குறளும் - அறவியல் பண்பாட்டியல் மற்றும் அழகியல் அடிப்படையிலான ஓர் ஆய்வு

கவிதா அருந்தாகரன் மொழியியல் துறை, களனிப் பல்கலைக்கழகம் kavithasivapalan@gmail.com

தமிமிலக்கியப<u>்</u> பண்பாட்டு உருவாக்கத்தையும் அதன் சமூக இயக்கப்போக்கையும் தீர்மானித்ததில் பௌத்த தத்துவத்தி<u>ந்கு</u>ம் அநவியலுக்கும் கணிசமான பங்குண்டு. இனக்குழு சமூகத்திலிருந்து அரச உருவாக்கத்தை நோக்கிச் சமூகம் வளர்ச்சியடையத் தர்க்கரீதியான கருத்துநிலைப்பாடுகளாகப் கொடங்கிய காலத்தின் பௌக்கமக அநக்கோட்பாடுகளும் தத்துவங்களும் தோற்றம் பெற்றன. இக்காலத்தில்தான் தமிழ்மொழி தனக்குரிய அறவியலை இலக்கியத்தின் வழியாகக் காண ஆரம்பித்தது. இதன் பயனாகத் தமிழில் பெருந்தொகையான அருநீதி இலக்கியங்கள் தோர்ரும் பெற்றன. தலையாயதாக திருக்குறள் விளங்குகின்றது. பௌத்த அறக்கருத்துக்களை தத்துவம் மற்றும் அழகியல் வன்மைப்பாட்டுடன் வெளிப்படுத்தியதில் திருக்குறளுக்குத் தலையாய பங்குண்டு. ஆனால் இவற்றை முன்னிறுத்திய கோட்பாட்டு நிலைப்பட்ட முழுமையான ஆய்வுகள் அருந்தலாகவே உள்ளன. இதனால் இவற்றின் தத்துவ அறவியல், அழகியல் மற்றும் சமூக இயங்கியல் ஆகியவற்றின் வகிபாகம் முதலியன குறித்துப் புரிந்தகொள்வது ஒரு புலமைப் பிரச்சினையாகவே உள்ளது. இதனால் திருக்குறளில் பதிவாகியிருக்கும் பௌத்த அறவியல் அடிப்படைகளையும் மாநிவரும் சமூக இயக்கப்போக்கில் அவந்நின் முக்கியத்துவத்தினையும் குறித்து ஆராய முனையும் இவ் ஆய்வானது பௌத்த தத்துவ அநவியல் அடிப்படைகள் அவற்றின் தோற்றத்திற்கான காரணிகள் தமிழிலக்கிய மற்றும் பண்பாட்டு உருவாக்கத்தில் பௌத்தத்தின் இடம் தமிழ் அறவியலைக் கட்டமைப்பதில் திருக்குறுளின் வகிபாகம் திருக்குறுளில் பதிவாகியிருக்கும் பௌத்த தத்துவ அடிப்படைகள் மற்றும் அதன் அழகியல் அடிப்படைகள் குறித்து ஆராய்வதோடு மாற்றமடைந்து வரும் உடனிகழ்காலச் சமூகச் சூழலில் இவந்நின் முக்கியத்துவம் குறித்தும் கொள்கின்றது. பண்பாட்டியல் அநவியல், மற்றும் அழகியல் கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட விபரணமுறையியலை பிரதான ஆய்வு அணுகுமுறையாகக் கொண்டு இவ் ஆய்வு முன்னெடுக்கப்படுகின்றது.

விளக்கச் சொற்கள்: அறவியல், பண்பாட்டியல், அழகியல், திருக்குறள், பௌத்த தத்துவம்

Buddhist Ethics and Thirukkural: A Study of Ethical, Cultural, and Aesthetic Perspectives

Kavitha Arundaharan

Department of Linguistics, University of Kelaniya

kavithasivapalan@gmail.com

Buddhist philosophy and ethics played a significant role in determining the formation of Tamil literary culture and its social dynamics. Buddhist ideals and philosophies emerged as logical concepts of the period when society began to transition from tribal to state formation. It was during this period that the Tamil language developed its own ethical literature. As a result, a large number of moral literature has emerged in Tamil. Thirukkural is the most prominent of these. Thirukkural played a leading role in expressing Buddhist ideals with philosophical and aesthetic intensity. However, these have been suggested by theoretically grounded and thorough studies. They are gloomy. As a result, understanding their role in philosophy, ethics, aesthetics, social dialectics, and other disciplines remains a scholarly issue. As a result, the purpose of this study is to investigate the Buddhist ethics principles recorded in Thirukkural and their significance in the changing social movement. The place of Buddhism in Tamil Literary and cultural formation, the role of Thirukkural in shaping Tamil ethics investigates the Buddhist philosophical foundations and aesthetic underpinnings recorded in Thirukkural, with a focus on their relevance in the changing contemporary social environment. The primary research approach in this study is descriptive methodology, which is based on ethical, cultural, and aesthetic theories.

Keywords: Aesthetics, Buddhist Philosophy, Cultural Studies, Ethics, Thirukkural

நாலடியாரில் பௌத்த தத்துவ அறக்கருத்துக்கள் பற்றிய ஒரு பகுப்பாய்வு

திருமதி விஜிதா திவாகரன் தமிழ் கற்கைகள் துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் vijitha@gmail.com

சங்கமருவிய காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றாகிய கூறும் சமய தத்துவங்கள் எச்சமயத்தைச் சார்ந்தவை என்பது குறித்த ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு அவை சமண தத்துவத்தைச் சார்ந்தவை என்ற முடிவுகள் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளபோதிலும், நாலடியாரில் பௌத்த தத்துவ அறக்கருத்துக்களும் விரவிக் காணப்படுகின்றன என்பது அவதானிக்கக்கக்க விடயம் ஆகும். கமிழிலக்கிய வரலாந்நில் அந இலக்கிய காலச் சமயங்களுள் சமணம் போன்நே உயர்நிலையைப் சமய(மம் பெற்றிருந்தது. இதனால் அக்காலத்தில் தோந்நம் இலக்கியங்களில் பௌக்க தத்துவக்கருத்துக்களும் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன. இந்கவகையில் நாலடியாரில் பல்சமய ஒருமைக்கூறுகள் உள்ளமையை அந்நூலின் பாடல்கள் சான்று பகர்கின்றன. நாலடியார் தோன்றிய காலச் சமூகம் மக்கள் வாழ்வியலில் அநநெநியை வளர்த்தெடுப்பதையே முதன்மையான நோக்காகக் கொண்டிருந்தது. பௌத்த சமயக் கோட்பாடுகளை நாலடியாரின் வெண்பாக்கள் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றன. மெய்யநிவு விளங்கப் பெர்றுச் சமய உண்மைகளைக் கலையநிவால் காண்போர்க்கு உட்கருத்து நாலடியாரில் பொதிந்துள்ளது. மெய்யறிவல்லாத ஒன்ரே என்ற பொருளுண்மையை <u>പിന്ദഖന്ദിഖ</u> கொண்டு ஆராய்வோருக்கு அவ்வண்மை அநிவாந்நலுக்கேந்ந விதத்தில் அவரவர் சார்ந்த சமயத்தத்துவமாகவே விளங்கும் என்பதையும் நாலடியார் உணர்த்தி நிந்கின்நது. இவ்வாறு இருக்க, நாலடியார் சமண சமயம்சார்க்க தத்துவங்களைக<u>்</u> கொண்டு அகு ஒரு சமண நாலாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளபோதிலும், பௌத்த சமயக் கருத்துக்கள் விரவிக்காணப்படுவதற்கான பின்புலங்களை எங்ஙனம் கொண்டுள்ளது என்பதும், நாலடியார் ஒரு பொதுமறை நூல் என்ற வகைப்பாட்டிற்குள் உள்ளடக்கப்படுகின்றதா என்பதும் இவ் வினாக்கள் ஆகும். இவ் ஆய்வின் நோக்கமானது நாலடியாரில் எடுத்துக் ஆய்வுசார் கூரப்படும் பௌத்த **தத்துவ** அருக்கருத்துக்களை எடுத்துக்காட்டுக்களுடன் அடையாளப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. அத்துடன் நூலடியாரின் விளங்கும் என்பதை அடித்தளமாக த**த்துவ**ம் உறுதிப்படுத்துவதாகவும், எது அதேநேரத்தில் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள பிற தத்துவம்சார் பின்புலங்களை அடையாளம் இவ் ஆய்வு விபரணம்சார் காண்பதாகவும் அமைகின்றது. ஆய்வு அணுகுமுறையைப் பின்பந்நுவதுடன், நாலடியார் என்ற நூலை முதனிலைத் தரவாகவும், நாலடியார், பௌத்த தத்துவ அறங்கள் தொடர்பாக எழுதப்பட்ட நூல்கள், ஆய்வுக்கட்டுரைகள், இணையவழித் தரவுகள் **என்பவந்**நை இரண்டாம்நிலைத் தரவாகவும் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

திறவுச் சொற்கள்: நாலடியார், பௌத்த தத்துவம், அற இலக்கியம்

An Analytical Study of Buddhist Philosophical Concept in Nāladiyār

Vijitha T. Thivakaran
Department of Tamil Studies, Eastern University
vijitha@gmail.com

It is a matter of observation that even though studies have been carried out on the religious philosophies mentioned in Nāladiyār, which is one of the eighteen books (Pathinen kilkkanakku noolkal) originated in the Post Sangam period and have shown that they are based on Jain philosophy, It is noteworthy to note that Buddhist philosophical ideas are also prevalent in Nāladiyār. Buddhism is also one of the religions that hold a high position in Tamil literature, along with Jainism. Thus, Buddhist philosophies also influenced the literature of that era. The poems of that book reflect the multi-religious elements in Nāladiyār. The society in which Nāladiyār appeared had the primary aim of developing morality in people's life. Nāladiyār's Venpā (kind of verse of four lines) clearly explain the principles of Buddhism. The idea that religion is one for those who have attained enlightenment and see the truths of religion through art is embodied in Nāladiyār. Nāladiyār also implies that those who examine the material truth with non-realistic knowledge will interpret it in accordance with their own religious philosophy. Thus, although Nāladiyār is identified as a Jain book with Jain religious theories, how does it contain the background for Buddhist religious ideas to spread and whether it can be classified as a public book are the research questions. The purpose of this study is to identify with examples the Buddhist philosophical principles expounded in Nāladiyār. It is also to confirm what is Nāladiyār's foundational philosophy and, at the same time to identify other philosophical backgrounds in this book. This study follows a descriptive research approach and uses the book Nāladiyār as primary data and books, research articles, and online data related to Nāladiyār and Buddhist philosophy as secondary data.

Keywords: Buddhist Philosophy, Didactic literature, Nāladiyār

ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தில் இனக்குழுமம் தொடர்பான பதிவுகள் -தி.ஞானசேகரனின் குருதிமலை நாவலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு சி.ரஞ்சிதா

மொழியியல் துறை, களனிப் பல்கலைக்கழகம் sivaneshranjidha28@gmail.com

மானிடவியல் புலமானது மனிதனைப் பற்றி ஆராயும் ஒரு முழுமையான அறிவியல் ஆகும். இது பண்பாட்டு மானிடவியல், சமுதாய மானிடவியல் என இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பாகுபாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மானிடவியல் எவ்வாறு சமூகத்தையும், பண்பாட்டையும் ஆய்வு செய்யும் புலமாக இருக்கிறதோ அதுபோல இலக்கியமும் சமூகம், பண்பாடு பற்றி ஆய்வு செய்கின்றது. என்றும், இதனாலேயே இலக்கியம் சமூக உந்பத்தி பண்பாட்டின் அடிப்படைகளை அறிந்துகொள்வதற்கான வரலாந்று ஆவணம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. மானிடவியலின் குறிப்பிடத்தக்க கூறுகளில் ஒன்றாகவே 'இனவரைவியல்' நோக்கப்படுகின்றது. இது அங்கிலத்தில் 'Ethnography' எனப்படுகின்றது. 'Ethnos' என்பதற்கு இனம், மக்கள், இனக்குழு என்பது பொருள். 'Graphy' என்பதற்கு வரைதல் அல்லது எழுதுதல் என்பது பொருள். ஆகவே இனவரைவியல் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட இனக்குழுவைப் பற்றி எழுதுதல் அம்மக்களுடைய பண்பாடு, வாழ்க்கைமுறை, நம்பிக்கைகள், இதில் அநிவாந்நல், பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியன முழுமையாக வெளிப்படுத்தப்படும். இனவரைவியல் - இலக்கியம் இரண்டிற்குமான இந்த ஒற்றுமையே தி. ஞானசேகரனின் குருதிமலை நாவலிலும் வெளிப்படுகின்றது. தி.ஞானசேகரனின் குருதிமலை என்னும் நாவல், அவர் மலையகத்தில் தொழில் நிமித்தம் பணிபுரிந்த காலத்தில் அம்மக்களுடன் பழகி அவர்தம் பிரச்சினைகளை அநிந்து அவற்றை உணர்வுபூர்வமாக வெளிப்படுத்தியபோது உருவாகியதாகும். 1978 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த இந்த நாவல் வீரகேசரி பத்திரிகையிலும் பிரசுரமானது குறிப்பிடத்தக்கது. தேசியமயமாக்கப்பட்டதோடு மக்களின் தோட்டங்கள் மலையக உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டமையும் அவற்றிற்கு எதிராக ஒரு சில கதாப்பாத்திரங்கள் போராடியமையையும் இந்நாவல் வெளிப்படுத்தும் அதேவேளை மலையக மக்களின் வாழ்வியல் அம்சங்களையும் வெளிப்படுத்தி இனவரைவியல் படைப்பாக வெளிப்படுகின்றது. மலையக மக்கள் எனப்படுவோர் பத்தொன்பதாம் நூர்நூண்டில் பெருந்தோட்டங்களில் பணிபுரிவதற்காக ஆங்கிலேயர்களால் இலங்கையின் மத்திய மலைநாட்டுப் பகுதிக்கு அழைத்து வரப்பட்டவர்களாவர். இவர்களது வாழ்க்கை முறை இலங்கையில் வாழும் ஏனைய தமிழ்ச் சமூகங்களுடன் ஒப்பிடும்போது சற்று வித்தியாசமான வாழ்வியல் முறைகளைக் கொண்டதாக அமைந்திருக்கின்றது. அவ்வகையில் இவ் ஆய்வானது இலங்கை தோட்டத்தொழிலாளர்களின் வாழ்வியல் முறைகள் எவ்வாறு தனித்துவமிக்க இனக்குழுமமாக இவர்களை வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றது என்பதை குருதிமலை கொண்டு வெளிப்படுத்துவதை நாவலை அடிப்படையாகக் பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இவ் ஆய்வானது விபரணப்பகுப்பாய்வு முறையையும், இனவரைவியல் ஆய்வுமுறையையும் பயன்படுத்திச் செய்யப்படுவதோடு ஆய்விற்கான முதன்மை மூலமாக குருதிமலை நாவல் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றது. துணை மூலங்களாக மலையகத் தமிழ் மக்கள் சார்ந்து வெளிவந்த கட்டுரைகள், சஞ்சிகைள், இனவரைவியல் தொடர்பாக வெளிவந்த கட்டுரைகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட இருக்கின்றன. இவ் ஆய்வானது இனிவரும் காலங்களில் இனவரைவியல் தொடர்பாகவும் மலையக மக்களின் தனித்துவமான வாழ்க்கை அம்சங்களை விளங்கிக்கொள்ள விரும்புபவர்களுக்கும் துணை செய்வதோடு மலையக மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளை முதன்மைப்படுத்தி ஆய்வு செய்பவர்களுக்கும் பயனுடையதாக அமையும்.

திநவுச் சொற்கள் - இலக்கியம், இனவரைவியல், பண்பாடு, மானிடவியல், மலையக மக்கள்

Ethnographical Approach in Srilanka Tamil Novel – The Study Based on T. Genasegaran's Novel 'KURUDHIMALAI'

S. Ranjidha

Department of Linguistics, University of Kelaniya sivaneshranjidha28@gmail.com

Anthropology is the systematic study of humanity, with the goal of understanding our evolutionary origins, our distinctiveness as a species, and the great diversity in our forms of social existence across the world and through time. One of the departments of Anthropology is Social-Cultural Anthropology. Cultural anthropologists study how people who share a common cultural system organize and shape the physical and social world around them, and are, in turn, shaped by those ideas, behaviours, and physical environments. Social anthropology is the study of patterns of behaviour in human societies and cultures. It is the dominant constituent of anthropology throughout the United Kingdom and much of Europe, where it is distinguished from cultural anthropology. Ethnography is a branch of anthropology and the systematic study of individual cultures. In the book Kuruthimalai by T.Gnanasekaran - the author writes in detail of his vast experience, working with Upcountry Estate people. This book which was released in 1978, was published in Virakesari Newspapers Establishment. This novel speaks of the Nationalization of Tea Estates and the denied rights of the workers, and the protests raised by some of the book characters. The life pattern of estate workers is compared to the workers in other fields. The so-called Up countries were brought to the central highlands of Sri Lanka by the British in the nineteenth century to work on large plantations. Their way of life is slightly different from other Tamil communities living in Sri Lanka. In this way, the main objective of this study is to reveal how Sri Lankan plantation workers' habitat, their work methods, food, rituals, oral literature, religious beliefs, hobbies, traditional products, dialect words, and caste systems distinguish them as a unique ethnic group based on the Kurudimalai novel. This study is done using the descriptive analysis method, and the primary source for the study is the novel Kurudimalai written by T. Gnanasekaran. As supplementary sources, the articles published in relation to the hill people, Magazines and articles published in relation to ethnography are taken. This study will help those who want to understand the unique life aspects of the Upcountry Tamil people in relation to ethnography in the future and will be useful for those who primarily study the lifestyles of the Upcountry Tamil people.

Keywords: Ethnography, Literature, Culture, Anthropology, Upcountry People

மரபுவழி ஆற்றுகை வெளியின்றி இயங்கு நிலையில் வசந்தன் கூத்து - கட்டுவன் பிரதேச வசந்தனை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு

செல்வராசா ராகவேந்தன் sventhan123@gmail.com

இந்த ஆய்வானது யாழ்ப்பாணத்தின் கட்டுவன் பிரதேசத்தில் சடங்கு நிலையில் ஆந்நுகை செய்யப்பட்டுவந்த வீரபத்திர வசந்தன் கூத்து தனது மரபுவழி அற்றுகை வெளி இன்றியும் நிலையினை வைத்திருப்பது தொடர்பாகவே இன்றுவரை தனது இயங்கு தக்க நோக்கப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தில் யுத்த சூழல் நிலையால் கட்டுவன் உயர்பாதுகாப்பு வலயமாக அறிவிக்கப்பட்டு அங்கிருந்த மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். இவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் பல பகுதிகளுக்கு இடம்பெயர்ந்தனர். இவ்வாநான நிலையின் சாத்தியமே சூம்நிலையில் அதன் இயங்கு இந்த ஆய்வில் ஆய்வுப் பிரச்சினையாக உள்ளது. இந்த ஆய்வின் கேள்விகளாக வசந்தன் கூத்து ஆந்றுகைக்கும் வெளிக்குமான ஊடாட்டம் என்ன? வசந்தன் கூத்து எவ்வாறு ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது? இன்றுவரை இயங்கு நிலையில் வைத்திருக்க அவர்கள் கையாண்ட உபாயம் என்ன? என்பனவாகும். இவ் ஆய்வு பண்புசார் முறையியலை பிரயோகித்து மேற்கொள்ளப்பட்டு இதற்கான தரவுகள் வசந்தன் கூத்து ஆடியவர்கள், அண்ணாவியர்களிடம் இருந்து செவ்வி வலுச்சேர்க்கும் வகையில் மூலம் பெறப்பட்டது. இதற்கு நூல்கள், இலக்கியங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆய்வு எல்லை யாழ்ப்பாணத்தை மையப்படுத்தியதாக காணப்படுகிறது. சடங்கிற்கும் ஆற்றுகை வெளிக்கும் இடையிலான ஊடாட்டத்தை கண்டறிதல் ஆற்றுகை முறைமையினை ஆவணப்படுத்தல், வசந்தன் கூத்தினை இயங்கு நிலையில் வைத்திருக்க பயன்படுத்திய உபாயங்களைக் கண்டறிதல் என்பன ஆய்வின் நோக்கங்களாக உள்ளன. ஈழத் தமிழ் அரங்கச் சூழலில் பல கலைகள் மறைந்துவிட்டன; பல கலைகள் நலிவுந்நுள்ளன. வசந்தன் கூத்தினை இயங்கு நிலையில் வைத்திருப்பதற்கான உபாயத்தை கண்டநிவதன் மூலம் நலிவுந்ரு கலைகளை மீள் கட்டமைப்பதற்கான வழிவகைகளை முன்மொழிவதே இந்த ஆய்வின் பயனாகும்.

திறவுச்சொற்கள் - சடங்கு, இடப்பெயர்வு, உயர் பாதுகாப்பு வலயம், இயங்குநிலை

Vasanthan Koothu in Functionality Even without Space: A Study based on Vasanthan in Katuvan Region

Selvarasa Ragaventhan sventhan 123@gmail.com

This study examines how the Vasanthan Koothu (Veerapathirar Vasanthan drama), which was performed as a ritual at the Kattuvan Veerapathirar temple in Jaffna district, is still functioning today without the performance space (space). Space is important for the ritual of an ethnic group and their associated rituals. However, the question of research is how Vasanthan Koothu has survived to this day. What are the ritual status features of Vasanthan Koothu as questions of this study? What is the performance space like in Vasanthan Koothu? How is change of space possible? While this study is carried out using the characteristic methodology, information on it has been obtained from texts and artists. The extent of the study appears to be centred on Jaffna. 1. Discovering the ritual nature of Vasanthan Koothu and the connection between Vasanthan Koothu and the rural way of life.2. Revealing the importance of Vasanthan Koothu's performance space.3. The purpose of the study is to find a way to retain the performing arts without the space. The purpose of this study is to identify realistic techniques that will sustain the existence of the performance art form in the context of a community leaving its place. Research Problem Performance space is important for ritual worship. Kattuvan Vasanthan Koottu is a ritual performed at the Veerapathirr Temple in Kattuvan village. The Kattuvan area has been declared a High-Security Zone by the government due to the war situation for the last thirty years, and the people there have been displaced and temporarily settled in various places in Jaffna. In this context, the main issue of this study is how the villagers of Kattuvan, who lived in a state of a different part of Jaffna where the Vasanthan Koothu performing community was not in their habitat and could not go to the temple, have retained their performing arts to this day. Research methodology While the qualitative method was used in this study, first-level information was obtained through interviews with Kattuvan Vasanthan Koothu artists and villagers. The literature has been used as evidence for secondary data.

Keywords: High-Security Zone, Space, Veerapathirar Temple

A Study On the Motivation of Tourism and Hospitality Management Students Towards Learning German as A Foreign Language

D. S. Lansakara Sri Lanka Institute of Advanced Technological Education dulanka@sliate.ac.lk

The hospitality Industry considers proficiency in foreign languages, a key factor in assisting the field in several beneficial ways. Learning German as a foreign language, accordingly has secured a significant demand in the Sri Lankan Tourism Education Arena. A learner's motivation is considered a key aspect that impacts learning a foreign language. An inadequate understanding of the reasons behind students' motivation towards learning a language deviates the instructors and curriculum makers from developing students' skills aiming the employment opportunities. Even though many researches have been conducted on the teaching methodology used in teaching German in Sri Lanka, the studies relevant to learner motivation are insufficient. In a context where a majority of the academic institutes offering Tourism courses mark learning a foreign language compulsory, it is essential to recognize the actual motive of the students towards learning a foreign language as a co-subject. Hence, the purpose of this study was to find the prominent type of motivation and the factors stimulating the motivation of Tourism students towards learning German. The study sample included 60 students, reading for the Higher National Diploma in Tourism and Hospitality Management at the Advanced Technological Institute—Anuradhapura. This study employed an online questionnaire and a focus group discussion as the data gathering tools followed by an analysis using a Quantitative Approach and a Qualitative Data Analysis Model (notice, collect and reflect). The findings revealed that the motivation of the students is more biased towards instrumental motivation driven by life and career motives than to that of integrative. This urge to be employed in the industry could be used to produce skilled workers. Addressing the learner needs with better teaching approaches and the necessity of stimulating integrative motivation in students can also be highlighted.

Keywords: German as a Foreign Language, Hospitality Industry, Learner Motivation, Motivation types, Tourism Education

Belief in Karma as a Basis for Mental Health in the Psychological Background of Indians

Ven. Ketawala Samitha University of Kelaniya venketawalasamitha@gmail.com

Karma is the action itself. Health is of two types physical and mental. From pre-Vedic times, man has always sought mental and physical well-being. In the Vedic period, they assumed that one's behavior was a factor in his life. Then they pointed out the results of religious actions as *Isthāpūrta*. The Brahmins have pointed out the Yāga as a religious act to move with the Brahman at the end of life. The Buddha and Jain Mahavira Karma have been shown in different ways in the ideologies of the Śramana tradition. Jains always accepted Pubbekatahetu. But Buddha accepted Karma as one of the factors affecting the life of an individual. However, the fact that one gets the results of one's own actions helps in building a person's mental health. Karma is essential to existence. But Karma is generally classified into two categories, bad and good. A person's actions lead to the classification of Karma. In Buddhism, all negative thoughts are unwholesome or black Karma. Before someone does something, he/she concentrates on doing it. Because the result of Karma comes back. In thinking to prevent unwholesome Karma or actions, one's mental process can be protected from mental illness. On the one hand, the fear of negative Karmic consequences is most helpful in forming the ethical basis of the thought pattern. On the other hand, belief in karma is more helpful in personality formation. This idea is wrong in the all-action concept of Jain determinism. However, karma is not only a teaching of Asians but also a more important psychological path. That is the most important discussion here.

Keywords: Beliefs of Kamma, Indian teachings, Mental hygiene, Practical psychology

Role of Emotional Intelligence in Developing Speaking Skills: A Study Conducted with Reference to Faculty of Arts, University of Jaffna

Arivarasy Thanushan
Department of English Language Teaching, University of Jaffna
marivarasy@univ.jfn.ac.lk

The role of emotional intelligence contributes as a significant factor for academic achievement in the area of research. In second language learning research, emotional skills seem to be essential as individual variations in language production. Speaking skill is considered as one of the most challenging by language learners in its expression. Students are reluctant to cooperate and actively engage in English-speaking activities. Thus, it is the responsibility of teachers to recognize learners' real emotions and how they affect their ability to speak in the classroom. The objective of this study is to find out whether the Emotional Intelligence (EI) of the students affects their attitudes in terms of active involvement in speaking in the classroom. The design of the study is descriptive and quantitative where the researcher presented data in numerical and descriptive form. In order to achieve this goal, twenty-three ESL students from the Faculty of Arts/Social Sciences, University of Jaffna were randomly selected. The data were collected using EI questionnaires, journal writing, and structured interviews. The questionnaire focuses on key dimensions of EI: emotional perception, emotional comprehension and emotional regulation. Data are analysed using thematic analysis. The findings reported in this study highlight that students with low EI constantly compare themselves with their peers and feel shy to express themselves because of mistakes they may make while speaking. Pair works and group works are preferred by the students with a low EI to share their ideas, offer alternative suggestions and linguistic feedback. It is observed that the usage of their mother tongue is also an adding factor occasionally to increase their EI in the second language classroom. The implications of the findings may encourage teachers to focus on activities which will enhance the emotional intelligence of the students.

Keywords: Attitude, Emotion, Second Language, Speaking, Participation

Restaurant Advertising Signage in Selected Tourist Destinations in Southern Sri Lanka: A Linguistic Landscape Study

Supuni C. Wijewantha General Sir John Kotelawala Defense University su92wijewantha@gmail.com

The linguistic landscape is an ever-evolving domain of research since the use of language is constantly modified to communicate with a wide range of audiences for different purposes. Advertising signage plays a key role in linguistic landscape study due to its innovative use of language. In the tourism industry, advertising is a prominent mode of attracting visitors to different travel destinations and places of interest. It is often observed that the language used in these advertisements is rich in a variety of linguistic characteristics that are reflective of dominant cultures and lifestyles in a particular area. In this context, this study examined the restaurant advertising signage in the tourist destinations of Mirissa, Weligama, and Galle Fort in Southern Sri Lanka to investigate the different linguistic features utilized in designating restaurants and their menus displayed outside. Accordingly, 20 restaurant advertisements observed in the selected tourist destinations were photographed and analyzed by adopting a qualitative method. The theories by Landry & Bourhis (1997) and Spolsky & Cooper (1991) were incorporated in examining the salient use of language in the linguistic landscape. The findings revealed that the creative and innovative use of language is prominent in restaurant signage with the incorporation of elements denoting the local culture and different traditions. Vocabulary items and linguistic expressions synonymous with the authentic lifestyle were frequently observed during the study. Burrowing, direct translation, and writing Sinhala terms in English were identified to be the most commonly applied strategies for titling the restaurants and dining spaces.

Keywords: Advertising, Innovation, Language, Linguistic Landscape, Restaurant

Clash of Spatiality and Female Identity Affirmation in Postcolonial Sri Lanka -In Relation to Island of a Thousand Mirrors and The Road from Elephant Pass

J. M. A. K. Jayakody

Department of English Language Teaching, University of Kelaniya ashajayakody511@gmail.com / asjay191@kln.ac.lk

The depiction of females in Sri Lanka during the diaspora can be identified as a complex and multifaceted representation. This study encapsulates *The Road from* Elephant Pass by Nihal De Silva and Island of a Thousand Mirrors by Nayomi Munaweera in the spectrum of females' quest for unique spatiality of belonging as Postcolonial subjects. Both Silva and Munaweera employ the female body as a space and a strategy to acclaim identity to transgress hegemonic polarizations. The disposition of both Saraswathi and Kamala as representatives of the LTTE depicts the validity of the female body as a successful space of growth and identity formation. Females are rooted and uprooted from diversified spaces, making identity formation and affirmation difficult. As a critical discourse, selected works are articulating the clash between majority and minority spaces in which marginalization itself functions as a result of females allocating and occupying spaces. Descriptions of the Wilpaththu jungle by De Silva are an amalgamation of love, hatred, and violence and a catalyst in identity re-structuring Kamala. Also, Munaweera's view as an expatriate and her depiction of freedom in America exposes the exotic way she handles the Sri Lankan space. From the perspective of a male writer, De Silva exposes the quest for space Kamala within the limited realm offered to her. It raises the fundamental question of whether the Deterritorialization of females from varied space to another will relinquish a unique identity and autonomy for themselves. Females' identity affirmation is pluralistic as they are uprooted from different territories and relocated forcefully in spaces where females are engulfed in a constant quest for their authentic spatiality of belonging. The idea of women empowerment is suggested by both Munaweera and De Silva through the clash of spaces and the active way of handling the multiplicity of spaces encountered by their respective female characters.

Keywords: Female, Identity, Postcolonial, Spatiality, Sri Lankan

Developing The Oral Competence in English of Adult Learners; An Investigative Study on ELT Approaches and Methods Used by Private Tutors in the Colombo District

T. D. P. Jayamanna English Language Teaching Unit, Horizon Campus, Malabe Tharindu.jayamanna12@gmail.com

Teaching English as a Second Language in a non-formal educational context is a deviant form of education from the normative formal and systematic educational context i.e. the school system in the country. Further, a common perception held by adult learners of the English language is that the formal education system does not adequately incorporate relevant ELT methods and approaches to enhance oral competence in English thus being monotonous. Thus, the majority of adult learners prefer non-formal educational institutes to develop their oral competence in English after formal schooling under the perception that a variety of ELT methods and approaches are used in the aforementioned context. Hence, this cross-sectional qualitative study intends to investigate different ELT approaches and methods used by private tutors i.e. teachers from non-formal education contexts, to teach English as a second language with special emphasis on oral competence. Moreover, the following research questions were formulated through the research problem; to identify different English language teaching techniques used by private tutors to develop the oral competence of adult ESL learners and to identify different English language teaching approaches and methods used by private tutors to develop the oral competence of adult ESL learners. The research adopted a qualitative approach. Moreover, the partcipants of the research were four private tutors from the Colombo district. In order to collect data, the private tutors were interviewed and later four teaching sessions from each participant were observed under their consent using an open observation protocol. The findings revealed that ecclectic method was extensively used in the classrooms with special emphasis on cognitive method, communicative approach, audio-lingual method, community language learning method, and total physical response approach. Thus, the exploratory study revealed that eclecticism; amalgamation of selected approaches and methods, is given priority in non-formal educational contexts to develop oral competence in ESL adult learners.

Keywords: Adult Learner, ELT Approach, ELT Method, Oral Competence, Non-Formal Educational Context

Use of English Medium Instruction in Higher Education in Nonnative English-Speaking Countries: Based on EMI Programmes at Government Universities of Japan and Sri Lanka

Dr. C. D. H. M. Premaratna Department of Linguistics, University of Kelaniya, Sri Lanka dissanayake@kln.ac.lk

English as an international language has become the most important Language Medium of Education (LME) to disseminate knowledge, especially among Nonnative English-Speaking Countries (NESC) in the higher education sector, to create a Global Market for Education around the world, with the development of sciences and information technologies. These countries are forced to introduce a new higher education policy to shift the Native Language Medium Instruction (NLMI) policy to use English Medium Instruction (EMI) in higher education fields. The aim of this research is to review the nature of EMI in higher education policies introduced by Japan and Sri Lanka as NESCs with regard to this issue. The research problem is why NESCs shift the education medium to EMI. The data was gathered through observations, discussions, official documents and statistics servers. After independence, Sri Lanka shifted the EMI to the native languages as the LME in 1956 except for the medical college. Three decades later, government universities rapidly introduced the EMI degree programme again, to the science faculty based on the 13th amendment to the constitution, whereas the other faculties too are bigging to sift their NLMI to EMI, aiming to the local and international job market. Japan has been using NLMI in government universities at the beginning. In 1980, the government introduced an EMI degree programme for students from developing countries who studied in Japanese. Again in 2001 and 2008, the Ministry of Education issued a policy to introduce EMI in order to connect Japan with the rest of the world to share knowledge in different fields of education. As a result, the number of EMI degree programmes has rapidly increased. The findings of the research reveal that developing NESCs plan to produce graduators for the job market and the developed NESCs plan to share their knowledge locally and internationally. However, EMI is currently still in a marginal stage in the faculties of social sciences and humanities in both countries.

Keywords: Education Medium Language, English Medium Instruction, International Language, Native Language Medium, Non-native English Speaking Countries

Improvising Pronunciation and Vocabulary in ESL Speaking Skills Through Collaborative Learning Approach

Abhirame Ajanthan J/Drieberg College abhira88@gmail.com

Speaking is one of the primary skills to be enhanced as means of communication. In second language learning, it is regarded as one of the most difficult aspects of the learning process. Numerous approaches and methods are executed from time to time in second language learning. Collaborative Learning Approach (CLA) has become a twenty-first-century trend. This paper aims to investigate the effectiveness of CLA in ESL speaking skills. The sample of the present study consisted of forty students from Electrical Engineering Department at Sri Lanka Advanced Technological Institute (SLIATE), Jaffna. Fifteen Sinhala native and thirty-five Tamil native students were randomly chosen for this experiment. The hypothesis was centred on phonological and morphological impediments and the lack of opportunities in ESL speaking classes. To explore the findings, a mixed method study was employed by using pre-test, post-test, questionnaires, semistructured interviews, and classroom observation. This article proposes CLA as one of the suitable solutions to solve the obstacles in pronunciation and vocabulary. The results of the study showed the highest improvement in the samples' pronunciation and a slight improvement in vocabulary. Accordingly, the implementation of CLA is one of the paradigms to optimize students' interaction, motivation, retention, participation, involvement, and self-esteem in speaking skills. Further, the findings show that this study has some implications for teachers and curriculum designers in introducing CLA in ESL pedagogy.

Keywords: Collaborative Learning Approach (CLA), English as a Second Language (ESL), Pronunciation, Speaking skill, Vocabulary

Analysis of Lexico - Grammatical Features of Online News Reports on Covid-19 In Sri Lanka Between 2020-2021: A Corpus Linguistic Study

N. A. M. Hasitha Sewwandi Nawarathna Department of English Language Teaching, University of Kelaniya hsew191@kln.ac.lk / hasitha.sv96@gmail.com

The Covid-19 pandemic has had a major impact on the healthcare sector and has also led to the emergence of new linguistic terms and modifications. The term 'Covid-19' became a widely researched word in linguistics as well as in many other disciplines. This corpus linguistic study aims to explore the Lexicogrammatical features associated with the word 'Covid-19' through a corpus of 35628 words compiled using Antconc. It was based on online news reports in English newspapers in Sri Lanka between 2020 and 2021. The selection of these two years is significant because the first Covid patient in Sri Lanka was discovered in 2020, and in 2021, the Covid vaccination was introduced to the country. This study has two objectives: first, to identify variations in lexical collocates found in news reports between 2020 and 2021, and second, to identify the lexico-grammatical characteristics associated with the term 'Covid-19' by examining its syntagmatic and paradigmatic relations using collocates, N-grams and concordance lines. The findings revealed that 'Covid-19' occurred 299 times as a noun in a corpus of 35628 tokens. The highest frequent lexical collocations with the term 'Covid-19' in 2020 emerged to be 'cases, pandemic, positive' and in 2021 'vaccine, patients, treatment', respectively. Statistics clearly indicate how news reports in 2020 mainly dealt with vaccination news, whereas in 2021, they primarily reported the number of positive cases, deaths, and regulations relevant to 'Covid-19'. It was also evident how different word classes have been chained within the corpus around the word 'Covid-19'. Therefore, this analysis aids in comprehending how lexico-grammatical characteristics and structures are related to the meaning-making process. Furthermore, this research contributes to the field of linguistics, shedding light on the evolution and usage of linguistic terms in the context of a global pandemic.

Keywords: Corpus Linguistics, Covid-19, Lexico Grammar, News Reports, Sri Lanka

The $D\bar{o}$ (ing) on Screen: Analyzing the Mediatization of the Cultural Practice of *Karate-do* through *The Karate Kid* Series

Fathima Nuzla Mohammed Niyas University of Kelaniya fnuzla97@gmail.com

This research examines the American cinematization of the Japanese martial art and cultural practice of $Karate-d\bar{o}$ and the trivialization of its socio-political history of origin and cultural significance by representing it as a media spectacle in the context of the relations between America and Japan in the post-World War II era. Karate is a cultural practice and a practice of resistance that emerged under the specific socio-political contexts of Okinawa before being adopted and institutionalized as Japanese martial art and sport. The relationship between Japan and America during World War II and the American Occupation of Japan is based on the dynamics of power between the hegemonic America and the culturally Othered Japan. The study analyses three films, *The Karate Kid* (1984), *The Karate* Kid 2 (1986), and The Karate Kid 3 (1989), to understand how American cinema creates a cultural Other through the spectacularization, exoticization, and commodification of the cultural and technical elements of $Karate-d\bar{o}$. The conceptualization of the research and the analysis of the films are conducted through existing scholarship on the definitions of culture and the role of martial arts in media against the background study of the origin of karate and the relationship between post-World War II America and Japan. The research utilizes textual analysis of existing scholarship, and visual analysis of the films to study the representation of the cultural and technical elements of Karate-dō. As a cultural practice, critical analysis of the films reveals that Karate-do is appropriated as a media commodity by American cinema to corroborate its hegemony over Japan. Therefore, exoticization and commodification of cultures within media functions as a tool to concretize stereotypes, and perpetuate racism and discrimination against minority or different cultural identities and practices.

Keywords: American Cinema, Japanese Cultural Practice, Karate-dō, The Karate Kid

An Analysis of Semantic Shift in the English Language Neologisms Used in Facebook

Vindhya H. A.V. Harankaha University of Kelaniya vindhya.harankaha@gmail.com

Digital technology has significantly improved communication networks, leading to the birth of several communication techniques. Finding the simplest and quickest method of communication is the main objective when selecting a communication approach. Though social media has affected greatly almost all languages, it has not been the topic of many studies. However, social networking is having an impact on language, significantly English language. This study focuses on semantic language shift in social media, significantly in English language neologisms, and its impact on the English language. This change can occur due to various linguistic, cultural, or social factors that influence language development. A range of neologisms has resulted in a semantic shift in the English language used on social media. Semantic shift, also known as semantic change or semantic evolution, refers to the process through which the meaning of a word or phrase undergoes a significant alteration over time. A variety of neologisms have resulted from a semantic shift in the language used on social media. This study uses qualitative research methods, specifically a descriptive research design. The researcher has used a non-probable purposive sample of 50 chosen respondents' posts. An interactive model is used in the data analysis. It was found that phrases were replaced by neologisms, and there is a semantic shift in the language used in neologisms in social media compared to the Standard English Language. Semantic shifts found in neologisms available on Facebook can be categorized mainly as expansion, narrowing, amelioration, and synecdoche.

Keywords: Deviation Neologism, Semantic Analysis, Semantic Shift, Social Media

Contrastive Analysis of German and Sri Lankan Military Officers' Training

Jami Thavindya Lamahewa Department of Modern Languages, Faculty of Humanities, University of Kelaniya jami.lamahewa@yahoo.com

It is a well-known fact that the military plays an important role in every country. This work explores the military services and training of German and Sri Lankan Military officers and examines the similarities and differences. This study is particularly relevant for those who are interested in the military and want to further examine the analytical aspects of the military training. This work is a document analyse. The medium of data and material collection for military training was books and trusted websites. For easy assimilation, attention is drawn to Global Content Analysis for formulating this analyse. First, the details of both countries' militaries were collected and the differences and similarities were compared. The main objective of this work is to get a general overview of military training in Sri Lanka and Germany. Only the officer training is discussed in this paper and there are two Military academies for officer training in Sri Lanka. They are namely The Military Academy of Sri Lanka (SLMA) in Diyatalawa and The General Sir John Kotelawala Defense Academy in Ratmalana and Sooriyawewa. Further, there are opportunities for selected military Officers to follow the Military training programs overseas too. The training of the German army is completely different from that of the Sri Lankan army. Germany has a unique system for civilian and military training. The main military academy in Germany is the Bundeswehr Command and Staff Academy (FüAkBw), where mainly future officers receive their training. This paper can be studied to get an overview of the military training in Sri Lanka and Germany and can be utilized to gain knowledge to differentiate as to what aspects to be developed in the military.

Keywords: Bundeswehr, Füakbw, KDU, Military, Officer Training, SLMA,

Depiction of Technology as 'Other' in Duffer Brothers' Stranger Things

Lilani Anuruddhika Dias Weerasinghe Department of English, Faculty of Arts, University of Colombo lilani.dias@gmail.com/lilani@english.cmb.ac.lk

The idea of super-human is often shown as beyond 'normal' human functionalities, a chance occurrence that is then embraced as part of one's identity. In the digital age, ideas of super-human in popular culture seem to cater towards a portrayal of what is termed 'technomancy', defined as "Magic or sorcery that involves machines and technology in its use or effects" (Urban Dictionary, 2004). This approach in casting super-human characters merged with magical technological abilities expands the notion of the 'other' in literature. The traditional reading of the 'other' as outside the 'norm', an unknown, and one that should be feared/cautious of merges with technological human beings in contemporary popular culture. Existing literature reviews technology as socially shaped and cautionary (Landrum 138; Cohen 273; Haslam et al. 248), but it lacks a discussion on the portrayal of the 'other' within technology in popular culture. Therefore, this research explores how, despite the idea of 'othering' existing primarily around race, modern television series have conceptualized a 'technological other', cautioning against technology's 'intrusions' into human matters. The study focuses on the 'other' as depicted in the popular Netflix series Stranger Things. The research looks at how the series creates caution against the merging of humans with technology and how the protagonist's abilities are used to dehumanize the 'other' as an unknown. The study looks at Seasons 1 and 5 of Stranger Things in terms of Bleeker's thoughts on visuality. Visual culture provides the conceptual framework, and the study employs textual analysis as the analytical framework. The findings of the research indicate that the digital culture has resulted in new fears regarding what is considered 'other' and that parallel to the embracing of technology runs humanity's inherent fears of the 'unknown' it brings.

Keywords: Popular Culture, Stranger Things, Super-Human, Technology, Technomancy, The Other

Examining the Perceptions and Learning Experiences of TESL Undergraduates in Online and On-site Assessments of English Syntax and Semantic Course

Sachini Galagoda

Department of English Language Teaching, University of Kelaniya sachinigalagoda19@gmail.com

The Covid-19 pandemic has prompted reforms in education, particularly in tertiary institutions. The shift from conventional to online classrooms presented challenges for both lecturers and undergraduates. However, despite these difficulties, Sri Lankan local universities successfully conducted all teaching, learning, assessments, and evaluations online during the pandemic. This study aimed to uncover the perceptions and learning experiences of the second-year TESL undergraduates of the University of Kelaniya regarding online and on-site assessments of the course, English syntax, and semantics. A mix method approach was adopted for data collection. The study draws on the theoretical framework of constructivism, which emphasizes the active role of learners in constructing their knowledge and understanding through interactions with the learning environment. A survey (Online questionnaire) is used to collect quantitative data (Likert scale questions) and qualitative (open-ended questions) data from twentynine TESL second-year undergraduates, which provided data for the analysis to determine common students' perceptions and learning experiences regarding online and on-site assessments. According to the findings of the study, the challenges of online assessments are notable rather than on-site assessments, such as increasing learners 'anxiety, low interaction between the lecturer and the student (100% strongly agreed), hard to work as a team, difficulty in time management, inactive participation of colleagues, refusal to turn on the camera and academic integrity. According to the students' perception, on-site assessments enhance the quality of learning and provide more opportunities such as immediate feedback, building a good rapport between the lecturer and the student, increasing learners' confidence and effective communication, and more opportunities for discussion. The results allow concluding that the students are satisfied with on-site assessments rather than online assessments.

Keywords: Learning Experiences, Online Assessments, On-Site Assessments, Perceptions, TESL Students

Self-Actualisation: A Comparative Study with Reference to Abraham Maslow's Theory of Needs and the Teachings of Some *Sutta* Sermons in Early Buddhism

R. P. Chamil Hesanth Perera Department of Philosophy, University of Peradeniya, Peradeniya, Sri Lanka chammm2233@gmail.com

The concept of self-actualisation is one of the most discussed concepts in the contemporary Western world. As we consider the contemporary world rather than the human beings of the past have desired to actualise their highest goal in life and to become a better version of themselves. Thus, the term self-actualisation is more familiar to human beings today when they search the way to achieve their highest potential in life. However, the concept of self-actualisation is defined by both the Eastern and Western worlds in two different ways mentioning their highest achievements. In the Western world of thought, Abraham Maslow was the pioneer who introduced the concept of self-actualisation in his theory of Motivation and Personality as the highest level of psychological development where the 'actualisation' of full person potential is achieved. On the other hand, in the Eastern world of thought, early Buddhism recognised the term selfactualisation in two different ways, such as attaining Nirvana or becoming Chakravarthi King. So the main purpose of this research is to compare both these perspectives and try to solve the problem of how far both Maslow's and early Buddhist perspectives on self-actualisation differ from each other. Several philosophical methodologies, such as content analysis, critical and comparative methods were used to analyse and develop this stands. Mainly primary and secondary sources have been used in analysing Maslow's teachings in Early Buddhism on the concept of self-actualisation. According to the comparative analysis of this research, it can be seen that both Maslow's and Early Buddhist view on the concept of self-actualisation has a considerable connection, even though people may tend to find a paradoxical combination between them.

Keywords: Abraham Maslow, Chakravarthi King, Early Buddhism, Nirvana, Self-Actualization

The Effectiveness of Using Collaborative Learning to Improve Descriptive Paragraph Writing of ESL Learners

Wimarshana S Karunarathna University of Kelaniya wimasewwandi@gmail.com

This study examined the effectiveness of using collaborative learning to improve descriptive paragraph writing skills of students of English as a second language. The aim was to determine whether students who were involved in collaborative learning produced better written descriptive paragraphs in terms of content, organization, grammar, vocabulary, and mechanics than students who wrote individually. An experimental research design was implemented in the study as data was collected through a pre-test and a post-test. A convenience sample of 40 Grade 12 students (28 female and 12 male students) who learn English as a second language participated in this study. These students were randomly assigned to two groups. 20 were assigned to the experimental group and were asked to write paragraphs collaboratively, while the other 20 were assigned to the control group and were asked to write paragraphs individually. The same descriptive paragraph writing lessons were taught for both groups within the four weeks of time period. In this study, it was found that the significance value of the t-test is 0.000 (pvalue=0.000 < 0.05). Hence, it revealed that using the collaborative learning technique has an obvious effect on the students' levels of descriptive paragraph writing skills in favour of the experimental group who did all the activities collaboratively. This study serves ESL practitioners by adopting an effective approach, such as collaborative learning in teaching language skills, to solve existing problems in the teaching sphere.

Keywords: Collaborative Learning, Descriptive Paragraph, ESL Context, Paragraph Writing, Writing Skills

Target Language Usage in ESL Classrooms: Perception of Teachers in Jaffna District

J. I. C. Thamari
Department of English Language Teaching, University of Jaffna christtila.thamari@gmail.com

ESL classrooms in the Jaffna context are unique learning environments where students from diverse linguistic backgrounds learn English as a new language. In such classrooms, the use of the Target Language is a critical factor that influences intended learning outcomes. Based on Krashen's input hypothesis, which posits that language acquisition occurs through exposure to comprehensible input, this study aims at exploring the perceptions of language teachers with regard to the target language usage in classrooms while attempting to recognize the challenges faced and strategies implemented, by them to promote the same. Data were collected from 106 teachers of English whose first language is Tamil, attached to both government and private schools within the Jaffna district. To triangulate, multiple instruments including questionnaires, focus-group discussions, classroom observations, and identity portraits were utilized. A mixed methodology was employed to analyze the data. The findings revealed that respondents perceived target language usage as mandatory in ESL classrooms. However, several challenges were identified by them in promoting target language usage, such as students' limited exposure to English, lack of interest, family background, varying competency levels of individual learners, and difficulty in adapting the target language to local context. Moreover, this study found that teachers' beliefs, experiences, proficiency level, and identities shaped their perceptions of target language usage in ESL classrooms. Teachers with more positive beliefs on the target language and its usage were more likely to prioritize the use of target language in their authentic classroom practices while rest of them hesitate to use it by putting blame on the students. Hence, the present study highlights the complex factors that influence ESL teachers' perceptions of target language usage and emphasizes the need for further research into the proficiency level and professional development of ESL teachers to promote effective target language use in ESL classrooms.

Keywords: Authentic, ESL Classroom, Exposure, Perception, Target Language

Readiness of Teachers in ICT Integration: An Investigation of Secondary Schools in Sabaragamuwa Province, Sri Lanka

Karunarathnage Lakmal Eranda Kumara The Provincial Department of Education klekumara@gmail.com

This study examined the readiness of secondary school teachers of Sabaragamuwa Province to integrate ICT into teaching and learning. The study aimed to determine how best to assist or prepare teachers for integrating technological tools in teaching and learning. The study used qualitative methods, and the population was secondary school teachers, and convenient sampling followed. This study used the Diffusion of Innovations theory to investigate the factors influencing the integration of ICT in Sri Lankan secondary schools. The theory explains how new ideas and technology spread through cultures, making it an appropriate framework for understanding how ICT is adopted among the teacher population. The study revealed that most teachers lacked awareness of ICT integration in teaching; teachers were aware of the necessary resources for ICT integration but lacked technical knowledge. Teachers have faced several barriers to ICT integration, including a lack of competence, negative attitudes, limited time, and etc. The study's findings highlighted the need for training and support to address these challenges and enhance teachers' readiness for integrating ICT into teaching and learning. The study found possible solutions to the challenges teachers face in integrating ICT into teaching and learning. There is a demand for stakeholders to make necessary efforts to integrate ICT in secondary schools successfully. The study suggested that the government should enhance both pre-service and in-service training for teachers in pedagogical issues related to ICT integration. The study's findings provide an opportunity for stakeholders such as the National Education Commission, Ministry of Education, ICTA, National Institute of Education, and Provincial and Zonal Education Authorities to plan how to improve teachers' readiness for integrating ICT into schools.

Keywords: ICT, ICT Integration, Secondary Education, Teacher Readiness, Teacher Training

Representation of Language Policy in Oral Interactions between Doctors and Patients in a State Hospital

K. L. M. I. Dilanthi

Department of English Language Teaching, University of Kelaniya madil191@kln.ac.lk / manomi.iresha000@gmail.com

Language is not only a communicative tool but also an integral part of an individual's identity. Respect for human rights entails recognising a person's right to use their language. Accordingly, Sri Lanka being a multi-lingual state, declared both Sinhala and Tamil as official languages to create the integrity of the country. Moreover, the state implements language policy to protect the language of the minority, thus abiding to offer their service to the public in the client's language. Yet, implementing circulars is not successful without its practices. Hence, it is in this light that the current study concentrates on the language policies and practices in oral interactions between doctors and patients in Out Patient Department (OPD) in a state hospital to investigate to what extent the language policy is practiced in the oral interactions. Accordingly, semi-structured interviews were conducted with five doctors, ten Tamil-speaking patients and five Sinhala-speaking patients using random sampling in OPD in the Teaching Hospital Karapitiya. After conducting interviews, the data were critically reviewed, and the themes were identified to analyse the gathered data using Thematic Analysis. The encountered major findings of the study are 1) Utilising Sinhala as the medium of describing and inquiring the medical symptoms, 2) Official language examination for professional qualifications, 3) No necessity of the Tamil language during the doctors' carrier in teaching hospital Karapitiya, 4) Having insufficient knowledge regarding the language policy. Based on these findings, it can be unfolded that the expected official language policy is not practised in the oral interactions between doctors and patients in the Out Patient Department. In comparison, doctors and patients can perceive language in oral interaction.

Keywords: Doctors and Patients, Hospital, Language Policy, OPD, Oral Interaction

Challenging the 'Guise of Inclusivity': A Critical Discourse Analysis of the Third Lesson in the Grade 11 English Textbook

E. M. Jayewardene
Department of English Language Teaching, Faculty of Arts,
University of Peradeniya

eyshanthi.14@gmail.com

Studies in L2 learning have highlighted the importance of designing inclusive pedagogies which capture the diversity of the L2 learner's background in order to help the learner feel a sense of belonging in the language classroom and embrace the L2 learning process (Crawford, 1995; Herath, 2020; Greenup, 2020; López-Gopar, 2021 for instance). Thus, the 'hidden curriculum' of ESL textbooks should reflect this space created for learner inclusivity. In this regard, the lessons of the Grade 11 English textbook—designed to prepare students for the G.C.E. O/L Examination, the standardized government examination which grants students admission to the Advanced Level classes—at a glance, seem to capture the diversity of the L2 learner's background as it is sprinkled with dialogues which feature an array of male and female interlocuters from different cultural backgrounds and include activities which can be related to the learner's daily realities. However, the present study employs Critical Discourse Analysis (CDA)—an approach which, according to Van Dijk (1993), is used to analyze texts in order to discover what structures, strategies or other properties of text, talk, verbal interaction or communicative events play a role in the production or reproduction of unequal power relations (as cited in Jahedi, 2014, p.29)—and argues that the third lesson titled 'Great Lanka' in the Grade 11 English textbook perpetuates hegemonic ideologies related to language and culture in the guise of inclusivity. Thus, an analysis of the representation of interlocuters and nature of turn-taking in dialogues, the scope and content of reading passages, and the representation of visual texts establishes that diversity—in terms of gender and ethnicity—has only been included 'for show'. Although the lesson appears to localize ELT materials by drawing from the 'heritage' of Lankan L2 learners, the study reveals that the 'greatness' of Lanka is unfortunately reduced to the patriarchal Sinhala Buddhist mainstream culture. Accordingly, this study provides important pedagogical implications for material developers as it highlights the importance of developing greater sensitivity when designing ELT materials in order to move beyond the guise of inclusivity and make pedagogical resources truly inclusive.

Keywords: Pedagogy, Inclusivity, Diversity, Ideology, Critical Discourse Analysis

The Concept of Dietetics in Traditional Medical Systems of Greek Medicine and Ayurveda Medicine

R. M. D. S. Randiwela¹, Prof. S. P. Molligoda²

¹ Department of Western Classical Culture, University of Kelaniya

² Department of Basic Principles, Anatomy and Physiology

¹ dinushisrandiwela@gmail.com

² Susanthamolligoda@gmail.com

In traditional medical systems of Greek medicine and Ayurveda medicine, food is identified to be a crucial medicinal factor determining the health and well-being of an individual. According to Greek medical concept of dietetics, one must have a balanced diet during different seasons, which is cooked accordingly and eating should be done in moderation to maintain proper health. Ayurveda, through the concept of dietetics, specified the characteristics of food in terms of quality, quantity and time which vary with age, constitution, digestive power and season. The objective of this paper is to analyze the concepts of dietetics in Ancient Greek medicine and Ayurveda medicine along with its effect on human body and health, especially with regards to Humour and identify the parallels in their identification, approach, presentation and prescription. Moreover, it will also analyze the physical health practices such as exercises, sleep as prescribed medical treatments defining a healthy lifestyle along with diet. The Historic method under Qualitative Research Methodology will be applied as this study will have to read, analyze and interpret historical and literary material in English and Sinhala translations as its main device for gathering information. It can be observed that the concept of dietetics in both Greek and Ayurveda medicine identify that wrong cooking procedures, irregular timing, and consuming imbalanced and non-congenial food, not following the prescribed rules for preparing, preserving and eating food may also cause the imbalance of Humours causing a deterioration in health in an individual. It can be identified that as prescribed by both Greek and Ayurveda medicine, one has to consume a balanced diet that suits the age and season to stay healthy, and deviation from this may cause diseases.

Keywords: Ayurveda, Dietetics, Food, Greek, Health

Bridging the Education-Employment Gap in Sri Lanka: With Special Reference to Translation Studies Curriculum and Translation Profession

H. I. W. Bandaranayke¹, D. D. I. M. B. Gunathilaka²

1, ² Department of Languages, Sabaragamuwa University of Sri Lanka

1 indumini.bandaranayake@gmail.com, ²melanka@ssl.sab.ac.lk

Many young people today find it difficult to receive employment due to a lack of qualifications and abilities for specific vacancies available. Despite this, the numerous public colleges have continued to generate graduates over what the labour market has demanded, creating an imbalance in the educational system. The purpose of this research is to examine how far the BA Honors Degree in Translation Studies could bridge the Education-Employment gap in Sri Lanka, especially referring to Translation Studies Curriculum and Translation Profession, and to identify the challenges faced by graduates and undergraduates when engaging in the profession. Objectives of this research are to examine the changes to be made to the curriculum to make it in line with the profession, the changes that should come within the profession to aid the development of the curriculum, and lastly, to examine how the curriculum and the profession could be bridged to cater to both present and future needs of the profession. The research used a mixed approach and provided a thematic analysis. Questionnaire-based graduates and undergraduates survey, expert interviews with professional translators, and focus group discussions were used as research instruments for primary data collection. The results showed that there is a gap between Translation Studies Curriculum and Translation Profession. The focus on teaching language skills over translation skills, undergraduates' interest in the subject, less standard in the practical training, no opportunity for specialized translation, and less support and recognition towards the degree program from the profession and the government have been identified as reasons for creating this gap. Overall, the BA in Translation Studies is an academically successful program that creates graduates with higher language skills but not professionally.

Keywords: Education-Employment Gap, Practical Training, Theoretical Knowledge, Translation Profession, Translation Studies Curriculum

Initiating Enterprise Education as Pedagogy in Schools in Asia

Farwin Faizer Imtiaz Gateway College imtiazfarwin@gmail.com

This paper explores what enterprise education is and how schools in Asia can use it as pedagogy. There is much confusion between enterprise education and entrepreneurship education. This paper will explore similarities and differences between enterprise education and entrepreneurship education and how these concepts can be better understood. Entrepreneurship teachers, academic scholars, and the emerging private institutions that train promising new entrepreneurs in Asia are increasing. Therefore, many people assume that there is a thin line between the two concepts, thus making it difficult to exactly define what enterprise education is and what its objectives are. Hence, this review paper will point out the ideal way to understand enterprise education from a pedagogical viewpoint. Enterprise education is experimental learning which is put into practice outside the classroom environment. This review paper would draw on findings from qualitative research and critical analysis of the contemporary literature review of the contributions made from the available enterprise education from developed countries and how it opens new doors for enterprise education in developing countries in Asia. In this context, the objective of this research paper would be to examine the extent to which enterprise education can be adopted by Asian nations, its benefits and hindrances to Asian students and educators and how these hindrances can be avoided with solutions to overcome and effectively deploy enterprise education successfully in these countries. Since this is a qualitative research study in nature, the researcher adopts a deductive approach for fact-finding and analysis. The said inquiry will be guided by published literature research and findings related to enterprise education. This review paper is constructed with the view that it would be useful in assisting educators in relation to expressive enterprise education and set the framework for experimental research for the future regarding policies and structures in practical approach to learning in schools.

Keywords: Enterprise Education, Entrepreneurship, Learning, Pedagogy, Teaching

A Study of Observing Association Between the Production of Private Speech and Several Other Factors Among Children Between 3-5 Years

Ishara S.W Thilakarathna
Department of Linguistics, University of Kelaniya Sri Lanka
siwrangi@gmail.com

Children between 3-5 ages frequently talk aloud to themselves as they play and explore the environment. This emerges around the age of three, peeks at the age of five and slowly turns to an internalized speech as children grow up. This study was conducted to find out the association between the private speech of children between 3-5 years and eight other biological, social-economic and linguistic characteristics that children share and display. These eight factors are included age, gender, economic status of the family, parents' educational level, bilingualism, parental responses, existence of an imaginary friend and nature of the activity the child engages in. This qualitative study was done with twenty-four children as participants. Typically developed healthy children from socially and economically diverse families in the same geographic area were selected as the sample. Each child had to face three observational sessions in their natural environment with intervals in between and an interview session. Another structured interview was conducted with parents to collect background data. The audible and inaudible (internalized or partly internalized) private speech reported during the observations as well as the information recorded at interviews, were considered as data. The utterances produced at the observational sessions were videotaped, coded and analysed to identify the influence of eight selected factors on private speech. Results confirmed a significant association between seven out of eight factors with private speech production, other than parents' educational level. The findings of the study reveal important factors behind psychological and linguistic development of young children and the possibility of improving the quality of private speech by changing one or several factors in the child environment.

Keywords: Child Language, Fantasy Play, Imaginary Companions, Private Speech, Sociocultural Theory

A Segmental Analysis of Sri Lankan English: The Relationship of Phonological Patterns and Mother Tongue of Sri Lankan English Speakers

Hasanthi Wijayawantha Sabaragamuwa University of Sri Lanka wijayawantha@ssl.sab.ac.lk

Sri Lankan English (SLE), which belongs to the outer circle of Kachru's threecircle model, is a variety of New Englishes spoken by Sri Lankans who choose to communicate in English for any purpose. Therefore, in Sri Lanka, English is used parallel to the other two main languages of the country, Sinhala and Tamil. The main objective of the research is to find the phonological patterns observed in SLE speakers and to examine whether there are differences or similarities among the speakers depending on their mother tongue (L1). Data for this research are collected through non-probability sampling. Praat is used for auditory and acoustic analysis, and Microsoft Excel is used for quantitative analysis. The pronunciation of voiceless and voiced Th, rhoticity, consonant clusters, and vocalization of L are analyzed under auditory analysis and F1 and F2 formants of selected vowels such as FLEECE and KIT, DRESS and TRAP and THOUGHT and LOT are analyzed under acoustic study. Further, the vowel plots of the participants are compared with the vowel plot of the Standard Sri Lankan English speakers as well. It is observed that the characteristics of the phonology of SSLE are always not presented in the participants. Studying the vowel space of the participant and comparing the participants' vowel space with the vowel space of SSLE showed that there are few instances of significant difference between the pronunciation of the participant and the pronunciation of SSLE, which could have occurred as a reason for the strong influence of the participants L1 on their L2.

Keywords: L1 Influence, Segmental Analysis, SLE Speakers, SLE Vowel Plot, Sri Lankan English

An Analysis of the Undergraduates' Perspectives on Anxiety in Speaking English as a Second Language: University of Kelaniya

Muditha Lakmali Manathunga University of Kelaniya mudimanathunga@gmail.com

The English Language is widely accepted as the dominant medium in which people all over the globe communicate, regardless of their existing cultural and language diversities. Despite the endeavours of English as a Second Language (ESL) learners to excel in the course of their English language learning, they are impeded by certain affective factors, including anxiety in speaking. Accordingly, it is vital to investigate the students' perspectives on the causes for Second Language Speaking Anxiety. Through the preliminary investigations, it was noticed that almost all the participants in the sample had experienced anxiety in speaking English as a Second Language. Therefore, the main objective of this study is to investigate the possible causes of speaking anxiety from the learners' perspective. Accordingly, 50 undergraduates, who follow English for Humanities at the University of Kelaniya, Sri Lanka, were randomly selected as the participants of this study. The data gathered through questionnaires, and semistructured interviews were analyzed through a mixed approach. The findings reveal that the students' previous experiences in unsuccessful speech activities have negatively impacted their present perceptions. It was also highlighted that speaking anxiety has occurred due to the fear of being mocked by others for making errors. Additionally, some other major causes of Second Language speaking anxiety was identified. They lacked self-confidence, support and guidance from the teacher, a stressful classroom environment, and difficulty in vocabulary, grammar and pronunciation. Hence, in the light of their perspectives, this study emphasizes the need for effective and efficient teachers' dedication to create stimulated ESL classrooms in which the students' self-confidence and relevant speaking skills can be enhanced explicitly and implicitly with the required guidance and support.

Keywords: Anxiety In Speaking, English As A Second Language (ESL), Undergraduates

Re-Reading Constantine Poustewesky's Literary Works in the Light of Eco-Centric Literary Criticism

S. B. Anuruddhika Kularathna Department of Sinhala, University of Kelaniya anurudhikak@kln.ac.lk

Constantine Pousteweskey, the famous Soviet Russian writer, firmly believed that writing not only solely remains as an artistic aesthetic endeavour, but also a way on the part of the writer to realize the social commitment under the power of the literary creation that has a public impact. Constantine Poustewesky observed that Stalin ruled the contemporary U.S.S.R. with an iron hand. The hegemony of the Communist party exploited the Russian Countryside mercilessly to reach their goals of emerging as the world superpower. It is generally believed by literary critics that Poustoweskey was a poetic writer who labored to capture the beauty, eminence and sublimity of nature in a language that was vibrating with topological power. Hence the researcher argued that his prose works can be reread or rather de-coded by applying the critical theories put forward by the school of Eco-centric critics. Eco-centred literary criticism gives a prominent place to explore the relationship that exists between literature and nature. In this study, the researcher attempted to address major issues raised by eco-criticism, such as the following. In what ways nature represented in Pausteweskey's creative literary works? Just as much as race, class, and gender have become important variables in literary study, should not the idea of place be accorded equal weight? Drawing on the research findings, the researcher arrived at the conclusion that the writer's unique perception of nature and its interaction with human beings was an artistic mode employed by him to oppose Stalin's heartless exploitation of nature behind the mask of development.

Keywords: Eco – Centred literature, Joseph Stalin, Nature, Pausteweskey, Poetic Language

Features of Corrective Feedback Leads to Form-Focused Instruction

M. S. F. Asna

Department of English Language Teaching, South Eastern University of Sri Lanka asna98samseer66@gmail.com

Language teaching methodologies in the history of language teaching paradigms have often shifted between deductive and inductive methods concerning instructional pedagogies. Previous studies suggest that most language classrooms are based on Form-Focused Instruction (FFI) in delivering the teaching instructions in the classroom. This study focuses on the features of corrective feedback by eight ESL teachers in Sri Lankan English as a Second Language (ESL) classrooms at the tertiary level. Error correction in ESL classes has been a focal phenomenon in Second Language classrooms. Corrective feedback provides attention to language forms by reinforcing the grammatical areas and helping learners acquire the grammatical rule of a language. The target group of this study is the first-year students from the Faculty of Arts and Culture, the South Eastern University of Sri Lanka, who were placed in three proficiency groups. This study mainly integrates the classroom observation and transcription of the classroom recordings to examine the discourse features of corrective feedback in ESL classrooms. The study is related to the conceptual framework, including the discourse features analyzed in this study. The observation protocol of this study is based on the observation of classroom teaching while using an observation scheme to moderate the data analysis. The findings of this study suggested some of the persuasive features of corrective feedback in Sri Lankan ESL classrooms. The findings of this study revealed that reformulation and direct feedback are the most frequent error correction techniques used by ESL instructors in Sri Lankan ESL classrooms at the tertiary level. However, the error correction mechanisms have been used according to the student's language proficiency level and the ESL instructors teaching pedagogy. Thus, this study provided insights into error correction features at the South Eastern University of Sri Lanka. Further comparative studies can be done to analyze the features of error correction strategies used by ESL instructors at the tertiary level.

Keywords: Corrective Feedback, ESL Class, Form-Focused Instruction (FFI), Proficiency Level, Reformulation

The Role of Women in *Luke's Gospel*: An Intersectional Analysis of Gender and Power Dynamics

Suranga I. A. Gunasekera Asian Institute of Missiology frsiomi@gmail.com

Feminist scholarship on Luke's Gospel has revealed that its portrayal of women is far from liberating, contrary to popular belief. On the other hand, masculinity studies suggest that Luke's depiction of Jesus conforms to gender roles in the Roman Empire. This paper explores these two insights and argues that Luke's portrayal of men depends on women's erasure. By examining the characterization of women at the tomb and the relationship between Jesus and the apostles in Luke 23:26-24:53, it is argued that the role of women in the events of crucifixion, burial, and resurrection is primarily to support the power claims of the male apostles and legitimize their mission. The paper highlights that the absence of women in the final appearances of Jesus foregrounds a homosocial relationship among the male apostles, where their male bonding and solidarity take precedence over the representation of women. The paper connects the gender and power dynamics in Luke's Gospel with the concept of homosociality to argue that the text prioritizes male relationships over female representation. Thus, this paper offers an intersectional analysis of gender and power dynamics in Luke's Gospel, highlighting how the portrayal of women bolsters the power claims of male apostles. The study reveals that the absence of women in the final appearances of Jesus is not incidental but rather a deliberate attempt to prioritize male relationships over female representation. This paper adds to the growing body of literature that challenges the assumption that Luke's Gospel is a liberating text for women, underscoring the importance of intersectional analysis in biblical scholarship.

Keywords: Feminist, Gender, Homosociality, Luke's Gospel, Women

An Anthropological Study on Contemporary Fishing Community in Sri Lanka with Special Reference to *Weligama* Divisional Secretariat Division in *Mathara* District

T. Y. D[.] Wickramanayake¹, K. M. S. Samarasekara²

¹ Faculty of Graduate Studies, University of Sri Jayewardenepura, Sri Lanka

² Department of Anthropology, Faculty of Humanities and Social Sciences,

University of Sri Jayewardenepura, Sri Lanka

¹ kmssamarasekara@sjp.ac.lk

Fishing has traditionally been one of the major incomes in Sri Lanka. A basic feature of fisheries society is maintaining its own subculture associated with the fishing industry. The social, economic, and cultural problems of the contemporary fisheries community have been taken as the research problem. The main objective is to identify social and cultural values in the contemporary fishing community. From the judgmental sampling method, Weligama Divisional Secretariat in the Mathara district was selected. The applied anthropological study randomly selected 50 fishery village households as primary respondents. The fishing industry is the main livelihood of 84% of households. In the religious and social context of the peasantry beliefs and rituals dominate. It was revealed that the dialect associated with the fishing industry is not actively associated with the industry at present. In the contemporary, fishermen use boat outriggers and fishing boats. There is a new trend in fisheries society. Not only that stilt fishing, as well termed *Ritipanna* in Sinhala, is a traditional fishing method practised by the southern coast still present. In their contemporary economic situation, they are living a challenging life. The reason given by the fishermen is a lack of proper income from fishing. An unorganized economy and debt from loans or mortgages can realize 24% of families, and they express characteristics of a culture of poverty. Accordingly, it was revealed that the poverty of these people has become intertwined with their lives at present, and they are not trying to get rid of it. But 66% of families have tried to develop their economy. It is seen that most people are working hard to make their future successful in this way. The research also exposed that the culture of poverty, a cultural characteristic of the fishing subculture, is currently being eliminated from the fishing society.

Keywords: Applied Anthropology, Culture, Culture of poverty, Fishing, Subculture

Decrypting of Messages in Sri Lankan Political Cartoons: A Multimodal Approach

M. K. S. S. Gunarathne University of Sri Jayewardenepura kaushi20gunarathna@gmail.com

Despite being a gateway for a wealth of knowledge, the attention received by Sri Lankan political cartoons has been scanty. Thus, this qualitative study extends a discursive content analysis, using the theoretical base of multimodal discourse analysis, on a collection of 52 political cartoons published in the English weekly, Sunday Observer, from January 2021 to December 2021. The data collected through document analysis were scrutinized using a mixed methodology that encompassed thematic, content, and discourse analysis techniques within the framework of a semi-historical research design. The exploration set out to decrypt the messages and to unveil the numerous modes used by those political cartoons resulting in the discovery of miscellaneous thematic manifestations which could be placed under the three main categories of social, political, and economic. Additionally, the study also revealed the influence of different socio-political and economic contexts on these drawings whilst highlighting the purpose served by political cartoons in educating and spreading awareness to the common populace of their surroundings and their fate created by the incidents that occur and surround them. Further, the study demonstrates the effectiveness of political cartoons as a tool of communication that could extend its reach to the entirety of the general public without being confined only to literate individuals. Finally, the study recommends further research to be conducted on Sinhala idioms, analogies, and motion-picture references used in Sri Lankan political cartoons.

Keywords: Contexts, Decoding Messages, Multimodal Discourse Analysis, Political Cartoons, Sri Lankan Themes

A Comparative Study on Academic Performance of Children from Male and Female-Headed Single Parent Families

Prof. Yasanjalee Jayathilake¹, Malki R Gunarathne²

^{1, 2} University of Sri Jayewardenepura

¹yasanjalee@sjp.ac.lk

Children are supposed to grow and develop in a healthy family setting where both parents play their respective roles by providing security and stability. Therefore, the research intends to comparatively study how the gender differentiation of head of the household in single-parent families affects their children's academic performance. Hence, this study's objectives attempt to fulfil the anthropological approach requirement to study the ability to provide academic assistance and meet emotional needs of children with balancing the personal lives of single parents. This study is based on 06 female-headed, 06 male-headed single-parent families and 08 teachers of Ratmalana DS division, Colombo district, Sri Lanka. Qualitative methods and techniques have been applied to collect data, including interviews, case studies and observation methods. The findings revealed that 66.66% of single mothers do not have sufficient means to provide most of the children's school needs. Further, 50% of single mothers and 16.66% of single fathers were educated up to G.C.E. ordinary level, and parent's educational qualification largely effects on assisting children at home in Covid 19 period. According to the registration document analysis, the percentage of regular daily attendance of children belonging to single-father parent families was more sound than single-mother families. According to the teachers, 100% of positive compliments were identified in children's health from single-father households. In addition, it was stated that these children have a more significant amount of participation in extracurricular activities at school than children from single mother-headed households. The study concludes that children from single-mother households faced challenges in supervising academic assistance, and children from single-father households faced problems due to lack of emotional support, negatively affecting their children's academic performance. Given the findings, the study recommends that schools establish guidance and counseling platforms to assist children from single-parent households in coping with academic work and completing on an equal footing with children from intact families.

Keywords: Academic Performance, Education, Personality, Single Parents, Socialization

Representation of Religious Reconciliation in Sri Lankan Primary School Education: A Study Based on Grade One to Grade Five Religious Textbooks and the Teacher's Guides

Jayani R. Marasinghe
Department of Western Classical Culture and Christian Culture,
University of Kelaniya
jrmar211@kln.ac.lk

Sri Lanka is a multi-religious country with the majority of the population being Buddhist. The 2012 National Census list the population as 70.2% Buddhist, 12.6% Hindu, 9.7% Muslim, and 7.4% Christian. In a multi-religious country, religious reconciliation is an essential factor which promotes love, brotherhood, peace, harmony and educates people to live in unity with diverse religious cultures. The Constitution of Sri Lanka states that education is a fundamental right for all its citizens (The Constitution, 2020). Therefore, citizens should be made aware of the importance of religious reconciliation from an early age. The main objective of this study is to examine the extent to which primary school education in Sri Lanka has contributed to religious reconciliation and to propose suggestions for improving the religious reconciliation through the means of religious textbooks from grade one to grade five. The research problem of this study is to find whether the contribution of primary school education regarding religious reconciliation in Sri Lanka is sufficient. The research methodology used for this study is the methods of content analysis and textual analysis. Accordingly, the religious textbooks referred by students from grade one to grade five and their teacher's guides were used (Hinduism, Buddhism, Catholicism, Christianity, and Islam). The findings of this research show that the religious textbooks and their teacher's guides used in primary education have directly and indirectly represented the concept of religious reconciliation in different magnitudes. This study concludes that the contribution of Sri Lankan primary religious education towards the furtherance of religious reconciliation is inadequate.

Keywords: Primary Education, Religious Reconciliation, Religious Textbooks, Teacher's Guides, Sri Lanka

Gender, Climate Change, Social Security: A Study Based on Himalayan Regions, *Nagarkot*

B. N. G. Perera¹, E. C. D. Perera²

¹Department of Sociology, ² Department of Economics, University of Ruhuna

¹nimanthagayashanperera@gmail.com

²chathurikaelv@gmail.com

Gender, climate change, and social security are interconnected issues that have far-reaching impacts, especially in the Himalayan region. This paper aims to explore the relationship between gender, climate change, and social security in the Himalayan regions, specifically Nagarkot. The research objectives were to identify how climate change is impacting the region's social security system and exacerbating gender inequalities. The study used a mixed-methods approach that included both quantitative and qualitative data collection techniques. The experimental design involved collecting primary data from 50 households in Nagarkot through household surveys, focus group discussions, and in-depth interviews. The results of the study revealed that women are more vulnerable to the impacts of climate change and are less likely to have access to social security services. Women, in particular, are disproportionately affected by the impacts of climate change, as they are more likely to work in vulnerable sectors such as agriculture and have limited access to resources and decision-making power. Women's workloads increase during extreme weather events, but they have limited access to resources such as finance, technology, and training that could help them cope with these challenges. Moreover, patriarchal attitudes and social norms restrict women's participation in decision-making processes related to climate change. In conclusion, gender, climate change, and social security are complex issues that require a comprehensive and integrated approach. The study recommends the implementation of gender-responsive social security policies that address the unique challenges faced by women in the Himalayan region. It also emphasizes the need for increased awareness and advocacy to promote gender equality and empower women to participate in decision-making processes. Overall, this research provides valuable insights into the interconnections between gender, climate change, and social security in the Himalayan region and highlights the importance of adopting a gender-responsive approach to address these challenges.

Keywords: Climate Change, Climate Change Policies, Gender Dynamics, Nepal, Social Security, Women

An Investigative Study of the Relationship Between Educational Philosophy and the School Teacher Role

B. M. C. Madhusanka Bandara Department of Humanities, Rajarata University of Sri Lanka. madusankabandaranayaka42@gmail.com

Education can be seen as a basic process of developing the individual's knowledge, skills and attitudes. That is, it is a means of teaching used to bring out the hidden talents of a child or another person or to develop the child's knowledge, skills and developmental characteristics. Philosophy can be identified as a unique concept that can be identified in the educational process. The basic task of philosophy can be identified as expanding the range of vision and attitude needed to look at man and the world around him in a new tradition of thought by discarding the misconceptions about the universe and society. The main research problem proposed in conducting this research was to identify the relationship between the concept of education philosophy and the role of the school teacher. The primary objectives of this research were to identify the concept of education and the relationships held in the role of a school teacher in the philosophy of education. This research was conducted by studying secondary literature sources that included information about the philosophy of education under the qualitative data collection research methodology. The foremost task of philosophy is to explore the truth about man and the universe. Various problems can be seen in any educational tradition in the world and philosophy is used to understand those problems. Thus, it seems a very close relationship between education and philosophy. That is, it can be recognized that the basic theoretical basis required for the educational process is created through philosophy. Accordingly, the research results revealed that the philosophy of education influences the teacher's role in various ways. To create a new life philosophy for the teacher, to explore new knowledge, skills and attitudes using techniques such as Nigami Udgami and Logic to identify the student's likes and dislikes, to identify common educational goals, to lead to deep logical thinking. It can be revealed through this research that educational philosophy is used in the role of a school teacher for many things, such as to develop the moral attitudes of children and to create a dynamic in human relationships as a teacher. Thus, in analyzing the data of this research, it can finally be concluded that the concept of educational philosophy socializes many unique relationships in the role of the school teacher.

Keywords: Attitudes, Philosophy of Education, Rational Thinking, Social Dynamics, Teacher Role

Ayurvedic Practice of Moon Bathing: Exploring the Relationship Between Lunar Energy and Human Health

K. A. D. T. Harshamali¹, S. L. Wewalwala²

1, 2 Department of Ayurveda Basic Principles, Faculty of Indigenous Medicine,
Gampaha Wickramarachchi University of Indigenous Medicine

1thanujakumarapeli@gmail.com

The moon is associated with the Kapha Dosha in Ayurveda which is connected to the qualities of water element mainly. Moon controls and influences the Rasa Dhathu in our body (Plasma). The objective of this study was to explore the potential benefits of lunar energy on human health according to Ayurveda. Information about moon bath and its effect on human health were collected from authentic texts and web-published articles, and they were critically analysed. In Ayurveda, moon bathing is prescribed as a regimen in summer and autumn as it is used to calm the *pitta dosha*, the bio-energy that regulates metabolism and heat. Hamsodaka, the water heated with sunrays and cooled with moon rays, is the purest water for bathing and drinking during autumn. Moon bathing is beneficial for hypertension, eczema, excessive sweating, body odour and inflammatory conditions which arise due to excess Pitta. Moonlight triggers the release of melatonin, a hormone that relieves anxiety, stress and promotes relaxation and sleep. Since moonlight is a reflection of sunlight, it boosts Vitamin D production. Studies suggest a connection between the menstrual cycle and the lunar cycle, as both are approximately 28 days long. The moon is associated with the right side of the brain, the pituitary gland, and the female reproductive organs, thus responsible for regulating follicle-stimulating hormone and luteinising hormone. There is a potential association between bipolar disorder and lunar patterns, and the moon also affects the cardiovascular functions of the human body. It can be concluded that there is a relationship between lunar energy and human health. Thus, the regimen of moon bathing prescribed in Ayurveda is beneficial as a therapeutic method.

Keywords: Ayurveda, Hormones, Human Health, Lunar Energy, Mind, Moon Bathing

Kajal and Anjana as a Preventive Eye Care Measure in Indian Culture: A Literature Review

Hansika D. Jayasooriya¹, Chathurini Ferando², Chathurika Jayasena³

^{1, 2} Department of Languages, ³ Department of Ayurveda Basic Principles, Faculty of Indigenous Medicine, Gampaha Wickramarachchi University of Indigenous Medicine.

¹ hansika.dhananjani37@gmail.com

This study examines the relationship between the Indian cosmetic item Kajal, and the Ayurvedic eye treatment, Anjana, and explores their similarities and differences. Women and girls have been using Kajal for eye beautification and maintaining eye health for ages. Anjana, the most significant Ayurvedic eye care measure, is mentioned under the Netra Kriya *Kalpa*, and there are three types of *Anjana* based on their action: *Lekhana*, Ropana, and Prasadana. This literature review was conducted by collecting information from traditional Ayurvedic texts (Charaka Samhita, Susruta Samhita. Astanga Hridhya Samhita. Sarangadhara Samhita. Sarasankshepaya), Google Scholar, PubMed, and Scopes. The findings indicate that *Kajal* is primarily used for cosmetic purposes in Indian culture, but the ingredients used for its preparation have medicinal properties such as anti-inflammatory, antimicrobial, antioxidant, sun protective, and antiageing properties. On the other hand, Anjana is mainly used to prevent and treat various eye diseases and is an essential part of the daily and seasonal regimens for maintaining healthy eyes. The review revealed that *Kajal* and Anjana have similarities and differences, and further research is required to explore their potential as preventive eye care measures and their potential for use in modern medicine. In conclusion, while Kajal is linked to Indian culture as a cosmetic item, it could also have indirect medicinal effects. Depending on the medicinal properties and actions of *Kajal*, it could be more related to the special Anjana type, Netra Prasadana Anjana.

Keywords: Anjana, Indian Culture, Kajal, Netra Kriya Kalpa, Netra Prasadana Anjana

The Portrayal of Women in the Renaissance Theatre in the Late Fifteenth Century (1580-1600)

Handunneththi Shanika Dilhani De Zoysa Asian Institute of Business & Science shanika@aibs.edu.lk / desoysashanika@gmail.com

This research paper explores the various ways in which the female is represented in the Renaissance theatre in the late fifteenth century (1580-1600), contesting the dominant view of female victimhood and patriarchal norms. Despite the dominant view being the lack of freedom and identity of the Renaissance women, the era can also be called a time period in which women such as Portia and Lady Lucre, women who fought for their needs and wants for whatever the means, also existed in the Renaissance theatre. The theatre being an actual demonstration of life in England in contemporary times, these dramatists delineate the contemporary issues that these females went through in marriage and relationships as well as their means of contesting them. In order to explore the portrayal of the female beyond the victimhood and patriarchal norms, an in-depth textual analysis would be conducted on the selected texts, The Merchant of Venice (1600) by William Shakespeare and *The Three Ladies of London* (1584) by Robert Wilson. Therefore, the objective of this study is to find out the dichotomous representation of the female in Shakespeare's *The Merchant of Venice* and Robert Wilson's *The* Three Ladies of London as well as to portray how these portrayals showcase women with beauty as well as wit to validate financial gain, and political dominance. Tactically, these dramatists signify the idea that females are not always the victim of patriarchy and that there are females who wittily manipulated the patriarchal norms to gain their means.

Keywords: Drama, Female Representation, Feminism, Gender Politics

A Comparative Study on Crime and Punishment as Reflected in Buddhism and Modern Legal Philosophy

Ven. Walasmulle Bhaddiya Department of Pali and Buddhist Studies, University of Kelaniya, Sri Lanka

Law is there in a country/institution to control the behaviours of its members. It is very supportive in protecting the peace and harmony in a society or a country. The term "Law" has been classified in many ways from ancient times. In the ancient past most of the systems of administration were based on tribal rules. There are 02 main legal systems in Sri Lanka as Civil and Criminal law systems. In Buddhism, the law of discipline in the section is known as the Suttavibhanga and are arranged and presented in a certain order with the law dealing with the serious offences coming first and the others presented in a descending order under eight categories. "CRIME" is a word we use today to denote any offence against a community as a whole, or one (or more) of its members. At the same time implicit in our use of it, is the sense that it is punishable or deserving of punishment by a socially recognized authority. The most grievous punishment in the state law is the capital punishment while the most grievous punishment in the Buddhist Vinaya is the *Brahmadanda*. *Brahmadanda* is a punishment involving a boycott, the highest penalty that can be imposed on an ordained monk. Both Buddhism and modern law gives priority for the volition rather than the action. Buddhism explains it under kamma concept providing priority for the cetanā while modern law deals with "Mens Rea" and "Actus Reus". Research problem is to investigate whether the Buddhist law and modern law have equal or different application. The study aims to show the interrelationship between these two systems and identify the modern legal aspects reflected in Early Buddhist teachings. Research is limited to finding the nature of crimes and punishments of both disciplines. Research methodology is the qualitative method and requires gathering relevant data from the specified documents and compiling databases in order to analyze the material and arrive at a more complete understanding.

Key Words: Actus Reus, Crime, Mens rea, Punishment, Volition

Impact of Ambiguity on Administrative Translation; With Special Reference to Selected Administrative Documents

K. A. A. Dulari

Department of Languages, Sabaragamuwa University of Sri Lanka Department of Official Languages, Sri Lanka kaadulari@gmail.com

Administrative translation refers to the translation of administrative texts used in administration and management procedures. It is observed that certain features that adhere to source texts can produce ambiguous meanings in administrative translations between English and Sinhalese. Accordingly, the main objective of this research is to study the impact of ambiguity on administrative translation. This qualitative approach employed Content -Analysis technique and the classification of ambiguity in English proposed by Jha (2017) in order to analyze primary data collected from selected 10 English administrative documents and their Sinhalese translations done by the researcher and the Department of Official Languages (DOL). Translations by the researcher were compared with the translations by DOL, assuming translations by DOL are most accurate versions of translations. This assumption was based on the expertise in the administrative translation the institute has obtained. Results showcase mainly the phenomena of ambiguity encountered in administrative translations due to uncertain referents, vague placement of the prepositions, complex syntactic organization, pragmatic meanings when the tone or the emphasis in a sentence is unclear, multiple interpretations for jargon, clause, or a phrase, and wrong placement of modifiers. This study identified that anaphoric ambiguity, attachment ambiguity, coordinating ambiguity, homonymous ambiguity, polysemous ambiguity, structural ambiguity, and pragmatic ambiguity are the ambiguity categories encountered in administrative translation, out of the 10 categories of ambiguities in English proposed by Jha (2017). This research revealed that ambiguity results in mistranslations, poor sentence constructions, less-meaningful texts, uncertain meanings, and different interpretations in target documents. Acquisition of background knowledge on administrative language and application of translation techniques are recommended to overcome such issues. This study recommends compiling a study guide on administrative language as reference materials.

Keywords: Administrative Language, Administrative Translation, Ambiguity, Error-Analysis, Translation

Exploring Challenges and Implications of Inclusive Learning Practices in University-level English Language Classrooms

K. D. M. S. Abeythunga Department of English Language Teaching, University of Kelaniya maheesha.abeythunga@yahoo.com

The use of inclusive language is an essential aspect of modern communication that seeks to prevent the marginalization of individuals based on various characteristics such as gender, race, religion, ability, or other traits. Despite the potential benefits of incorporating inclusive language practices that promote diversity in English language classrooms, it can present challenges and limitations for educators. Thus, this study, influenced by Critical Language Awareness (CLA) theory, sought to investigate the challenges teachers may experience when attempting to teach inclusive language in university-level English language classrooms. To accomplish this objective, qualitative research methods, including focus groups and interviews, were employed to gather English teachers' experiences and perspectives concerning the implementation of inclusive language practices within the classroom. Additionally, this study examined several variables such as the teacher's background, student demographics, and resource accessibility, which can influence the effectiveness of inclusive language practices. Furthermore, the research explored teachers' understanding of inclusive language and how they integrate it into their instructional practices. This study's findings have significant implications for English language teaching and learning. The study outlined the difficulties that teachers may encounter when implementing inclusive language practices in the classroom, with a particular emphasis on students who come from different cultural, linguistic, and socioeconomic backgrounds. These findings emphasize the value of encouraging inclusive language patterns within the context of English language instruction, and they can guide efforts to improve initiatives for teacher preparation and professional growth in this field. By elucidating the complexities and obstacles of inclusive language instruction, this study provides invaluable insights that can inform efforts to enhance teacher preparation and professional development in this specific area as learning inclusive language has significant implications for students' future careers.

Keywords: Inclusive language, English Language Teaching, Teacher Experiences, Challenges

Use of Assistive Technology Tools for Students with Dyslexia: A Systematic Review

H. D. C. Priyadharshani¹, K. A. C. Alwis ²

1,2 Department of Special Needs Education, The Open University of Sri Lanka

1hdcpr@ou.ac.lk

Assistive technology is one of the prominent modes that has been used significantly in the field of special education. Specific Learning disabilities are caused by genetic and neurobiological factors that affect brain functioning, influencing one or more cognitive processes related to learning. Dyslexia is a specific learning disability that is neurobiological in origin. Out of the world's population 780 million are people with Dyslexia. An important resource for students with Specific learning disabilities to flourish in the classroom is access to assistive technology as an increasing number of students with Dyslexia are attending Primary schools. To meet the educational demands of students with Dyslexia, support service providers will likely rely on assistive technology tools. This systematic literature review focuses on the use of assistive technology tools for students with dyslexia. Scholarly articles were used for this research. The research followed a qualitative approach, and a survey design was used. The research aimed to investigate how accessible these technology tools are to students with Dyslexia, the impact of these technology tools on students with Dyslexia and to identify assistive technology tools available to support students with Dyslexia. Based on information gathered from previous studies, this research was able to identify assistive technology tools that can help students with dyslexia as all students should have the fundamental right to equitable education The literature review analyzes the assistive technologies available to allow students with dyslexia to thrive in an educational setting, the study tries to find the challenges in the field of assistive technology and tries to determine how it can be addressed and overcome.

Keywords: Assistive technology tools, Dyslexia, Specific Learning disabilities(SLD), Systematic literature review,

An Investigation of the Aesthetic Principles Underlying the "Maha Kola Sanniya" in Sri Lankan Mask-Making Tradition

Malliya Wadu Arosh Chaminda De Silva Department of Philosophy, University of Peradeniya, Sri Lanka. A17109arts@pdn.ac.lk

A mask is a craft creation by which the natural face of a person is covered by an artificially created face of a different type. According to circumstances like belief systems, society, rituals, and meanings, people wear masks on their natural faces to disguise their true identities. This makes changing personalities simpler for a brief amount of time. But the mask used to be much more than just a face covering device. Anthropologists have accepted the fact that ancient people in various countries used masks to frighten enemies in battle, making an attractive impression on cultural rituals and as entertainment. Its use in ritual dances was undoubtedly an important aspect of the religious and social life of our ancestors. In some parts of the world the mask still retains a deep and often complex aesthetic meaning. In Sri Lanka's cultural background, the "Maha Kola Sanniya" represents a very unique aesthetic essence of the Sri Lankan folklore. But there are very limited research findings on the Maha Kola Sanniya and its aesthetics values. The research problem of the study is how "Maha Kola Sanniya" is able to express aesthetic values through its performances. The research paper describes that there is a particular aesthetic essence of the Sri Lankan 'Maha Kola Sanni Mask', especially in Ambalangoda on the southern coast of Sri Lanka. To clarify the aesthetic account of "Maha Kola Sanniya" in Sri Lankan mask making history, the study of how Maha Kola Sanniya is able to express the aesthetic values through its performances serves as a qualitative research project.

Keywords: Sri Lankan, Mahakola Sanniya, Daha Ata Sanni (18 aliments), Aesthetic, Culture.

Conveying the Meaning in a Film's scene; the Effect of the Soundtrack on the Image *Mise-en-scene*

Sandaru Ovini Leeniyagoda
Department of Drama, Cinema, and Television
University of Kelaniya.
salee191@kln.ac.lk

This research aims to discuss the nature of the interrelationship between a film's image and its soundtrack to convey the expected emotion to its audience. Emotion is the way of making aesthetics meaning in a movie. The film is a medium of the image mise-en-scene and sound. An image mise-en-scene is the composition of a scene. The composition is the arrangement of the actors and the setting in a film's scene. The image *mise-en-scene* aims to convey the expected emotion to the audience. However, this research identifies that the film's image mise-enscene never expresses the desired emotion without the emotion-generated soundtrack. The soundtrack helps the image mise-en-scene to make a specific emotion/s. So this study identifies that sound is the base of generating feelings in the audience's mind rather than images. So without the specific sound containing the emotion beyond the image, the mise-en-scene will remain with uncertain meaning/s. This study aims to apply the qualitative methodology to analyze the argument and make its conclusion. The primary data collection method is screening selected movie scenes to a selected audience. Furthermore, the conclusion depends on the data selected from that audience. This research will help identify how the soundtrack affects the image to convey the meaning of a film scene and how important the sound is in the language of films. So, this research strongly argues that the soundtrack is the carrier of making aesthetic meanings through the image of the film's mise-en-scene- and so the film's image mise-en-scene depends on its soundtrack to convey the specific and expected aesthetic meaning through the emotion of the soundtrack in the film.

Keywords: Image *mise- en -scene*, soundtrack, expected meaning, emotion, film.

A Study on the Importance of Quality Assurance Methods in the Post-Translation Process of Administrative Documents: with Special Reference to Editing and Proofreading

Imasha Piyumali Ranaweera Jayawardhana¹, Nethmie Manthila Wijebandara²

1,2 Department of Languages, Faculty of Social Sciences and Languages,

Sabaragamuwa University of Sri Lanka

1ima.jayawardhana@gmail.com, nethmiewijebandara@gmail.com

During the translation process, translators should be thorough with the quality measures of a translation work despite the challenges they face, for a piece of translation is expected to be perfect. In order to overcome the errors and mistakes that come across during the process, editing and proofreading play a significant role as prominent methods in quality assurance in the post-translation phase to ensure the quality of the translation. With particular reference to the administrative documents used in the Galle District Secretariat, this study evaluated the significance of editing and proofreading as a quality assurance method in the post-translation process. The researcher used a mixed approach and accordingly the data were collected using a questionnaire from a study population selected through convenience sampling technique and the administrative texts were selected using the purposive sampling technique after a thorough content analysis. The study population consists of one professional translator and two trainees who work at Galle District Secretariat, Sri Lanka. A five-point Likert Scale questionnaire; based on the editing and proofreading strategies used to develop the criteria for the evaluation was distributed. The collected data were thematically analysed and thereby the findings demonstrated that, despite the fact that translators are familiar with many of these strategies, they frequently do not apply these due to the workload or work environment. While administrative translation errors were assessed using a modified criterion, only a low percentage of errors with a significant impact on translation quality were detected and fixed. The most common of them were typographical errors, dates and number inconsistencies, linguistic adjustments or replacements, and an emphasis on clarity and intention. The study also explored editing and proofreading strategies that could be beneficial for budding translators, particularly for novice translators, in the post-translation quality assurance process and it provided tips regarding the proper application of the strategies.

Keywords: Administrative translation, Editing, Proofreading, Quality Assurance, Strategies

Assessing the Website Translation Quality: with Special Reference to the Website of Ministry of Tourism, Sri Lanka

C. M. M. G. Iresha Ayomi¹, Nethmie Manthila Wijebandara²

1,2Department of Languages, Faculty of Social Sciences and Languages,
Sabaragamuwa University of Sri Lanka.

1ireshaayomi95@gmail.com, nethmiewijebandara@gmail.com

It cannot be denied that translation bridges two societies, and also with the span of time, translation has nurtured globalization which is the process of integrating geopolitical, socioeconomic and state relations on a global scale. In this background, websites and web pages act as a primary source of information in this digitalized 21st century. Web translation makes the web content accessible and usable to the worldwide customers. Due to the criticalness of information, quality of the web content should be measured to confirm that clear-cut ideas are transmitted to the customers. The main objective of the present study to assess the 'Translation Quality' and the 'Target Reader Response (TRR)' in tourism related web translation. Further, the study takes a mixed approach where a questionnaire and content analysis method were utilized to collect data. Accordingly, excerpts from the website of Ministry of Tourism, Sri Lanka were selected using the purposive sampling technique after an extensive content analysis. Translation Quality Assessment (TQA) of website texts was assessed on the basis of a developed TQA framework which is labelled as 'LISA QA model' and in subsidy the TRR was also analysed through a questionnaire involving fifteen (15) foreign tourists as respondents. In sum, it was clarified that the web translation requires major revision work – C Grade, since 40% Language errors and 52.3% transfer and presentation errors were found in TQA and only four (4) were satisfied out of eight (8) respondents who referred the webpages from total fifteen (15) respondents. In conclusion, it is recommended that the translators must highly be concerned about the quality of the web translation.

Keywords: Target Reader Response (TRR), Tourism, Translation Quality Assessment (TQA), Translation, Web Translation

Crisis Translation in Facilitating Linguistic Justice in Multilingual Disaster Settings

P. D. D. Wickramasinghe¹, I. K. J. P. Kumara²

1, 2 Department of Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences General Sir John Kotelawala Defence University, Sri Lanka

1 dhanushkadihan@kdu.ac.lk, 2 kumaraikjp@kdu.ac.lk

There is an increasing rate of natural hazards happening all over the world and it could be observed that the most recent crises took place in multilingual contexts, such as earthquake in Turkey - Syrian border, flooding in New Zealand, Bangladesh, refugee crises in warzones and pandemics. It has been forecasted that the many natural disasters would occur in the time to come all over the globe. In the aftermath of any crisis, the first respondents are the local authorities followed by international aid workers. The government authorities and the aid organizations continue to face many challenges in the context of the natural disasters and conflicts particularly in multilingual societies. The present study aims to identify the key linguistic challenges that might erupt in a multilingual disaster setting in order to effectively mitigate them in future disasters. The study was conducted examining the risk management review reports produced by the respective governmental organizations, non-profit organizations and NGO's on refugees and disaster resilience, UNHCR, WHO in post crisis phases. The news articles published in the aftermath of crises in the related local settings were also taken into consideration. Accordingly, the findings reveal that providing emergency messages, health guidelines, precautionary measures, evacuation notices, distribution of aid, are some of significant challenges faced by the authorities in a multilingual disaster setting. The data further testified that the need for an effective mechanism of crisis translation is an ethical obligation in terms meeting epistemic justice and linguistic justice in crises. The study thus recommends developing crisis translation as an emerging discipline in the field of translation studies corresponding to the requirements of disaster-prone areas worldwide.

Keywords: Challenges, Crises, Multilingual, Societies, Translation

Sri Lankan English as the Target Language Variety in Teaching English as a Second Language: Perspectives of Tertiary Level Educators

E. M. P. E. Ekanayake
Department of English Language Teaching (DELT), Faculty of Arts,
University of Peradeniya, Sri Lanka
pavithrae@pdn.ac.lk

While features of Sri Lankan English and its use in literature have been explored in studies to a certain extent, there is little research on the relevance of Sri Lankan in English (SLE) in Teaching English as a Second Language (TESL) and its degree of acceptance as the target language variety by educators engaged in TESL. Therefore, the objectives of the study were a.) to identify to what extent educators identify SLE as the target language variety of their teaching, b.) to understand how teachers define SLE, and c.) the reasons for educators to choose/ not choose SLE as the target language variety for teaching. The study was conducted in the Faculty of Arts of a state university of Sri Lanka. Convenience sampling method was used to select participants for the research and data was collected through semi-structured interviews (15). The data was analyzed using the method of Qualitative Content Analysis (QCA). According to the analysis of data, 93.4% of the educators (14), were of the opinion that their target language variety in teaching is Sri Lankan English. The reasons for accepting SLE as target language variety were, a.) awareness of SLE as the language variety that is used in Sri Lanka, b.) influence of degree programmes that the educators have undergone and the reading material they have been exposed to. The reasons for rejecting SLE as the target language were the view of SLE a.) as ungrammatical, and, b.) as discriminatory towards ethnic minorities in the country. It was also found that there is significant difference in how SLE is defined by the educators. The findings of the study highlight the importance of assessing practical implications of SLE/ periphery varieties of English in fields such as TESL since studies so far have been highly prescriptive and theoretical in nature.

Keywords: World English, Sri Lankan English, TESL, Target Language Variety, Educators

Engraved Encounters: Envisioning the Museum of Modern and Contemporary Art Sri Lanka as a Space of Performing Memories and Trauma

Thanushi Mallikarachchi
Department of English, University of Colombo
thanushimallikarachchi@gmail.com

Museums have evolved into a space of providing interactive educational experiences to their visitors, by attempting to "perform" the history and the memories related to the displayed artifacts. Scholars such as Kidd (2007) and Wilson (1999) explore how museum spaces in England and the United States act as sites of performance, by hosting live performances and storytelling events alongside the artifacts. The present study aims to contribute to the ongoing research on Performing in the Museum, by analyzing the way in which the Museum of Modern and Contemporary Art Sri Lanka (MMCA), a Sri Lankan museum with the vision of blurring the line between artifacts and visitors, utilizes its space and artifacts to perform memories and trauma. This study specifically focuses on the exhibition "Encounters" organized by the MMCA, as it allows the visitors to view the displayed artworks as "encounters" of memories and trauma, rather than a passive display of art. The theoretical concepts for the study are drawn from Performance Studies, and are based on Site Specificity and Visuality: the former focuses on how space can be utilized in a performance, whereas the latter dwells upon how performances are "seen" by the audience. Positing two research questions that explore how the MMCA has used its space as a site of performance and how the artworks of the exhibition create a visual performance of memory and trauma, this study gathered data through field visits, the museum website and scholarly literature. The analysis reveals that in the carefully curated space of the MMCA, the artifacts and the visitors are enmeshed in a performance, as the visitors encounter the memories and the trauma expressed by the artworks. Furthermore, this study encourages further research on transforming Sri Lankan museums into sites of preserving and performing history for future generations.

Keywords: Memory, Museum, Performance, Space, Trauma, Visuality

Translating Euphemistic Language related to Sexuality in E.L. James' 'Fifty Shades of Grey' into Sinhalese: An Analysis of Translation Techniques

K. L. Suzan Sewwandi Faculty of Graduate Studies, University of Kelaniya, Sri Lanka suzan.liyanage@gmail.com

E.L. James' trilogy, comprising Fifty Shades of Grey (2011), Fifty Shades Darker (2012), and Fifty Shades Freed (2012), achieved global prominence, captivating diverse audiences, and inciting substantial controversy due to its explicit erotic content. Notably, the author employs euphemistic language extensively throughout the novels when addressing sexual themes. Consequently, this study aims to investigate the translation of such euphemisms into Sinhalese, examining the translation techniques employed by the translator. Utilising a descriptive qualitative research design, this study focuses on extracting euphemistic language pertaining to sexual organs, excretion, and sexual play from the inaugural book of the trilogy. The selection of relevant euphemistic examples is conducted through purposive sampling. The research instrument employed for analysing the translation techniques is based on the framework introduced by Molina and Albir (2002), offering a comprehensive set of translation techniques utilized by translators. Through a meticulous analysis of the identified translation techniques, this study seeks to unravel the translator's decision-making process concerning the handling of euphemistic language in the context of Fifty Shades of Grey. By shedding light on cultural nuances, language choices, and the reception of such literature within the Sinhalese audience, this research endeavours to make a significant contribution to the field of literary translation, specifically addressing euphemistic language related to sexuality. Moreover, this study will contribute to our understanding of the intricate challenges involved in translating erotic content, while providing valuable insights into the cultural adaptation and linguistic strategies employed in rendering euphemistic language into Sinhalese.

Keywords: Euphemistic Language, Fifty Shades of Grey, Sexuality, Translation, Translation Techniques

Decrypting of Messages in Sri Lankan Political Cartoons: A Multimodal Approach

M. K. S. S. Gunarathne
Department of Science for Technology, Faculty of Technology,
University of Sri Jayewardenepura
kaushi20gunarathna@gmail.com

Despite being a gateway for a wealth of knowledge, the attention received by Sri Lankan political cartoons has been scanty. Thus, this qualitative study extends a discursive content analysis, using the theoretical base of multimodal discourse analysis, on a collection of 52 political cartoons published in the English weekly, Sunday Observer, from January 2021 to December 2021. The data collected through document analysis were scrutinized using a mixed methodology that encompassed thematic, content, and discourse analysis techniques, within the framework of a semi-historical research design. The exploration sets out to decrypt the messages and to unveil the numerous modes used by those political cartoons, resulting in the discovery of miscellaneous thematic manifestations that could be placed under the three main categories of social, political, and economic. Additionally, the study also revealed the influence of different socio-political and economic contexts on these drawings whilst highlighting the purpose served by political cartoons in educating and spreading awareness to the common populace of their surroundings and their fate created by the incidents that occur and surround them. Further, the study demonstrates the effectiveness of political cartoons as a tool of communication, that could extend its reach to the entirety of the general public without being confined only to literate individuals. Finally, the study recommends further research to be conducted on Sinhala idioms, analogies, and motion-picture references used in Sri Lankan political cartoons.

Keywords: Contexts, Decoding messages, Multimodal discourse analysis, Sri Lankan political cartoons, Themes

An Investigation on Tea Drinking as a Cultural Event and its Utility for the Development of Human Social Relationships (Based on Japanese and Sri Lankan Buddhist Culture)

W.B. Sugandi Department of Pali and Buddhist Studies - University of Kelaniya wbsugandi92@gmail.com

Tea drinking is an art and a central Buddhist cultural ritual in *Mahāyāna* country called Japan. This culture helps to develop many excellent human qualities including equality, mutual harmony etc. On the other hand, tea drinking seems cultural element which is an essential part of Sri Lankan Buddhist Culture. It can also be identified as ritual that symbolizes inter-personal and social harmony. Treating any visiting friend or guest with a cup of tea, or inviting it, is a cultural aspect of Sri Lankan Buddhist culture. It creates a beautiful heaven for strengthening personal relationships. In Japan, this ritual celebrates as the 'Cānoitam' Festival. From it, the path to spiritual learning opens. But as moral declining this art is currently disappearing in Sri Lankan society, which is famous as Theravada Buddhist country. Here the present study is to examine the development of human social qualities associated with Japanese and Sri Lankan tea art. The study is limited to examine the tea drinking in Sri Lankan and Japanese culture. The purpose of the study is to investigate to which extent tea drinking has influenced human social development in Japan and Sri Lanka. The study is carried out qualitative research method based on literary sources and scholastic views included in secondary and tertiary sources. The main objective is to reveal the effect of Japanese and Sri Lankan tea drinking for developing of social and human qualities. A secondary objective is to learn how spiritual development takes place from a physical proposition such as the culture of tea drinking. In Japan, as a popular *Mahāyāna* Buddhist country, we can recognize that how this tea drinking has become an advanced spiritual discipline through the inspiration of Buddhist culture.

Keywords: Tea drinking, Human social relationships, '*Cānoitam*' Festival, spiritual discipline

A Critical Analysis of Cultural Ties Related to Marriage for Healthy Progeny with Special Reference to Ayurveda Philosophy

Dr. B. W. A. S. Gunarathna¹, Dr. H. A. R. P. Perera², Dr. D. M. A. C. E. Dissanayaka³

¹ University college of Kuliyapitiya, Kuliyapitiya, Sri Lanka.

^{2,3} Gampaha Wickramarachchi University of Indigenous Medicine,

Yakkala, Sri Lanka.

¹drayeshasg@gmail.com

Ayurveda is considered as holistic system of medicine and one of the oldest natural healing systems in the world. It is a philosophy that deals with both preventive as well as curative aspects of life. Ayurveda is considered as one of the unique medical systems well-established in India and it is linked to Vedic and Indian cultural aspects. Marriage is one of the most important and prominent cultural events in the Indian cultural system. Especially, the Ayurveda medical system emphasizes the medical aspect of some cultural events related to marriage and pregnancy. There is an intrinsic link between marriage and procreation. Ayurveda emphasizes age limits, the selection of the right partner, consanguinity, and many other important criteria that should be considered during marriage. Most studies show that in a population with a high rate of consanguinity, there is a significant increase in the prevalence of common adult diseases like cancer and infertility. Infertility has become a global challenge in the modern era due to lack of knowledge and because of ignoring the cultural ties related to marriage. Therefore, it is essential to turn back to history and compile valuable cultural data before the information gets destroyed over time. Hence the objective of this study was to collect literature data on the scientific aspect of cultural background linked with marriage according to Ayurveda medical system. Available data was compiled through authentic Ayurveda texts, scientific journals, and other relevant authentic texts. According to literature analysis, all compiled data concluded that many of the cultural rituals scientifically affect the procreation process and are more applicable to the modern era. Further, this study would provide an intuition to develop an effective awareness programs focused on young individuals in society, based on revealed data linked with traditional knowledge systems to promote healthy progeny.

Keywords: Ayurveda, Culture, Healthy progeny, Marriage, Procreation,

Perceptions Towards Online Education of Undergraduates who have not Received an Onsite Learning Experience; A Survey Based on The Experience of First Year Undergraduates of Faculty of Architecture, University of Moratuwa

K. G. D. W. Nandasena University of Moratuwa

The outbreak of COVID-19 which resulted in the temporary closure of educational institutes has abruptly transformed the education landscape in Sri Lanka. The traditional classroom of one-to-one teaching interaction saw a radical shift with the implementation of distance learning through online education. With the continuation of online instruction, it is critical to examine the undergraduates' perception regarding online education adopted at the university level. The study focuses on the perception of those who have not received an onsite learning experience. Semi structured interviews and online questionnaires were used to collect data and the study population consisted of first year undergraduates of Faculty of Architecture, University of Moratuwa in Sri Lanka who are alien to onsite learning as well. It is evident that most of the participants prefer onsite learning, yet they have progressively accepted online education as the only alternative available during this period. Furthermore, the cost effectiveness, incorporation of multimedia, flexibility of lecture hours and other incentives have supported this attitude. The responses shed light to the fact that the respondents are satisfied with the way in which the university as well as they have adopted to this newly introduced system. Moreover, the findings of the survey demonstrates that the students have accepted this as "a crisis management system" followed by the university. The mixed attitude towards continuation of online education would facilitate the authorities in the progress of online learning in an upgraded version.

Keywords: Online Education, COVID-19, undergraduate perception, "crisis management system"

Error Analysis of Case Markers in Writing: A Special Reference to Undergraduates Learning Hindi as a Foreign Language at the University of Kelaniya

A. M. S. J. B. Athapaththu samindawrc@gmail.com

The Hindi language is considered as a widely spread language in India and some other parts of the world. In Sri Lanka, Hindi is taught as a foreign language at universities, schools, and some other institutions. The University of Kelaniya holds the only department for Hindi studies. Hindi is taught at Kelaniya for both B.A and honours degrees. Hindi has a rich system of grammatical case marking, which employs a variety of case markers. There are 8 case markers in the Hindi language. Understanding the proper use of these case markers need frequent practice and theoretical knowledge. Improper use of the case markers may make the whole sentence or phrase grammatically incorrect or change its meaning. Most undergraduates learning Hindi face many difficulties using case markers. This research will focus on the errors in case markers of undergraduates learning Hindi at the university of Kelaniya. The research sample is based on 47 undergraduates from general first, second, and third years and special first, second, and third-year cohorts who are learning Hindi as a foreign language at the University of Kelaniya. Undergraduates are given a questionnaire related to the case markers, then errors are analyzed. The outcomes of this study are to be displayed in the descriptive method using charts. The problem of the research is how accurate the undergraduates are using case markers in Hindi language. The main objective of this study is to identify the errors and causes for these errors and examine the overall progress of each batch. This study will help both undergraduates and teachers to identify the areas with more errors.

Keywords: cases, error, Hindi, undergraduates, university of Kelaniya,

Morphological Features Revealed in Sri Lankan English Newspaper Articles Promoting a Unique Variety of World Englishes

H. W. N. P. Hakadewaththe¹, H. B. S. T. B. Galagoda²

1,2 Department of English Language Teaching, University of Kelaniya

1 nihak191@kln.ac.lk

Language is a dynamic means of communication that is highly responsive to the sociolinguistic and cultural fads of the day, and the social structure. The morphological operations used in the English language are a reflection of those linguistic events. In actuality, the morphological procedures used in Sri Lankan English newspaper articles (press) are a distinctive expression of Sri Lankan socio-linguistic identity. Through the analysis of morphological techniques used in common Sri Lankan newspaper articles, the survey aims to identify the effective expression of those socio-linguistic phenomena. The articles that appeared in the local English-language newspapers "The Island", "Sunday Observer" and "The Daily News" between 09th May and 25th August 2022 are investigated for the present study. Further, a qualitative research methodology is used to conduct a content analysis. According to Gunasekera (2005), "the most productive morphological processes in Sri Lankan English are borrowing, compounding, and affixation" (p. 143). This has been used as the theoretical framework of this study. Gunasekera's work has been adopted by many researchers who conduct various studies within this field. The present study finds that morphological processes used by Sri Lankan writers share several distinctive identifying characteristics, including the direct and indirect influence of loan words taken from regional languages, relativity to the socio-cultural context of Sri Lanka, hybridization, narrowing of the root concept, and sense of strong emphasis. Accordingly, clipping, borrowing, acronyms and compounds are identified as the most significant and commonly used morphological processes in the English newspaper genre in Sri Lanka. Conclusively, it is evident that Sri Lankan English newspapers are clearly metamorphosing Sri Lankan English into a unique wide assortment of world Englishes.

Keywords: Diversity, Morphological processes, Newspaper articles, Sri Lankan English

A Study of the Intertextual Features Used by the Poet in the Composition of Dutagita Kavya

G. A. M. Karunarathne
Department of Sinhala, University of Kelaniya
anjaleek@kln.ac.lk

Among the concepts used in the modern literary criticism space, the terminology of intertextuality is prominent. It is possible to observe the nourishment received by the artists of the literary composition from the creations written in the past. Intertextuality means that phrases, terms, traditions of thought, and linguistic echoes from earlier works inspire later works. Here, the meaning contained in the previous creation is re-awakened by reading the post-creation, and the reader could read the secondary creation through new interpretations. From this point of view, it is possible to identify these intertextual characteristics of various literary genres and observe how this literary composition is used in the works of modern Sinhala poets. This study aims to point out the intertextual characteristics of Darshana Ratnayake's "Dutha Geethaya". As a more discourse concept among Western critical approaches in the twentieth century, the study is expected to be carried out by examining whether Darshana Ratnayake's "Dutha Geethaya" can be read in terms of intertextuality. It is evident in the study, that the poet was nourished by references of Eastern literary traditions as well as Western works. In particular, the choice of the "Sandesh" format as a creative workthat discusses a complex family-related problem in a modern dimension is also an explanation of the poet's inter-literary upbringing. The study here is intended to analyze intertextuality as a concept that harmonizes with the interpretations of Western scholars. It explores how Darshana Ratnayake uses those concepts in his creative work, and the support it has provided for creative delight. What effect will it have on inter-literary nutrition by probing previous works? The study expects to carry out a qualitative research by analyzing primary and secondary sources acquired from both libraries and online resources.

Keywords: intertextuality, Dutha Geethaya, Western Concepts, Oriental Concepts, Sandesh

Comparison of Two Literary Adoptions of the Story: Perfume - The Story of a Murderer

S. P. Wijethilake
Department of Modern Languages, University of Kelaniya.
wpeumica@gmail.com

The novel "Perfume - The Story of a Murderer" is included in the literature syllabus of Learners of German as a Foreign Language in the fourth year Honors Degree program at the University of Kelaniya. The novel is a Historical Fiction written by the German writer Patrick Süskind in 1985 and has its setting in Paris in the 18th century just prior to the French Revolution. It revolves around a person with an exceptional sense of smell, which takes a dark turn and leads him to kill 26 virgins to create the world's finest perfume. The movie based on the novel directed by Tom Tykwer in 2006 is shown to the students when teaching the literary work, to enhance their interpretation skills. During the course of teaching differences between the two adaptations of the story: the novel and the movie were identified. The objectives of this study are to compare the two adaptations in order to identify the differences between them and to recognize the impact of different adaptations on the interpretation skills of literature learners of German as a foreign language. The primary data for the qualitative study were collected through the novel written by Partrick Süskind in 1985 and the film based on the novel, directed by Tom Tykwer in 2006. The secondary data were gathered through print media, e-books and scholarly articles. According to the results, differences between the two adaptations were identified based on narration, characters, scenes and the effect they create. It is concluded that both the novel and the movie are successful in narrating the story within their own limitations, and the novel gives the reader comparatively more space to think, feel, imagine, and create their own interpretations.

Keywords: Teaching German as a Foreign Language, Teaching Literature,

Perfume - The Story of a Murderer

Translation Loss in "Alimankada Sita": the Sinhalese Translation of the Novel "The Road from Elephant Pass"

D. G. T. A. Jayasinghe Department of Linguistics, University of Kelaniya anuradhaj@kln.ac.lk

Literary translation is an interesting but complex field of Translation Studies. If the translator fails to convey the idea given by the source text along with its extralinguistic elements, it will cause a translation loss. The objective of this study is to find the translation loss in the novel "Alimankada Sita": the Sinhalese translation of "The Road from Elephant Pass". Accordingly, the research problems are: "What are the linguistic levels at which translation loss occurs in "Alimankada Sita?" and "What are the reasons for such loss in translation?" Further, the researcher attempts to analyze the impact of such losses in rendering the meaning of the original text. This qualitative research was conducted as a comparative content analysis. Accordingly, it was found that translation losses occur at different linguistic levels. Further, it was found that such losses occur in instances where unnecessary omissions and additions take place, and in translating and transliterating Tamil terms, idiomatic phrases, taboos, slang, and dialogues. Moreover, it was identified that there are translation losses that occur as a result of following the structure of the source language, while not looking for the target language structure and equivalents on syntactic and semantic levels. It was also noticed that the lack of prior studies about Tamil language and culture which appear in dialogues is another cause for losses in the target text. Moreover, the impact of such losses could give incorrect information to the target reader. They damage intended message of the original writer of the story as well as the feelings generated through some vital incidents.

Keywords: Alimankada Sita, Linguistic levels, Literary translation, Translation loss,

Target reader

Teaching Disabled Shakespeares: Re-thinking Colonial Politics through Shakespeare Scholarship

Isuru A. Rathnayake University of Kelaniya isuruay_2019@kln.ac.lk

This study critically engages with the possibility, and the implications of adopting a disability focused approach to study and teach Shakespearian dramas, thereby centralising on their portrayals of nonhegemonic bodies. Written during the late 16th century, Shakespearian dramas aptly capture the transition of England from medievalism to early modernism, during which it emerged as the main cartographer in world politics in the centuries to come. Colonial undertones in Shakespearian dramas have been researched extensively, but rarely was it approached through a disability perspective. Thus, by using the dramas Othello and *The Tempest*, this study first defines disability from a broader perspective: as encounters that disable us, liberating it from its corporeal constraints. I opt to look at disability more as a subaltern identity, a standpoint that will allow us to interrogate the new power hierarchies that emerged during the early modern period. Furthermore, the study also argues for the importance of adopting such an approach when teaching Shakespearian dramas, especially in the global south. Both Othello and The Tempest are recommended dramas for students who study English for their Advanced Level examination, which is the national examination of Sri Lanka to gain entrance to state universities. Through an analysis of the national curriculum, this study critiques the hegemonic ableist approaches usually adopted when teaching those texts, which then leads us to gloss over alternative narratives that the subaltern characters bring in. Thus, it contends for the important role a disability perspective can play when liberating such texts from hegemonic assumptions, allowing the teachers and the students to create meaning in a more holistic manner. This may also reinscribe the literature classroom as a space of liberation, where the histories of oppression and subjugation that antecede most of the stereotypes that we take for granted are deconstructed.

Keywords: Shakespearian dramas, early modernism, disability, colonialism, teaching drama

A Review on *Garbhadhana Samskara* (Cultural Ties related to Conception to obtain Healthy Progeny) with Special Reference to Ayurveda Philosophy

Dr.R.V. Vidhyajini¹, Dr.H.A.R.P. Perera², Dr. S. Luckshaalini³

1,2,3 Gampaha Wickramarachchi University of Indigenous Medicine,
Yakkala, Sri Lanka.

¹raj.vidhya777@gmail.com, ²renuka@gwu.ac.lk, ³luckshaalini.s3333@gmail.com

The ancient Indian medical system known as Ayurveda has a long history of using societal and cultural practices to advance health and wellness. Ayurveda emphasize that the physical, mental, and emotional health of the parents at the time of conception can have a significant influence on the health and well-being of the child, Garbhadhana Samskara is a traditional cultural practice in Ayurveda that entails a series of ceremonies and practices intended to promote conception, ensure a healthy pregnancy, and produce a healthy offspring. The practice entails a variety of actions, such as choosing an auspicious time for sexual activity, adhering to certain dietary and lifestyle limitations, and carrying out particular rites and ceremonies. The objective of this literature study is to investigate the cultural ties associated with child conception and Garbhadhana Samskara that must be adhered to in accordance with Ayurveda, as well as the obstacles and challenges that surround these norms. A thorough search of peer-reviewed articles, books, and other reliable sources was performed to find pertinent research. The literature survey focuses on the Ayurvedic principles and procedures used in Garbhadhana Samskara, its historical context, the advantages of the practice for child conception and birth, as well as its difficulties and disputes. The research further investigates the applicability of Garbhadhana Samskara in contemporary times and contrasts Ayurvedic practices with contemporary medical procedures. According to the review's conclusions, Garbhadhana Samskara is a crucial cultural practice in Ayurveda that supports healthy conception, birth, and progeny. However, it is also a contentious practice that has drawn critique for its patriarchal attitudes toward women. The study makes the suggestion that future studies should concentrate on the moral and societal and cultural implications of Garbhadhana Samskara and investigate how to combine this conventional practice with contemporary medical procedures to enhance reproductive health results.

Keywords: *Garbhadhana Samskara*, Ayurveda, Child conception, Cultural practices, Literature review, Culture, Healthy progeny

Development of Reading Comprehension through Simple Texts of German as a Foreign Language in the North Western Province of Sri Lanka: CEFR Level A1

A.M.J.N Liyanage¹, D.M.H.Dissanayaka²

1,2 Department of Languages, Sabaragamuwa University of Sri Lanka

Learning German as a foreign language has become popular among many school students in Sri Lanka. German is now included in the school syllabus and is studied by students as a subject for GCE Advanced Level Examination in Sri Lanka. In the acquisition of a foreign language, reading comprehension plays a key role since it positively affects students' language skills and rapidly influences them to acquire a new language. However, students have an unpleasant attitude toward reading comprehension in the classroom. Thus, this study is an empirical study of the development of reading comprehension at CEFR Level A1 in Sri Lanka's North Western Province. The main purpose of this research is to increase the readers' comprehension skills and encourage them to become active readers by engaging with the text. For this purpose, the study aims to investigate the reasons why students lose their enthusiasm for reading and propose a suitable solution for it. 10 teachers and 90 learners from 10 selected schools in the North West Province of Sri Lanka participated in this study, and questionnaires, observations, worksheets, and interviews with teachers and students were used to obtain data. The results of the study show that although learners prefer to read, they are not enthusiastic about it. The study indicated that the teaching methods and text format have a strong influence on the loss of students' interest. As a suitable solution, the research introduces the use of simple texts as an appropriate method for developing reading comprehensionin learners who are at CEFR Level A1 and suggests the most appropriate teaching methods that teachers can use in the classroom to develop reading comprehension.

Keywords: reading comprehension, simple text, German as a Foreign Language, North-Western province of Sri Lanka, CEFR Level A1

Mindfulness Meditation and Sattabojjhanga: in the Perspective of Psychotherapy

Ven. Gomila Gunalankara Department of Practical Buddhist Studies, Bhiksu University of Sri Lanka, Anuradhapura gomilagunalankara@gmail.com

Mindfulness meditation in Buddhist teaching has become a major trend in mental health services and related research in the world. Empirical studies show the positive outcomes of mindfulness practice ranging from benefits in normal life to mental health interventions in clinical settings. Davis and Hayes (2012) analyze research evidence for the benefits including mindfulness practice on reduced rumination, stress reduction, boosts to working memory, focus, less emotional reactivity, more cognitive flexibility, relationship satisfaction, and better quality of life. However, it is suggested that mindfulness practice is only one component of the wider range of practices for psychological well-being, and there are more steps to develop further, in accordance with Buddhist teachings. Therefore, this qualitative study conducts a content analysis aiming to identify the mindfulnessbased interventions currently in use, review their limitations, and propose further dimensions for a mindfulness-based mental health approach. The Buddhist path to ultimate realization and psychological well-being is not limited to mindfulness practice alone. According to the Buddhist teaching of seven factors of enlightenment (sattabojjhanga), mindfulness is the first factor and six other steps are to develop further namely, investigation of dhammas (dhamma vicaya), energy or effort (viriya), rapture or joy (piti), tranquility (passaddhi), concentration (samadhi), and equanimity (upekkha). These factors reflect the comprehensive steps of a psychotherapeutic intervention leading to cognitive, behavioral and emotional transformation. Thus, it was concluded that mindfulness practice alone is not the final goal of Buddhist teaching-based psychotherapy and it should further develop into more steps. And these seven factors of enlightenment display a path to psychological well-being in a worldly life, in addition to the path to ultimate realization ($nibb\bar{a}na$).

Keywords: Mindfulness meditation, Psychotherapy, Mindfulness-based therapeutic interventions, seven factors of enlightenment, Mental health

Bridging the Gap between English Medium Instruction (EMI) and EMI- specific Language needs in Higher Education: A Study on EMI Lecturer Perceptions, EMI Student Needs, and EMI Pedagogy in a University Setting

Samantha Wickramasinghe¹, Nipuni Wimalapala²

1, 2 Sri Lanka Technological Campus

1samanthaw@sltc.ac.lk

Learning core subjects in compulsory English Medium Instruction (EMI) is challenging for a majority of university students in Sri Lanka since their primary and secondary education is largely conducted in Sinhala or Tamil. Although English is taught as a Second Language (ESL) or an Academic Language (EAP) by designated language teaching units at universities, students' EMI language needs are understudied. Hence, the current study aims at finding the EMI-specific language needs of the first-year undergraduates of the SLTC Research University. Therefore, first-year undergraduates were subjected to a survey. The researchers conducted semi-structured interviews of the EMI lectures followed by classroom observations. The results indicated that the EMI lecturers and the undergraduates perceived that English language knowledge affected the learning of the core subjects. Both parties had high expectations from each other when it came to the conduct of English language, language knowledge, skills and proficiency in the EMI classroom learning/teaching, although a majority of undergraduates were inexperienced and not exposed to EMI learning. Code-switching and native language-based instruction, and native-language-based communication were commonly practiced in EMI classrooms.

Keywords: EMI, EMI- Student Needs, EMI-lecture perceptions.

A Comparative Study on Personal Affixes Between Chinese and Sinhala

R.M.Thilini Bhagya Ranasinghe thiliniranasinghe871@gmail.com

"Affixation" is the process through which new words or words with a different meaning are generated. Personal affixes derive person-related words while talking about derivational affixes. The objective of this comparative study is comparing the usage and formation of the personal derivational affixes of Chinese and Sinhala languages. The research problem of this study is "what are the similarities and differences of personal affixes between both languages?". This study is only concerned with the derivational prefixes and suffixes. Some of findings are; when focusing the usage, 者/zhĕ/ and කරු /karu/ indicate the Person who has qualified competent, skills, experienced in certain field with specific ability. the word 作者 /zuòzhĕ/ can be divided as /zuò/ + /zhĕ/. /zuò/ is known as the verbal stem of this word and the meaning is 'work, write'. /zhĕ/ is the derivational suffix of this word. by combining the derivational suffix with the verbal stem, the completed noun is derived. But the word කම්කරුවා/kamkaruwa:/(worker/laborer) can be divided as /kam/ + /karu/ + /a:/. In this word, /kam/ is the verbal stem. /karu/ is the derivational suffix. $\langle a \rangle$ is the inflectional suffix. To make the complete word, there should be these three parts. Without the inflectional suffix, it becomes as an adjective or a new stem. The researcher used dictionaries, course notes, interviews with lecturers, etc. as primary sources of information. The researcher has used secondary sources such as books, journals, abstracts, and previous studies. Understanding the similarities and differences between Sinhala and Chinese will be made easier by this study.

Keywords: Affixation, Chinese language, Comparison, personal's affixes, Sinhala language

An Analytical Study of Ganinnansela's Contribution to Preserving the Monastic Order in Sri Lanka.

J. K. A. Kanthi¹, R. K. A. G. Inurika²

1,2 Department of History, University of Ruhuna, Sri Lanka

¹jkanthi@hist.ruh.ac.lk

In the 3rd century BC, there was a significant growth in the monastic order in Sri Lanka. But in the early 16th century, there was a decline. The arrival of the Portuguese in 1505 AD led to this decline. Buddhist monks were a substantial obstacle for the Portuguese in spreading religious activities. Therefore, the Portuguese worked to spread Christianity by suppressing them whenever possible. These practices made it dangerous for Buddhist monks to stay in their temples. Thus, many monks became monks, and some people went into hiding to protect their lives. The people who lived in hiding, known as Ganinnansela, worked to preserve the Buddhist books however they could. During the Dutch rule, the monks were severely suppressed. The research problem here was how Ganinnanasela started. The research aimed to study the work done by the monks to protect the monk order in the face of European oppression. The qualitative research methodology was used for this purpose. Primary and secondary literature sources were used for this through a library survey. Sannasand Thudapats were used as primary sources, researchers' books as secondary sources, and field studies were conducted in the temples where Ganinnansela lived. During the Portuguese and Dutch rule, the Ganinnansela gathered in places far away from the coastal areas and engaged in Buddhist activities. In the end, Ganinnansela managed to rise above the oppression of the Dutch. The King of Upcountry supported this. In 1753, the Dutch helped to establish Siam Upasampada. Velivita Sarankara Thero was prominent in re-establishing the monastic order in Ceylon. The contribution of the Wehella and Mulgirigala lineage greatly supported this.

Keywords: Ganinnansela, Vehella lineage, Mulgirigala lineage, Bhikshu Sanaya, Welivita Sarankara Thero

The Use of Discourse Stylistics to Improve the Language Skills of Upper-Intermediate ESL Learners

Piyumi Hewage University of Ruhuna piyumish91@gmail.com/piyumi@hss.ruh.ac.lk

The use of authentic texts to teach language has been long recognized as an effective and engaging approach to developing language skills in ESL learning contexts. However, relatively little research has been conducted on the use of stylistic analysis to promote L2 learning. This action research study intended to investigate the effectiveness of introducing discourse stylistics, an interdisciplinary field that combines linguistics and literature to explore language within a more nuanced understanding, for English language enhancement. The study involved a group of twenty ESL learners who were enrolled in a higher-diploma advanced reading class, with an upper-intermediate proficiency level, but with no prior exposure to stylistics. The study was implemented in four phases: material design, lesson delivery, identification of challenging areas and the monitoring of task completion, with three cycles of implementation. In the first phase, the lesson material was developed in three parts: Introduction to Discourse Stylistics, Foregrounding, and Faulty Parallelism. After the delivery of the lessons, small group discussions and presentations were carried out in the classroom with a focus on identifying areas where students were encountering difficulties. The final phase involved an analysis of the tasks completed, attempted or left unattempted by the students. The findings indicate that the use of discourse stylistics, particularly foregrounding and faulty parallelism, has benefits in terms of improving language proficiency and critical thinking. Students reported that by learning stylistic features such as 'deviation' and 'parallelism', they became more aware of the language rules they had previously taken for granted. However, the majority of students expressed frustration with the new concept of discourse stylistics, mainly due to the new terminology. The analysis of task completion also highlighted an inability to comprehend language use beyond the individual sentence. The study concludes that with simplifications and suitable adaptations to specific language learning contexts stylistics can be effectively applied to teaching ESL learners.

Keywords: Discourse Stylistics, ESL learners, Foregrounding, Faulty Parallelism, English language enhancement

Enhancement of Student User Experience with Online Assessment Systems in Sri Lankan Universities through Gamification Techniques

Changa Sarith Gonsal Korala
Department of Information Communication Technology,
University of Sri Jayewardenepura,
cgonsalkorala@gmail.com

Online assessment tools are considered an essential component in the currently digitized education and teaching environment during the twentieth century and the post-COVID-19 pandemic era. Moving beyond traditional response formats, many students who have used online assessment tools in recent years have become demotivated and uninterested in continuing their education. Hence, it has been a challenge in applying the latest online tools towards this strategy to make teaching and education much more appealing for the students. Although studies have highlighted the engagement of students in regard to online learning systems, it is still yet to evaluate the assessment features of the systems, for motivating and engaging students and their learning experiences. The strategy of "gamification" is the process of taking existing software and using gaming techniques to motivate user participation. Gamification in education, which is a newborn concept, provides significant benefits in terms of motivation, user interaction, and social effects. The research employs the primary data collected via surveys and interviews gathered from a sample of local university students at the University of Sri Jayewardenepura who utilized the online assessment user interface within the past three years as undergraduates. The study examines how user experience could enhance with gamified online learning environments. Furthermore, the study provides detailed details on how gamification techniques can be used in an academic environment in order to increase the student's motivation and predict a higher level of achievement and engagement in them. Moreover, the research provides a thorough discussion of recommendations and a framework for future designers to use when designing a system in the Sri Lankan context with gamification to address the lack of student engagement and increase their motivation.

Keywords: User Experience, Online Assessment system, Gamification in Education, Context Analysis

A Literature Study of the Social Attitudes towards Ayurveda Practices Related to Menstruation in Sri Lankan Society

Dr. S. Luckshalini¹, Dr. H.A.R.P. Perera, Dr. R Vidhyajini, Dr. P.A.R.L. Samarakoon Faculty of Indigenous Medicine, Gampaha Wickramarachchi University of Indigenous Medicine, Yakkala, Sri Lanka

¹luckshalini.s3333@gmail.com

Menstruation is a natural and a universal process that every woman goes through in her lifetime. Menstruation can be identified as a process in which the uterus sheds blood and tissue through the vagina. According to Ayurveda practices menstruation is a natural unique phenomenon in women's lives and the female is called as rajaswala during the menstrual period. It is considered to be mirror of reproductive health. Charya or Paricharya means certain measures to be followed regarding food habits and lifestyle for healthy life, the charyas or code of conduct mentioned for a rajaswalastree is termed as rajaswalacharya and is the most neglected part in the society. Research problem is nowadays menstrual hygiene management is very poor and it can negatively affect the women's health. Ayurveda has stated rajaswalaparicharya is prevention of gynecological problems. The objective of this study was to sociologically analyze Ayurveda rituals and practices related to menstruation social acceptance towards the contemporary society. The review followed the PRISMA guidelines for systematic review. Secondary data collection includes inclusion criteria of ayurvedic authentic text books. Studies were limited toresearch studies published between 2019 and 2022 and in English. Findings of the study explained that there is a wide range of practices and traditional beliefs related to menstruation persisting in Ayurveda starting from menarche in Sri Lanka. Ayurveda practices emphasizes certain negative practices during menstruation such as sleeping during daytime, use of collyrium, crying, bathing, oil massage, nail pairing, running, laughing, indulging in long conservation, combing, exposure to wind, fatigue work. Ayurveda has given a set of Rajaswalacharya to preclude and cure the gynecological diseases. Females take a huge part in the formation of offspring. Rajaswalacharya remain unpopular among women even though it generates valuable and healthy life style for women. Especially some restrictions make women to adapt patriarchal values to fit in to stereotype gender roles as wife or mother.

Keywords: Menstruation, *Rajaswalacharya*, Contemporary society, Ayurveda practices

An Analysis of the Impact of Task-Based Learning on Peer Interaction, Peer Learning and Presentation: SLTC Research University

Samantha Wickramasinghe¹, Anupama Maddekana², Ashani Jayasundara³

^{1, 2} Sri Lanka Technological Campus, ³ NSBM Green University

¹samanthaw@sltc.ac.lk

Task-Based Learning (TBL) is a popular teaching method that encourages students to apply their learning practically to real-life situations. TBL- inspired small group activities compel students to interact, converse with their peers and achieve a common goal. The current study investigated the impact of TBL on peer interactions and peer learning in small groups. Three classes of first-year undergraduates who varied in proficiency levels at the SLTC Research University were given a task to complete as a follow-up activity integrated into a lesson. Each class consisted of nearly 15-25 students who were further divided into small groups. At the end of the activity, the undergraduates had to present their progress to the class through group presentations. At the end of the presentation, students were given a questionnaire. The study is ongoing, and the findings from the pilot study suggested that peer interactions helped students to complete the task successfully. However, peer interactions and peer learning did not help with other important aspects of learning such as the importance of observing communication ethics within groups and when executing the given task. The students majorly paid attention to completing the task and most of them succeeded.

Keywords: Task Based Learning, Peer interaction, Peer learning, small group activities

A Literature Review on Concept of Antenatal Care through Ayurvedic Philosophy

Dr. M. M. H. M. Jayasinghe ¹, Dr. H. A. R. P. Perera²

1,2 Gampaha Wickramarachchi University of Indigenous Medicine,
Yakkala, Sri Lanka.

¹harshikajayasinghe027@gmail.com, ²renuka@gwu.ac.lk

Ayurvedic philosophy is based on holistic thinking. The progress of humanity is its goal. The well-being of one individual has an impact on the well-being of the entire society, the environment, and the cosmos. And also, the most significant position in humanity is that of the woman. Women are responsible for childbirth and the creation of the human race. The women are "the prime source of progeny," according to Charaka Acharya. Ayurveda emphasizes the importance of caring for the woman before, during, and after pregnancy. As a result, the review concentrated primarily on antenatal care. Antenatal care refers to the care given to an expectant mother from the time of conception until the beginning of labor. In Ayurveda, antenatal care falls under the Garbhini Paricharya (GP). This literature study aims to explore the information and concepts related to antenatal care and to understand the clinical importance of GP according to Ayurveda. The review was conducted using authentic books of Ayurveda and different standard electronic databases like Google Scholar and PubMed, which publish research articles and journals. Pregnancy is a special time in a woman's life. A healthy woman is especially important to bare the fetus in the uterus and deliver the baby in a healthy state. In Ayurveda, proper ahara (diet), vihara (lifestyle), and vichara (psychological aspect) are considered GP. Food is considered the best source of nourishment and medication for pregnant women. Because the baby is dependent on the mother's nourishment, when the mother follows proper ahara, vihara and psychological aspects, it leads to proper development and growth of the fetus as well as the health of the mother. According to the evidence found in this study, it could be concluded that Ayurveda clearly emphasizes the importance of antenatal care along with the GP.

Keywords: Pregnancy, antenatal care, *Garbhini paricharya*, *ahara*, *vihara*

A Literature Study of Ayurveda Philosophy on the Cultural Ceremonies Carried out During Socialization of the Child

Dr. T. D. H. R. Madushani¹, Dr. H.A.R.P. Perera²

1,2 Gampaha Wickramarachchi University of Indigenous Medicine,
Yakkala, Sri Lanka

1hashinirandikatd@gmail.com, 2renuka@gwu.ac.lk

Philosophy of Ayurveda starts thousands of years ago when the Vedic literature was born in India. From that period onwards Ayurveda influence on the lifestyle was commenced. Special rituals for infants were introduced for infants by various acharvas to socialize the infants. Literature of socialization of child was taken from Ayurveda classical texts, published articles gathered from PubMed and Google scholar. From the reviewed literature it was found that Samskara was the name given by the Acharyas which can be categorized under Jathakarma Samskara and Bala Samskara. Number of Samskara varies with the Acharyasand about 16-40 Samskarawere described by them but16 samskaras were widely accepted. That includes Swarnaprashana, Rakshakarma, Namakarana, Surya/Chandra Darshana, Bahir Nishkramana, Phala Prashana, Anna Prashana, Upaveshana, Karnavedana, Chuda karma, Vedaarambhaand Upanayana. All the Samskara have a specific relevance to the socialization of child. When an infant is exposed to the environment after being born, they should be resuscitated and protected from germs and the establishment of immunity is essential. And infant should be practiced eating, drinking and sitting independently to make them stable in the society. With the enlightenment of this study further studies can be carried out to find the relevance of each Samskarato make aware the society and to give the maximum benefits of ayurveda in the management of socialization of an infant.

Keywords: Samskara, Ayurveda, Infants, Socialization, Rituals

A Literature Study of Ayurvedic Classics on Cultural Events Related to Childbirth

Dr. J. A. N. Sandamali ¹, Dr. H. A. R. P. Perera ²

¹Faculty of Indigenous medicine, Gampaha Wickramarachchi University of Indigenous Medicine, Yakkala, Sri Lanka

²Department of Kaumarbritya, Faculty of Indigenous medicine, Gampaha Wickramarachchi University of Indigenous Medicine, Yakkala, Sri Lanka

¹sandamali.skm@gmail.com, ²renuka@gwu.ac.lk

Ayurveda means "The Science of Life" and it supports maintaining the protection of healthy individuals and curing unhealthy individuals. Ayurveda could play a significant role in prenatal (before birth) and postpartum (after birth) healthcare for pregnant mothers. Pregnancy and childbirth are considered as the most critical events in a woman's life cycle that regulate the stability and survival of human species in the world. Ayurveda considers childbirth to be a natural event. The objective of this study was to gather literature data on cultural events related to childbirth according to Ayurveda classics. The data is compiled through authentic Ayurveda texts, scientific journals, trusted websites following the PRISMA model. According to the literature analysis, Ayurvedic classical texts emphasize the Garbha Samskara (unique scientific way of planning the pregnancy) and Garbhani Paricharya (regimen for pregnant women according to each month). Especially when considering the childbirth Acharyas also mentioned the pregnant women enters the ninth month, she moves to *Sootikagara* (delivery room) which is specially prepared for delivery. Further, they described the Mangalaacharana (cultural ceremony for pay to God) and way of preparation for the delivery including both body and mind. This analysis will require creating successful awareness programs focused on maintaining the healthy pregnancy period and childbirth related to the traditional and Ayurveda systems.

Keywords: Childbirth, *Sootikagara*, *Garbhani*, Ayurveda, Pregnancy

Aspects of Linguistic Sexism in Personal Deixis of Hindi

W. Udeshika Piumali Perera
Department of Hindi Studies, Faculty of Humanities,
University of Kelaniya, Sri Lanka.
udeshikap@kln.ac.lk

Personal deixis refers to the usage of pronouns and other words that indicate the person(s)involved in a conversation or situation. In Hindi, there are different forms of personal deixis basedon gender. The use of language that reinforces gender stereotypes and perpetuates gender discrimination is linguistic sexism, and has two folds – overt and covert sexism. Linguistic sexism can manifest in various forms, such as using masculine pronouns as the default, genderspecific job titles, and words suggesting women are inferior to men. Covert sexism refers to subtleforms of discrimination against women that are often normalized and accepted in society whereasovert sexism is the contrary to it. This research aims at identifying the way how honorifics, kingship terms, and job titles in Hindi reflect and reinforce gender roles, stereotypes, and societal attitudes toward gender through the content analysis of discourses of the Hindi novel Suhag Ke Nupur by Amritlal Nagar based on the qualitative inductive research approach with the purpose of promoting the essentiality of genderneutral language which avoids any implication of social gender for the inclusivity since this type of language can contribute to a culture that marginalizes and excludes individuals based on their gender identity. The results indicate that the use of gender-neutral pronouns, honorifies in the form of default masculine plural in the context of bi-gender groups and gender specific job titles, names, nick names to overtly exaggerate either one of gender by marginalizing the other gender.

Keywords: Inclusivity, Gender role identity, Gender Stereotypes, Linguistic sexism, Personal

Navigating a Pandemic Affected Society: A Study on *Rathu*Wes Muhunu, A Sri Lankan Adaptation of Oedipus Rex

S. D. Sumudu Vihanga Fernando Department of Modern Languages, University of Kelaniya sumudufernando79@gmail.com

Rathu Wes Muhunu directed by Priyankara Rathnayaka and performed by the academic players at the University of Kelaniya is a Sri Lankan theatrical adaptation of Sophocles' *Oedipus Rex*. The plot revolves around the eponymous tragic hero Oedipus who tries to resolve a drastic issue in his land which leads to his imminent downfall. It is regarded as a masterpiece of the ancient Greek tragedy for its universal themes. While there have been several adaptations, Priyankara Rathnayaka uses its central theme of fate versus free will to set his interpretation in modern day society affected by a pandemic. Through this, it can be hypothesized that the playwright is making a reference to the recent Covid-19 pandemic, to bring out the violent and intense nature of man that comes to surface as a consequence of his actions. Therefore, this research aims to analyze the manner in which the director uses this chaotic phenomenon to make this tragedy relatable to a contemporary audience. Further, the study will focus on the symbolism of the title Rathu Wes Muhunu (translating to Red Masks), through character interpretation, costume and stage setting. Primary data for this research is based on a recent viewing of the Sri Lankan drama and an analysis of its script. This is supported by the secondary data based on E. F. Watling's 1947 translation and the Sinhala translation of the original Greek drama. The research used comparative methodology to identify the differences between the original drama and Rathu Wes Muhunu and also structured discussions with experts in the field.

Keywords: Greek theater, adaptation, pandemic, characters, Stage settings

A Comparative Study on Fashion Photography Practice in Sri Lanka with Special Reference to USA, France, and India

D. A. Pumuditha Iranga Jayasinghe
Drama & Theatre and Image Arts Unit, Department of Fine Arts,
Faculty of Humanities, University of Kelaniya.
dapij211@kln.ac.lk

The study examines the differences and similarities in the way fashion photography is practiced in these countries and investigates the cultural, social, and historical contexts that have shaped their respective approaches to the genre. The study employs a mixed-method approach that includes a review of relevant literature, a survey of fashion photographers and industry professionals, and an analysis of fashion photographs produced in these countries. The survey aimed to gather insights into the technical aspects of fashion photography, the creative process, the role of culture and society, and the challenges faced by photographers in each country. The analysis of fashion photographs focused on identifying the key themes and visual styles that define fashion photography in each country. The study also explores the influence of globalization on fashion photography practice in these countries and the extent to which local cultural and social factors continue to shape the genre. The findings of the study highlight the unique characteristics of fashion photography in each country and demonstrate the importance of understanding cultural, social, and historical contexts when analyzing the genre. The study also sheds light on the challenges faced by fashion photographers in these countries and identifies opportunities for cross-cultural collaborations and learning. Overall, this research paper contributes to the field of fashion photography by providing a comparative analysis of the practice in four countries and highlighting the importance of context in shaping the genre.

Keywords: Fashion Photography, Sri Lanka, Fashion Photographer, Professional Photography, Fashion Industry

The Effectiveness of ChatGPT in Literary Translations and Generating Lyrics

Vibhavi Y. Attigala¹, Raviharee Weerasinghe²

^{1, 2} Sri Lanka Institute of Information Technology

¹vibhavi.a@sliit.lk

ChatGPT is a large-scale neural language model which is developed by OpenAI. This belongs to the family of Generative Pretrained Transformers (GPT) models, which are based on a deep neural network architecture known as Transformers. According to the researchers ChatGPT has been trained on a massive corpus of textual data using unsupervised learning, which means that it has learned to understand the patterns and relationships between words and phrases in natural language without being explicitly taught. ChatGPT has shown promising results in literary text applications such as translation, summarization, and the generation of new texts. In literary translation, ChatGPT can be trained on a corpus of texts in different languages and can generate high-quality translations into the target language. This is particularly useful in situations where human translators are not readily available, or the budget of the professional translation is limited. Hitherto most researchers have identified other machine translation tools like Google translate to be ineffective when compared to manual translations in literary contexts. Thus, this research aims to analyze the effectiveness of ChatGPT in translating selected Sinhala songs into English language, using quantitative performance metrics known as "Precision" and "Recall" in the Natural Language Processing Model (NLP). Moreover, this will also evaluate the accuracy of ChatGPT in generating poems on a given subject. In addition, a qualitative inductive research approach will also be used by researchers to contextually analyze context related to the cultural sociological effectiveness of poems generated by this software. This research will be helpful in situations where human translators are not readily available, or translation cost is very high.

Keywords: ChatGPT, Literary translations, Natural language processing, Effectiveness, Lyrics generation

Assessing Learner Attitudes towards English Language Examinations Conducted through Online Platforms

B. P. D. Hemali¹, G. H. Ganepola², N. P. Hakadewaththe³

1,2,3 Department of English Language Teaching, University of Kelaniya, Sri Lanka gaviganepola@gmail.com

The increasing reliance on online platforms for teaching and learning has prompted educators and learners to utilize Learning Management Systems (LMS) and video conferencing tools such as Zoom and MS Teams. However, the effectiveness of virtual classrooms compared to traditional physical classrooms remains a subject of debate. Despite the advantages of online platforms, English language learners encounter significant difficulties when facing language skill examinations. In light of this hypothesis, the present study employs a qualitative dominant research approach to investigate the challenges experienced by learners during online language skill tests. The study sample consisted of 135 undergraduate students randomly selected from both state and private universities in Sri Lanka, all of whom had undergone online examinations. Among them, 130 undergraduates participated in a Google survey, and 30 undergraduates were selected for semi-structured interviews using purposive sampling. Computeraided software was employed to analyze the survey data, while thematic analysis was utilized to interpret both the survey and interview data. The findings indicate that online assessments primarily emphasized evaluating students' writing and reading abilities, with relatively less emphasis placed on their listening and speaking skills. Only a small number of participants were assessed in all language skills during online tests. The study also examined that the transition from paperbased assessments to online tests in Sri Lanka posed significant challenges for students, including technological difficulties, network glitches, a lack of technical experience, and heightened anxiety. In conclusion, this study illuminates English language learners' obstacles during online language skill assessments. It underscores the necessity of addressing technological challenges and anxiety concerns to improve the quality of online exams and enhance the overall examination process for students in the future.

Keywords: Challenges, Learner Attitudes, Online Examinations

A Comparative Study on the Effectiveness of Using Animations versus Miming In Teaching Action Verbs in English as a Second Language: Sri Lanka

Gavithri H. Ganepola¹, Dilini Hemali²

^{1, 2} University of Kelaniya

¹gaviganepola@gmail.com

Due to globalization, fluency in English as a Second Language (ESL) is regarded as an important factor in today's society. As a result, ESL-learning countries tend to focus more on developing learners' English knowledge through various methods that deviate from traditional teaching approaches to increase learners' interest and motivation in the learning process. Although a substantial amount of research has been conducted on the effectiveness of using various teaching tools other than the traditional teaching method, a few studies have focused on explicitly determining the most suitable method for teaching different parts of a language. ESL students find verbs difficult, confusing, and difficult to remember when it comes to English language learning. Thus, the research focused on using two effective methods used in previous studies and determining which method was more effective; miming and animation for teaching action verbs to ESL learners. This paper is about experimenting with a group conisiting of 50 grade 06 students at Ambaraluwa Maha Vidyalaya in Sri Lanka to find answers to research questions. A group of 25 students were taught action verbs using animation whereas the other 25 were taught using miming. Data was collected using pre-and post-tests, and statistical analysis will be performed using SPSS 27. An ANOVA was performed to determine whether there is a statistically significant difference in the accurate performance of the two methods. The findings of the study revealed that students were more interested in using animation than miming.

Keywords: Animation, Miming, Action Verbs, English as a Second Language learning/teaching

A Comparative Study on the Correct Usage of Punctuation in Writing Tasks of Adult Learners of English as a Second Language

Dr. Ramani R. Jayasinghe
Department of English Language Teaching
University of Kelaniya.
ramani@kln.ac.lk

Language communication is a vital component in the Humanities, and today, most of us use verbal and written expressions to communicate. Written expressions are highly effective for communicating and transferring knowledge or providing information to others. Symbols we use to make the comprehension of texts more precise are called punctuation marks. For example, the punctuation mark '!' is used to show strong emotion or to give a command. "The Diploma in English for Professional Purposes (DEPP)" course is conducted by the Department of English Language Teaching, University of Kelaniya, for adult students who learn English as a Second Language (ESL). Even the Sinhala- speaking students are exposed to formal ESL teaching from Grade 03 to Grade 13 in Sri Lankan schools, the researcher, who was involved in teaching and coordinating this DEPP course, observed that despite this exposure to English language teaching at school, the correct usage of punctuation of the adult Sinhala- speaking students who follow this DEPP course is still not satisfactory. The aim of the study was to compare and contrast the accurate use of eight punctuation marks among a group of adult ESL learners during writing tasks. A number of 50 students' answer scripts on writing skills were randomly selected from the DEPP 2019 course. The particular chosen task, which was to add the correct punctuation marks in a given passage, was marked. The data of the students' marks were collected using the quantitative method and analyzed using the SPSS-22 software, ANOVA HSD Tukey Test. The results showed several significant differences among the correct usage of punctuation marks. The findings of this research can be used to facilitate teaching punctuation marks to adult students in the ESL classroom and to make the necessary changes in the relevant curriculum.

Keywords: Punctuation, Writing tasks, Adult learners, English as a Second Language, Communication

The Effectiveness of the Flipped Classroom Approach in Improving Speaking Skills of Adult ESL Learners in a Sri Lankan University Context

Dilini Hemali¹, Gavithri Ganepola² Department of English Language Teaching, University of Kelaniya ¹bpdhe201@kln.ac.lk, ²gahas201@kln.ac.lk

Competency in speaking English is crucial in contemporary Sri Lanka as it is employed in every official domain as well as in other existing fields such as trade, science, technology, and education. Nonetheless, literature claims that Sri Lankan youth lacks English speaking skills in required contexts. Hence, the present study is an attempt to address this issue by investigating (1) the effectiveness of the flipped classroom (FC) approach in improving the speaking skills of ESL learners (2) learners' perceptions towards integrating the FC approach, and (3) challenges faced by teachers using the FC approach. An ESL tertiary education institution was chosen as the research context and the study comprised a sample of stratifiedrandomly selected 120 first-year undergraduates of the University of Kelaniya, whose proficiency was at the elementary level. The sample comprised three groups; one control and two experimental groups, where traditional teaching and flipped-based teaching were applied respectively. The data were collected utilizing a mixed-method research paradigm including a pre-test / post-test design, an attitudinal questionnaire, and semi-structured interviews. Accordingly, a Paired Samples T-test was used to determine the statistical significance of the undergraduates' test scores. Thus, a thematic analysis was conducted to analyze the open-ended questionnaire items and the semi-structured interviews. The findings reported that the mean scores of the post-test marks of the experimental groups have surpassed the ones of the control group. As such, it points towards the effectiveness of the FC approach in improving the speaking skills of learners. The questionnaire analysis on undergraduates' perceptions towards this approach revealed their satisfaction whereas a few challenges were identified based on the lecturers' responses at the semi-structured interviews. Conclusively, the researcher recommends ESL practitioners integrate the FC approach as it improves learners' speaking skills.

Keywords: Flipped Classroom (FC) approach, English as a Second Language (ESL) context, Speaking Skills, Learner Perceptions, Challenges

A Literature Investigation on Ayurveda Management and Cultural Practices for Female Infertility

U.M.K. Chathurangani¹, H. A. R. P. Perera²

1,2 Faculty of Indigenous Medicine, Gampaha Wickramarachchi
University of Indigenous Medicine, Yakkala, Sri Lanka

1 kalanichathurangani@gmail.com

Infertility is a significant public health issue in the modern world, affecting over 10 % of women involved in active marital relationships. Ayurveda has mentioned most possible factors responsible for infertility are Yonidosha, Mansika-Abhitapa, Shukra-Artavadosha, Ahara-Vihara Dosha, Akalyoga, Bala-Kshaya. Another major factor in infertility is alterations in sperm quality. The fertile ratio of Sri Lanka which was 5.00 (-1.950%) in 1965 has decreased to 2.128 (-0.750%) in the present era. Sociologically, this is a problematic situation for the future of Sri Lanka. This literature investigation attempted to make a successful exploration of Ayurveda and cultural treatments for infertility in society. The data-collecting part of the research was done by the literature review method. Ayurveda classical textbooks, local cultural books, and previous research articles published on Google Scholar, ResearchGate, PubMed, etc. were used for data collecting. According to the Ayurveda view of the infertility condition, the patient should be treated with Agnideepana, and Ama pāchana treatments, and after that. respectively Vātānulōmana treatments, and Shōdhana Karma like panchakarma should be applied. And also during the treatment period, the patient has recommended a strict diet plan like *Peyadi Karma*. These detoxification treatments help to eliminate free radicals from the body. According to classical practices Rata Yakuma ritual performance, Kadawara Kankariya, and Kumara Samayama Shanthikarma were mentioned as effective psychological therapies for infertile women to get pregnant. The main purposes of these Shanthikaramas included having a baby for infertile women, protecting the fetus of women who have habitual miscarriages, and protective delivery. According to the scientific basis, the items contained in these Shanthikarmas induce a pleasant mind in the infertile woman and induce chemical changes in the body. It helps to create mental satisfaction for the conceiving. Therefore physically and mentally the woman has been balanced by Ayurveda and cultural treatments and made positive outcomes for female infertility.

Keywords: Infertility, Rata Yakuma, Kadawara Kankariya, Ayurveda, Kumarasamayama

A Study of German Pronunciation Problems Among First Year Undergraduate Students at University of Kelaniya

Nuwanthi Bhagya Waththage Horizon Campus, Malabe nbwattage1994@gmail.com

There are some common problems when learning German as a foreign language. Among them, new language learners face many problems with German pronunciation, and it is one of the important factors that we should consider when speaking a Language. If the speakers mispronounce words, then the listener may not receive the exact message that the speaker is trying to deliver. There are some common pronunciation problems I encountered while doing this research. In the German alphabet, mostly the letter "j" sounds like "y". And in many cases, the letter "v" sounds like "f". Also, if the students do not have a proper understanding of the alphabet, they interpret the letter β (=SS) as the letter "B". Students try to substitute English speech sounds with German speech sounds. They may also mispronounce words due to shyness. This research aims to provide new German language learners with strategies to overcome pronunciation problems. The research was done using data that were collected from 85 first-year undergraduate students at the University of Kelaniya. This target group includes students from different areas of Sri Lanka, who have different language accents. The data collecting methods of this research are doing oral tests, phonetic exercises, and interviewing German language lecturers. A set of specific strategies were used in the lesson planning, and teaching-learning process to identify the gaps. This includes promoting self-learning, using online dictionaries, and online learning apps, launching mini motivational speeches, instilling basic of the beginning, and regularly setting aside half an hour for speaking practice during German lectures. The final output of the research is to motivate them to speak in German as much as possible with confidence and improve their pronunciation and enunciation in speaking German. The key results of this study will benefit first-year undergraduate German learning students in the future.

Keywords: German, Pronunciation Problems, Undergraduate Students, University of Kelaniya

An Investigative Study on the Utility of Buddhist Hygiene Reflected in Buddhist Teachings (Special Reference Vattūpama and Sallekha Sutta)

Ven Girandurukotte Sasanarathana Department of Pali and Buddhist Studies University of Kelaniya. vengsthero@gmail.com

In Buddhist teachings, all functions of the mind have been critically explored to gain proper knowledge of how they affect the person, including all aspects of the human body. Buddhism emphasizes the specific relationship between mind and body, which exists until the last breath of the human being. According to Buddhist philosophy, the mind plays a major role in all human bodily functions. If the mind was impure with defilements, the body might produce negative results. Having considered that process by Buddhism, leads to methods to prevent impureness of mind. The research problem of this study is how Buddhism investigates mental hygiene and whether it is a specialty. The qualitative method is used here as research methodology there in, primary, and secondary sources and discussions with prominent scholars are also used. The term 'mental hygiene' is described in an encyclopedia as maintaining mental health and preventing psychoses. When this interpretation is compared with Buddhist teachings, a specific process that leads to maintaining mental health as well as preventing psychosis can be identified. External objects that take from the sense organs, as well as attachment to these things, are thought to be the cause of mental illness. Buddhism identifies many reasons for generating psychosis or mental illnesses. The impurities that arise in the mind are called kilesa. According to Vattūpama sutta, 16 types of reasons or volitions that are subject to illnesses of the mind. It also outlines five methods for avoiding and treating such mental illnesses. Sallekha Sutta also distinguishes a particular method of avoiding misbehavior that leads to producing mental disturbances. The fundamental specialty in Buddhist mental hygiene is the identification of mental illness along with the reason and its conditions, as well as the application of appropriate and fruitful methods. All in all, it's clear that a person can get a clear knowledge of mental illnesses and also can be removed such types of reason by following paths depicted in Buddhism.

Keywords: Buddhism, Mental illness, Methods Psychosis, *Sallekha Sutta*, *Vattūpama Sutta*,

A Critical Study on the Law of Punishment Based on School Teachers

Ven. Kalubovitiyana Soratha¹, Ven. Pahalaarawula Kolitha²

1,2 Department of Social Sciences and Comparative Studies

Bhiksu University of Sri Lanka

sorathakalubovitiyana@gmail.com, ² kolithathero348@gmail.com

The process of teaching and learning is a crucial and comprehensive operation. It is not sufficient for the teacher engaged in that process to be nourished with acquainted knowledge alone. The teacher should have professional qualifications in three domains in the targeted students' community. Therefore, this research focuses on punishment and its legal background, which is a significant aspect that a teacher should be aware of. Teachers should not deal with unconscious objects but with children. Therefore, the teacher will not be successful just by mastering the techniques of teaching. In addition, the teacher should have an understanding of students' behavior patterns and emotions. In addition to subject knowledge, it is important to have a proper comprehension of the aforementioned areas, because it helps to ensure the safety of students and teachers. Professional skills such as paying attention to all aspects and classroom management should be professionally enhanced by a teacher in working. This research focuses on the punishment of students and the harm it does to the student as well as the legal situation affecting the teacher. Qualitative and quantitative data were collected for this research, as well as through the mixed methodology. The Penal Code contains provisions regarding corporal and mental punishment of children. In addition to punishing children at school by circular "Protection of discipline in the school" has been banned, but school surveillance revealed information about punishing children. Therefore, this research examines the reasons for this and the legal implications for the teacher. Further, the practical importance of using approved alternatives is questioned by circulars.

Keywords: Circulars, Law, Punishment, Professional skills, Teacher.

Dubbing or Subtitling Interculturalism: Students' Perspectives

Iruma Ratnayake
Department of Linguistics, University of Kelaniya
marat191@kln.ac.lk

Although a relative newcomer to the field of Translation Studies, Audio-Visual translation (AVT) has advanced from the field's borderline to its' centre over the past period. AVT is a specialized area of translation that deals with transferring multimedia texts into another language and/or culture. Making Audio-Visual products is one of the most visible demonstrations of multiculturalism worldwide. Given this situation, it is evident that translators play a crucial role in transferring such material. This paper attempts to determine whether dubbing or subtitling, two main approaches of AVT, can be more effective in manifesting cultural differences. Data were collected through a questionnaire from 20 final-year undergraduates reading special degrees in Translation Studies at the University of Kelaniya. The reason for selecting such a sample to gather data is that their final year comprised a course unit titled Introduction to Audio-Visual Translation. Analysis of the results discovered that 1) A considerable amount of students are aware of interculturalism, 2) The majority of students perceive that AVT can promote interculturalism, 3) and dubbing has the most impact on promoting interculturalism 4) The most common reason stated is that oral language is the best mode to experience a culture, 5) The most common challenges in promoting interculturalism are lack of translator's knowledge on both cultures, contradictory ideologies between different cultures, particularly between religions, and technical constraints, and 6) The most suggested solutions are providing professional training to AVT translators, broadening the knowledge of translators on both cultures before translating, and conducting Audio-Visual translation from a neutral and common position that is acceptable to the majority in the respective target audience in consultation with professional translators without making decisions alone. In manifesting cultural differences dubbing and subtitling are subject to their restrictions and regarding interculturalism that must be taken into consideration.

Keywords: Audio-Visual Translation, Dubbing, Multiculturalism, Promoting Interculturalism, Subtitling

Acknowledgments

- The Chancellor of the University of Kelaniya: Most Venerable Kollupitiye Mahinda Sangharakkhitha Thero.
- The Vice-Chancellor of the University of Kelaniya: Senior Professor Nilanthi de Silva.
- The Dean of the Faculty of Humanities: Dr. Sudath Senarath, for all his guidance and assistance.
- The Chairman of the University Research Council: Senior Professor Kapila
 Senevirathna for providing all the guidance and assistance.
- The Keynote Speaker: Senior Professor Arjuna Parakrama
- Panelists and the panel moderators for the panel discussions.
- The Director ICTC: Dr. Ruwan Wickramaarachchi and his staff for providing networking facilities.
- The reviewers of the abstracts, session chairs, and session assistants for their fullest support rendered towards the quality of the abstracts and the overall conference.
- The volunteers for all the technical support and general support rendered to make this virtual conference a success.
- All the researchers, presenters and participants, without whom this conference would not be what it is.
- Members of the Research Management Committee of the Faculty of Humanities for their valuable guidance.
- All Heads of Departments, senior academic staff and junior academics for their fullest corporation.
- Ms. Sathsara Perera, Ms. Iruma Ratnayake, and Ms. Amaya Nanayakkara for effectively running the conference secretariat.
- The Assistant Registrar of the Faculty of Humanities: Ms. Sandhya Samarathunga and the Faculty Office staff for their fullest support given.

- Ven. Udagaladeniye Dhammawimala Thero and Mr. Asitha Amarakoon for their valuable assistance in designing the conference proceedings volume.
- The Registrar, Senior Assistant Registrars, Assistant Registrars, Bursar,
 Assistant Bursars and their staff for their kind cooperation.
- Mr. Saman Rajapakshe, Director of the Media Unit and his staff for their media coverage of the event.
- The versatile organizing committee for their fullest support to make the event a success.
- All those who worked untiringly towards the success of the International Conference on the Humanities 2023.

"'රටක තරුණජනයා විදුකලයන්ගෙන් නික්මුණාට පසු රටේ ශුහසිද්ධියට කියා කළයුතුය. ඒ සඳහා ඔවුනට වර්තමාන ලෝකය ගැන ශාස්තානුකූල වැටහීමක් තිබිය යුතුය. රට ජාතිය භාෂාශාස්තාදිය දියුණු කිරීමේ අපේක්ෂාව ඇති නව තරුණයන් විසින් වර්තමාන ලෝකයෙහි හැම රටකම පවත්නා චංචලත්වයට හේතුව තතු ලෙස දතයුතුය. ඒ ඒ රටවල ඉතිහාස තුලනාත්මකව උගත යුතුය. මහාභූත ගුහනක්ෂතු වායුමණ්ඩල අවු වැසි පිනි ජන්තු වෘක්ෂලතා නගරගාම පාලන කුම යාන වාහන ආදි කරුණුවලින් තමන් රිසියෙන විෂයයන් පිළිබඳ විශේෂ ඥානයක් ලබා ගතයුතුය. එමෙන්ම රටේ ආර්ථික සාමාජික දේශපාලන උන්නතියක් සිදුවීමට නම් ජනයා අර්ථශාස්තුය සමාජ විඥානය රාජනීතිය ආදි විදන හදාළ යුතු. අර්ථශාස්තුය සහිත විවිධ සිද්ධාන්තයන් ගැන වැටහීමක් නැති සමාජයෙහි කුමවිකාශය පිළිබඳ තොරතුරු නොදත් රාජනීතියේ විහින්න අවස්ථා ගැන තේරුමක් නැති පුද්ගලයෝ දේශපාලන ක්ෂේතුයට බැස සිටියාහු නමුත් ජාතෳන්තර අරගළ සියරටේ අනාගතය පරිවර්තනය කිරීමට තරම් පුබල වෙතැයි වටහා ගැනීමට සමර්ථ නොවෙත්."

කොටහේනේ පුඥාකීර්ති සාහිතෳය හා සමාජය

6TH INTERNATIONAL CONFERENCE ON THE HUMANITIES

HUMANITIES: THE FUTURE AHEAD

